

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Hiller István,
Jakab István, és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Arató Gergely, Földi László,
Szilágyi György, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	1159
Megemlékezés az Országos Polgárőrnapról.....	1159
Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitájának megkezdése.....	1160
Időkeret ismertetése:	
Földi László jegyző.....	1160
Varga Mihály pénzügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője.....	1161
Domokos László, az Állami Számvevőszék elnöke.....	1170
Dr. Kovács Árpád, a Költségvetési Tanács elnöke.....	1178
Felszólalók:	
Bánki Erik, a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	1185
Dr. Szűcs Lajos, a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	1189
Volner János, a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	1193
Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	1198
Dr. Hargitai János, a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	1203
Dr. Tóth Bertalan, az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	1211
Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	1215
Varju László, a DK képviselőcsoportja részéről.....	1221
Csárdi Antal, az LMP képviselőcsoportja részéről.....	1229
Tordai Bence, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	1238
Borányi Sándor, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	1243
Ritter Imre nemzetiségi képviselő.....	1246
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	1251
Szatmáry Kristóf (Fidesz).....	1258
Dr. Apáti István (Jobbik).....	1262
Földi László (KDNP).....	1266
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	1268
Dr. Pósnán László (Fidesz).....	1271
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	1276
Koncz Ferenc (Fidesz).....	1281
Hohn Krisztina (LMP).....	1284
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár.....	1289
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	1294
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1294
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	1295
Ungár Péter (LMP).....	1296
Simon Róbert Balázs (Fidesz).....	1297
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	1300
Varga Gábor (Fidesz).....	1304
Korózs Lajos (MSZP).....	1306
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	1311
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1315
Dr. Simon Miklós (Fidesz).....	1317
Dr. Oláh Lajos (DK).....	1318
Nagy Csaba (Fidesz).....	1321
Ungár Péter (LMP).....	1324
Varju László (DK).....	1327
Balla Mihály (Fidesz).....	1328
Rig Lajos (Jobbik).....	1330
Dr. Vitézy István (Fidesz).....	1334
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	1335
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	1341
Nagy Csaba (Fidesz).....	1346
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	1346
Boldog István (Fidesz).....	1347
Witzmann Mihály (Fidesz).....	1350

Dunai Mónika (Fidesz)	1353
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	1355
Boldog István (Fidesz)	1356
Rig Lajos (Jobbik)	1357
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	1361
Dunai Mónika (Fidesz)	1361
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	1362
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	1364
Dunai Mónika (Fidesz)	1365
Fekete Péter , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	1368
Dr. Mosóczi László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	1370
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	1371
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	1374
Boldog István (Fidesz).....	1375
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	1377

Napirend utáni felszólalások:

Arató Gergely (DK).....	1377
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	1379

Az ülésnap bezárása	1382
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, FEKETE PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NOVÁK KATALIN államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. VITÁLYOS ESZTER ZSUZSANNA államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, DR. KADERJÁK PÉTER államtitkár, DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, BANAI PÉTER BENŐ államtitkár, IZER NORBERT államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés második nyári rendkívüli ülésének
3. ülésnapja
2018. június 27-én, szerdán
(8.07 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: Földi László és Szilágyi György)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés második nyári rendkívüli ülésének 3. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Szilágyi György jegyző urak lesznek segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon, június 27-én a magyar nemzet évszázadok óta Szent László királyunkra emlékeznek. Szent László király, akinek szigorú törvényei nagyban hozzájárultak az ország közrendjének és közbiztonságának megszilárdulásához, az országba betörő nomád csapatok felett aratott győzelmei nyomán már herceg korában kiérdemelte az „ország oltalmazója” címet. A polgárorségről és a polgári tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény éppen ezért ezt a napot, június 27-ét, Szent László napját nyilvánította a **polgári szolgálat országos napjává** is.

A közbiztonság és a közrend megteremtése, valamint annak fenntartása az állam alapvető joga és kötelessége, ám ezt a feladatot csak akkor lehet jól teljesíteni, ha a társadalomban él az önvédelmi készség és képesség. A környezetük biztonságáért felelősséget érző állampolgárok számára az Országgyűlés 2011-ben ezért biztosított törvényi szinten is lehetőséget arra, hogy a polgárország intézményes keretei között erősítsék a magyar társadalom önvédelmét.

Rendvédelmi és katonai szerveink kiemelkedő munkájának elismerése kapcsán már többször, méltán elhangzott itt, az Országház falai között, hogy az állam szabadságon és demokrácián alapuló rendjének védelme, a polgárok mindennapi biztonságának szolgálata a legnemesebb hivatások közé tartozik. Ezen elismerő szavak polgároinket különösképpen megilletik, akik kimagasló és példamutató társadalmi felelősségtudatuk által vezérelve, mindezt a munkát mintegy második hivatásként, önkéntes alapon, elmentételezés nélkül végzik.

A migránsválsággal terhelt mai világunkban vannak úgynevezett civilek, akik külső érdekcsoportok megrendelésére pénzért hajlandóak veszélyeztetni hazánk rendjét és érdekeit, miközben a polgároink belső készletéből és meggyőződésből, fizetség nélkül védik Magyarország rendjét és biztonságát.

Az utóbbi években a rendőreink és honvédeink oldalán a polgároink is kivették a részüket az illegális migráció elleni küzdelemből. Közterületeinken és külterületeinken végzett mindennapi bűnmegelőzési munkájuk mellett ott láthatjuk őket a katasztrófa-helyzetekben, valamint a különféle gyermek- és családvédelmi, környezet- és egészségvédelmi vagy éppen közlekedésbiztonsági programok élén is.

A közösségéért és környezete védelméért személyesen is tenni akaró polgároink száma mára már meghaladja a 63 ezer főt, akik a több mint 2 ezer polgárőr-egyesületben teljesítik szolgálatukat. Az Országos Polgárőr Szövetség kimutatása szerint polgároink évenként több mint 9 millió órát vannak szolgálatban, ami egy főre vetítve átlagosan 150 óra önkéntes szolgálatot jelent.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Polgároink a rendszerváltozást követő több mint két és fél évtizedben töretlen elhivatottsággal és egyre felkészültebb állományukkal kivívták rendvédelmi szerveink, önkormányzataink és mindenekelőtt állampolgáraink bizalmát és elismerését. A polgárország napjainkra a haza védelmének egyik fontos társadalmi alapintézményévé vált.

A mai napon az Országgyűlés tiszteletét és köszönetét fejezi ki a polgároink előtt, akik szolgálatukért az év minden napján megbecsülést érdemelnek.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitájának megkezdése. A törvényjavaslat T/503. számon, az Állami Számvevőszék véleménye pedig T/503/7. számon a honlapon megismerhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem az előterjesztés tárgyalására érkezett Domokos László urat, az Állami Számvevőszék elnökét és Kovács Árpád urat, a Költségvetési Tanács elnökét.

Tájékoztatom önöket, hogy a törvényjavaslat tárgyalása során a Költségvetési bizottság jár el a Törvényalkotási bizottság jogkörében.

Tisztelt Ház! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött.

A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az időkeretek felosztását. Felkérem Földi László jegyző urat, hogy ismertesse a frakciók mai napon rendelkezésre álló **időkeretének felosztását**, valamint a vita fontosabb szabályait.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napi 12 órás időkeret megosztása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 248 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 112 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 105 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 78 perc, a DK képviselőcsoportjának 61 perc, az LMP képviselőcsoportjának 58 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 50 perc, a független képviselőknek pedig 8 perc áll rendelkezésre.

A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 30-30 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

Tájékoztatom önöket, hogy az egyes ülésnapokon rendelkezésre álló fel nem használt tárgyalási időkeret másnapra nem vihető át.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy amennyiben az európai parlamenti képviselő a

képviselőcsoport vezetője útján jelentkezett, úgy felszólalása annak a képviselőcsoportnak a felszólalási idejébe számít bele, amely felszólalóként bejelentette.

(8.10)

Amennyiben közvetlenül jelentkezett, úgy felszólalása nem számít bele az időkeretbe, és részére az egy független képviselőre jutó felszólalási idővel megegyező felszólalási időt kell biztosítani, egyenként hétperces időkeretben.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi képviselő, szószóló felszólalására szerdán, csütörtökön és pénteken 20-20 percben, összesen 60 percben kerülhet sor, amely az időkeretbe nem számít bele.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitában a mai napon az előterjesztői nyitóbeszédre 40 perces időkeretben, az Állami Számvevőszék elnökének felszólalására 30 perces időkeretben, a Költségvetési Tanács elnökének felszólalására 30 perces időkeretben, a képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalására 30 perces időkeretben, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi képviselő felszólalására 20 perces időkeretben, majd az elsőként jelentkezett független képviselő felszólalására 8 perces időkeretben, a további képviselői felszólalásokra az egyes frakciók időkeretének mértékéig lesz lehetőség. Módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 40 perces időkeretben.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A magyar választók egyértelmű felhatalmazása alapján a nemzeti kormány célja változatlanul Magyarország és a magyar emberek biztonságának védelme. A 2019. évi költségvetés, amelyet most a választás évében is nyár elején nyújtott be a kormány az Országgyűlés elé, Magyarország biztonságos növekedésének feltételeit teremti meg.

A törvényjavaslat kidolgozása során a biztonság megőrzését, a családok és a gyermekvállalás támogatását, a gazdaság növekedési ütemének fenntartását és a teljes foglalkoztatás elérését tartottuk szem előtt. Ezek a lépések szolgálják leginkább az ország gazdasági érdekeit, az emberek előrejutását és életminőségének javulását.

Ugyanakkor az elmúlt évekhez hasonlóan továbbra is tartjuk a szigorú és fegyelmezett költségvetési politikát. Ez biztosítja, hogy elérjük kitűzött céljainkat, miközben tovább tudjuk csökkenteni az államadósság szintjét, ami az adósság szerkezetének folyamatos javításával együtt tovább mérsékli hazánk külső sérülékenységét. A költségvetés összeállításánál során tekintettel kell lennünk arra is, hogy a világgazdaságban, illetve az eurózónában olyan folyamatok

vannak jelen, amelyek adott esetben válságba fordulhatnak, és így hátrányosan érinthetik a magyar gazdaságot is. Ezért a költségvetés tervezésekor az eddigieknél is nagyobb óvatossággal jártunk el. 2019-ben mind az általános tartalék, mind a hiánycél teljesítéséhez kötött biztonsági tartalék összege másfélszeresére emelkedik.

Tisztelt Országgyűlés! A következő évek egyik legnagyobb kihívása a biztonság megerősítése és megerősítése, egyrészt az Európát sújtó bevándorlás és az azzal járó terrorveszély következtében, másrészt az eurózónában és a világgazdaságban zajló kedvezőtlen folyamatok miatt. A magyar emberek védelme és biztonságuk megőrzése érdekében a nemzeti kormány továbbra is kiáll a bevándorlás elősegítése helyett határaink védelme és a nemzeti szuverenitás megőrzése mellett. A kormány erőteljes fellépésének eredménye, hogy Magyarországot jelenleg is a világ legbiztonságosabb országai között tartják számon. A külső környezetből fakadó kihívások kezelése és a pénzügyi kockázatok kivédése érdekében a kormány továbbra is olyan gazdaság- és társadalompolitikát folytat, amely biztosítja hazánkban a stabilitást és a kiszámíthatóságot, és lehetővé teszi az Európai Unió átlagát meghaladó gazdasági növekedési ütem fenntartását. Magyarország ma már nemzetközi téren is elismert gazdasági teljesítménye megalapozza, hogy jövőre is több forrást tudjunk biztosítani a magyar családok előrejutására és a gyermekvállalás támogatására, a foglalkoztatás bővítésére, az időskori biztonság megerősítésére, a nemzeti identitás megőrzésére, határaink védelmére és nem utolsósorban a gazdaság fejlesztésére. Mindehhez biztos keretet teremt a jövő évi költségvetés.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2019. évi költségvetés tehát a biztonságos növekedés költségvetése, amelynek alapjául az elmúlt évek pénzügyi és gazdaságpolitikai eredményei szolgálnak. A 2013-as növekedési fordulatot követően a magyar gazdaság az elmúlt négy évben lendületesen, átlagosan 3,6 százalékos ütemben, ezen belül 2017-ben kiugróan magas mértékben, 4 százalékkal bővült. A magyar gazdaság teljesítménye felülmúlta az újonnan csatlakozott tagállamok többségét, és egyben jelentősen meghaladta az uniós átlagot is. Ennek eredményeként gyorsult hazánk felzárkózása, és reméljük, ez a következő években is így lesz. A gazdaság teljesítményének fenntarthatóságát jelzi ugyanakkor, hogy a pénzügyi és gazdasági folyamatok is kedvezőek, a költségvetési hiány tartósan alacsony szinten van, miközben minden ágazat támogatása érdemben növekedett.

(8.20)

Fontos tény az is, hogy az államadósság minden évben csökken, vagyis a gazdasági bővülést - ellentétben a 2008 előtti évekkel - nem a túlzott hitelfelvétel generálja. Emlékezzünk vissza arra, hogy nemcsak a hitelfelvétel, hanem a privatizáció is szolgálta azt, ami 2008 előtt történt, mégis gazdasági csőd lett a vége.

Mindezek mellett továbbra is kiemelt célunk a „segély helyett munkát” elv további érvényesítése.

Tisztelt Ház! Hadd szóljak néhány szót a foglalkoztatáspolitikai eredményekről! 2017 végére a munkanélküliségi ráta 3,8 százalékra csökkent, és a foglalkoztatottak száma meghaladta a 4,4 milliót. A rendszerváltozás óta nem dolgoztak ennyien Magyarországon. 2010-hez képest 750 ezer emberrel többnek van munkája hazánkban.

Eddigi gazdasági eredményeinknek köszönhető, hogy az előttünk álló feladat a hatékonyság és a versenyképesség emelése. Ezekhez a folyamatokhoz pedig a gazdaság teljesítményének növekedése mellett emelkedő munkabérek kapcsolódnak. Ebből a szempontból is kedvező, hogy a dinamikus bérnövekedésnek és a mérsékelt inflációnak köszönhetően 2017-ben a reálbérek 10,3 százalékkal nőttek. Már látható, hogy 2018-ban is folytatódik a keresetek két számjegyű emelkedése, amelynek eredményeként a nettó reálbérek 63 hónapja nőnek töretlenül.

A magasabb keresetek kedvezően hatnak az országon belüli mobilitásra, és csökkentik a külföldi munkavállalás vonzerejét. Számításaink szerint a reálbérek 2018-ban és 2019-ben is emelkedni fognak. Ennek egyik alapja nyilván az volt, hogy 2016 novemberében megállapodást írtunk alá a szociális partnerekkel; erről majd később még szólni fogok. Ez a közfoglalkoztatásból a nyílt munkaerőpiacra való visszatérésre is ösztönzőleg hat, ami a gazdaság munkaerő-tartalékának áramlását segíti elő.

Ezen túlmenően az Európai Unióban legalacsonyabbnak számító 9 százalékos társaságiadó-kulcs is érdemben járult hozzá, hogy 2017 során több mint 8200 milliárd forint értékű fejlesztés valósuljon meg Magyarországon. Ennek eredményeként éves összetételben a beruházási aktivitás 17 százalékkal bővült 2017 során.

A beruházások terén 2018-ban és 2019-ben is folytatódik a növekedési dinamika, amelyet a 4000 milliárd forint értékű fejlesztés is támogat. Ennyit tartalmaz az önök számára beterjesztett költségvetés. A gazdaság erősödése kézzelfogható, mindenki által megtapasztalható, hiszen több pénz marad az embereknél, ami a kiskereskedelmi forgalom közel öt éve, egészen pontosan 59 hónapja tartó bővülésében is megjelenik.

Az elért eredmények, a gazdasági növekedés és a pénzügyi stabilitás fenntartásának kulcsa a felelős és előrelátó konzervatív tervezés.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzetközi környezet kihívásait figyelembe véve 2019-re a kormány 4,1 százalékos bruttó hazaitermék-bővülést és 2,7 százalékos infláció mellett 1,8 százalékos hiánycélt tervez, ami az ideai hiánycélhoz képest is 0,6 százalékponttal alacsonyabb.

A kormány számításai szerint az 1,7 százalékos strukturális egyenleg pedig olyan szerkezetet tükröz, amely a középtávon elvárt másfél százalékos értéket közelíti, és ezen értéket 2020-ra is elérjük. Azt tudom önöknek mondani, hogy csak a beruházások érdeké-

ben vállalunk hiányt, egyébként a magyar állam működése nullszaldós, azaz a bevételek és a kiadások fedezik egymást. Az államadósság bruttó hazaitermék-arányos mérséklődése jövőre is folytatódik, az uniós módszertan szerinti adósságmutató 69,6 százalékra csökkenhet. Emlékeztetném önöket, hogy ez a mutató még 80 százalék fölött volt 2010-ben, most 70 százalék alá csökken az adósságszintünk. 2017-ben ez a mutató már 73,6 százalék volt, a választási ciklus végére, 2022-re pedig 60 százalék alá kívánja mérsékelni a kormány ezt az adósságszintet.

Az ország biztonságát garantálja, hogy - amint már említettem - a kormány előrelátóan tervez. 2019-ben mind az általános tartalék, mind a hiánycél teljesítéséhez kötött biztonsági tartalékelemek összege a másfélszeresére emelkedik az idei évhez képest. A megemelt tartalékok biztosítják, hogy a kedvezőtlen pénzügyi folyamatok és a realgazdasági események ne befolyásolják a 2019. évi adóintézkedéseket, a hiány és az adósságcsökkenés teljesíthetőségét. A stabilitást erősíti az is, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan az állam, ahogy említettem, nullszaldósan működik, a befolyt bevételekből biztosítja a működését. A deficit, a gazdaság versenyképességének javítása, valamint a bővülési potenciál fenntartása érdekében csak a fejlesztésekhez és beruházásokhoz kapcsolódik.

Emellett a költségvetés központi alrendszerét tekintve jövőre is számos szakpolitikai területnek jut többletforrás az előző évekhez képest. Az oktatásra 15 milliárd forinttal, az egészségügyre 101 milliárd forinttal, a közbiztonságra és a honvédelemre 156 milliárd forinttal költ többet majd 2019-ben az ország, mint idén, amennyiben a parlament ezt elfogadja.

Ez utóbbival kapcsolatban kívánom elmondani, hogy a 2015-ben Európát és Magyarországot elérte, korábban soha nem látott migrációs hullám kivédése, a magyar emberek és az Európai Unió határainak védelme érdekében már eddig is számos intézkedést hozott a kormány.

Ezek a lépések azóta is biztosítják, hogy ellenőrizetlenül egyetlen személy se léphessen be az országba. A tömeges bevándorlás kezelésére és a terrorellenes intézkedésekre 2019-ben az előző években megkezdett fejlesztések forrásain felül egy 40 milliárd forintos elkülönített keret szolgálja Magyarország biztonságát.

A honvédség modernizálását is célozza, hogy 2024-re a bruttó hazai termék arányában 2018-hoz képest megduplázódnak, nominálisan pedig háromszorosára nőnek a honvédelemre szánt költségvetési források, a NATO-kötelezettségeinket tehát tudjuk teljesíteni.

Tisztelt Ház! A magyar emberek biztonságának megteremtése mellett a nemzeti kormány eddig is számos intézkedéssel segítette a családok élethelyzetének javítását és ösztönözte a gyermekvállalást. Ezt a bevált rendszert erősíti tovább a jövő évi költségvetés is. A családok támogatására szánt forrás 2019-ben meghaladja a 2000 milliárd forintot. Az Európában is kedvező 15 százalékos személyijövedelemadó-kulcs-

nak és az egyedülálló családi adórendszernek köszönhetően 2016-hoz képest mára mintegy 1 millió család gazdálkodhat több pénzből. A családi kedvezmény növelésének negyedik ütemeként havi 40 ezer forintba nő a kétgyermekes családok adókedvezménye, évi összesen 480 ezer forint kedvezményt biztosítva ezzel. Egyébként ez az intézkedés több mint 350 ezer családot fog érinteni Magyarországon.

Az első házások családalapításuk támogatására továbbra is számíthatnak adókedvezményre, valamint megmarad a gyes és a gyed extra, emellett a bölcsődei férőhelyek bővítésével segíti a kormány a szülőket a munkavállalásuk könnyítésében, biztosítja a színvonalas gyermekétkeztetést a bölcsődétől az iskoláig, valamint a rászoruló gyermekeknek már az iskolai szünidőkkben is a legalább napi egyszeri meleg étkezést.

Mindemellett a rászoruló családokat támogatja az 1-9. évfolyamos diákokig terjedően az ingyenes tankönyvellátás biztosítása is. Nemcsak a családok, hanem mindenki számára kedvező, hogy 2019-től a friss tejhez hasonlóan valamennyi tej áfája 5 százalékra csökken, emellett 20 ezer forintig a lakossági áttalások mentesülnek a pénzügyi tranzakciós illeték alól. Itt emlékeztetnék arra, hogy az elmúlt években az alapvető termékek köréből a sertéshús, a csirke, a hal, a tojás, a friss tej áfája már 5 százalékra csökkent, ez fog most bővülni azzal, hogy más tejtermékekre is kiterjesztjük az áfa kedvezményes kulcsát.

A családbarát Magyarország építése és a családi értékek védelme érdekében hozott intézkedések támogatják a demográfiai célkitűzések megvalósulását, hozzájárulnak a jövő generációjának egészséges fejlődéséhez, valamint javítják a családok életminőségét is.

(8.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország pozitív teljesítménye a családok támogatása mellett megalapozza a munkából élők helyzetének további javítását, a munkahelyteremtés ösztönzését is. Mint ahogyan az önök előtt is ismert, a nemzeti kormány a munkalapú gazdaság megteremtését tűzte ki célul 2010-ben. Ennek megfelelően a kormány 2010 óta jelentős lépéseket tett és tesz 2019-ben is azért, hogy aki többet dolgozik, többet is vihessen haza.

Ahogy arról már szóltam, a tavaly életbe lépett hatéves adó- és bérmegállapodásnak köszönhetően Európában az egyik legalacsonyabb szintre, 9 százalékra csökkent a társasági adó kulcsa, miközben 2017-től a minimálbér 15 százalékkal, a garantált bérminimum 25 százalékkal emelkedett. Idén a minimálbér további 8 százalékkal, míg a garantált bérminimum újabb 12 százalékkal nőtt.

A szociális hozzájárulási adó két lépcsőben összesen 7,5 százalékponttal, 27-ről 19,5 százalékra csökkent. A bérmegállapodás 2019-ben is elősegíti az adóterhek csökkentését, mivel jelenleg a 19,5 százalékos szociális hozzájárulási adó a reálkereset alakulásának függvényében további 2 százalékponttal csökkenhet.

Tehát az a célunk, hogy a hatéves bérmegállapodást folytassuk, és jövőre 17,5 százalékra csökkenjen ennek a kulcsnak a mértéke.

A kormány kiemelten fontosnak tartja a nyugdíj mellett munkát vállalók munkaerőpiaci pozíciójának megerősítését, a nyugdíjas munkavállalók foglalkoztatását is. Az idős munkavállalók foglalkoztatásának megkönnyítését célozza, hogy a nyugdíj melletti jövedelmek 2019-től nem viselnek szociális hozzájárulási- adó- és járulékterheket, tehát ez azt jelenti, hogy az a nyugdíjas honfitársunk, aki munkát kíván vállalni majd a következő évtől, csak az szja-t kell hogy megfizesse, sem a munkáltatót, sem őt más egyéb közteher egyébként nem fogja terhelni. A rendszer hasonló lesz egyébként, mint a nyugdíjas-szövetkezetek esetében.

Tisztelt Ház! A kormány kiemelt figyelmet fordít a vállalatok növekedésének, beruházásainak ösztönzésére is. Ennek érdekében 2019-től jelentősen bővíti a társasági adóból igénybe vehető beruházási kedvezményeket. A vállalatok 500 millió forint helyett évente 10 milliárd forint összegig képezhetnek adómentes fejlesztési tartalékot jövőbeni beruházásaikra, emellett enyhülnek a startup vállalkozásba történő befektetések után érvényesíthető kedvezmény igénybevételei korlátai is.

A kisvállalkozások növekedésének elősegítése érdekében a kisvállalati adó belépési korlátja 500 millió forintról 1 milliárd forintra emelkedik, és az adózó mindaddig az adónem alanya maradhat, míg bevételei meg nem haladják a 3 milliárd forintot.

Az adórendszer egyszerűsítése és átláthatóságának javítása 2019-ben is fontos kormányzati cél. Ennek megfelelően 2019-től új, önálló szociális hozzájárulásiadó-törvény lép életbe. Az új szabályozás lefedi a korábban egészségügyi hozzájárulást viselő jövedelmeket is, így ez az adónem megszűnik. Egyúttal sor kerül az adónem kedvezményeinek újragondolására is.

Az egészségügyi hozzájárulás mellett a kulturális adó és a baleseti adó is megszűnik, amely utóbbi megszűnését a biztosítási adó átalakítása teszi lehetővé. A jövőben a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szolgáltatás adóztatása a biztosítási adó keretén belül valósul meg, és ezzel együtt az adó mértéke is csökken.

Tisztelt Országgyűlés! Tovább folytatódnak a közszolgálati dolgozók anyagi és erkölcsi megbecsülésének növelése érdekében tett lépések, az életpályai és bérrendezési programok.

Új elemként jelenik meg az önkormányzati köztisztviselők és kormánytisztviselők életpályája, amelyhez a jogszabályi háttér kidolgozására ősszel kerül sor. A jövő évi költségvetés a kormánytisztviselők esetében - a kormány döntésének függvényében - béremelkedést tesz lehetővé, továbbá az önkormányzati tisztviselőknél is megteremti az illetmény-növelés lehetőségét.

2019-ben újabb 5 százalékkal nő a katonák és a rendvédelmi dolgozók fizetése, elérve ezzel 2015-höz képest az átlagosan 50 százalékos növekedést. Az

egészségügyi szakdolgozók esetében a 2016-ban indult többlépcsős béremelés részeként 2019 novemberétől további 8 százalékos emelésre kerül sor. A költségvetés fedezetet nyújt valamennyi, a korábbi években már megvalósult intézkedés továbbviteléhez is.

A nyugdíjasok erkölcsi és anyagi megbecsülésére is kiemelt figyelmet fordít a kormány. Célunk az, hogy az uniós átlag feletti gazdasági növekedésből a nyugdíjasok is minél nagyobb arányban részesüljenek. Ezért a kormány - 2010-ben tett ígéretének megfelelően - 2011 és 2017 között átlagosan több mint 26 százalékkal emelte a nyugdíjakat, amelyek vásárlóereje a tartósan alacsony inflációnak köszönhetően mintegy 10 százalékkal javult. Amennyiben a jövő évben az infláció meghaladná a megvalósított nyugdíjemelést mértékét, a nyugdíjasok természetesen számíthatnak arra, hogy a különbözetet a kormány, ahogy eddig is, ezután is kiegyenlíti; az elmúlt években persze nem ez volt a jellemző, hanem egy reálérték fölötti növekedés is. Emellett a várható gazdasági teljesítményből adódóan minden remény megvan arra is, hogy 2019-ben is lehetőség nyílik nyugdíjprémium kifizetésére.

A nők családban betöltött szerepére is megkülönböztetett figyelmet fordít a kormány, ezért változatlanul biztosítja a 40 éves jogosultsági idővel rendelkező nők számára a korhatár alatti nyugellátás igénybevételének lehetőségét, illetve ennek fedezetét.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány a 2014-2020-as ciklusra a hazánkat jogosan megillető európai uniós források célzottabb és még hatékonyabb felhasználását tűzte ki célul. Míg 2018-ban az volt az elsődleges cél, hogy az uniós források teljes összege kötelezettségvállalással lekötésre és nagy arányban kifizetésre kerüljön, addig 2019-ben a hangsúly ezeknek a projekteknek a megvalósítására helyeződik át. Költségvetési szempontból a cél az, hogy 2019-ben az uniós támogatások Európai Bizottságtól való lehívása is fokozottabban haladjon előre.

A strukturális, a vidékfejlesztési és a halászati, valamint az egyéb uniós, például közlekedési infrastruktúra-fejlesztést támogató európai hálózatfinanszírozási eszköz forrásait felhasználó támogatásokon keresztül összesen közel 2000 milliárd forintot tervezzük kifizetni.

A már korábban megszületett döntésnek megfelelően a rendelkezésre álló összegek 60 százalékát gazdaságfejlesztésre fordítjuk, ebben nincs változás; nem is lehet, hiszen elértük azt, hogy valamennyi pályázat kiírásra került, tehát mindenki tisztában lehet azzal, hogy uniós forrásokat milyen célokra kívánunk felhasználni, ennek az elsődleges iránya pedig továbbra is a gazdaságfejlesztés.

Ez érdemben segíti elő a gazdaság növekedését a megvalósuló beruházásokon, a foglalkoztatottság bővülésén és a versenyképesség emelésén keresztül. Emellett jelentős források jutnak az egészségügyi és szociális ágazat fejlesztéseire, a társadalmi felzárkózást elősegítő programokra, valamint a közigazgatási és közszolgáltatási infrastruktúra modernizálására is.

A vissza nem térítendő támogatások mellett a korábbi pénzügyi időszakhoz képest már nagyobb szerephez jutnak azok a pénzügyi eszközök, amelyek többször kihelyezhetők. Ezek hosszú távon tudnak biztos finanszírozást nyújtani a vállalkozások fejlesztéséhez. Mindezek mellett említést érdemelnek azok az uniós támogatások is, amelyek ugyan nem jelennek meg a hazai költségvetésben, azonban az agrárpiaci és közvetlen termelői támogatások formájában 423 milliárdos forrást jelentenek a vidék Magyarországa számára.

Tisztelt Ház! Amint azt már említettem, az elkövetkező évek gazdaságpolitikájának legfontosabb feladata a magyar gazdaság versenyképességének emelése. Olyan feladat ez, amely összeköti azokat a lépéseket, amelyeket például az innováció támogatása, a béremelések, a szakképzés fejlesztése és nem utolsósorban a beruházások támogatása terén teszünk. Ehhez kapcsolódik, hogy jövőre jelentős összeget, mintegy 4000 milliárd forintot fordítunk a fejlesztések finanszírozására.

(8.40)

Ezek között olyan beruházások és programok szerepelnek, mint például a Pest megyei fejlesztések, az Irinyi-terv iparstratégiai támogatásai, az „Ipar 4.0” program intézkedései, a digitális infrastruktúra fejlesztése, az egészségügy területét érintő beruházások megvalósítása, a fővárosi és Pest megyei egészségügyi ellátás fejlesztése, jó néhány szakrendelő felújítása, építése, kórházfelújítások, és az oktatás területén megvalósuló beruházások támogatása.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy szóljak néhány mondatot az önkormányzatok finanszírozásáról. Az önkormányzatok finanszírozásához szükséges központi költségvetési források jövőre is rendelkezésre állnak, továbbra is azon alapelvek mentén, amelyek többek között a családok támogatását és az életszínvonal növelését szolgálják. A helyi önkormányzatok központi költségvetési támogatási rendszere jövőre is az önkormányzati feladatellátáshoz igazodó feladat-alapú támogatási rendszerre épül.

Mivel a hatéves adó- és bérmegállapodás az önkormányzatokat is érinti, a kormány a megnövekedett bérek kifizetéséhez költségvetési támogatást nyújt. A 2017. és 2018. évi minimálbér és a garantált bérminimum emeléséből adódó illetménynövekedéshez kapcsolódó támogatásokat a 2019. évi költségvetés törvény-javaslat tartalmazza. A gazdasági és társadalmi felzárkóztatáshoz elengedhetetlen a vidéki települések támogatása, így az uniós források mellett egyre több hazai forrást bocsátunk rendelkezésre fejlesztési célokra.

Ennek jegyében a kormány 2019-ben is támogatja a gyermekétkeztetést biztosító konyhák, étkezők, valamint bölcsődék, minibölcsődék fejlesztését és a további önkormányzati feladatok megvalósítását. A gyermekétkeztetés önkormányzati ellátása a 2019. évben is követi a már kijelölt irányvonalat. A működ-

dési és fejlesztési források folyamatos bővülése meghozta a kívánt eredményeket, egyre több fejlett infrastruktúrával rendelkező konyha biztosítja az egészséges táplálkozást a gyermekek számára.

Tavaly jelentős többletforrást juttattunk az átalakuló bölcsődei rendszer működésére, 2017-től ugyanis a kisebb településeken is kötelezővé vált a kisgyermek napközbeni ellátása, amennyiben arra igény van. *(Tüsszentés hallatszik.)* És ez igaz is, egészségére! *(Derültség.)*

A nők munkaerőpiaci részvételének növelése érdekében 2019-ben is folytatódik az intézményrendszer strukturális átalakítása. Ennek köszönhetően az új, rugalmas feladatellátás egy megújult finanszírozási rendszerrel párosul, ezzel is hozzájárulva a hatékony működéshez.

Fontosnak tartjuk, hogy a kistelepüléseken működő önkormányzatoknál is emelkedjen a dolgozók bére, és szándékunk, hogy az önkormányzatokat motiváljuk ennek megvalósításában. Ennek érdekében a szerényebb anyagi helyzetű önkormányzatok köztisztviselői béremelésének pályázati úton történő támogatására a költségvetés 11 milliárd forint tartalmaz.

Mindent egybevetve, az önkormányzatok a következő évben hitelforrás nélkül több mint 2750 milliárd forinttal gazdálkodhatnak. Ehhez a központi költségvetés több mint 737 milliárd forint támogatást biztosít.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2019. évi költségvetés szerves része a társadalombiztosítás két pénzügyi alapjának, a Nyugdíjbiztosítási és az Egészségbiztosítási Alapnak a gazdálkodása. A Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetése jövőre is egyensúlyban marad. A már említett nyugdíjprémium kifizetésére a Nyugdíjbiztosítási Alapban céltartalékként 24,7 milliárd forintot különítettünk el.

Az Egészségbiztosítási Alapnál ugyancsak a bevételek és a kiadások egyensúlyával számol a költségvetés. Az alap bevételeinek nagyobb részét, közel 75 százalékát a járulékbévételek és hozzájárulások, a fennmaradó részt pedig a költségvetési hozzájárulások és az egyéb bevételek teszik ki. Az alapnak két meghatározó kiadása van: a pénzbeli és a természetbeni egészségbiztosítási ellátások.

A pénzbeli ellátásokon belül a legmagasabb összeget a rokkantsági, rehabilitációs ellátások jelentik, valamint meghatározó nagyságrendet képvisel a csecsemőgondozási és gyermekgondozási díj, valamint a táppénzkiadás.

A természetbeni ellátások közül a legjelentősebb kiadást a gyógyító-megelőző ellátás adja. 2018-hoz viszonyítva a szociális hozzájárulási adó mértékének csökkentése, a minimálbér, garantált bérminimum emelésének figyelembevételével az erre a célra felhasználható többletforrás összege 69,4 milliárd forint. Az egészségügyi bérintézkedések folytatásaként a többletforrás biztosítja az egészségügyi szakdolgozókat 2019 novemberétől megillető további 8 százalékos béremelés, valamint a háziorvosi és fogászati ellátás finanszírozását javító lépések fedezetét. A 2019.

évi többletforrás lehetővé teszi az idei évi egészségügyi ellátást javító intézkedések folytatását, a népességügy fejlesztését, a nagymértékű tételes elszámolású gyógyszerek, eszközök pótlását, beszerzését és a többletkapacitások befogadását is.

Az előbbieken felül a 2019-es költségvetés 40 milliárd forintot különített el a céltartalékok között, az egészségügyi ágazat fejlesztésével összefüggő, az ellátórendszer hatékonyságának növelését és a finanszírozási rendszer fenntarthatóságának javítását célzó feladatok támogatására.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jogszabályi garanciák betartása mellett a kormány megküldte véleményezésre a törvényjavaslatot a Költségvetési Tanács részére, az Állami Számvevőszék pedig részleteiben is ellenőrizte a tervezés dokumentumait és az elkészült költségvetési tervet. A tanács a költségvetési dokumentumot hitelesnek, megalapozottnak és végrehajthatónak minősíthette. A Költségvetési Tanács és az Állami Számvevőszék véleménye is megerősíti azt, hogy egy minden tekintetben magas színvonalú törvényjavaslatot tud az Országgyűlés elfogadni. Kérem, engedjék meg, hogy ezúton is köszönetemet fejezzem ki mindkét szervezet munkatársainak a törvényjavaslat ellenőrzése, véleményezése során végzett munkájukért.

Tisztelt Országgyűlés! Összegezve az elmondottakat, a 2019-es költségvetés méltán nevezhető a biztonságos növekedés költségvetésének. Jövőre fegyelmet gazdálkodás mellett is több jut a családok támogatására, a gyermekvállalás ösztönzésére, a munkahelyteremtésre, illetve a munkaerő megtartására, valamint a nyugdíjak reálértékének megőrzésére, a gazdaság fejlesztésére, és nem utolsósorban hazánk határainak védelmére. A magyar emberek előrejutását célzó intézkedésekhez és biztonságuk megteremtéséhez a forrást a 2013 óta tartó, európai uniós átlagot meghaladó gazdasági növekedésből teremti meg a kormány.

Kérem ezért önöket, hogy a 2019. évi költségvetésről szóló törvényjavaslatot megtárgyalni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm pénzügyminiszter úr előterjesztését. Megadom a szót Domokos László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének, 30 perces időkeretben.

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Immár sorrendben a negyedik központi költségvetési törvényjavaslat 2016 óta, amely az Országgyűlés tavaszi ülésszakán születik meg, és 1990 óta a 29., amelyről az Állami Számvevőszék véleményt mond, eleget téve ezzel a törvényi kötelezettségének.

Az Állami Számvevőszék véleményét a 2014 óta alkalmazott módszertan alapján készítette el. E módszertan fókuszában, ha röviden akarom összegezni, a bevételek megalapozottsága, illetve teljesíthetősége, a

kiadások alátámasztottsága és a jogszabályok betartása áll.

Ennek vizsgálatához a bevételi és a kiadási előirányzatok kiválasztására lényegességi és kockázati alapon került sor, miközben biztosítjuk, hogy a kiválasztott bevételi, illetve kiadási előirányzatok összege elérje a törvényjavaslat bevételi, illetve kiadási főösszegének a 80 százalékat.

(8.50)

A 2019. évi költségvetésről szóló törvényjavaslatban szereplő előirányzatok esetében az értékelés a bevételi főösszeg 87,2 százaléka, a kiadási főösszegnek pedig a 80,3 százaléka terjedt ki.

Módszertanunk alapján vizsgáltuk a Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat összeállításának szabályszerűségét, bevételi és kiadási előirányzatainak tervezése során az előírások betartását, a tervezett előirányzatok megalapozottságát, illetve alátámasztottságát, valamint az Alaptörvényben és a stabilitási törvényben foglalt államadósság-szabály és egyéb előírások érvényesülését. Mindezen összetevők értékelésének együttes eredményeként mondunk véleményt a költségvetésitörvényjavaslat megalapozottságáról, miközben felhívjuk a figyelmet a beazonosított kockázatokra, hiányosságokra, hogy azok kezelése hatékonyan és megfelelő időben megtörténhessen.

Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy véleményemben a Számvevőszék a költségvetési tervezés egy adott állapotáról nyilatkozik. A véleményadásunk célja, hogy hozzájáruljunk ahhoz, hogy az Országgyűlés megalapozott, a reálisan felmerülő kockázatokat kezelni képes költségvetést fogadjon el. Véleményével az ÁSZ hozzájárul a költségvetési folyamatok átláthatóságához is, ezt pedig nemzetközi összevetésben is kiemelkedő színvonalon biztosítja. Az idén februárban közzétett, 115 országra kiterjedő Open Budget Survey-felmérés szerint az Állami Számvevőszék kiemelkedően, a fejlett országok átlagos színvonalánál is magasabb szinten látja el feladatait a központi költségvetéssel kapcsolatos kontroll tekintetében.

Tisztelt Országgyűlés! Az Állami Számvevőszék véleménye szerint a 2019. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat megalapozott, kialakítása támogatja a költségvetés rövid és középtávú stabilitását, emellett hozzájárul a fenntartható gazdasági növekedés megvalósításához. A törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényben meghatározott államadósság-szabálynak, valamint - egy előírás kivételével - a költségvetésre vonatkozó jogszabályi előírásoknak. A 2019-es költségvetésitörvény-javaslat hozzájárul Magyarország költségvetési stabilitásának fenntartásához és a magyar gazdaság fenntartható kihívásához.

Az Állami Számvevőszék megállapította, hogy a 2019. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat elkészítése során a tervezést végző szervezetek a jogszabályi és egyéb belső előírások szerint jártak el.

A költségvetésitörvény-javaslat szerkezete és tartalma összhangban van a jogszabályi előírásokkal, ezáltal teljesül a felelős költségvetési gazdálkodás követelménye. A központi költségvetés átláthatóságát és az adatok összehasonlíthatóságát biztosítva az előirányzatok hazai működési, illetve felhalmozási, valamint uniós fejlesztési kiadások és bevételek szerinti bontásban is rendelkezésre állnak.

A kormány a költségvetésitörvény-javaslatban, összhangban a konvergenciaprogrammal, 2019-re 4,1 százalékos gazdasági növekedést határozott meg. Ennek realizálódásához hozzájárul a háztartások fogyasztási kiadásainak 4,8 százalékos, a bruttó állományköz-felhalmozás 7,5 százalékos, valamint az export 6,9 százalékos tervezett bővülése. Továbbá a központi költségvetés bevételi és kiadási oldalát is jelentősen befolyásoló bruttó bér- és keresettömeg 10,3 százalékos növekedésével számol a kormány.

A központi költségvetésről szóló törvényjavaslat a központi alrendszer pénzforgalmi hiányát 998,4 milliárd forintban, 2018-hoz képest 362,2 milliárd forinttal kedvezőbb szinten határozza meg, amely a nullszaldósan tervezett működési költségvetés mellett a felhalmozási költségvetés 402,1 milliárd forintos és az európai uniós fejlesztési költségvetés 596,3 milliárd forintos tervezett hiányából tevődik össze. 2019-ben az államháztartás pénzforgalmi hiánya a törvényjavaslat szerint a GDP 2,7 százaléka lesz. A kormányzati szektor hiánya a bruttó hazai termék előrejelzett értékének 1,8 százalékat jelenti, amely 0,6 százalékpontos javulást jelent a 2018. évre tervezett hiánymutatóhoz képest, tehát mintegy 25 százalékkal jobb szám van a tervszámok között. Ez alatta marad a gazdasági stabilitásról szóló törvényben meghatározott 3 százalékos értéknek, ezáltal megfelel a jogszabályi előírásoknak.

Tisztelt Ház! A tegnapi napon nyilvánosságra hoztuk azt a véleményt, amelyet már a miniszter úr is idézett, és az önök asztalán is rendelkezésre áll. Egy rendkívül tömör, összefogott, áttekinthető és lényegre törő véleményt szerettünk volna átadni önöknek, amellyel támogatjuk - az egyes területeket számóval is elkülönítve - a vitának a megalapozását, valamint az adott előirányzat megalapozottságáról, teljesíthetőségéről, tervezésének szabályosságáról szólunk, továbbá felhívjuk a figyelmet a kockázatokra. A következőkben e témaköröket foglalom össze röviden.

A 2019-es költségvetésitörvény-javaslat bevételi előirányzatai teljeskörűen, száz százalékosan megalapozottak, a kiadási előirányzatok 92,5 százaléka megalapozott, 7,49 százaléka azonban részben, a fennmaradó 0,01 százalék nem megalapozott. Amint azt már kiemelttem, a költségvetésitörvény-javaslat - egy kivétellel - teljesíti a hiány- és az államadósság-szabállyal kapcsolatos előírásokat.

Az elmúlt évekhez hasonlóan ezúttal is megállapítottuk, hogy a kormányzati szektor strukturális egyenlegének számított mértéke kedvezőtlenebb az 1,5 százalékos középtávú költségvetési hiánycélnál. Ez

azonban nem jelent kockázatot a költségvetés végrehajthatósága szempontjából.

A központi költségvetés ellenőrzött közvetlen bevételei megalapozottak. A dinamikusan növekvő adóbevételek teljesüléséhez alapvető fontosságú a gazdasági növekedés kormányzati támogatása, valamint az adófehérítést elősegítő költségvetési intézkedések folytatása. Az uniós források tervezése az előírások és a fejezet tervezéséért felelős szervezet belső szabályozása szerint történt meg.

E források tervezett mértékű felhasználása alapvetően fontos a gazdasági növekedés dinamikájának meghatározásához, megtérítésének üteme pedig érzékenyen érinti a költségvetés pénzforgalmi egyensúlyát.

A költségvetésitörvény-javaslatban szereplő beruházási előirányzatok tervezése szabályszerűen történt. A tervezett beruházások pozitív hatást gyakorolnak a gazdasági növekedésre és a közfeladatok ellátásának minőségi javulására.

A 2019. évi költségvetésitörvény-javaslat a véleményünk szerint mindösszesen 119,4 milliárd forint nagyságrendű kockázatot hordoz magában. Ezeket a jelentésünk tételesen tartalmazza. A feltárt kockázatok megfelelő intézkedésekkel azonban kezelhetőek. A központi tartalék-előirányzatok tervezése szabályszerűen történt, az ellenőrzött előirányzatok megalapozottak. Az Országvédelmi Alap tervezett kiadási előirányzatát a 2018. évi előirányzattal megegyezően 60 milliárd forintban határozták meg. A rendkívüli kormányzati intézkedésekre a 2019. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat 165 milliárd forint kiadást tartalmaz.

A 2019-es költségvetésitörvény-javaslatban a tartalékolás rendszere és a tartalékok mértéke megfelelő biztonságot nyújt a váratlanul felmerülő helyzetek kezelésére, a tartalékolás rendszere nagyban hozzájárul Magyarország költségvetési gazdálkodásának stabilitásához.

A céltartalékok alcímen belül a közszférában foglalkoztatottak bérkompenzációjára és a különféle kifizetésekre fordítható előirányzat a 2018. évi kiadási előirányzattal megegyező összegben került megtervezésre. Jelentős mértékű növekedés tapasztalható a költségvetésitörvény-javaslatban az ágazati életpályák és bérintézkedések előirányzatnál. Az előző években indított bérfelzárkóztató programok folytatódása mellett 51,9 milliárd forint összegű az új kormánytisztviselői életpályaprogramra elkülönített forrás.

(9.00)

Az adósságszolgálatokkal kapcsolatos bevételek és kiadások megalapozottak, azonban ehhez nem áll rendelkezésre közgazdasági indoklás. A költségvetés közvetlen kiadásainak tervezése szabályszerűen történt meg, az ellenőrzött kiadási előirányzatok alátámasztottak, nem hordoznak kockázatot.

Az állami vagyonnal kapcsolatos, valamint a Nemzeti Foglalkoztatási Alaphoz és a Nemzeti Föld-

alaphoz tartozó bevételi és kiadási előirányzatok szintén megalapozottak. A társadalombiztosítás pénzügyi alapjainál az ellenőrzött bevételek és kiadások tervezése szabályszerűen történt meg, a bevételi előirányzatok teljeskörűen, illetve a kiadási előirányzatok - az összevont szakellátás kivételével - megalapozottak. A helyi önkormányzatoknak nyújtott támogatási előirányzatok szintén megalapozottak.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország 2019. évi költségvetésitörvény-tervezete a fenntartható növekedés és a fenntartható kifehérítés költségvetése. Az adóbevételek tervezett jelentős növekedése azt támasztja alá, hogy a kormány a GDP 4 százalékot meghaladó bővülésével, valamint a gazdasági folyamatok további fehérítésével számol a következő években. Mindez egyértelmű stabilitást mutat, aminek az alapját az elmúlt években hozott célirányos és összehangolt intézkedések jelentik.

Látni kell, hogy a gazdaság kifehérítése támogatja a gazdaság növekedését, és vice versa, a gazdasági növekedés fenntarthatóvá teszi a gazdaság kifehérítésének folyamatát, ezáltal növekszik az adófizetési hajlandóság és megerősödik az adózási fegyelem.

Az elmúlt években bevezetett, a gazdaság kifehérítését szolgáló intézkedések, új eljárások, mint például az online pénztárgéprendszer és az elektronikus közúti áruforgalom ellenőrző rendszere, közismert nevén az EKAER mellett július 1-jétől életbe lép a Nemzeti Adó- és Vámhivatal online számlázási rendszerének éles verziója. Ezzel a rendszerrel megítélésünk szerint nagy mennyiségű számlaforgalom válik láthatóvá és így követhetővé az adóhatóság számára, így jelentősen emelkedhetnek az áfabevételek és tovább fehéredhet a magyar gazdaság.

Nagy a felelősség abban, hogy a növekvő adóbevételeket mire és hogyan használjuk föl. Meggyőződésem, hogy a kifehérítés révén kapott adóbevételeket az adók és járulékok további csökkentésére, valamint további gazdaságfejlesztési intézkedésekre érdemes fordítani. Amennyiben a gazdaság jól teljesít, még mindig vannak olyan többlet-adóbevételei lehetőségek, amiket a jövőben csökkenteni lehet.

Itt érdemes megállni egy pillanatra. Az elmúlt években az általános forgalmi adó esetében több termék és szolgáltatás áfakulcsa jelentősen csökkent. Elemzések, kimutatások ugyanakkor azt állapították meg, hogy például az étkezőhelyi vendéglátásban a 27 százalékról 18 százalékra történő áfacsökkentést követően nem mérséklődtek az árak, hanem nőttek, így a végső fogyasztók nem érzékelhették a hozott intézkedés jótékony hatását - nyilván a vállalkozói szféra költségviselő képességét ez erősítette -, több termék esetében pedig csak részben jelent meg annak árában az árcsökkenő hatás.

Így nyugodtan leszögezhetem, hogy a forgalmi adó mérséklése hosszú távon nem jelent megtakarítást a lakosságnak, az államkasszának viszont azonnali és szükségképpen pótolandó kiesést okoz. Ezért továbbra is azon az állásponton vagyok, hogy a forgalmi típusú adókat alapvetően nem csökkenteni kell,

hanem a lehető legnagyobb hatékonysággal be kell szedni azokat.

A személyi jövedelemadó esetében - azzal együtt, hogy a 15 százalékos mértéken már jelenleg is nagyon alacsony, európai viszonylatban legalábbis - középtávon lehetőség kínálkozik további csökkentésre, megfontolások alapján.

Fontos változás még az előző évekhez képest, hogy az utóbbi években jóval kevesebb munkavállaló hajlandó bejelentés nélkül dolgozni, vagyis a gazdaság széles része, kezdve a szolgáltatási szektortól egészen az építőiparig, legalizálódik, fehéredik.

Az adók és járulékok további csökkentésével növekszik a vállalkozások versenyképessége, és több jövedelem marad a dolgozó családoknál. Ugyanakkor legalább ilyen fontos a magyar gazdaság erősítésében, versenyképességünk növelésében, hogy minden egyes forintnak, amit az állam elkölt, világos célokot kell szolgálnia és eredményesnek kell lennie. Meggyőződésem, hogy a költségvetési kiadások rendbetétele, vagyis legalább egy teljesítménymutató hozzárendelése minden egyes elköltésre váró közpénzhez versenyképességünk egyik továbblépésének a záloga.

Tisztelt Ház! A költségvetés stabilitására jelentős hatással van az adóhivatal tevékenysége, az Állami Számvevőszék ezért rendszeresen ellenőrzi a Nemzeti Adó- és Vámhivatal tevékenységét, különös tekintettel a különböző adóbeszedési eljárásokra. Elmondhatom, nem volt hiábavaló a számvevők munkája, megállapításaink hasznosultak.

2014-ben kezdődött az adóhivatal szervezeti átalakítása, szemléletének megújítása, amely 2017 derekán a NAV stratégiai megújulásának programja keretében az állami hivatal működését, hatékonyságát érintő programokat határozott meg a következő évekre. A bizalomra épülő ügyfél-kommunikáció, a papírt nélküli elektronikus személyijövedelemadórendszer, a már említett elektronikus pénztárgéprendszer és az EKÁER csak néhány kiragadott példa, amelyek jelentősen javították az adóbeszedés hatékonyságát. A bizalomra épülő adórendszerrel a társadalom egyre szélesebb körében javul az adófizetési hajlandóság. Ha pedig a növekvő adófizetési morált összehangoljuk a pénzügyi tudatosság fejlesztését célzó képzésekkel, szemléletformálással, az tovább fokozhatja a magyar gazdaság kiszámíthatóságát, ezáltal biztosabbá teszi a költségvetés tervezhetőségét.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Magyarország gazdasági szekere most szépen halad, a gazdasági folyamatok és az adatok évről évre kedvezőbbek, ami bizakodásra ad okot. Ugyanakkor semmi nem garantálja, hogy nem köszönt be egy újabb pénzügyi válság a térségünkben. A közgazdasági törvényszerűségek és a jelenlegi világgazdasági folyamatok alapján egészen biztos, hogy előbb-utóbb szembe kell néznünk egy újabb gazdasági kihívással, esetleg válsaggal. Ezért az anticiklikus gazdaságpolitika eszközeivel tudatosan fel kell készülni egy rosszabb időszakra is, amelyhez a költségvetésben is meg kell teremteni a megfelelő fedezetet, válaszadó képességet.

Az ÁSZ véleménye szerint a 2019. évi költségvetés-törvény-tervezet tartalmazza azokat az elemeket, amelyek segítenek felkészülni egy jövőbeni gazdasági válságra. Felmerül a kérdés ugyanakkor, hogy képesek leszünk-e megszorítások nélkül átvészelni azt. Ehhez ösztönző csomagokkal el kell érniünk a megfelelő versenyképességet, mégpedig úgy, hogy a belső tényezők növekedése ne csökkenjen. Célszerű, ha már most minél több jól előkészített beruházási tervvel rendelkezünk, amelyeket válságos időszakban úgymond csak kikapathatnánk a fiókból, a gazdaság fenntarthatósága érdekében.

Nem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy a legfontosabb a hatékonyság növelése, és erre kell fókuszálni a jövőben is. A sikerhez hozzájárul a kutatások és az innovációk számának az ösztönzése is. Mindehhez elengedhetetlen a bürokrácia további csökkentése, ám az még tisztázásra, illetve további elemzésre szorul, hogy az állam mely területeken változtasson, illetve honnan húzódjon vissza. Meggyőződésem, hogy a gazdaság azon területein, ahol az állam jelentős jelenléte nélkül is egészséges, illetve elegendő a kereslet-kínálat nagysága, ott az állam részvételével indukált keresleti-kínálati túlfűtöttségre már nincs szükség.

Egyébként az nem magyar sajátosság, hogy nem igazán látszik, miként lehetne csökkenteni az állami szerepvállalást egy olyan világpolitikai helyzetben, amikor aktív, erős, cselekvőképes államokra van szükség az állampolgárok, a vállalkozások, általában az országok biztonsága érdekében.

Tisztelt Ház! Végeterül engedjek meg, hogy az Állami Számvevőszék elnökeként felhívjam a figyelmet arra, hogy a közintézmények gazdálkodásának van egy olyan vetülete, amely az aktuális évi költségvetésnél távolabbra mutat. Minden állami szervezet felé úgynevezett minőségi elvárás a közpénzek eredményes és hatékony felhasználása. Intézményi szinten ezen minőségi kritériumok előírása és érvényesülése hozzájárul a tevékenységük teljesítményének növeléséhez, amely kedvező hatást gyakorol a költségvetés fenntarthatóságára, és amellyel maga az ország is dinamikusabbá válik.

(9.10)

Az Állami Számvevőszék elnökeként én magam is komoly felelősséget érzek a vezetésem alatt működő eredményes és hatékony gazdálkodás érvényesülése iránt. Ezért az ÁSZ hosszú távú takarékosági intézkedési tervének, fenntarthatósági programjának megvalósítását évről évre elsődleges célként, alapértékként tűztük magunk elé. Ennek megfelelően az Állami Számvevőszék az elmúlt években számos intézkedést hajtott végre a munkabiztonság javítására, a környezeti terhelés mérséklésére a takarékos erőforrás-gazdálkodás érdekében.

Így került sor az adatbekérési rendszer összehangolt megújítására, amelynél elsődleges szempontként szerepelt a bürokrácia csökkentése, valamint az ellen-

őrzöttek felé korszerű kapcsolattartási mód kialakítása, illetve az adatok védelmének, biztonságának megerősítése.

Ennek pénzügyi kihatása az Állami Számvevőszék önök előtt megjelenő 2019. évi költségvetési tervében már meg is jelenik. Az ÁSZ 100 millió forinttal csökkentette a dologi kiadásait, ez mintegy 10 százalékot jelent, és mondott le erről az összegről a központi költségvetés javára.

Az Állami Számvevőszék mint példamutató szervezet, 2011 óta folyamatosan növeli ellenőrzési folyamatának hatékonyságát. Közél azonos munkavállalói létszám mellett az évente leellenőrzöttek számát háromszorosára növelte, a módszertani újításoknak köszönhetően pedig már akár több száz ellenőrzött egyidejű értékelésére is képes. Az új jelentésformátumra való átállással, ami az önök számára is áttekinthetőbbé teszi a jelentéseinket, a lényeges kérdéskörök kerültek előtérbe.

Az Állami Számvevőszék teljesítményében a kockázatalapúság mellett a lefedettség fogalma is bekerült mint eredményességi mércéje az ellenőrzésnek. Az ellenőrzési folyamatba olyan eljárások épültek be, amelyek lerövidítik az ellenőrzés idejét. Az adatbekérés, a helyszíni ellenőrzés módszerének változásával lényegesen csökkent az utazásiidő-veszteségünk. A digitalizálás, a módszertani fejlesztések, a módszeresség, az új jelentésből adódó lényegességi megközelítés alkalmazása, a kockázatokra való hangsúlyhelyezés, a dokumentumok útjának rövidülése egyaránt csökkentette az egyes feladatok végrehajtásának számvevői munkaidőigényét is.

A takarékosági intézkedések, a digitalizálás, az ebből eredő technológiai fejlődés eredménye három terület ellátására is biztosított fedezetet. Egyrészt az Állami Számvevőszék feladata az ÁSZ-törvény elfogadása óta több ízben módosult, például a '14-es a '18. évi választásokhoz kapcsolódó feladatok, amelyekhez többletlétszámot és költségvetési forrást nem kérünk. Másrészt új külső kapacitásokat vontunk be ideiglenesen a megtakarításaink terhére az új feladatok, így például az önkormányzati gazdasági társaságok ellenőrzéséhez.

Harmadrészt pedig a működési folyamatok racionalizálásával elért megtakarításokat a beruházásokra fordítottuk vissza, különösen az informatikai beruházásokra, a technológiai megújításokra, ezzel támogatva a munkavégzés módszertani változását, a hatékonyság növekedését.

Mindezek beépültek a Számvevőszék erőforrás-tervezésébe, a humánpolitika részévé váltak, és a munkakörök tartalmi átalakulását hozták magukkal. Ezek együttes hatásaként létszám szabadítható fel az üzleti munkaerőpiac számára. Az új feladatellátás már más készséget, tudást és munkakultúrát igényel, ami maga után vonja a létszám összetételének változását, a munkakörök kiváltását technológiai eszközökkel.

A megújult informatikai környezet alkalmazása folyamatos prioritást jelent, és a munkavállalók szintjén is alapvető elvárás lesz. Megerősödik az igény a

friss diplomások iránt, ami eddig a társadalmi felelősségvállalás része volt számunkra, az ma már a humánpolitikánk részévé válik.

Ezen túl mintegy 60 fő tapasztalt, jól képzett gazdasági szakembert, munkavállalót ajánl föl az Állami Számvevőszék a vállalkozói munkaerőpiacon jelentkező hiány csökkentése érdekében, főleg Budapesten és az üzleti szféra számára.

Ennek megvalósítása érdekében a technológiai és módszertani megújulás eredményeképpen az Állami Számvevőszék a munkavállalói állomány mintegy 10 százaléka részére tesz együttműködési és elhelyezkedést támogató ajánlatot.

Ez közel 450 millió forint költségvetési forrást jelent járulékok nélkül éves szinten a jövő tekintetében, a megegyezés eredményétől függően.

Tisztelt Ház! Végezetül, megismételve mai expozém legfontosabb üzenetét, a 2019. évi központi költségvetési törvényjavaslat véleményezése során az Állami Számvevőszék arra az összegző következtetésre jutott, hogy a jövő évi költségvetés tervezete hozzájárul Magyarország költségvetési stabilitásának fenntartásához, egyben támogatja hazánk fenntartható és a fenntartható kifehéritésre épülő gazdasági növekedését. A következő napokra tartalmas szakmai vitát kívánok önöknek. Remélem, ehhez a számvevőszéki vélemény is hozzájárulhat.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm elnök úr felszólalását. Most pedig megadom a szót Kovács Árpád elnök úrnak, a Költségvetési Tanács tagjának, 30 perces időkeretben.

DR. KOVÁCS ÁRPÁD, a Költségvetési Tanács elnöke: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Köszönöm a lehetőséget, hogy a Költségvetési Tanács nevében ismét eleget tehetek azon kötelezettségemnek, hogy szóban is összefoglaljam és indokoljam a tanács véleményét a 2019. évi költségvetésitörvény-javaslat tervezetéről. A háromtagú testület az Alaptörvényben kapott közjogi felhatalmazása alapján a törvényjavaslatot és annak makrogazdasági hátterét egységében vizsgálta, bevételeit és kiadásait az egyensúlyi követelmények, valamint az államadósság-szabály teljesülése szempontjából elemezte, és nem bocsátkozott az elosztáspolitikai minősítésébe, illetve e lépéseket kizárólag az ország pénzügyi egyensúlya összefüggésében vizsgálta.

Tisztelt Országgyűlés! A következő év költségvetésének tervezése mindenkor és mindenhol a világon figyelembe veszi a megelőző évek folyamatait, tapasztalatait. A tanács ebbe a folyamatba illeszkedik, a stabilitási törvényből fakadó kötelezettségének is eleget téve, a 2019-es költségvetéssel egyidejűleg értékelte a 2017. évi költségvetési törvény végrehajtását is.

Biztonsággal állítható, hogy a 2019-es költségvetés olyan, több éve tartó, emelkedő pályát leíró folyamatba illeszkedik, amelynek első markáns éve 2017

volt. A tanács szerint a magyar gazdaság a 2017-ben elért 4 százalékos bővüléssel stabil, középtávon fenntartható növekedési pályára került. Az államháztartás eredmény szemléletű hiányára vonatkozó uniós és hazai előírások teljesültek, az uniós módszertan szerint számított, a tervezett GDP-arányos 2,4 százalékos mértéknél alacsonyabb, 2 százalék lett.

A központi alrendszer pénzforgalmi hiánya ugyanakkor elsősorban az uniós bevételek nagymértékű megelőlegezése következtében lényegesen nagyobb volt a költségvetési törvényben meghatározottnál, de ez az elmúlt évben sem veszélyeztette az eredmény szemléletű hiánycél és az államadósság-szabály teljesítését. A GDP-arányos államadósság 2017 végére, mint hallottuk, 2,4 százalékponttal, 73,6 százalékra csökkent, megfelelően az Alaptörvényben és a stabilitási törvényben foglalt feltételeknek.

Tisztelt Ház! A tanács áttekintette a 2018. évi makrogazdasági és államháztartási folyamatokat is, mint a 2019-es költségvetés közvetlen alapját. Az ez évi költségvetést 4,3 százalékos növekedésre alapozták, a különböző prognózisok is 4 százalék körüli értéket valószínűsítene. Kedvező, hogy 2018. április közepére a rendelkezésre álló uniós forrás 94 százalékát lekötötték. A megvalósult projektek révén a beruházási ráta mértéke már a második évben magas, 21,5 százalék lehet. A tanács a növekedést esetlegesen befolyásoló, növekvő külső kockázatok jelzése mellett kiemelte, hogy a foglalkoztatottság bővülése - immár közel 4,5 millió dolgozik - és a keresetek emelkedése kedvezően hat a költségvetési bevételekre.

(9.20)

Mindezek alapján a Költségvetési Tanács a kormányzati várakozásokhoz közelítő, 4 százalék feletti 2018. évi gazdasági növekedést tart elérhetőnek.

A költségvetés első negyedévi pénzforgalmi hiánya azonban magas. Ugyanakkor, mivel az eredmény szemléletű teljes kormányzati szektort lefedő egyenlegben az uniós támogatáselöllegek és az áfa-visszatérítés nem vehető figyelembe, ezért a 2018. évi 2,4 százalékos európai uniós módszertan szerint számított hiánycél tartható. A konvergenciaprogramban ezzel összhangban kitűzött strukturális hiány azonban a GDP 2,1 százaléka, ami még teljesülése esetén is magasabb a stabilitási törvény szerinti középtávú költségvetési célnál. Utóbbi összefüggéseire a 2019-es költségvetésnél még részletesen visszatérek.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A 2019. évi költségvetésre áttérve meg kell említenem, hogy a tanács által látott tervezet és a benyújtott, önök előtt fekvő törvényjavaslat között alapvető különbség nincs, így a tanács véleménye az önök előtt lévő, tárgyalásra váró törvényjavaslatra is érvényes.

A Költségvetési Tanács ez alkalommal is kiemelten vizsgálta a 2019. évi központi költségvetés fundamentumait jelentő makrogazdasági pálya elemeit. A költségvetés - az előző évek trendjéhez igazodóan - a GDP 4,1 százalékos növekedésére épül. Ez felhasználási oldalról a háztartások fogyasztási volumenének

3,9 százalékos és a bruttó állóeszköz-felhasználás 9,5 százalékos bővülésén alapul.

A beruházási hányad az előző évihez közeli szinten maradhat, amelyre erősen hatnak - a dinamikusan emelkedő hitelezési aktivitás és a versenyszféra beruházásai mellett - az uniós és a hazai forrásból megvalósuló fejlesztések. Tovább nő a foglalkoztatottak száma. A versenyszférában bővüléssel, ugyanakkor a közzsférában csökkenéssel számolunk.

A bruttó átlagkereset a feszesebb munkaerőpiac, a hatéves bérmegállapodásban foglaltak teljesülése és az életpályamodellek hatására éves szinten csaknem 9 százalékkal tovább emelkedik. A kitűzött növekedés elérését a versenyképességet javító intézkedések bevezetése, a vállalkozások hatékonyságfokozó törekvéseinek köszönhetően a munkatermelékenység javulása támogathatja. A fogyasztóiár-emelkedés mértéke a középtávon tervezett 3 százalékos infláció közelében alakulhat.

A tanács megállapította, hogy a költségvetésitörvény-javaslat az előrejelzői konszenzust lényegesen meghaladó gazdasági növekedéssel számol 2019-re. A különböző prognózisok ugyanis, kis eltéréssel, 2,8 és 3,2 százalék közötti GDP-bővülést vetítenek előre.

A gazdasági növekedést övező kockázatok elsősorban a nemzetközi gazdasági környezet bizonytalanságaiból adódnak, a belső tényezők közül pedig a keresetek és a fogyasztás várható elmaradása jelenthet veszélyt a költségvetési bevételi előirányzatok teljes körű teljesíthetőségére is. A gazdaság tervezett bővülése tehát a külső és a belső tényezők kedvező együttállása esetén lesz teljesíthető.

Az újraelosztás mértéke 2019-re csökken, tovább mérséklődik az államadósság-kezelés részesedése, míg a gazdasági támogatásoké változatlanul magas. Utóbbi hozhatja el a későbbi években a jóléti funkcióba tartozó oktatási, egészségügyi, szociális, kulturális kiadások súlyának érzékelhető emelkedését.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A tanács úgy látta, hogy a központi alrendszer bevételi előirányzatainak teljesüléséhez a várt makrogazdasági pálya, a bér- és fogyasztásemelkedés megvalósulása szükséges. A költségvetés a kialakult adóstruktúrára támaszkodik, amelyben a foglalkoztatás és a gazdasági növekedés ösztönzése érdekében a hangsúly eltolódott a munkát terhelő adókról a fogyasztási és a forgalmi adók irányába. Jelentős előrelépés volt az elmúlt években az adóbeszedési hatékonyság javulása, ami az adókulcsok emelkedése nélkül növelte a költségvetés bevételeit és tisztította a piaci versenyt. Ezek, valamint korábban a kisvállalati, 2017-től pedig a nagyvállalati adóterhek csökkentése hozzájárulnak a legfontosabb makrogazdasági mutatók javulásához, ugyanakkor kedvező a visszahatásuk a bevételekre. A költségvetés a már korábban induló, bejelentett intézkedések, például a kétgyermekesek utáni adókedvezmény továbbvitelével számol. A 2016. év végi bérmegállapodásnak megfelelően a reálkereset alakulásának függvényében lehet 2019 folyamán további 2 százalékponttal kisebb a szociális hozzájárulási adó mértéke. A központi alrendszerben

a legnagyobb összegű bevétel az általános forgalmi adóból képződik. A fogyasztás várt emelkedése meghaladja a konszenzusos prognózist, az áfa-visszatérítés határidejének újabb rövidülése pedig tovább csökkent a nettó pénzforgalmi bevételeket. Ezekből következően a tanács véleményének indoklásában az áfa-előirányzat teljesíthetőségénél kockázatokat azonosított.

Tisztelt Hölgyek és Urak! A tanács véleménye szerint a költségvetésben tervezett források számos emblematisz társadalmi, valamint gazdasági célkitűzés megvalósítását teszik lehetővé, figyelemmel az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságára is. A családbarát Magyarország építése érdekében a költségvetés továbbra is ösztönzi a gyermekvállalást, támogatja a gyermekeket nevelő családokat. Mindezen célokat nemcsak a kiadási előirányzatok szolgálják, hanem számos családi adókedvezmény is.

A családok életminőségének javítását segíti az otthonteremtési program folytatása. A költségvetés külön is garantálja az időskorúak biztonságát a nyugdíjak értékállóságának megőrzésével, valamint azzal, hogy részesednek az elért gazdasági növekedésből származó költségvetési bevételekből. A törvényjavaslat figyelembe veszi a nyugdíjrendszer hosszú távú finanszírozhatósága érdekében tett lépések fokozatosan jelentkező költségvetési hatását.

A ország biztonsága érdekében a NATO-val szemben vállalt kötelezettségekkel összhangban jelentős forrás jut a Magyar Honvédség működési felteteleinek javítására és a határok védelmére.

Tisztelt Országgyűlés! A 2019-es költségvetés változatlanul célnak tekinti, hogy a fejlesztési források 60 százalékát a versenyképesség erősítésére fordítsák. Az uniós támogatások igénybevételében 2019-ben a hangsúly az előlegfizetésekről áttevődik azok felhasználására. A felülről nyitott, vagyis túlléphető előirányzatok ezúttal is garantálják a finanszírozást, miként azt is, hogy a szükséges forintfedezet költségvetési forrásként rendelkezésre álljon.

A 2014-2020-as időszak operatív programjainak megvalósítása elsősorban a fenntartható gazdasági növekedést szolgálja, ugyanúgy, mint a hazai forrásból finanszírozott projektek. Kiemelném, hogy a hazai pénzekből jó néhány jóléti, benne egészségügyi, oktatási, egyházi, hitéleti és közszolgálati, valamint ifjúsági és sportcélú fejlesztés is megvalósulhat.

Az állami kamatkidadások tovább csökkenhetnek a GDP 2,1 százalékára, és az államadósságon belül fokozatosan nő az alacsony hozamú eszközök aránya. Ugyanakkor a kibontakozó nemzetközi pénzügyi turbulencia némileg növeli az aktuális piaci hozamokat. Amennyiben ez a tendencia tartós marad, akkor az erre tervezett költségvetésben szereplő előirányzat túlteljesülhet. E kockázat a jelenlegi kilátások szerint azonban nem haladja meg a GDP 0,1 százalékát.

Tisztelt Országgyűlés! A tanács megállapította, hogy a költségvetésben szereplő 2019. évi, uniós módszertan szerint számított - a 2018. évre tervezetthez képest 0,6 százalékponttal kisebb - 1,8 százalékos

GDP-arányos hiánycél a tartalékok figyelembevételével érhető el. A hiánycél megfelel a maastrichti kritériumnak és a stabilitási törvényben meghatározott azonos, 3 százalékos mértékű követelménynek. A tanács a tapasztalatok alapján úgy látta, hogy konjunkció esetén a hiány ilyen mértékű csökkentése sem fogja vissza a gazdaságot, mert a magánszektor könnyebben jut hitelhez, tőkepiaci finanszírozáshoz.

(9.30)

A hiányt övező legnagyobb kockázat a makrogazdasági pályával és az adóbevételei előirányzatok teljesíthetőségével kapcsolatos. Ezt azonban mérsékli, ha az említettek szerint a bérek lassabb emelkedése esetén a szociális hozzájárulási adó kulcsának csökkentését későbbre halasztják.

Az előbbieken felsorolt kockázatokra tekintettel a költségvetési hiánycél biztonságos teljesítése érdekében tartotta szükségesnek a tanács az Országvédelmi Alap tervezett összegét, és értett egyet azzal, hogy felhasználására a törvényjavaslatban rögzített kritériumok teljesülése esetén kerüljön sor.

Az államháztartás pénzforgalmi hiányának mértéke a törvényjavaslat szerint a GDP 2,7 százaléka. Ez még mindig jóval, 0,9 százalékponttal meghaladja az uniós módszertan szerint számítottat. A különbség jelentős hányada annak következménye, hogy az uniós programoknál továbbra is nagyobb az előlegfizetés, mint az Európai Unióból ütemesen beérkező támogatás - sajnos szükségszerűség. A trend a későbbi években fordulhat meg, és ezáltal felgyorsulhat a GDP-arányos államadósság csökkentésének az üteme.

A tanács megkülönböztetetten vizsgálta az Európai Unió strukturális hiányra vonatkozó kritériuma és a stabilitási törvény ezen nyugvó követelménye teljesítését. Utóbbi előírja, hogy a kormányzati szektor egyenlegét úgy kell meghatározni, hogy az összhangban legyen a középtávú költségvetési hiánycél elérésével, amely Magyarország esetében a GDP 1,5 százaléka.

A költségvetés szerint a strukturális egyenleg - 2017-hez és 2018-hoz hasonlóan - 2019-ben is eltér a középtávú célértéktől. Megjegyzem, 2019-ben ugyan ismét közelíti, de annál 0,2 százalékponttal még mindig nagyobb.

El kell önöknek mondanom, hogy a kormányzati szektornak ezen - a gazdasági ciklus hatásaitól és egyedi tételeitől megtisztított - egyenlegének a számítását erős módszertani viták övezik, és nem csak Magyarországon. Hazánk esetében az egyszeri tételek ugyanakkor - például az állami földértékesítés - gyakorlatilag kifutottak.

A költségvetésitörvény-javaslatban a kormány saját számítása alapján szerepel az 1,7 százalékos mértékű strukturális hiány. Az Európai Bizottság azonban számottevően gyengébb egyenleggel számol, abból kiindulva, hogy szerintük a magyar gazdaság erőteljesen a potenciális szintje felett teljesít most

már évek óta. A korábbi évekre is mutatkozott különbség, s ennek alapján tettek ajánlásokat az Unió illetékesei e mutató javítására.

A tanács véleményében a módszertani vitákat is jelezve kiemelte, hogy a vállalt strukturális egyenleg minél előbbi, de a gazdasági növekedést nem veszélyeztető elérésére van szükség.

A tanács kedvezőnek tartotta annak a gyakorlatnak a folytatását, amely szerint a központi alrendszerben a működési, a felhalmozási és az uniós költségvetés elkülönül, a működési egyenleg nulla, deficit csak a másik két területen keletkezhet.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A tanács megállapította, hogy az államadósság tervezett nominális növekedése összhangban van a központi költségvetés előirányzott pénzforgalmi hiányával, a növekedés üteme ugyanakkor jelentősen elmarad a GDP nominális növekedésének tervezett ütemétől. Ennek következtében a GDP-arányos államadósság olyan mértékben mérséklődik, hogy a stabilitási törvény szerinti államadósság-mutató 72,9 százalékról várhatóan 70 százalékra csökkenése teljesíti az Alaptörvény követelményét. Emellett a törvényjavaslat megfelel azon uniós előírásnak is, amely szerint a három év átlagában az adósságrátának a 60 százalék feletti része egyhuzadával kell csökkennie.

A tanács mindezeket túl azt is kedvezőnek tartotta, hogy a központi költségvetés adósságán belül a devizaarány tovább csökken, mert ez jelentősen hozzájárul az ország külső sérülékenységének a mérséklődéséhez.

A tanács megállapításai tehát akként összegezhetők, hogy a 2019. évi költségvetés-törvény-javaslat - hasonlóan az elmúlt évekhez - pénzügyi stabilitást tükröz.

A tervezésnél figyelembe vett makrogazdasági mutatók ugyan a különböző prognózisokhoz képest optimisták, és az ezekhez igazodóan tervezett bevételek hordoznak teljesülési kockázatot, véleménye szerint azonban az államadósság-szabálynak való megfelelés - és ez a lényeg - akkor sincs veszélyben, ha a gazdasági növekedés mértéke esetleg valamivel szerényebb lesz 2019-ben, mint reméljük.

Tisztelt Országgyűlés! Ahogyan már említettem, a kormány a Költségvetési Tanács véleményére érdemi választ adott. A tanácsnak a kockázatokkal összefüggő jelzésére megemelték a költségvetés tartalékát. Ugyancsak számolnak az esetlegesen lassabb gazdasági növekedés és a bérek vártnál kisebb emelkedése esetére a hatéves bérmegeállapodás szerint a szociális hozzájárulási adó kulcsa további csökkentésének későbbre halasztásával.

A tanácsnak a strukturális hiánnyal összefüggő figyelemfelhívására a kormány válaszában kifejtette, hogy 2019-ben az eltérés - saját vállalásához képest - minimálisra, a GDP 0,2 százalékpontjára csökken, másrészt olyan, a gazdaság növekedési potenciálját fokozó intézkedésekre, a béremelések folytatására, a munkát terhelő adók csökkentésére, a beruházások növekedésére kerül sor, amelyek indokolják ezt a különbséget. Hozzá kell tennem, hogy e vitának a

strukturális egyenleg vonatkozásában nincs szankcionális következménye az Unióban. A kormány szerint a 2019. évet követően már jobb lesz a strukturális egyenleg az elérendő 1,5 százaléknál.

A tanács felhívta a figyelmet, hogy a kibontakozó nemzetközi pénzügyi feszültségek némileg növelik az aktuális piaci hozamokat, s amennyiben ez tartós marad, akkor a tervezett adósságszolgálat előirányzata túlteljesülhet, vagyis erre kényszerűen többet kell költenünk.

A kormány válasza szerint a hozamok emelkedésének elsődleges oka a külső tényezők tovagyrúzó hatása. A kockázatok ma már nem jelentkeznek Magyarországon nagyobb mértékben, mint a hasonló feltételek között teljesítő más országokban, és mivel a 2019-es költségvetés már számol a hozamok emelkedésével, ezek tartóssá válása sem okozna jelentős többletkiadást.

A kormány jelezte azt is, hogy a benyújtott változat már tükrözi az adótörvények tervezett módosításának költségvetési hatását, valamint azt, hogy a költségvetés tartalmaz forrást a köz- és a kormánytisztviselők illetményének emelésére. A válasz kiemelte, hogy ezek révén nem változott sem a pénzforgalmi és az eredményszemléletű, úgynevezett ESA-hiány sem, sem pedig a tervezett államadósság.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Kérem, engedjenek meg végül egy személyes megjegyzést. Nekem nagy megtiszteltetés, hogy hetedik éve évről évre egy emelkedő pályán mozgó ország költségvetése tervezetének a véleményezésében működhetek közre. Amikor erre gondolok, ebben a megközelítésben szeretnék pénzügyminiszter úrnak és munkatársainak köszönetet mondani, hogy munkánkat messzemenően segítették.

(9.40)

Köszönöm az Állami Számvevőszék, a Magyar Nemzeti Bank, a tanács titkársága munkatársainak, a felkért nem kis számú elemzőnek, hogy alternatív makrogazdasági, államháztartási modellszámításokkal, érzékenységi vizsgálatokkal támogatták a tanács véleményének sokoldalú megalapozását.

Megköszönve megtisztelő figyelmüket, kívánok mindannyiuknak jó munkát a 2019-es költségvetési törvény javaslatának és a kapcsolódó módosító indítványoknak a megvitatásához. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok, az LMP és a Párbeszéd sorraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm elnök úr felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenünk. A Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása során várhatóan az Országgyűlés alelnökei is részt vesznek a vitában. Az alelnök urak képviselői felszólalásuk esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezethetik az ülést, ha ehhez az Országgyűlés is hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Házat, hozzájárul-e ahhoz, hogy Latorcai János, Lezsák Sándor, Jakab István, Hiller István és Sneider Tamás alelnök urak az előterjesztés további tárgyalása során vezethessék az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatomat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felhívásokra kerül sor, 30-30 perces időkeretben. A Fidesz képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját, Szűcs Lajos, illetve elsőként Bánki Erik, akinek ezennel meg is adom a szót.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy ott folytassam, ahol Kovács Árpád elnök úr abbahagyta, szeretnék én is gratulálni Varga Mihály pénzügyminiszter úrnak és a teljes apparátusnak ahhoz, hogy egy ilyen kiváló költségvetési törvényjavaslatot nyújtott be a Ház elé, amelyből nemcsak az látszik, hogy alaposan végiggondoltak minden egyes intézkedést, amelyek az elmúlt nyolc év gazdaságpolitikai intézkedéseinek a folytatásaként megerősítik azt a növekvő pályán lévő magyar gazdaságot, amely többletbevételeinek köszönhetően eddig is a magyar társadalom széles rétegeinek tudtunk évről évre több pénz osztani és évről évre jobb körülményeket teremteni a magyar emberek megélhetéséhez, hanem egyben biztosítja azt a versenyképességet is a hazai vállalkozások számára, amely a biztos munkahelyek megtartása, illetve további munkahelyek megteremtése terén lehetőséget ad arra, hogy a következő évben akár a teljes körű foglalkoztatottságot is el tudjuk érni.

Ahogy tisztelt képviselőtársaim is látják, a jövő évi költségvetés - ahogy ezt miniszter úr expozéjában is kiemelte - a családok és a biztonságos növekedés költségvetése lesz. Annak tervezésekor a kormány a választópolgárok által támasztott elvárásoknak eleget téve elsősorban Magyarország biztonságának a megőrzését, a gazdasági növekedés fenntartását, a családok támogatását és a teljes körű foglalkoztatás elérését tartotta szem előtt.

Az elmúlt nyolc év, tisztelt hölgyeim és uraim, számos eredményt és korábban csak remélni mert sikert hozott. Ezeket a célokat a kormány és a magyar emberek közös munkájának köszönhetően sikerült elérni. Mindennek eredményeként hazánk visszanyerte a korábban elveszített gazdasági önrendelkezését, és végre stabilizálta pénzügyi helyzetét. A Fidesz - a baloldali kormányokkal ellentétben - 2010 után felelős költségvetési gazdálkodást folytatott, amellyel sikerült tartósan alacsonyan tartani az államháztartás hiányát, sőt folyamatosan csökkenteni azt, megállítani az államadósság mértékének növekedését, és azokat a kedvezőtlen folyamatokat visszafordítani, amelyeket 2002 és 2010 között az MSZP és az SZDSZ kormányai okoztak.

Mindezt úgy értük el, hogy a gazdasági növekedést immár nem a külföldről felvett hitelek, hanem a munkavállalók számának folyamatos növekedése, az alacsony kamatszint és a csökkenő adóterhek biztosítják.

Az elmúlt időszak egyik legnagyobb eredménye, hogy a bérek hosszú évek óta nem látott mértékben növekedtek Magyarországon, amelynek köszönhetően a nettó átlagkeresetek több mint 40 százalékkal emelkedtek 2010-hez képest. Ezzel elérhető közelségbe került a fizetések hosszú távú felzárkóztatása a nyugat-európai átlaghoz. A kedvező folyamatokat igazolja, hogy a bérek 2019-ben is tovább fognak növekedni, megközelítőleg 10 százalékkal, amely 7 százalékkal az uniós átlag fölött lesz így. Ne felejtjük el, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy az MSZP- és az SZDSZ-kormányok idején az adók, a járulékok szintje évről évre emelkedett, sőt a 13. havi fizetést és a 13. havi nyugdíjat is elvették a magyar emberektől.

Ezzel együtt a munkanélküliség is folyamatosan csökkenő tendenciát mutat, hiszen a 2010-es 12 százalék fölötti szintről mára 3,7 százalékra sikerült mérsékelni. Ma Magyarországon 755 ezerrel több ember dolgozik, mint 2010-ben. Emlékezzenek még vissza, tisztelt hölgyeim és uraim, 2010-ben, amikor Orbán Viktor miniszterelnöki programját ismertette a magyar parlament előtt, és bejelentette azt, hogy a magyar kormány határozott szándéka az, hogy tíz év alatt egymillió új munkahelyet teremtsen Magyarországon, akkor az ellenzék padsoraiban erős derűtség fogalmazódott meg.

Azt kell mondjam, tisztelt hölgyeim és uraim, az elmúlt évek azt igazolták, hogy mint mindig, e kérdésben is a kormány komolyan gondolta, amit mondott, és cselekedeteivel támasztotta alá azt, hogy ezeket a célokat el tudja érni: azt kell mondanom, hogy az elmúlt nyolc év sikeres kormányzati politikájának köszönhetően 755 ezerrel több ember tud dolgozni ma, mint 2010-ben. Ha csak a tavalyi évet nézzük, 2017-ben 123 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma Magyarországon. Ez azt jelenti, hogy ha a jövő évi gazdasági növekedés, amely 4 százalék fölött várható, teljesülni fog, és ilyen ütemben tud a gazdaság új munkahelyeket teremteni, akkor - ahogy azt a bevezetőben elmondtam - elérhető lesz 2019-re a teljes körű foglalkoztatottság Magyarországon.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő évi költségvetés középpontjában a fenntartható növekedés áll majd, szigorú és fegyelmezett gazdálkodás szem előtt tartásával. A kormányzat 2019-ben 4,1 százalékos GDP-növekedéssel, 2,7 százalékos inflációval és 1,8 százalékos GDP-arányos hiánnyal számol. Az elmúlt évekhez hasonlóan az állam működése tekintetében megvalósul a nullás egyenleg, azaz az állam annyi pénzből fog gazdálkodni, mint amennyi működési célú bevétele van. A jövő évi hiányt a fejlesztések és a beruházások szintjének további növekedése fogja eredményezni, amely, azt gondolom, teljes mértékben vállalható, hiszen ezzel hozzájárul a magyar gazdaság további jelentős bővüléséhez.

Emlékezzünk azokra az időkre, amikor ez egészen másképp volt Magyarországon. A szocialista kormányok 2010 előtt nem törődtek a növekvő államadóssággal, fittyet hánytak az Európai Bizottság ajánlásaira, sőt annak ellenőrzésére is, Magyarország fejlődését az akkor olcsónak tűnő külföldi hitelekre akarták alapozni. A Gyurcsány-kormányok gazdaságpolitikájának az eredménye tragikus következményekkel járt a magyar emberekre nézve: a lakosság devizában súlyosan eladósodott, miközben a külföldi hitelfelvétel miatt a költségvetés sérülékenysége, valamint kitétsége is jelentősen megnőtt. Ebben a kiszolgáltatott helyzetben érte el hazánkat 2008-ban a világgazdasági válság, amelynek következtében jelentősen megnőtt a munkanélküliség, a bérek emelkedése megállt, a járulékok és az adók szintje nőtt, sőt, ahogy mondtam, a 13. havi bértől és nyugdíjtól is el estek a magyar emberek. Az államadósság GDP-hez viszonyított aránya 2010-ben meghaladta a 83 százalékot, és Magyarország gyakorlatilag államcsődbe került. Ha akkor nem lettek volna az IMF hitelei, illetve az Európai Bizottság segítsége, a magyar állam fizetésképtelenséget kellett volna jelentsen.

Mi a helyzet ehhez képest most Magyarországon? Ahogy a Költségvetési Tanács elnöke is jelezte, a kormány felelős gazdálkodásának köszönhetően az idei évre 72,9 százalékra sikerült mérsékelni az államháztartási hiányt, és 2019 végére a költségvetésnek köszönhetően, a fegyelmezett gazdálkodásnak köszönhetően ez 70 százalékos szintre fog csökkenni. Ha ezt a tendenciát fenntartjuk, márpedig a kormány határozott célja - és ebben a Fidesz-frakció természetesen támogatja a kormányt -, hogy az államadósság további csökkentése a gazdaság teljesítményének tükrében évről évre megvalósul, akkor 2022-re elérhetjük azt, hogy 60 százalékra csökken a GDP-arányos államháztartási hiány, azaz az Alaptörvényben megfogalmazott iránymutatás léphet életbe: onnan kezdve a magyar költségvetést nem tervezheti egyetlenegy kormány sem úgy, hogy annak az államadóssága nőjön.

(9.50)

Tehát a magyar emberek egy olyan szintű biztonságba kerülhetnek, amely az Alaptörvény által is védve van.

Ahhoz, hogy a további fejlődési pálya fennmaradjon, nyilvánvalóan lesz bőven tennivaló, de ennek a kereteit a jövő évi költségvetés abszolút megadja. Nem véletlen az, hogy a magyar gazdaság az egyik legdinamikusabban növekvő és fejlődő gazdaság az Európai Unióban. Az elmúlt öt évben, tisztelt hölgyeim és uraim, három olyan év volt, amikor 4 százalék fölött nőtt a magyar gazdaság, az idei év első negyedében pedig a GDP növekedése az előző év azonos időszakához képest 4,7 százalékos volt, ami kiemelkedő jelentőségű.

Ha megnézzük a költségvetés fő számain, akkor láthatjuk azt, hogy a jövő évben beruházásokra és fej-

lesztésekre 4000 milliárd forintot irányoz elő. Sokszor hallottuk azt az ellenzéki vádat és kritikát, miszerint a magyar gazdaság növekedését az európai uniós forrásokból megvalósult fejlesztések és beruházások tartják fenn, ami értelemszerűen nem igaz, és ugyanolyan hazug állítás, mint számos más, itt a parlamentben megfogalmazott vád a kormány gazdaságpolitikáját és a magyar gazdaság növekedését illetően.

De nézzük a számokat, tisztelt hölgyeim és uraim! A jövő évi 4000 milliárd forintból eleve 2000 milliárd, ami saját költségvetési forrásból megvalósuló fejlesztés és beruházás, olyan mint az útépitési program folytatása, amely Magyarország kistéleplülési számára és a megyei jogú nagyvárosai számára jelent megoldást, olyan, mint a „Modern városok” program folytatása, vagy éppen az infrastruktúra-fejlesztési programok folytatása. A másik nagy elem az a 2000 milliárd forint, amely európai uniós forrásokból és hazai forrásokból megvalósuló beruházásokat tesz ki. Ennek is egy igen erős, 600 milliárd forintos lába az, ami a hazai költségvetést terheli, és mindössze 1400 milliárd forint az, ami európai uniós forrásból valósulhat meg.

Tehát ha a teljes fejlesztési kört nézzük, tisztelt hölgyeim és uraim, azt a 4000 milliárd forintot, akkor annak mindösszesen 35 százaléka, alig több mint egyharmada az, ami európai uniós támogatásból érkezik Magyarországra, kétharmadát pedig a hazai költségvetés fogja biztosítani. Tehát ezek alapján azt állítani, hogy a magyar gazdaság fejlődése kizárólag a külső forrásokra, az európai uniós támogatásokra alapul, azt gondolom, egy hatalmas tévedés és álságos hazugság.

A jövő évi költségvetés továbbra is a családok támogatásának kiterjesztését, a munkaalapú gazdaság erősítését, valamint Magyarország külső és belső biztonságának erősítését szolgálja. A családok fontosságát bizonyítja, hogy az otthonteremtés támogatására a költségvetés az ideinél is több, összesen 242 milliárd forintot különített el. A gyermekek után járó adókedvezmények is tovább nőnek a korábbi ígéretünknek megfelelően, itt összességében 355 milliárd forintnyi kiadással számol a kormány 2019-ben.

Bár a bérek az elmúlt évben jelentős mértékben nőttek, el kell ismernünk, hogy a köztisztviselői illetményalap 2008 óta nem emelkedett. A biztonságos növekedés költségvetése azonban megteremti a kormánytisztviselők és az önkormányzati dolgozók bérrendezésének a lehetőségét is. Ennek mértékéről várhatóan ősszel dönt majd a kormány.

A fizetések növekedése mellett az elmúlt nyolc év gyakorlatának megfelelően a jövő évi költségvetés is biztosítja a nyugdíjak értékállóságát. 2010 óta több mint 26 százalékkal nőtt a nyugdíjak mértéke Magyarországon, és több mint 10 százalékkal nőtt a vásárlóereje. Ebben is, ahogy korábban, betartotta a kormány az ígéreteit, hiszen a költségvetés teljesítő-képességének tükrében prémiumot fizetett az idei évben, és ugyanez fog megtörténni várhatóan a következő évben is a magyar nyugdíjasok részére.

A másik legfontosabb dolog, ami a költségvetési forrásokból kiemelt támogatásra számíthat, a biztonság kérdése. A honvédelmi költségvetés 156 milliárd forinttal fog nőni 2019-ben, és a kormány határozott célja az, amelyben a Fidesz-frakció természetesen támogatja, hogy a honvédelmi kiadások 2020-ig tovább nőnek, duplájára fog nőni ez a kiadási kör. Miért van erre szükség? Azért van erre szükség, tisztelt hölgyeim és uraim, mert Magyarország biztonsága, a magyar állampolgárok biztonsága a kormány számára kiemelt cél. Mi egyes nyugat-európai országok vezetőivel szemben nem azt gondoljuk, hogy a migrációs folyamat, a bevándorlás segíti az európai és a magyar gazdaságot, mi azt gondoljuk, hogy elsősorban a hazai erőforrásokra, a magyar emberekre kell támaszkodnunk akkor, amikor a munkahelyteremtésben, a gazdasági folyamatok élénkítésében és erősítésében gondolkodunk.

Sőt, mi kifejezetten azt gondoljuk, hogy az egész migrációs folyamat egy olyan jelentős kockázati tényező, amely Magyarország megmaradását veszélyezteti, ezért továbbra is mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a külső határainkat megvédjük, nemcsak Magyarországot, hanem Európát is megvédjük a migrációs folyamatoktól. Ennek érdekében nyilvánvalóan áldozni kell. Azt gondoljuk, hogy a 2019-es költségvetés tartalmazza azokat a forrásokat, amelyeket a határvédelemhez biztosítani kell.

Az előttünk álló évben is meg kell őriznünk Magyarországot pénzügyi és gazdasági stabilitását, emellett a magyar emberek akaratát érvényesítve garantálnunk kell Magyarország biztonságát is, ahogy arról beszéltem. Azt gondolom, hogy a költségvetés tervezésekor pénzügyminiszter úr és kollégái is maximálisan figyelembe vették azt, hogy az a négy fő pillér, amely a biztonság, a gazdasági növekedés fenntartása, a családtámogatások növelése, illetve a teljes körű foglalkoztatottság, 2019-ben maximálisan teljesülni tudjon Magyarországon.

Mi azt gondoljuk, hogy a kormány által benyújtott költségvetés támogatásra érdemes. A Fidesz-frakció kész arra, hogy további módosító indítványokkal apró pontosításokat elvégezzon, de a főbb irányok, a kijelölt fejlesztési célok maximálisan elfogadhatók számunkra, ezért arra számíthat a kormány, hogy frakciónk ezt a költségvetési javaslatot támogatni fogja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak.

DR. SZŰCS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Számvevőszéki Elnök Úr! Költségvetési Tanács Elnöke! Tisztelt Képviselőtársaim! Ott folytatnám, ahol képviselőtársam befejezte. Annak az országnak van jövője, ahol a családok biztonságban, kiszámítható garapodást elősegítő körülmények között élnek. Ez a szempont vezérelte a kormányt most is a költségvetés tervezésekor, és ha még visszaemlékszünk, akkor

2010-ben is, amikor a csőd széléről kellett átvenni az ország kormányrúdját.

Abban a helyzetben is azt tartottuk szem előtt, hogy az adócsökkentés érezhető legyen a családok számára, és tudjanak minden évben egy kicsit előbbre lépni. Ezt a célt szolgálta a családi adókedvezmény rendszerének bevezetése, és az egykulcsos személyi jövedelemadó rendszere, amely a munkát nem bünteti, hanem munkára, teljesítményre ösztönöz.

Mindannyian tudjuk, hogy 2010-ben milyen terhes örökséggel kellett szembenéznünk a gazdaságpolitika terén is. A Gyurcsány-Bajnai-korszakban úgy sikerült összehozni egy 9,3 százalékos hiányt, hogy sem háború, de még pénzügyi válság sem volt. A nemzeti összetérkéhez mérten az államadósság 2002-ben 55,9 százalékos volt, és 2010 első negyedévére ezt 85,9 százalékra tudták fölemelni. Érdemes azt is megnézni, hogy 2006-tól kezdve hogyan alakult a devizakitettséünk. 2004-ben még csupán 2802 milliárd forintnak megfelelő összeget tett ki, amíg 2010 márciusában ez már 9900 milliárd forintnak megfelelő összeg volt.

A javaslat szerint jövőre a devizaadósság részaránya az adósságon belül várhatóan 17 százalékkal fog csökkenni. A szocialista kormányok gyenge teljesítményét csak tetézi, hogy mindezt egy prosperáló gazdasági időszakban sikerült elérniük. Nehéz arra szavakat találni, hogy azok, akik elzalogosították a jövőnket, és a következő kormányra hagyták az IMF-hitel visszafizetését, veszik maguknak a bátorságot és kritizálják ezt a költségvetést.

Mindenképpen siker, hogy a jelenlegi kabinetnek ezzel az örökséggel a háta mögött sikerült csökkenteni az államadósságot, nem jutottunk a görögök sorsára, és nem kellett olyan lakossági megszorító intézkedéseket hozni, amiket a szocialista kormányok idején már megszoktunk. Ezt csak minden magyar ember közös munkájával sikerült elérnünk az elmúlt időszakban.

(10.00)

Az elmúlt időszakban azzal a baloldali gazdaságpolitikával is szakítottunk, amelyben a becsületesen dolgozó emberek jártak rosszul, és amelynek a haszonélvezői az adóoptimalizáló ügyeskedők lehettek.

Egy költségvetésben sok minden változhat, és változott is az ország gazdasági teljesítőképességének függvényében, de egy dolgot nem lehet megkérdőjelezni: ez pedig az, hogy a családokról minél több terhet el kell venni, és minél több pénzt kell ott hagyni.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nagyon hosszú utat tettünk meg az elmúlt nyolc évben. Magyarország visszaszerezte gazdasági önrendelkezését, kikerültünk a túlzottdeficit-eljárás alól, és mindezt úgy, hogy szinte folyamatosan a brüsszeli bürokrácia ellenszelében kellett és kell még a mai napig

is küzdenünk a saját magunk igazáért, azzal a brüsszeli demokráciával, amely már most benyújtotta a 2021-27-es időszakra vonatkozó költségvetési javaslatát, és egyértelműen kivehetők a célok, vagyis hogy még a jövő évi európai parlamenti választások előtt szeretnék érvényesíteni a bevándorlással kapcsolatos szempontjaikat. Jóllehet most a jövő évi költségvetés vitája van, de úgy érzem, hogy nem mehetünk el szó nélkül e mellett a javaslat mellett. Ugyanis amíg a magyar költségvetés a családok támogatásáról, a határvédelem megerősítéséről, vagyis a hétköznapi biztonságáról szól, addig ezzel párhuzamosan Brüsszel teljesen más célokat tűz ki, és vonna el forrásokat ezek megvalósítására.

Szinte minden területen elvonást terveznek, de valamilyen furcsa okból kifolyólag a bevándorlás és a saját maguk, a brüsszeli bürokrácia támogatását nem kívánják csökkenteni. Úgy tűnik, az Európai Unió bizonyos országai már feladták a határok védelmét is, ugyanis most már csak határmenedzsmentről beszélnek. 35 milliárd eurót kívánnak átcsoportosítani a kohéziós és a szociális forrásokból a már Európában tartózkodó migránsok integrálására. Nem tudjuk támogatni azt a javaslatot, amely az európai polgároktól vesz el forrásokat a migránsok számára. Nyíltan mondjuk ki azt is, hogy ez a brüsszeli javaslat pontosan a visegrádi négyek országait érinti a leghátrányosabban, azokat, akik másképpen gondolkodnak a bevándorlásról.

Továbbá még egy zárógondolatot engedjenek meg az uniós költségvetéssel kapcsolatban: azt sem tartjuk szerencsésnek, hogy azokat díjazza a javaslat, akik évtizedek óta nem tartják a költségvetési fegyelmet, és nem fenntartható gazdaságpolitikát folytatnak. Igazán érdekes, hogy ezen renitens országokat szinte jutalmazni próbálják, míg hazánkat folyton a pénzügyi források megvonásával fenyegetik, ezzel szemben Brüsszel a pénzügyi válságot követő szűkös esztendőkből is megkövetelte a magyar kormánytól a pénzügyi fegyelmet, amit mi magunk meg is tartottunk. Mondhatnánk azt is, hogy ez a helyzet szerencsés volt, hiszen ebben az ellenszélben sikerült ezeket a gazdasági növekedéseket elérnünk.

Ahhoz, hogy visszatérjünk a költségvetéshez, el kell mondanunk, hogy mindig is tartottuk magunkat ahhoz, hogy a munka az emberi élet méltóságának egyik legfontosabb eleme. Ahogy szoktuk mondani: ahol munka van, ott minden van.

Ellenzéki képviselőtársaink sokat beszélnek a szegénységről és arról, hogyan lehetne segíteni rajtuk, de közben azt elfelejtik, hogy a szegénység ellen a leghatékonyabb ellenszer a munka és az abból származó kereset. Mindig is lenézően beszéltek a közmunkaprogramról és magáról a munkaalapú társadalomról, összeszerelő üzemnek csúfoltak több százezer ember megélhetését jelentő gyárakat, ahol egyébként több nyelvet beszélő kutatók, mérnökök egyaránt dolgoznak.

Ma már a számok világosan mutatják, hogy a munkaalapú társadalomért tett erőfeszítéseink nem voltak hiábavalóak. 2010 óta közel 12 százalékról

3,8 százalékra csökkent a munkanélküliség, gyakorlatilag el tudjuk érni a teljes foglalkoztatottságot. Ki mérészelne visszaemlékezni arra az időszakra, és ki gondolna másként arra, hogy néhány évvel ezelőtt a munkanélküliségről beszéltünk, most pedig arról beszélünk, hogy nagyon nehéz és komoly erőfeszítést tesznek a vállalkozások, hogy új munkaerőt tudjanak találni, vagy még inkább átképezni. Ehhez fontos a szakképzés megerősítése, ami a jövő évi költségvetési javaslatban is benne van.

A foglalkoztatottak számának az elmúlt időben történő növekedésében nagy szerepe volt a munkát terhelő adók csökkentésének, a munkahelyvédelmi akciótervnek, a kormány célzott foglalkoztatási programjainak, illetve a 2013-ban bekövetkezett növekedési fordulatnak.

Fontos kiemelni, hogy a 2014 és 2020 közötti uniós fejlesztési ciklusban az eddiginél több, összesen 12 000 milliárd forintnyi fejlesztés jutott Magyarországnak, amelynek a 60 százalékát közvetlenül gazdaságfejlesztésre, azaz munkahelyteremtésre, kis- és középvállalkozások fejlesztésére, valamint az iparfejlesztésre fordítottuk.

Itt azért szeretném megjegyezni, Bánki Erik képviselőtársam elmondta az uniós források megoszlását, de azért nem baj, hogyha minden egyes alkalommal elhangzik ebben a Házban is, hogy az uniós források közel 80-85 százalékát a magyar adófizetők adják össze, tehát amikor az uniós forrásokat Magyarország felhasználja, az nem valami adományként érkezik Magyarországra, hanem az az áfa- és más adóbevételek megosztásán keresztül, egy központi elosztórendszeren keresztül érkezik vissza Magyarországra. Úgyhogy amikor azt gondolják sokan, hogy az Európai Unióból érkező források valóban az Európai Unióból érkeznek hozzánk, akkor jó, hogyha tudják, hogy annak a 80-85 százaléka a magyar adófizetők és a magyar gazdaság teljesítményéből kerül kifizetésre. Valóban, Magyarország nettó kedvezményezettje az uniós forrásoknak, de ez lényegesen kevesebb, mint amiről folyamatosan beszélnek.

Az uniós forrásokon túl számos hazai költségvetési forrásból megvalósuló beruházás elindítására is van fedezet. Ezek közül különösen kiemelt a közúti fejlesztések, a nagyvállalati beruházások támogatása, az Irinyi-terv, a turisztikai fejlesztések és szűkebb pátriában a Pest megyei fejlesztések is. Tudják, az uniós források lehívásánál Budapest és Pest megye nem kaphat annyi forrást, mint az ország többi megyéje, és ebből fakadóan az elmúlt években egy nagyon komoly versenyképességi hátrány alakult ki Budapest és Pest megye vonatkozásában. A kormány ezt felismerte, és az elmúlt években már egy célzott Pest megyei és budapesti kiegészítő forrást különített el, amit külön szeretnék megköszönni a kormánynak. Ennek a kompenzációnak a felhasználása is ugyanolyan módon történik, mint az uniós forrásoké: 60 százaléka gazdaságfejlesztésre fordítódik, ezzel a versenyképességi hátrányok kiküszöbölését szeretnénk elérni.

Mindenképpen megemlítésre méltó az is, hogy a tavalyi év végén került meghirdetésre, és a 2018-as és 2019-es költségvetésben folytatódik a budapesti és Pest megyei egészségügyi fejlesztések megvalósítása, amely közel 700 milliárd forinttal rendelkezik, és három budapesti kórház mellett a Pest megyei kórházakat, illetve rendelőintézeteket is felújítja.

Mélyen tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetésről elég sok mindent fognak majd hallani ellenzéki képviselőtársainktól, bár azt azért szeretném megjegyezni, hogy a bizottsági vitákon mindig el szokták mondani, hogy vitatkozni szeretnének, ez azonban a jelenlétükből nem nagyon látszik. Hogyha vitatkozni szerettek volna, akkor többen jöttek volna el, és hallgatták volna meg a vezérszónoklatokat.

(10.10)

Azt gondolom, ez is mutatja azt a felelőtlen ellenzéki magatartást, amely úgy próbál meg egy költségvetésről véleményt formálni, mintha én szeretném beosztani a szomszédom költségvetését.

Azt hiszem, egy dolgot elmondhatunk a 2019. évi költségvetésről: kiszámítható, tervezhető és betartható költségvetése lesz Magyarországnak. Az a tény, hogy az Országgyűlés már az első félévben elfogadja ezt a költségvetést, bár választási év volt, mindenképpen azt mutatja, hogy a kiszámíthatóságot, a tervezhetőséget erősíti, hiszen a gazdasági szereplők előre láthatják majd, hogy mire számíthatnak a következő évben.

Úgy vélem, a kormány által beterjesztett 2019. évi központi költségvetés Magyarország gazdasági növekedését, biztonságát és a családok támogatását egyaránt szolgálja, ezért én is, ahogy Bánki Erik képviselőtársam, kérem, hogy módosító javaslataikkal erősítsék ezt a költségvetést, a Házat pedig arra, hogy tárgyalja meg, majd a lehető legkorábbi időben fogadja el azt. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat.

A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, tisztelt Országgyűlés, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Volner János képviselő úrnak. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő költségvetést nyugodtan nevezhetjük a fenntarthatatlan gazdasági és társadalmi folyamatok költségvetésének. Ki is fogom fejteni, hogy miért mondom ezt. Először is, a magyar társadalom és gazdaság kihívásaira vagy nem tartalmaz az előttünk fekvő törvényjavaslat valódi válaszokat, vagy azok nem kielégítő jellegűek, és adott esetben csak tüneti kezelést nyújtanak a fontos és strukturális problémáinkra.

Melyek is azok a területek, ahol a költségvetés elvérzett, és nem kielégítőek vagy egyszerűen nem léteznek a válaszai? Ilyenek például a magyar demográfia

kérdései. Köztudott tény, hogy rendkívül kevés gyerek születik Magyarországon. Köztudott tény az is, hogy 500-600 ezer magyar ember külföldön dolgozik. Megjegyzem, nem kis részben ezek az emberek, sőt túlnyomó részben az elmúlt 8 év kormányzásának következtében vándoroltak ki Magyarországról és keresik máshol a boldogulásukat; ezekre a kérdésekre ez a törvényjavaslat semmilyen választ nem nyújt. Nem nyújt választ továbbá arra sem, hogy milyen komoly együttélési problémái vannak a magyar és cigány közösségeknek. A cigányság körében jelentős az aluliskolázottság, jelentős a munkanélküliség aránya még ma is, a gazdaság értékteremtő folyamataiban a cigány közösségek sajnos nem úgy vesznek részt, mint ahogy egyébként lehetne. Ezekre sem ad választ ez a költségvetés. Nem változtat azon sem, hogy Magyarország függő gazdasági helyzetben van, függ az európai uniós forrásoktól, függ a külföldi befektetésektől, függ a külföldön dolgozó magyarok hazautalásaitól. A saját szabadságharcunkat tehát ez a költségvetés nem vívja meg, hölgyeim és uraim, és nem gondoskodik természetesen arról sem, hogy saját tulajdonú gazdaságunk, saját tulajdonú iparunk legyen.

Fontos ugyanakkor még arról is szót ejteni, és erre részletesen szeretnék kitérni, hogy a költségvetés talán legfontosabb gazdasági vonatkozású szerepeinek egyike az, hogy anticiklikus gazdasági hatást gyakoroljon. Kérdés az, hogy ez vajon megvalósul-e. Az államnak a költségvetésen keresztül, a jegybanknak a monetáris politikáján keresztül lehetősége van a keresletet növelni vagy csökkenteni, lehetősége van a gazdaságot különböző módon stimulálni, ez azonban nem valósult meg.

Magyarország, ahogy egyébként független elemzők egész sora az elmúlt időszakban rámutatott, a lejtőn lefelé nyomja a gázt, miközben egész Európában konjunktúra van, jól áll és dübörög az európai gazdaság, a magyar kormány nem tartalékol, nem folytat anticiklikus gazdaságpolitikát, egyenesen prociklikus gazdaságpolitikai gyakorlatot láthatunk jelenleg. Mit is látunk most? Tegnap például tárgyaltunk a szociális hozzájárulási adóról, amit járulékról, tehát jogviszonyt keletkeztető befizetésről az önkormányzatok által az elmúlt években 2012-től kezdődően adóvá.

Ebből a szociális hozzájárulási adóból korábban még a befizetések 100 százalékát nyugdíjcélokra fordította a kormány. A költségvetési törvényekben rendelkeztek évről évre arról, hogy ezt az összeget különböző módon, a nyugdíjcélu kiadásokra történő fordítását megnyirbálják, máshova csatornázzák át. Semmilyen tartalékképzés például ennél az óriási befizetési összeget jelentő pénzmennyiségnél gyakorlatilag nincs.

Az állam nem tartalékol, holott az anticiklikus gazdaságpolitikának pont az lenne a lényege, hogy amikor jól megy a gazdaság, amikor nemcsak Magyarországon, hanem Magyarországon azért van konjunktúra, mert Európában, a célpiacain is Magyarországnak konjunktúra van, akkor nem tartalékol a magyar állam semmit, elkölti a pénzt, önti a piacra a

pénzt, és gyakorlatilag nem készültünk fel a nehezebb időkre, nem készültünk fel arra, hogy a nehezebb időkben Magyarország gazdaságát állami forrásokból élénkíteni lehessen, és a válság, az önök által is emlegetett válság beköszöntekor enyhíteni lehessen a válság következményeit, és ki lehessen simítani azokat a hullámvölgyeket, amelyeket egy válságos időszakban az állam kénytelen az egész gazdasággal együtt elszervezni.

Idetartozik még - bár nem a költségvetés tárgyát képezi ez a rész - az is, hogy az extrém laza jegybanki politika, amit egyébként nemcsak Magyarországon folytatnak a jegybankok, hanem egész Európában, lehetővé tette azt, hogy olcsó pénz kerüljön a piacra, az eurózóna helikopterpénzt öntött 2500 milliárd euró értékben a piacra. Nem kis részben egyébként az egész európai gazdaság jelenlegi jó állapota és felívelő szakasza ennek köszönhető. Nagyon szomorúan látom azt, hogy ebből a 2500 milliárd forintnyi expanzióból a magyar kormány felelőtlensége nem volt képes tartósan, hosszú távon profitálni. Önök gyakorlatilag az elmúlt években folyamatosan elköltötték ezt a pénzt.

Ugyanúgy, ahogy a szociális hozzájárulási adónál sem képezték tartalékot a befizetésekből, ugyanúgy máshol sem tették ezt meg, felérték ezt az összeget. Csak hogy érzékeltetni lehessen, tisztelt képviselőtársaim, hogy mekkora összegekről beszélünk, amikor az EKB elkezdte az élénkítő programját, nagyjából a magyar költségvetés negyvenszeresét öntötte az európai piacokra annak érdekében, hogy ezek a piacok élénküljenek, a gazdaság a 2008-tól kezdődően bekövetkező gazdasági válság után magára találhasson, a kormány azonban nem tett semmit.

Kérdés az, hogy az önök kormányának van-e arra válasza, mit fog Magyarország tenni, ha például az amerikai piac megborul, úgy megborul, mint ahogy, mondjuk, 2008 ősztől láttuk. Ugyanaz lesz, mint ez előtt? Ugyanis Szűcs Lajos képviselő úr arról beszélt, hogy nem is volt Magyarországon gazdasági válság akkor, amikor 9 százalékos volt a költségvetési hiány. Dehogynem, hölgyeim és uraim! Az egész világon keresztülsöpört!

Hát legalább ne tagadjuk már le! Az egész világot maga alá gyűrte. Kérdés az, hogy most önök tesznek-e annak érdekében valamit, hogy ha nem Magyarországon, hanem külföldön elkezdődik, akár az USA-ban, akár például a kínai gazdaság, amelyről egyre több rossz hírt lehet olvasni, bedől, vagy adott esetben a növekedése jelentős módon lecsökken, akkor ezt hogyan kompenzálja Magyarország Kormánya. Én attól tartok, hogy ebben az esetben ennek érdekében, hogy ezeket a jeleket csökkenteni lehessen, nem történik semmi.

Mivel lehet számolni? Egy ilyen esetben az adóbevételek azonnal visszaesnek, a költségvetési hiány pillanatok alatt a többszörösére száll el, 6-7-8 vagy akár több százalékra is, az Európai Unió pedig, ahogy korábban láthattuk, saját gyakorlatából és felfogásából adódóan az összes tagállam kormányát kötelezi

arra, hogy restriktív gazdaságpolitikai intézkedéseket folytasson, kamatemelésekkel kell majd védeni az adott nemzeti devizát a különböző külső támadásokkal szemben. Egyszóval az a gazdasági válság, amit az önök vezető politikusai, élükön Orbán Viktorral, oly sokszor emlegetnek, teljesen felkészületlenül fogja érni Magyarországot. Láthattuk, tudhatjuk, hogy a gazdasági válság törvényszerűen bekövetkezik, ciklikusan vissza-visszatérnek a visszaeső időszakok. Magyarországot sem fogja ez elkerülni, a magyar kormány azonban az égvilágon ennek mérséklésére nem tett semmit. Nem tett semmit a Magyar Nemzeti Bank az Európai Központi Bankon belül annak érdekében, hogy megértesse a magyar kormány álláspontját, és igyekezzen egy eurózónán kívüli állam részére mentőövet nyújtani, nem tett semmit például a pénzügyminiszterek tanácsában, az Ecofinon Varga Mihály pénzügyminiszter úr sem annak érdekében, hogy Magyarország érdekét képviselje, és megpróbálja ezeket a gazdasági problémákat legalábbis mérsékelni.

(10.20)

Fontos látni azt, hogy a kormány ebben a törvényjavaslatban nemcsak az anticiklikus gazdaságpolitika megteremtéséről nem gondoskodott, de nem gondoskodott arról sem, hogy Magyarország függő gazdasági státuszát felszámolja. Mitől is függünk jelenleg? Mi ez a nagyon erős kitettség, amit a külföld felé a magyar gazdaság mutat?

Először is le kell szögeznünk azt, hogy a gazdasági szabadságharcot, hölgyeim és uraim, nem a Soros-plakátokon kell megvívni úgynevezett Brüsszellel - megjegyzem: Brüsszel egy város egyébként -, nem ilyen módon kell a szabadságharcot megvívni, hanem úgy kell tenni, hogy Magyarország gazdasága megerősödhessen és a külső hatásokkal szemben ellenállóvá válhasson. Magyarország gazdasága jelenleg brutális módon függ az uniós támogatásoktól, ha ezek a kohéziós pénzek nem érnék el máról holnapra Magyarországot, akkor a magyar gazdaság nagyon hamar recesszióba süllyedne; nemhogy nem tudna növekedni, de egyenesen visszaesne a gazdaság teljesítménye.

Fontos látni azt, hogy az uniós támogatásokon túlmenően a külföldi befektetések, amiről itt többen is előttem már szóltak, szintén erős külföldi kitettséget jelentenek a magyar gazdaság számára, hiszen nem magyar cégekről van szó, hanem külföldiekről. És ahogy egyébként tanulmányok hosszú sora bizonyítja, egy német vagy amerikai cég teljesen más magatartást tanúsít az anyavállalattól távoli leányvállalatainak országaiban akkor, hogyha nehéz gazdasági válság, nehéz időszak jön el, mint adott esetben az anyaországban. Sokkal hamarabb bekövetkeznek a leépítések, a termelés visszafogása, egy, az anyavállalattól távoli országban, egy perifériaországban - mint amilyen Magyarország -, mint egyébként az anyaországban.

Fontos látni azt, hogy a magyar gazdaság függetlenségét nem kis részben azzal lehetett volna megmenteni, és erről sem gondoskodik az előttünk fekvő törvényjavaslat, hogy Magyarországon ne csak munkajövedelmet realizáljunk, hanem tőkejövedelmet is. Munkajövedelem az, amikor egy magyar ember elmegy valahová, jellemzően külföldi cégek alkalmazásába vagy éppen egy magyar cég alkalmazásába dolgozni, ilyen módon munkajövedelmet realizál az adott ember, de tőkejövedelmet azonban a magyar gazdaságon belül vajmi keveset tudunk realizálni.

Tőkejövedelem alatt természetesen nem azt értem, hogy egyes kormányközeli nagyvállalkozók első sorban az állam által uralt közbeszerzési piacra nagyban mazsoláznak, és extra haszonkulcsokat érnek el, hanem azt értem alatta, hogy független, szintisztán piaci alapon működő cégek sorára lenne ahhoz szükség, hogy a magyar gazdaság valóban jól prosperáljon. És itt meg kell állnunk, és fékezniük kell egy pillanatra.

Akkor, amikor a kormány arról beszél, hogy a 175 ezer embert foglalkoztató járműipar egy stratégiai ágazat, akkor fel kell tenni azt a kérdést, hogy akár az előttünk fekvő költségvetési törvényjavaslat, akár más szakpolitikai javaslatok miért nem tartalmazznak erre az ágazatra nézve olyan integrátori programot, amely a magyar cégek magasabb hozzáadott értékű termeléssel történő becsatornázására irányulnak.

Egyszerűen azért, mert a kormánynak nincs a figyelmének a fókuszában ez a kérdés, nem ügyel arra, hogy magyar tulajdonú gazdaságunk is legyen, márpedig az egyik fontos tanulsága a világnak az, hogy azok az államok igazán sikeresek, és ott dübörög valóban a jólét, ahol munka- és tőkejövedelem egyaránt számottevő mértékben termelődik. Magyarországra ez sajnos, mint ahogy önök is tudják, nem igaz.

Fontos látni azt, hogy multiplikátorhatással járó beruházások, illetve a multiplikátorhatás generálásának igénye is hiányzik folyamatosan a kormányból, az előttünk fekvő törvényjavaslat megint csak nem tartalmaz hasonló elképzeléseket.

Én tudom természetesen, hogy egyszerűbb kormányközeli vállalkozóknak például a kelebiai vasútvonalat több mint 750 milliárd forintot közvetlen költséggel megépíteni, egy olyan vasútvonalat, amely Magyarország összes ipari övezetét elkerüli, egyetlenegy nem érint, soha nem fog megtérülni, viszont néhány kormányközeli vállalkozó nagyon jól fog rajta kaszálni, de ezek a beruházások azok, amelyekről egyre kritikusabban beszél, pont Kína előretörése kapcsán az Európai Unió, és ezek azok, amelyeket vissza kellene fogni.

Olyan beruházásokra volna szükség, amelyek tartósan képesek munkahelyet teremteni Magyarországon, tartósan képesek arról gondoskodni, hogy Magyarország önálló lábára állhasson gazdasági értelemben is, és ne az európai uniós forrásoktól, ne az ideérkező külföldi cégek befektetéseitől, hanem saját magától, saját jólététől és jól prosperáló cégeitől függjön.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik véleményének ismertetését Z. Kárpát Dániel képviselő úr folytatja. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szemmel látható, hogy bár a kormánypárti képviselők meglepően nagy számban foglalnak helyet a teremben szokásos létszámukhoz képest, azért itt mégiscsak két világ csatázik, tehát a közös pontok száma igen elenyésző a kormányoldal és az ellenzék viszonylatában.

Hiszen ahogy az expozéból hallhattuk, Magyarországon a tündérmese megvalósulni látszik: a gazdasági mutatószámok impozánsak a kormány álláspontja szerint. Én magam ezzel vitatkozni kényszerülök, és nem azért, mert vitatkozni szeretnék *(Cseresnyés Péter: Á, dehogy...)*, hanem mert azok a számok, amelyek előttünk vannak, igen makacs dolgok, és nyitott vagyok az irányba, hogy kormánypárti képviselőtársaim megcáfoljanak az állításaim tekintetében. Ez a parlamentnek ebben a ciklusában érdemi vita formájában még egyetlenegy sem történhetett meg, történhetett meg, hiszen érdemi vita és diskurzus nem alakul ki a parlament ülésein.

A mostani költségvetési tervezet, most már mondhatom, szokás szerint a zárszámadás elfogadását nélkülözve kerül elénk, tehát a korábbi tényszámok ismerete nélkül tervez a következő időszakra a kormányzat, amely e tervezés eredményességét nyilvánvaló módon erőteljesen lerontja. És azt is el kell hogy mondjam, hogy ha ágazatonként vizsgáljuk azt, hogy mennyi forrást kívánnak elosztani az adott terület irányába, akkor azt is megállapíthatjuk, hogy strukturális, szerkezeti, a jövőnek szóló változást ez a költségvetési tervezet nem tartalmaz. Tehát a legnagyobb vesztesek egyértelműen a magyar fiatalok és a magyar jövő.

Ha ágazatonként nézzük, az oktatás tekintetében a 15 milliárdnyi ráfordításbeli eltérés még az inflációs növekménynél is alacsonyabb adat, tehát látható, hogy konzerválja a kormány a tarthatatlan állapotokat az oktatásban. Az egészségügy tekintetében pedig némi belső átcsoportosítást tapasztalunk, ez az egészségügyi rendszerváltástól azonban igen-igen távol áll. Tehát lényegileg megmarad az a legalizált és fizetősen nevezhető egészségügyi szisztéma Magyarországon, amit ez a kormányzat is hagyott. De legyünk korrektek, nemcsak ennek a kormánynak a felelőssége, hanem a korábbi balliberálisnak nevezetteké is az, hogy a magyar egészségügy ott tart, ahol.

Ugyanakkor azt el kell hogy mondjuk: ez a költségvetési tervezet semmiféle válasszal nem rendelkezik a katasztrofális kivándorlási adatok tekintetében. Tállai államtitkár úr ezt mosolyogva megoldotta; hát, ő költségvetési tervezés, érdemi munka, tájékoztató helyett megoldotta az egészét annyival, hogy kijelentette: szerinte többen térnek haza külföldről, mint ahányan kivándorolnak Magyarországról. Tehát kiépített egy álvalóságot a kormányzat színterén belül, és el kell mondanom: egészen elképesztő a valóság

ilyetén módon történő arculcsapása, hiszen itt nekünk a parlamentben pártállástól függetlenül közös megoldásokat kellene találnunk a nemzeti sorskérdésekre, legyen szó oktatásról, egészségügyről, de a kivándorlásról is. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*

Nem lehet ezt annyival elintézni, hogy a régió országaihoz képest... Nyomjon egy gombot, képviselő úr, ne hörögjön ott a leghátsó sorban! Tehát ne intézzék el ezt annyival... *(Felzúdulás a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Állj! Az a helyzet, hogy az ülést az önök jóvoltából én vezetem. Nagyon köszönöm a segítséget, önöknek a hangpróbát, de a képviselő úr beszél. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Távol tartanám magam az ülésvezetés bírálásától, de nyilvánvaló módon igyekszik megvédeni magát a hangorkánban az ellenzéki képviselő, főleg, ha az volt a kormánypárti kritika, hogy milyen alacsony létszámban vannak itt az ellenzékiek, és nem hallatszik a szavuk. Hát, én most megkísérlem hallatni a szavam. Ahhoz képest, hogy kormánypárti képviselőtársaim jó nagy többsége nem vesz részt érdemi vitákban hetek óta a parlamentben, ez a bátorság legalábbis optimizmusra ad okot. Remélem, hogy képviselőtársam majd a vitában is ennyire aktív lesz, nem csak a beszólótagásban.

(10.30)

El kell hogy mondjuk ugyanakkor: az elvándorlási tendenciák nem kezelése és az olyan hazugságok benyögeése, miszerint többen térnek haza, mint ahányan elvándorolnak Magyarországról, lehetetlenné teszi az érdemi diskurzus kialakulását erről a nagyon fontos kérdéskörrel.

Ugyanakkor a magyar bérszínvonal vizsgálata tekintetében is meg kell hogy mondjuk, a kormányzat előszeretettel reklámozza magát a reálbérek múlt évben tapasztalható, egyébként valódi és tényleges növekményével. Én ennek nagyon örülök; még jobban örülnék, hogyha egy átgondolt és sikeres kormányzati gazdaságpolitika eredménye lenne, sikeres beavatkozások eredménye.

Ugyanakkor azt látjuk, hogy míg a közsférában gyakorlatilag tíz éve befagyasztották a béreket, egy létező plafont húztak föléjük, addig elmondható, hogy a versenyszférában ott növekednek a bérek és fizetések, ahol munkaerőhiány alakult ki. Nem érhető tetten sikeres kormányzati beavatkozás a bérnövekmények mögött, és azt kell hogy mondjam, hogy ahol munkaerőhiány van, ott az érintett gazdasági ágazatok jövője legalábbis kérdéses. Egyikünk sem szavatolhatja azt, hogy tíz év múlva azok a cégek, amelyek, mondjuk, most is nehezen találnak munkaerőt, és drágábban alkalmazzák a munkaerőt, mint ahogy azt a piaci viszonyok indokolnák - és én ennek egyébként örülök a

magyar munkavállalók szempontjából -, azok tíz év múlva is ugyanezt a piaci döntést fogják hozni.

Tehát el kell hogy mondjam, amíg ott tartunk, hogy az úgynevezett szlovák munkabérátlaghoz képest is le vagyunk maradva mintegy 7,2 százalékkal, Ausztriában pedig durván kétszer annyit, kicsit több mint kétszer annyit lehet keresni, mint Magyarországon, addig azért érdemi elmozdulásról nagyon nehéz lenne beszélni. Itt az érdemi elmozduláshoz sokkal több kellene: vállalkozási szinten érdemi járulécsökkenés, a munkabérek tekintetében pedig az, hogy a kormányzat változtasson a multicégekkel kapcsolatos hozzáállásán, ami egyébként a költségvetés tervezetéből is kitűnik - már a rossz hozzáállás.

Kitűnik a tekintetben, hogy azzal, hogy a multicégekhez vonatkozó társasági adó kulcsát indokolatlan módon csökkentette ennyire alacsonyra a kormányzat, gyakorlatilag fél-offshore viszonyokat alakított ki a magyar gazdaságban a multicégek számára, emellett számos egyéb motivátorral simogatja őket, infrastrukturális beruházásokkal, munkahelyteremtési támogatásokkal. Azt is elmondhatjuk, hogy a stratégiai szerződéseikben viszont elmulasztotta kikötni azt, hogy a magyarországi bérszínvonal legalább lassan kezdjen el közelíteni az úgynevezett nyugati átlaghoz. Éppen ezért a Jobbik amellett, hogy halaszthatatlannak tartja a stratégiai szerződések újratárgyalását, elkesztő mulasztásként tünteti fel a kormányzat részéről azt, hogy ezen megállapodások során nemhogy a magyarok bérérdekeit nem érvényesítette, de a saját miniszterelnökük külföldön, például Szaúd-Arábiában azzal reklámozta Magyarországot, hogy itt kellőképpen rugalmas a munka törvénykönyve - ez egy nagyon aljas kiszólás volt -, és a magyar bérszínvonal meglehetősen alacsony. Nyilvánvaló módon ennek a megváltoztatási szándéka nem jön át ezen a költségvetési tervezeten.

El kell mondanunk azt is, a lakhatási válsággal sem számol a költségvetés tervezete. Rendre a CSOK-ra öntött forrásokkal szokott válaszolni erre a kormányzat. Hadd szálljak vitába ezzel! A tekintetben szeretnék vitába szállni, hogy évente 40-45 ezer új építésű lakás, ingatlan átadására lenne szükség ahhoz, hogy legalább százévente megforduljon, kicserélődjön az ingatlanállomány Magyarországon. Nyilvánvalóan látszik a számokból, hogy még a CSOK fel-futtatása után kiadott építési engedélyek száma is messze elmarad attól a szükséges évenkénti ütemtől, amely legalább a százévenkénti cserét lehetővé tenné. Gondoljunk bele, hogy mondjuk, egy békásmegyeri panelház tekintetében ez a száz év mit jelent.

Azt is el kell hogy mondjam, lett volna uniós forrás arra, hogy a magyar lakosság részére is megnyissák az ingatlanfejlesztési, -korszerűsítési programokat, de ezt a kormányzat saját kérésére szűkebbre szabta, és csak a közintézmények felújítása, átalakítása tekintetében tette elérhetővé. Erre semmi nem kényszerítette Magyarországi Kormányát.

Mint ahogy azt sem akadályozza meg semmi, hogy a Jobbik javaslatának megfelelően a CSOK kedvezménytömegét terjesszük ki olyan lakásfelújításokra,

amelyek mondjuk, legalább egy energetikai szinttel magasabbra ugrást eredményeznek az érintett ingatlan tekintetében. Nincsen ezt kizáró ok. Ha csak annyi forrást csoportosítanánk ide, mint amennyivel a kormányzat a saját propagandáját és a saját kommunikációját támogatja, tehát további milliárdokról, tízmilliárdokról beszélünk, akkor bizony mérhető elmozdulást lehetne elérni.

Az is látható, hogy a kormányzat bevételi várakozásai, ahogy említettem, nem a társasági adó tekintetében növekednek drámai módon, hanem a másik oldalon, a 27 százalékos világrekorder áfa tekintetében. Ez abból is látható, hogy az összes áfabevétel várakozásai mintegy 11,6 százalékos növekményt mutatnak, a korábbi 3839 milliárdról 4286 milliárdra emelkednek. Ha tehát ekkora, több száz milliárdos különbség mutatkozik, amivel részben a multinacionális cégek által be nem fizetett társasági adót igyekszik kipótolni a kormányzat, de ha ennyire jól állnak, akkor adódik a kérdés, hogy a világrekorder 27 százalékos áfának, a szegények adójának csökkentése miért nem merült fel. Hiszen korábban a balliberálisnak nevezett kormányzatok voltak azok, amelyek 25 százalékra növelték ezt a kulcsot, a kormány, a Fidesz-KDNP viszont a 2010-es hivatalba lépése után ezt a 25 százalékot nem csökkentette vissza azonnal az eredeti szintre, hanem megfejtelte mindezt, és 27 százalékra növelte, a legszegényebb sorban élőket is igen komolyan terhelve ezáltal.

De ha már teljes körben nem kívánják a 27 százalékos kulcsot lejjebb szállítani, akkor elvárható lenne az alapvető élelmiszerek teljes spektrumának áfacskéntése egy 5 százalékos szintig. Még ennyi bátorság sincs a kormányzatban, még azt sem mondja, hogy legalább a tejtermékek áfatartalmát csökkentjük 5 százalékra, ezen belül is csak az UHT- és még egy típusú tejet emel ki. Tehát megint kozmetikai jellegű beavatkozást eszközöl, mindenféle monitoring nélkül és helyettesítő termékek meglétével, tehát anélkül, hogy vizsgálná a piaci folyamatokat. A sertés-hús áfacskéntése tekintetében láthattuk, hogy ez milyen eredménnyel járt: csökkentették az áfat kozmetikai jelleggel, végül pedig növekedett a fogyasztói ár, a kormányzat pedig nem avatkozott be, nem tett semmit.

Arról is beszélhetünk, hogy mi hiányzik ebből a költségvetésből. Példának okáért a pénzügyi tranzakciós illeték és egyéb, egyébként adófajtáknak az érintettek által befizetett tíz-, illetve százmilliárdjai, mert amit a költségvetés tervezetében látunk, az bizony a magyar polgárok által befizetett és áthárított összeg. De én nagyon szívesen látnám a Magyar Nemzeti Bank mindenkori eredményét pozitív előjelű osztalékként befizetve a költségvetésbe. Ebből nagyon szívesen tennék módosító javaslatot egy kártérítési alap létrehozatalára, amely kártérítési alap érdemben tudná segíteni a bajba került hitelkárosultakat, a már kilakoltatottakat, és valamelyest igazságszolgáltatást hozhatna abba a rendszerbe, amelyről számomra meglepő módon a kormányzat nem is beszélt eddig egy költségvetési vita során, illetve kezdetén.

El kell hogy mondjuk, hogy a kormányzat nem ide, a költségvetésbe, de szorosan kapcsolódó módon az adócsomagba rejtette az évszázad egyik bérügyi trükkjét. Itt a kafetéria-rendszer megnyirbálásáról van szó, ahol egyértelműen kiviláglik a kormányzati szándék: igyekeznek a bérnövekmény százalékos mutatóit fenntartani, látják, hogy piaci folyamatok ezt nem támasztják alá, a jövőben még kevésbé fogják, ezért hozzányúlnak egy olyan tényezőhöz, amely nagyon sok ember fizetéséhez hozzáadódik. Ez nem tartozik a szigorúan vett alapbérhez.

Tehát ha a kafetériaszisztémát leépítik, és arra számítanak, arra apellálnak, hogy majd a munkaadók a munkavállalókkal olyan megállapodást kötnek, hogy ez valamelyest beépül majd az alapbérbe a későbbiek során, akkor elmondható az, hogy az alapbér matematikai növekménye folytán önök újabb százalékos bérnövekedést tudnak kimutatni, anélkül, hogy egy forintot is költöttek volna erre az egész szisztémára. Ezért beszélek trükkéről, és egyébként alaposan átgondolt trükkéről. Nyilvánvaló, hogyha munkavállalónként évi 88 ezer forintos átlagról beszélünk, ha ezt kafetéria formájában megszüntetik, ha ez beépül vagy hozzáadódik az alapbérhez, akkor megint lehet éves százalékos növekményről beszélni. De ezt nem piaci folyamatok támasztják alá, ennek nincsen tartaléka, illetve harmadsorban ez nem szolgálja a jövőt.

Ha a jövőről beszélünk, a legnagyobb probléma ezzel a költségvetési tervvel talán nem is az, hogy az államadósság továbbra is mintegy ezermilliárdos nagyságrenddel nő évente az Orbán-kormány alatt; tudom, hogy erre a GDP-arányos mutatóval fognak válaszolni, nekem is meglennének erre a válaszaim, a következő vitaszakaszokban ezeket mélyen ki fogjuk fejteni. De hogyha még az államadósság rátája csökken is szerény ütemben, az biztos, hogy a jövő év végén sem fog 70 százalék alá kerülni, márpedig 2010-ben egy 60 százalékos ígérvény hangzott el ettől a kormányzattól.

Nem baj az, hogy az ígéreteik nem teljesülnek, vagy nem akkora baj, mint elsőre látnánk. De legalább egyszer látnánk önökön azt, hogy kiállnának, és azt mondanák, hogy ez nem sikerült, nem feltétlenül ilyen úton-módon kellett volna közelíteni a problémához, és megpróbálják máshogy, adott esetben meghallgatják a jobbító ellenzéki módosító javaslatokat is ebben a kérdéskörben - mindez nem történt meg.

(10.40)

A legnagyobb baj mégis az a demográfiai tél, demográfiai katasztrófa, amelynek elhárítása tekintetében ez a kormányzat tökéletes kudarcot vallott. Nagyon örülök annak és támogatom abban ezt a kormányt, hogy a második, főleg a harmadik gyermek megszületése tekintetében különféle támogatási formákat dolgozott ki. De adhatnak oda családi adókedvezmény formájában bármennyit, ezt láthatják, ha nem tudnak valamit a kivándorlási spirállal kezdeni. Tehát ha minden tizedik szülőképes korban lévő magyar hölgy külföldön él, tartózkodik, tevékenykedik,

akkor belföldi változást ettől nyilvánvaló módon nem várhatnak. Ha a lakhatási válságon nem tudnak oldani, tehát a fiatalok életkezdését nemcsak önálló tulajdonú lakással, nemcsak CSOK-kal 400 ezres fizetés fölöttiek számára kidolgozva, hanem bizony állami bérlakásprogrammal, állami segédlettel nem segítik, akkor a népesedési mutatók bizony nem tudnak megfordulni.

A termékenység arányszámra való hivatkozás pedig egyszerűen szakmaiatlan. Én nagyon örülök az 1,2-ről 1,54 törtéző növekménynek, de azt is látni kell, hogy miközben a bázis, tehát a szülőképes korú nők száma folyamatosan csökken, a termékenység arányszám növekménye nem jár az élveszületések növekményével sajnálatos módon. Az előző év hasonló szakaszához képest az élveszületések száma megint csökkent, kedves képviselőtársaim. Erről kellene egy költségvetési vitának folynia, hogy hogyan lehet javítani ezeken a tendenciákon. Bármi, ami a javulás felé mutat, bírni fogja a Jobbik frakciójának támogatását, de úgy gondolom, nagyon kevés olyan tényező van ebben a költségvetési tervezetben, ami erről a legfontosabb problémáról szólna. Márpedig én nem szeretnék 60-80 év múlva egy rezervátumban élni Magyarországon.

Éppen ezért úgy gondolom, hogy a legsürgetőbb feladatunk a népesedési katasztrófa elhárítása. Nem látunk erre utaló jeleket, legalábbis tömegesen ebben a költségvetésben. Ha mégis mutatkoznak, az viszont, mint említettem, bírni fogja a Jobbik támogatását. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjának vezérszónokát, Hargitai János képviselő urat hallgathatjuk. Parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik első vezérszónoka, talán a második azt mondta, hogy itt két világ csatázik, amikor ezt a törvénytervezetet tárgyaljuk. A túloldal ugyan sok frakcióba szakadozottan ül, tehát az ellenzékre gondolva, de mégis azt gondolom, egy egységes világot képviselnek, amikor velünk szembejönnek. És ebbe az egységes világba a Jobbik is beletartozik.

Az ő gondolkodásukra, most elsősorban a szocialista kormányra gondolok, amikor ők alkottak költségvetéseket 2010-ig, talán az volt a jellemző, hogy „szerezz forrásokat” - a „szerezz” mögött nyilvánvalóan, azt gondolom, külföldről, hitelből szerezz forrásokat -, lesz, ami lesz, és a saját társadalompolitikai céljainknak megfelelően ezeket a forrásokat osszuk szét. A kereszténydemokrata költségvetési gondolkodás nem ilyen, hogy szerezz forrásokat és ezeket a forrásokat osszuk szét. Margaret Thatcherre hivatkozom, hogy a szocialistákat mindig eléri az a baj, hogy előbb-utóbb kifognak más pénzből. Az ilyen típusú gondolkodásra ez mindig igaz.

Az a költségvetés-politika, amit mi képviselünk 2010 óta, nem arra épül, hogy szerezzünk forrásokat, hanem termeljük meg a forrásainkat, álljunk a saját lábunkra. A források egy részét fordítsuk működésre, a jövőre gondolva fordítsunk jelentős forrásokat beruházásokra, és nyilvánvalóan a saját céljainknak, társadalompolitikai céljainknak megfelelően történik egy költségvetésen belül is, természetes módon, egy újraelosztás, a mi gondolkodásunknak megfelelően ez elsősorban a családok támogatását jelenti.

A Jobbik ugyan még nem volt kormányon, de ugyanazt a gondolkodást képviseli. Itt lehet szavakkal nagyszerű kritikákat megfogalmazni, de amit a tettekben csinálnak a mindennapokban, az ugyanaz a gondolkodás, mint amit a szocialista kormány is képviselt: szerezz forrásokat. Magánembertől, tiltott pártfinanszírozás útján, és azokat használd saját céljaidra. *(Z. Kárpát Dániel: Ez egy költségvetési vita.)* Amikor a baj nagy, amikor lefülelik őket, akkor újra forrásokat szereznek, most már a választóktól. Vanak választók, akik kegyesen támogatják is őket - tőlük hallom a sajtón keresztül; hogy így van-e, nem tudom. De már ezeket a forrásokat is elköltötték. És majd lesz, ami lesz.

Tehát ez a gondolkodás kétségtelenül ugyanaz, amit a szocialisták képviselnek. Ilyen szempontból, tisztelt jobbikos képviselőtársaim, igaz az, hogy az önök túloldali egységes világa képviseli azt a gondolkodást, amit itt felvázoltam. Mi egy egészen más gondolkodást képviselünk a költségvetési politikánkban. Nemcsak ebben a költségvetésben, amiről majd beszélni fogok, hanem ez így van 8 éve, amióta a második és a harmadik Orbán-kormány benyújtotta mindig a maga költségvetéseit. Mindig ezt a konzervatív, kereszténydemokrata költségvetési politikát képviseltük, és ennek van eredménye. Akkor is van eredménye, ha a Jobbik ezt megkérdőjelezi, a jobbikos vezérszónokok ezt megkérdőjelezzik.

Ezt az eredményt egyébként a választások igazolják. Itt nemrég eredményt hirdettek. Nekem úgy tűnik, hogy ezt a Jobbik még nem vette észre. Azt gondolom, hogy a választási sikereink mellett alapvetően és döntően az az érv van, hogy sikeres a költségvetési politikánk. Az emberek nagy többsége racionálisan gondolkodik, és ezt a választások során tudja kimutatni. Azért szavaznak mellettünk, mivel meghaladtuk azt a helyzetet, amit a szocialistáktól 2010-ben megörököltünk, és ezt az emberek a mindennapos életviszonyaikban is érzik, hogy ez ma már egy más ország. Mert ma már eljutottunk odáig, hogy a gazdaság minden szektorában bérfejlesztésekre vagyunk képesek vagy a gazdaság képes ezeknek a bérfejlesztéseknek a kitermelésére. Tehát amikor a választóink, a választópolgárok megítélnék minket, a saját teljesítményünket, a közös teljesítményünket ítélik olyannak, ami alapján nekünk a folytatásra adtak lehetőséget. Ez az a gondolkodás, amit az ellenzék nem tehet félre, vagy ha félretesz, akkor mindig tévúton fog járni. Erre figyelmeztetem a jobbikos képviselő urakat is. A többieket nem tudom, mert még nem szólaltak meg, ezt csak utánam fogják megtenni.

Érdemes visszatekinteni, mielőtt a most beterjesztett költségvetési tervezetet megítéljük, hogy milyen állapotot kellett meghaladnunk, mert enélkül, ennek az állapotnak a felvázolása nélkül a beterjesztett törvény sem értelmezhető. Tizedik évfordulóját üljük annak a tragikus eseménynek, tíz évvel ezelőtt is néhányan itt voltunk a parlamentben, amikor kimondva vagy kimondatlanul tudtuk, hogy az ország államcsődben van. Vagy legalábbis az államcsőd előtti állapothoz elérkeztünk valamikor 2008 őszén. Tíz évvel ezelőtt.

Ezt az államcsődöt akkor a szocialista kormány azzal tudta elhárítani, hogy nagyon ügyesen, nagyon gyorsan 20 milliárd euró hitelt vett fel nemzetközi pénzintézetektől, az IMF-től. Ennek eredménye volt az akkor, hogy a magyar választó azonnal nem érezte meg az államcsődöt. Továbbra is lehetett nyugdíjakat fizetni és az állami közkiadásokat teljesíteni. Ezt követően a Bajnai-kormány természetesen élt a korrekció kényszerével, megszorításokat alkalmazott, és így jutunk el 2010-hez, amikor az Orbán-kormány veszi át a kormányzást.

Mi az, ami jellemezte még az akkori állapotokat azon az egyszerű és nagyon szomorú tényen kívül, hogy az államcsőd megérintette Magyarországot Görögországgal együtt? Itt jegyzem meg, nézzük meg, hogy a görögök ma hol tartanak, és hol tart ma Magyarország, mivel az Orbán-kormány az államcsőd kezelésére egészen más gazdaságpolitikát alkalmazott, mint amit a nemzetközi pénzvilág kínált számunkra. Mindenfajta támadás, ami tíz éve ér minket, ide vezethető vissza. Zajlanak ezek a támadások, persze mindig ideológiai síkon, alkotmánymódosításokról, Stop Sorosról és bármifajta nagyon fontos dologról, de az egésznek a fundamentuma az az egészen más gazdaságpolitika, amivel a világban érvényesülő pénzügyi trenddel szembe ment Magyarország, és ezt nehezen emészti a boldog nyugati világ, ami ma még másként szerveződik.

Találkoztunk azzal az állapottal, hogy az első Orbán-kormány idején mi képesek voltunk arra, hogy csökkentjük az államadósságot, a szocialista kormányzás eredményeként az az államadósság 80 százalékos fölé ment. Mindig előkerül a Házban, amikor mi az eredményeinket méltatjuk, egy közép-kelet-európai összevetés (*sic!*), és sokszor megkapjuk azt a kritikát, hogy ha mi eredményeinkről beszélünk, akkor nézzünk rá a közép-kelet-európai versenytársainkra, és ha ott még jobb számokat látunk növekedés tekintetében vagy bármilyen tényező tekintetében, akkor legyünk szerények.

(10.50)

Ezt a kritikát egyébként el is fogadom, csak hozzátéveszem, hogy a közép-kelet-európai versenytársainknak nem kell egy ilyen iradatlan államadóssággal birkózniuk. Még a szocialista érában sem cipeltek magukkal akkora államadósságot, amivel Magyarország mindig küszködött, és ők nem is voltak olyan balgák,

mint a szocialista kormány, hogy az egekbe tornázták volna fel ezt az államadósságot.

Tehát Magyarország minden évben, amikor a költségvetését elkészíti, igen, a továbbiakban is, a további években is, belátható ideig az államadósság törlesztésére kénytelen hatalmas összegeket fordítani, de hála istennek, GDP-arányosan egyre kevesebbet. Másra lehetőségünk nincs, mint hogy egy egyre növekvő GDP-vel ezt az államadósságot lassan kinőjük. A múlt terhes öröksége akkora, hogy másra gondolni sem lehet.

Nemcsak a magyar állam volt eladósodva, hanem el voltak adósodva az önkormányzatok, a vállalatok és a magánszemélyek is, tehát az államháztartás minden szereplője nyakig úszott az adósságban. Ezzel valamit tenni kellett. Ezért az Orbán-kormánynak kormányzása második ciklusában elsősorban válságot kellett kezelnie. Ez az államadósság, amiről beszélek, ennek jó része, meghatározó része devizában volt, ezért az ország nagyon sérülékeny volt. Emlékezzünk vissza, itt csak utalok azokra a keserves döntésekre, hogy az államháztartás különböző szereplőit hogyan próbáltuk megszabadítani attól a csapdától, amibe csak részben önmaguk lavírozták magukat, hiszen ehhez kormányzati és banki biztatást is kaptak. Azt a kritikát is elfogadom, hogy még ma is vannak olyanok, magánszemélyekre utalok elsősorban, akik még mindig várhatnának és joggal várnak tőlünk segítséget, de a probléma alapvető részét, azt gondolom, kezelni tudtuk.

Aztán mi jellemezte a foglalkoztatás területén azt a világot, amit meg kellett haladnunk? Kevés volt a foglalkoztatott. Utalt miniszter úr az expozéjában, sőt a fideszes vezérszónokok is utaltak arra, hogy az akkori helyzethez képest 750 ezer emberrel többen vannak foglalkoztatottak. (*Gréczy Zsolt: Londonban!*) Akkor 750 ezer emberrel kevesebb dolgozott. Sőt, akik dolgoztak, azoknak egy része sem fizetett adót. Egy olyan adórendszert örököltünk, amely a kollektív hazugságra épített.

Egyrészt nem ösztönözték a többletmunkára, mert a többletmunkát adóztatták, a személyi jövedelemadóra gondolok, másrészt a közepesen, a magas kereséktől jövedelmet vontak el, és a nagyon keveset keresők, a minimálbéren foglalkoztatottak pedig adómentesen éltek. Ez volt az a kollektív hazugság, amire építettük az adópolitikánkat: fizess minimálbért, abból nem kell fizetni, és a többit add oda zsebbe! Na, ezt a rendszert kellett felszámolnunk. Sokszor még mindig ezért kapunk kritikát a túloldaltól, mert ezt a rendszert meghaladtuk.

Arról már beszéltem, hogy hitelekkel gazdálkodtunk nyakló nélkül, eladósodtunk. Nyilvánvalóan ezt a helyzetet kezelni kellett. Az országnak nem voltak igazi erőforrásai, vagy legalábbis nagyon szűkösek voltak az erőforrásaink. A bankrendszer meghatározó része külföldi tulajdonban volt. A közművek és az energiaszektor külföldi tulajdonban volt. A média-szektor külföldi tulajdonban volt. Nincs idő itt arról beszélni, de meghaladtuk ezeket az állapotokat, ma már minden szektorban a magyar tulajdonosi többségről tudunk számot adni.

A torz adószerkezetet is megemlítettem azzal, amikor mondtam, hogy egy kollektív hazugságra épített, és nem ösztönzött az érdemi munkára, mert a többletmunkát nem becsülte meg a kormány az adószerkezeten keresztül. Ezt az állapotot azzal haladtuk meg, hogy dinamikus csökkentettük a személyi jövedelemadót, ma egy egységes 15 százalékos kulccsal adóznak azok, akik munkát végeznek.

Áfa - igen, megkapjuk mindig azt a kritikát, hogy Európában a legmagasabb áfakulcsot alkalmazzuk. Ez igaz, hogy 27 százalékos általános adókulcs nincs, de ha számításba vesszük azt is, hogy hogyan csökkentettük nagyon fontos területeken az áfát, akkor ez már árnyalja ezt a képet.

Nyilvánvalóan, ha a bért terhelő adókat csökkentjük, akkor valahol egy másik területen a költségvetés mozgásterét megterelve adókat is kell beszélnünk. Továbbra is azt az elvet képviseljük, hogy jobb a fogyasztást adóztatni, és célszerű a bérekre rakódó adókat csökkenteni. A társasági adót Európában példátlanul 9 százalékra csökkentettük.

Tehát amikor ezt a nyolc évet, amit leírtam önöknek, értékeljük, és az ott elért eredményeinket is felvillantottam, akkor azt mondhatom, hogy kezdtük egy válságkezeléssel. Emlékeztetnék azokra a gazdaságpolitikai döntésekre, amelyeket akkor unortodoxnak írt le a magyar gazdaságpolitika. Ma már ezek egyre inkább elfogadottak a világban. Aztán következett egy növekedésösztönző fázis, és most, amikor erről a költségvetésről tárgyalunk, akkor már a növekedés fenntartásában tudunk gondolkodni. Ma már ezt természetesnek tekintjük, de nagyon keserves út volt, mire idáig eljutottunk.

Joggal jellemezzük ezt a költségvetést azzal az egy mondattal, hogy ez a biztonságos növekedés költségvetése, és ezen belül a biztonságos növekedésen belül is négy célt szolgál a betervezett költségvetés. Magyarország biztonságának megőrzését és növelését; azt gondolom, hogy a választók erre nekünk egyértelmű felhatalmazást adtak, és itt most nemcsak a gazdasági biztonságra gondolok, hanem az ország, az államhatárok megvédésére és nyilvánvalóan ennek gazdaságpolitikai vetületeire. A másik ilyen cél a már elért növekedés fenntartása. A harmadik, és ez következetesen végigkíséri az elmúlt nyolc évet, a családok támogatása, a negyedik pedig a teljes foglalkoztatásra való törekvés.

Azt, hogy ez a költségvetés biztonságra épít - megjegyzem, mindig minden polgárnak az egyik legfontosabb célja, az egyik legfontosabb mutatója, az egyik legfontosabb értéke, amikor a biztonságra törekszünk -, az is mutatja, hogy a költségvetés megnöveli az eddig is jelentős tartalékok szintjét, ahogy a miniszteri expozéban elhangzott, a tavalyi év másfélszeresére. Igen, mert válságjelenségek érzékelhetők a világban, mert az Egyesült Államok és a világ többi része között elindult egy kereskedelmi háború és nyilvánvalóan a magyar költségvetésnek erre reagálnia kell. Konzervatív, kereszténydemokrata költségvetési gondolkodás az, amikor jelentős tartalékokkal készül egy költségvetés.

Eredményként tekinthető-e az, amikor a miniszter úr expozéjában arról ad számot, hogy a 2013 óta elmúlt időszakban beszélhetünk egy növekedési fordulatról, onnan számolva 3,6 százalék az átlagnövekedés Magyarországon? A jelenlegi költségvetésben ennél többel kalkulálunk, de ez az átlagszám, ez a 3,6 százalékos átlagszám, és azt gondolom, hogy egy üdvözölhető szám, mindig több, mint az európai növekedési átlag. Ha ezeket a számokat tartani tudjuk, tehát 4 százalék körül legalább növekedni tud az ország az elkövetkezendő időszakban, akkor folytatódhat az a tendencia, amit az Orbán-kormány mindig is produkálni tudott. Történik egy felzárkózás Magyarországon és a fejlett nyugati világ között - ránk fér ez. Ha a rendszerváltás óta nézzük az időszakot, akkor ez a felzárkózás, konvergencia nem feltétlenül érvényesül, olyan mértékben biztos nem érvényesül, ahogy szeretnénk, csak itt is hozzáteszem azt, hogy a zuhanás a szocialista kormányzás időszakában következett be, a konzervatív, kereszténydemokrata kormányzás időszakában azonban egy érdemi felzárkózás történik, a 3,6 százalékos átlagnövekedés is ezt tükrözi.

Az is fontos megjegyzése volt a miniszternek, hogy ezt a növekedést nem úgy érzük el, hogy nyakló nélkül hiteleket veszünk fel. Nem is veszünk fel, legfeljebb hiteleket cserélünk ki, a régi kedvezőtlen hiteleket újítjuk meg új hitelekkel.

(11.00)

Mi nem gondolkodunk ebben a költségvetési évben sem a hiteleink növekedésében. Tehát úgy értünk el növekedési fordulatot, hogy közben az államadósságot fokozatosan csökkenteni tudtuk. 70 százalék alá fog esni reményeink szerint az államadósság a 2019-es évben, sőt miniszter úrnak volt egy optimista becslése - remélem, ezt tartani is tudjuk -, hogy majd a ciklus végére, tehát négy év múlva arról adhatunk számot, hogy 60 százalék alá esik ez az államadósság. Ez nagyon szép, ambiciózus cél, nyilvánvalóan küzdeni is fogunk érte, hogy ez megvalósuljon.

Foglalkoztatás. 3,8 százalékos munkanélküliségi rátánál tartunk most, és 4,4 millió foglalkoztatottunk van. Értékeljük azt, hogy ez 750 ezerrel több ember, mint amikor meghirdette a miniszterelnök úr ezt a programot. Tíz év alatt egymillió plusz munkahelyet ígért. Azt gondolom, hogy időarányosan ez többé-kevésbé teljesül is.

A foglalkoztatás persze nemcsak mechanikusan emberek foglalkoztatásának millióival, százezreivel írható le; az is fontos, hogy ezek az emberek, akik ott foglalkoztatottak, akkor azon a helyen elégedettnek érezhessék magukat. Én fontosnak gondolom itt megemlíteni a 2016-ban kötött bérmegállapodást. Önmagában, hogy egy költségvetés vagy egy ország kormányzása képes arra, hogy a partnereivel, a foglalkoztatókkal sok évre előre előre megállapodjon, ez egyrészt bizalmat is feltételez. Azt gondolom, hogy ez a bizalom a jelenlegi kormány irányába megvan a munkáltatók részéről, ezért voltak képesek egy bérmegállapodást

kötni, és nyilvánvalóan feltételez egyfajta gazdasági stabilitást is. Hosszú távra, több évre csak az tudja elkötelezni magát vagy azok a partnerek tudják elkötelezni magukat, akik egymásban megbíznak, és egyszerűen az eddig követett gazdaságpolitika eredményeként biztosak is abban, hogy amiben megállapodnak, az megvalósulhat.

Ennek eredménye az, hogy nőttek a reálbérek az utóbbi időszakban. Varga miniszter úr úgy fogalmazott, hogy 63 hónapja nőnek a nettó reálbérek. Ez 2017-ben 10,3 százalékos növekedést jelentett. Ez 2018-ban is folytatódni fog, és úgy kalkulálunk, hogy 2019-ben is.

Nyilvánvalóan a foglalkoztatottság viszonylag biztató számai mögött ott van a 9 százalékos társasági adó. Persze, hogy egy ilyen kedvező társaságiadószintnél a külföldiek is itt akarnak beruházni. A beruházási aktivitás növekedése az ország hosszú távú gazdasági növekedését eredményezheti.

4000 milliárdot fordítunk fejlesztésekre. Megint csak a jobbkios vezérszónokra utalok, amikor kritikaként megkapjuk, hogy mennyire kiszolgáltatottak vagyunk mi az Európai Uniónak, amikor - mondják ők - a fejlesztéseink nagyrészt európai uniós forrásokra épülnek. Hát nyilvánvalóan, ha tagjai vagyunk egy európai közösségnek, az Európai Uniónak, ahol közös gazdálkodás is folyik, magyar befizetések is történnek, természetes, hogy építünk azokra a forrásokra, amelyek külföldről - külföldről?, az nem is külföld -, amelyek Brüsszel irányából megszerezhetők. 2019-ben 2000 milliárdnyit akarunk kifizetni azoknak, akik ezeket a beruházásokat megvalósítják. De 4000 milliárdról beszélünk összességében 2019-ben. Ebből az következik, hogy 2000 milliárd, tehát a fejlesztésre szánt források fele hazai forrásokra épít.

Én emlékszem azokra a költségvetési időszakokra, amikor álmodni nem mertünk arról, hogy egy huncut fillér hazai forrást fejlesztésekre tudjunk költeni. Vagy volt európai uniós forrás valamilyen mértékben, és akkor jutott fejlesztésekre, vagy ha valamilyen nem volt korábban, akkor nem voltak hazai fejlesztések, mert a magyar gazdaság ezeket nem termelte meg, ezek nem voltak ott a magyar költségvetésben.

Nő a kiskereskedelmi forgalom. Ez a legbiztosabb jele annak, hogy az emberek zsebében több pénz van, és ezért képesek többet fogyasztani, többet költeni. Itt jegyzem meg azért, hogy lássuk árnyaltan ezt a képet, mert amikor azt mondjuk, hogy nő a kiskereskedelmi forgalom, akkor gondoljunk arra, hogy persze ez a Sparban, a Tescóban és egyéb nagy áruházláncokban nő, de Baranya, Zala megye és más kistérségek, kistelepülések, kisfalvak kis boltjaiban ez nem érződik. Tehát amikor a kormánynak lehetősége lesz arra gondolni, hogy ne csak általánosságban örvendjünk ennek a ténynek, hogy nő a kiskereskedelmi forgalom, próbáljuk azokat a kiskereskedőket előbb-utóbb valamilyen módon pozitívan segíteni, ahol ez nem igaz, mert mondom, ez a kiskereskedelem egészére igaz, de a Tesco, a Spar, a Lidl, az Aldi és a többi számai elta-

karják azt a nem túl üdvös valóságot, ami Baranya kistérségein van az ottani kiskereskedelmi egységek tekintetében.

Beszéltem arról, hogy átlagban 3,6 százalékkal növekedett a magyar gazdaság az utóbbi években. 2019-ben 4,1 százaléknyi növekedéssel kalkulál a kormány 2,7 százalékos infláció mellett és 1,8 százalékos hiánycéllal. Fontos megjegyezni azt, hogy most már több év óta képesek vagyunk arra, hogy a magyar állam működésére csak annyit költsünk, amennyi egyébként rendelkezésünkre áll. Összegzésében már csak azért nincs nullszaldós költségvetésünk, mert a hosszú távú beruházásaink érdekében fogadjuk el ezt az 1,8 százalékos hiánycélt. Tehát hiányunk csak azért van, mert hosszú távon gondolkodunk, és beruházásokra fordítjuk ezt a többletet.

Szakpolitikai célokra - mert nyilvánvalóan még várható ennek kapcsán kritika - is képesek vagyunk többletforrásokat biztosítani. Persze lehet majd azt mondani, hogy miért nem még többet, meg ha más kormányozna, akkor még több lenne. De én eredménynek tekintem azt, hogy a '19-es költségvetés oktatásra 15 milliárddal szán többet, egészségügyre 101 milliárddal és közbiztonságra - döntően honvédelemre - 156 milliárddal. Bár ezen lehetne spórolni, és bár ezt lehetne más irányba vinni, de a világ olyan, hogy erre költeni kell!

NATO-kötelezettségeink alapján is elvárás velünk szemben, hogy a GDP 2 százalékanak megfelelően fordítsunk honvédelmi kiadásokra. Az Egyesült Államok más típusú gondolkodása is jelzi azt, hogy megunta Trump elnök úr azt, hogy a NATO-partnerek nem költenek eleget a hadseregére; de a határaink mentén tapasztalható nehéz világ - Baranyából ezt közelebbről látjuk - még évtizedekig fennmarad. A józan eszünk alapján is azt mondom, hogy igen, költeni kell katonákra, seregére, határvédelemre, mert most egy ilyen világot élünk. Ezért én üdvözlöm ezeket a nagyobb honvédelmi kiadásokat. Megjegyzem, a választó erről a kérdéssről, mert ez valahol a választási kampány fókuszában volt, markánsan döntött, és ehhez nekünk biztatást is adott.

Családpolitika. Minden költségvetési gondolkodásunknak hosszú éve a fókuszában van. A miniszter úr úgy fogalmazott, hogy 2000 milliárdot költünk családpolitikára; valószínű, hogy az Európai Unió tagállamai közül GDP-arányosan messze a legtöbbet. Ez egy helyes elhatározás. Sok kormányzati cikluson át kell ezt tennünk, hogy ennek mérhető eredményei legyenek. A családpolitikáknak most is van eredménye. Ha mi komolyan hiszünk abban, hogy Magyarország jövőjét nem a gazdasági bevándorlókra építjük, mert meggyőződésem szerint ez az út sehova nem vezet, akkor csak önmagunkra építhetjük, családpolitikára kell többet költenünk, és ezt tesszük is, amikor bölcsődéket fejlesztünk.

Az étkezést hadd emeljem ki. Mindig központi kérdés, hogy mennyi gyerek étkezik ingyen. Most is itt rögzítsük a világnak, hogy ebben a 2019-es költségvetésben is ott van minden forrás arra, hogy minden rá-

szoruló gyerek ingyenes étkeztetéshez jusson, és nyilvánvalóan az ingyenes tankönyvellátási program is folytatódni tudjon.

A hatéves bérmegállapodást már érintettem. Itt csak arra utalok, hogy ennek eredményeként a szociális hozzájárulási adó 2019-ben 2 százalékkal csökken, 17,5 százalékra.

Életpályamodellek. Volt egy olyan mondatom, hogy fontos az, hogy a magyar költségvetési és gazdaságpolitika eredménye az embereknel is megjelenjen. Ez alapvetően nyilvánvalóan bérekben jelentkezik. Örvendetes az, hogy a katonák, rendvédelmi dolgozók bére további 5 százalékkal tud növekedni 2019-ben, és az egészségügy bizonyos szegmensében is további 8 százalékos béremelés várható.

(11.10)

Az önkormányzatokat, önkormányzati köztisztviselőket szóba hozom; tényleg nagyon rájuk fér már az a fizetésemelés, amit itt a kormánytisztviselők mellett ez a költségvetés megcéloz. Az a technika, amit alkalmazni fogunk - ha jól látom, 11 milliárd van erre elkölve, és majd valamifajta pályázati rendszerben a gyengébben teljesítő, nehezebb sorsú önkormányzatokhoz kerülhet ez az összeg. Én jobban örültem volna, ha valami normatív rendben került volna, de ez is megoldás arra, hogy a fizetések végre ellépjenek arról a szintről, ahol vannak, és amit már célszerű meghaladni.

Az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács véleményére csak annyiban térek ki - az Állami Számvevőszéket húsz éve figyelem, azt, amit nekünk, képviselőknek mond -, soha ilyen pozitív számokat még nem mondott a költségvetés megalapozottsága kapcsán, a bevételi tervezés és a kiadások tervezésének a realitása kapcsán is.

Tehát azt gondolom, hogy egy olyan költségvetés van a Ház előtt, ami megalapozott, ami folytatja az eddigi konzervatív gazdaságpolitikai gondolkodást, ezért a kereszténydemokrata frakció a fideszesekkel egyetemben ezt tárgyalásra messzemenően alkalmasnak gondolja, sőt jó szívvel támogatja, még az ellenzéknek is megfontolásra javasolja. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP frakcióvezetőjének. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon izgalmas volt Hargitai János KDNP-s képviselő úr beszédét, hozzászólását végighallgatni. Leginkább az a rész tetszett, amit a végén mondott, hogy az Állami Számvevőszék vezetőjétől még soha nem hallott olyan szép számokat és kijelentéseket a költségvetéssel kapcsolatban, mint

most. Nem véletlen, hogy volt fideszes képviselőt neveztek ki az Állami Számvevőszék élére *(Cseresnyés Péter: De már hat éve! - Dr. Rétvári Bence: És ki is az a lelnöke?)*, biztos ez is az egyik feladata, hogy a szép számokat emelje ki.

De több olyan észrevétele volt az elmúlt nyolc évvel kapcsolatban, ami megint nagyjából azt bizonyítja, hogy önök egy ilyen virtuális világot építenek és abban élnek, és nem látják soha az érem másik oldalát. *(Zaj, közbeszólások a Fidesz soraiból.)* Hiszen államadósság-csökkentésről beszélt Hargitai képviselőtársam, miközben arról már nem tett említést, hogy 3000 milliárd forintnyi magánnyugdíjpénztári pénzt nyúltak le, annak a felét fordították államadósság-csökkentésre, a másik feléből meg igen sok száz milliárd úgy kézen-közön eltűnt. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük Cseresnyés Péter: Miért mondasz hülyeséget?)* De látjuk, hogy mire mentek el ezek az adóforintok és ezek a közpénzek, mert azt is kiemelte képviselőtársam, hogy mekkora nagy boldogság, hogy magyar tulajdon jelent meg a magyar gazdaságban, a média világában, a szállodáiparban.

Az a probléma, képviselő úr, hogy ezt a lopott adófizetői pénzekből sikerült megszerezni, mert ha mondjuk, a világ leggazdagabb gázszerezője a saját munkájából, a saját vállalkozásából teremtette volna meg azokat a pénzeket, amelyekből aztán növeli a magyar tulajdonrészt a magyar gazdaságban, a magyar cégekben, akkor valószínűleg ezzel nem lett volna olyan nagy probléma, csak éppen az európai uniós pénzek megcsapolása, az állami megrendelések monopolizálása hozta meg azt a sikert, hogy éppen a minap olvastam, hogy Mészáros Lőrinc már gazdagabb, mint Nagy-Britannia királynője. *(Zaj a kormánypártok soraiban.)* Úgyhogy azt hiszem, hogy ez a teljesítmény akkor becsülendő lenne, ha ezt saját erőből, mondjuk, a gázszerezésből tudta volna előteremteni, de pontosan tudjuk, hogy itt nagyon súlyos száz, akár ezer milliárdok tűntek el kézen-közön.

Arról sem tett említést, hogy miközben a foglalkoztatási adatokat ismertette, hogy micsoda szép számokat láthatunk ott is, de amúgy 600 ezer honfitársunk van külföldön, dolgozik külföldön. Szoktak hivatkozni arra, hogy Angliában és Németországban a migráns gyerekek létszáma milyen magas az iskolákban, az óvodákban, csak azt már nem teszik hozzá, hogy ennek egy jó része magyar állampolgár, tehát ottani, Magyarországról kivándorolt munkavállalónak a gyermeke. *(Közbeszólások a kormánypárti sorokból, köztük dr. Hargitai János: Csak ezek nem migránsok.)* Lassan már külföldön átlagban több gyermek születik, mint Magyarországon.

Tett említést az áfáról. Azt szokták mondani az áfára, hogy az a szegények adója. Önök ezt brutálisan megemelték, és valóban bizonyos termékcsoportokban végrehajtották áfacsökkentést, csak éppen ennek a hatását nem látjuk, mert csökkentették a disznóhús áfáját, majd drágább lett a disznóhús, és lehetne sorolni azokat a termékcsoportokat, amelyeknek az ára az áfacsökkentés ellenére emelkedett.

Tett említést a munkajövedelmek adójának átalakításáról, de arról már nem tett említést, hogy a tőkejövedelmek tekintetében is jelentős csökkentést hajtottak végre. Éppen ezért lehetett olvasni, hogy először még Simicska Lajos, az önök korábbi főbarátja hány milliárd forintot vesz ki osztalékként és fizeti meg az alacsonyabb adót, most már azt lehet hallani, hogy a miniszterelnök családtagjai vagy éppen volt gázszerelője milyen pénzeket, osztalékokat vesznek ki a cégeikből. Azt lehet mondani, hogy ma Magyarországon a tőke- és a munkajövedelem ugyanúgy adózik, ami azért nem az igazságos adózás képét mutatja.

De mindezen észrevételek alapján összességében a költségvetésről, képviselőtársaim, elmondom az álláspontunkat. A költségvetés mégis az a jogszabály, amely talán az egyik legfontosabb egy ország egész törvényalkotási folyamatában, hiszen egy évnek a működési kereteit határozza meg. Meghatározza azokat a célokat, amelyeket egy kormány fontosnak tart, meghatározza azokat az állami utakat, finanszírozást, feladatellátást, amit adott évben az adófizetők pénzéből egy kormányzat, egy állam el akar költeni.

Ha ezt vizsgáljuk, akkor összességében azt kell mondjam, hogy ez a költségvetés egy jövőellenes költségvetés. Bennragad abban a múltbéli gondolkodásmódban, amelyet önök következetesen gyakorolnak, egy olyan társadalomfilozófiát követnek, hogy akinek több pénze van, annak jusson több (*Németh Szilárd István: Aki többet dolgozik, annak legyen több.*); akinek meg kevesebb, az - ahogy korábbi kancelláriaminiszterük mondta - annyit is ér. Tehát ők a költségvetésből, az elosztási rendszerből sokkal kevesebbhez jutnak hozzá, mint azok, akiknek amúgy is jobban megy.

Hiszen ha megnézzük a kulcsterületeket, amelyek mégis a közszolgáltatások gerincét adják - az oktatás, egészségügy, jóléti ellátások -, akkor meg kell állapítanunk, hogy a jóléti ellátások az önök kormányzása idején folyamatosan kevesebb pénzt kaptak vagy kevesebb pénz jutott ezekre az ellátásokra, mint a korábbi években. De ha megnézzük, hogy oktatásra, egészségügyre mennyit fordít a költségvetés, akkor sajnos meg kell állapítanunk, hogy az oktatás tekintetében GDP-arányosan nemhogy nőtt volna az oktatásra fordítandó pénz összege, hanem csökken a jövő évben az idejévé képest. (*Cseresnyés Péter: Egyébként meg nőtt.*)

Az egészségügyre hiába fordítanak körülbelül 100 milliárd forinttal többet, GDP-arányosan sajnos kevesebb megy majd az egészségügyre, miközben ugyanennyi pénzt költenek a Puskás Stadion megépítésére.

Tehát egészen elképesztő az a felfogás, hogy amúgy, ha valaki jól keres, fizessen kevesebb adót; ha gyermeke lesz, akkor kapjon nagyobb adókedvezményt; ha van pénze és akar lakást venni, akkor ezt még segítsük ezzel a CSOK nevű intézménnyel, hiszen azért akinek nincs pénze, az nem tud nagyon lakást venni. És persze, ha jól keres, akkor vigye a gyermekét

alapítványi iskolába, fizetős iskolába, ha megbetegszik, akkor menjen a fizetős egészségügybe, és ott költse ezt a pénzt.

Akinek pedig nem jut, ott lebutítjuk az oktatási rendszert, lebutítjuk az iskolákat (*Dr. Rétvári Bence: Tí zártatok be az iskolákat.*), kivérezetjük az egészségügyi ellátórendszert, amiben már sem háziorvos, sem rendes orvos nincsen. Láthatjuk, hogy milyenek a várólisták, milyen tragikus helyzet alakult ki az egészségügyben, nekik pedig ez jut a közösből; és ami pedig marad, azt önök elköltik kormánypropagandára, 50 százalékkal többet fognak erre költeni; elköltik stadionépítésre; elköltik olyan presztízsbetűzésokra, amiből egyrészt az önökhöz közel álló vállalkozók igen jól profitálhatnak, másrészt pedig a különböző hobbiigényüket vagy ilyen kedvtelésüket ki tudják élni.

Éppen ezért ez a költségvetés nem a jövőt építi, hiszen aki az egészségügybe nem tesz többet és nem akarja rendbe rakni, az az egészségünkkel játszik, aki az oktatást, az iskolákat lezülleszt, az a jövő generációja ellen tesz lépéseket. Ezért mondom azt, hogy ez a költségvetés jövőellenes.

(11.20)

Néhány mondatot szeretnék mondani a költségvetés megalapozottságáról. Itt hallhattuk a dicshimnuszokat. Nyilván nem véletlenül kerültek oda a vezetők, hogy dicsérjék a költségvetést, de azért szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy van benne egy növekedési előrejelzés, amit a kormány vár. Egy 4,1 százalékos növekedésre tesz javaslatot maga a jogszabály, miközben mind az OECD, mind a Magyar Nemzeti Bank ennél jóval alacsonyabb gazdasági növekedéssel számol, 3,3 százalékkal. Maga a költségvetés 311 forintos euróárfolyam mellett készült, maga a tervezet, ehhez képest 325-326 forint környékén van a forint/euró árfolyam. Azt sem zárják ki elemzők, hogy ez akár 340 forintig is el tud menni. Ez a tény is problémát okozhat, a megalapozottságot kérdőjelezi meg.

Most már a formalításokra sem sokat adnak a Pénzügyminisztériumban. Szeretném Hargitai képviselőtársamnak jelezni, hogy míg a 2018-as költségvetés 69,5 százalékos GDP-arányos államadósságot hagyott jóvá, ebben a tervezetben 70,3 százalékos államadósság van betervezve. De a szöveges részbe azért bele kellett írni a jogszabálynak való megfelelés érdekében, hogy az államadósság csökken, miközben a számok éppen nem ezt mutatják.

Az általam említett kritikák miatt, hogy ez a költségvetés és ennek a szerkezete múltba forduló és jövőellenes költségvetés, az MSZP-Párbeszéd-frakciószövetség egy átfogó költségvetési csomagot fog benyújtani. Ez több részből áll majd. Egy olyan költségvetési átcsoportosításra fogunk javaslatot tenni, amely a társadalmi igazságosságon, a szolidaritáson alapul. Javaslatunk szerint szeretnénk, ha több jutna az egészségügyre, több jutna az oktatásra, több jutna

a szociális területre, és több jutna Budapest fejlesztésére is, hiszen hallhatjuk itt is, hogy micsoda tervek vannak Budapesten, csak éppen a költségvetésben nem látjuk ennek a forrását. Olyan problémákra nem ad választ a költségvetés a főváros tekintetében, ami elképesztően égető. Ilyen például a lakhatási válság.

Ma egy fiatal házaspár nemcsak hogy lakást nem tud Budapesten vásárolni, hanem az albérleti díjat sem tudja kifizetni, hiszen a város egyes területein az albérleti díjak mértéke meghaladja az átlagjövedelem mértékét, tehát egyszerűen képtelenek kigazdálkodni. Erre is fogunk javaslatot tenni a költségvetési csomagunkban.

Átcsoportosítást javasolunk az oktatásban a pedagógusok béremelésére, az egyetemek támogatására, a fogyatékos személyek esélyegyenlőségét elősegítő programokra, mert hisszük azt, hogy az erre be tervezett 15 milliárd forintos forrasemelkedés összességében elfogadhatatlan. Átcsoportosítást javasolunk az egészségügy területén az egészségügyi dolgozók béremelésére, a mentődolgozók megígért juttatásaira, a kórházi infrastruktúra fejlesztésére, a gyógyszer támogatás jelentős növelésére. Javaslatot fogunk tenni, hogy Budapestet a költségvetés ne újabb stadionok helyszínékként kezelje, hanem a fővárosiak valódi igényét kielégítő beruházások induljanak HÉV-vonalak, vasútállomások, aluljárók, a Népliget megújulása érdekében.

Ezeknek a fedezete a jövő évi költségvetésben bőven rendelkezésre áll, hiszen amit propagandára, atomerőműre, közmédiára, stadionokra, presztízsberuházásokra kívánnak fordítani, azt mi mind elvénünk és átcsoportosítanánk azokra a társadalmi célokra, amelyekért valószínű, hogy a magyar adófizetők azt az adómértéket, amit minden hónapban megfizetnek, pontosan azért teszik meg, hogy ilyen közszolgáltatásokat tudjanak igénybe venni az egészségügy, az oktatási, a szociális területen, hiszen nem arra fizetnek a magyar adófizetők adóforintokat az államnak, hogy annak jó része kézen-közön eltűnjön a kormánytagok családjai, gázszerelői és egyéb barátai környezetében.

Kérem önöket, hogy fontolják meg a javaslatainkat, a módosítás során vegyék figyelembe, hogy Magyarországon az emberek igazságos költségvetést kívánnak. Bízom benne, hogy ezt a támogatást a parlament majd megadja.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Az MSZP véleményeinek további kifejtését Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonytól halljuk. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársak! A felszólalásom néhány reagálással kezdeném. Legelőször is dr. Szűcs Lajos kormánypárti képviselő úr felszólalására reagálnék, aki azt mondta, hogy az ellenzék felelőtlen, mert folyamatosan azt kommunikálja,

hogy ők vitatkoznai szeretnének, de nincsenek bent a parlamentben, és hogy nem fognak vitatkozni akkor. Szeretném figyelmeztetni képviselő urat, hogy tegnap délután egy másik nagyon-nagyon fontos törvény vitája zajlott a parlamentben, amely szorosan kapcsolódik a 2019. évi költségvetéshez. Ez az adótörvény vitája volt. Hát, nem sok kormánypárti képviselővel vitatkoztunk itt a jobbikos képviselőkkel, ellenzéki képviselőkkel. Sőt, a jobbikos képviselők tettek egy javaslatot, hogy a bent maradt kormánypárti képviselők több mint száz percét, amit nem beszéltek ki, nem vitatkoztak velünk, ellenzéki képviselőkkel, adják át nekünk, mert lenne még miről beszélünk az adótörvények módosításával kapcsolatban. Ez ugyebár nem történt meg. *(Dr. Rétvári Bence: Az arányokat a választók határozzák meg!)* Szerintem dobálhatjuk ezt oda-vissza, majd meglátjuk, hogy ma délután meg a holnapi napon hány képviselő fog itt a kormánypárt részéről részt venni. Mi, ellenzéki képviselők próbálunk vitatkozni.

A másik reagálásom dr. Hargitai János képviselő úrra: említette, hogy az áfacsökkentés mekkora segítség volt a magyar családoknak. Nem tudom, hogy hallgatta-e Domokos László felszólalását a képviselő úr. Domokos László konkrétan azt mondta, hogy semmilyen eredményt nem értek el az áfacsökkentéssel, és lényegében ő azt képviseli, hogy ezt be kell fejezni, és nem áfát kell csökkenteni, hanem be kell hajtani az áfát. Lényegében így hangzott el, majd a jegyzőkönyvben meg kell nézni. Nem áfát kell csökkenteni, hanem be kell hajtani Magyarországon az áfát.

Orbán Viktor, Matolcsy György, Varga Mihály, Domokos László, Kovács Árpád - mindegyik felszólalásban azt hallgatjuk, Orbán Viktor már a választások után elkezdte felkészíteni kommunikációjával a magyar népet arra, hogy megszorítások jöhetnek Magyarországon. *(Derűltég a kormánypartok soraiban.)* Konkrétan ma el is hangzott, hogy megszorítások jöhetnek, azért, mert válság közeleg az Európai Unióban, és válság várható a világban is. Folyamatosan készítik fel erre az embereket. A költségvetés ezt lényegében tartalmazza is, mert népjóléti kiadásokra, jóléti kiadásokra egy fillérrel nem terveztek be többet a tavalyi év költségvetésénél.

Még egyetlenegy dolgot hiányoltam Varga Mihály felszólalásából. Varga Mihály szó szerint azt mondta, hogy óvatos tervezés, mert válság fenyegetése miatt óvatosan kellett a 2019-es év költségvetését megtervezni. *(Németh Szilárd István: Nem ezt mondta.)* Ezt Varga Mihály mondta a felszólalásában, ne haragudjanak, ezen lehet vitatkozni. *(Németh Szilárd István: Azt mondta, hogy biztonságos!)* Mondom, Matolcsy György, Varga Mihály, Domokos László, Kovács Árpád és Orbán Viktor is folyamatosan erről beszél.

Egyetlenegy dolgot viszont nagyon hiányoltam, amikor a családtámogatásról beszélünk. Orbán Viktor a választások után arról beszélt, hogy hosszú távú megállapodást szeretne kötni a magyar nőkkel, pontosan amiatt, amit mi, ellenzéki képviselők már többször is mondtunk, hogy demográfiai válság van, nem

tudta kezelni az elmúlt nyolc évben a Fidesz-KDNP-kormány a demográfiai válságot sem. A jövő évi költségvetésben nem sok jelét látjuk ennek a hosszú távú megállapodásnak. Varga Mihály egyetlen dolgot emelt ki, hogy a „Nők 40”, a nyugdíjba vonulás segítését megtartják a jövő évi költségvetésben. Konkrét példákat pedig nem sorol fel, hogy mi lenne az a nagyon szoros megállapodás a kormány részéről, amivel ösztönözni tudnák a gyermekszületések számának növekedését.

(11.30)

Akkor most menjünk bele a részleteibe! A 2009. évi központi költségvetéssel kapcsolatban... (Dr. Szűcs Lajos: '19! '19!) - 2019. évi költségvetéssel kapcsolatban elsősorban azt szükséges megjegyezni (Közbeszólások a kormánypárti padosorokból.), hogy ez ismét egy olyan költségvetés... (Dr. Szűcs Lajos: '19!) Majd felszólalhat, képviselő úr, jó? (Dr. Szűcs Lajos: Felszólaltam! - Derűtség a kormánypártok soraiban.) Ez ismét egy olyan költségvetés, amely nem valós számokon és a már teljesült mutatókon alapszik. (Dr. Szűcs Lajos: A 2009-es ilyen volt!) A költségvetést évek óta úgy fogadjuk el, hogy nem tárgyaljuk az előző évi beszámolót, nem látjuk a mutatókat, nem tudjuk, hogy mi valósult meg, és ugyebár, most már hosszú évek óta nem összeel, hanem tavasszal kerül a Ház elé a költségvetés.

Jelen pillanatban, mondhatom újra azt, hogy még nem ismert a 2018. évi központi költségvetés pontos teljesülése sem, sőt itt el kell mondanom, hogy ha a tavalyi évi költségvetést megnézzük, akkor láthatjuk azt, hogy tudva azt, hogy folyamatosan azt kommunikálták, hogy a 2018. évi költségvetés nem választási vagy a '19. évi költségvetés sem választási költségvetés lesz, akkor folyamatosan ezt kommunikálták, és azt láttuk, hogy év végén több száz milliárd forintot osztott szét úgy a kormány, hogy ezt a költségvetésben 2018-ban nem jelenítették meg. Hát, sejtésünk szerint a '19. évi, a 2019. évi költségvetéssel is így fogunk járni, hogy tárgyalunk most számokról, látnak számokat, majd amikor kiderül, hogy 2019-ben, tudjuk, európai niós választások és önkormányzati választások lesznek, akkor év végén majd szembeülni fogunk azzal, hogy a kormány örült költekezésbe fog kezdeni, mivelhogy meg akarják nyerni ezeket a választásokat.

Ez az előző évekhez hasonlóan ismét egy biankó költségvetés, amelyben a kormányzat mindenféle ígéreteket tesz, amelyeket vagy be fog tartani, vagy sem. Ilyen például egy komolyabb béremelésre tett ígéret a közszférában dolgozó hozzávetőlegesen 200 ezer embernek, amelynek mértéke 25-30 százalék lehet, azonban ez csak összességében lehet aktuális. Itt szükséges megjegyezni, hogy ebben a szektorban 2008-ban volt utoljára béremelés.

Varga Mihály pénzügyminiszter azt is előrevetítette, hogy lesz egy külön törvénymódosítás is, ami a nyugdíjasok foglalkoztatása esetén teljesen eltörölné

minden utánuk fizetendő közterhet. Ezzel a várható intézkedéssel megbukni látszik a Kósa Lajoshoz és társaihoz köthető nyugdíjas szociális szövetkezeti forma. (Cseresnyés Péter: Nem fog megbukni, butaságokat beszél! Két külön foglalkoztatási forma! Nem értenek hozzá, ezért mondanak ilyen hülyeségeket!)

Itt el kell mondanom, tegnap is elmondtam, hogy amikor a nyugdíjas szociális szövetkezeti formát létrehozták, akkor Kósa Lajos azt mondta, hogy körülbelül 800 ezer nyugdíjasnak a munkába visszatérését segítenék elő a szociális szövetkezet létrehozásával. A mostani számokból tudjuk, hogy körülbelül 7 ezer nyugdíjast tudtak a munkaerőpiacra visszavezetni. Várhatóan megszűnnek a nyugdíjasok előtt álló munkavállalási korlátok is, elsősorban az egyre növekvő munkaerőhiány miatt. A jelenlegi szabályok szerint, ha egy nyugdíjas a minimálbér 12-szeresét keresi, akkor le kell mondanom a nyugdíjáról. Ezt a szabályozást a kormány jövőre eltörölheti.

Közben az 50 év felettiekkel nem nagyon foglalkozik a kormány (Cseresnyés Péter: Nem igaz!), tegnap is elmondtuk az adótörvénynél, hogy az 50 év felettiek körülbelül fele munkanélküli ma Magyarországon, és ennek a problémának a megoldására a kormány nem nagyon tesz semmit, az elmúlt években azt láttuk, hogy nem foglalkozik ezzel a problémával. Az 50-55 éves korosztálynak ma a legnehezebb elhelyezkednie a munkaerőpiacon, róluk mindenki lemondott, legfőképpen az Orbán-kormány.

A kormány azt ígéri, hogy jövőre új szociális hozzájárulásiadó-törvény készül, amibe bele fog tartozni az egészségügyi hozzájárulás is. Ez az adónem feltehetően megszűnik, mindez az adórendszer egyszerűsítése érdekében. Jól látható módon ismét olyan költségvetést fogad el a Fidesz-többség, amit már most látható módon többször kell majd módosítani a hatálybalépése előtt.

A fennmaradó időmben még szeretnék a jóléti kiadásokról beszélni, és néhány gondolatot megosztani önökkel. Az indoklás szerint a kormány által előterjesztett 2019-es költségvetés a biztonságos növekedés költségvetése, tervezésekor a nemzeti kormány Magyarország biztonságának megőrzését, a gazdasági növekedés fenntartását, a családok támogatását és a teljes foglalkoztatás elérését tartotta szem előtt. Ehhez képest a szociális területre jövőre megint kevesebb jut.

Minden évben felállunk, és elmondjuk ezt, tisztelt képviselőtársaim, hogy amióta önök kormányoznak, azóta minden évben kevesebbet terveznek be a szociális és jóléti kiadásokra. Jövőre 4,1 százalékos GDP-növekedéssel számol a kormány, ennek ellenére a jóléti funkciókra ismét kevesebb jut az államháztartás konszolidált funkcionális kiadásairól szóló táblázat alapján, az idei 26,03 százalékos tervezet, majd az elfogadott számok alapján 25,78 százalékos GDP-arányos kiadás, jövőre még kevesebb, 25,19 százalék jut oktatásra, egészségügyre, nyugdíjkiadásokra, szociális ellátásokra, családtámogatásokra, munkanélküli-ellátásokra, kultúrára, lakásügyekre.

Amikor önök arról beszélnek, hogy a legfontosabb a magyar családoknak a támogatása, ezt a 2019. évi költségvetésben a számok alapján nem látjuk. Az állami kiadások megoszlását tekintve pedig változatlanul a teljes kiadás 55,4 százaléka jut jóléti funkciókra. Miközben ismét nő az állam működési funkciója, minden évben felállunk, és elmondjuk, hogy egyre többet költenek önmagukra, az állam fenntartására. Itt felhozhatom azt, hogy több mint 60 államtitkárt nevezett már ki az Orbán-kormány a 2018-as ciklus elején, és még meglátjuk, hogy hol lesz ennek a vége.

Ha itt a számokba belemegyünk, a konkrét összegeket nézve az oktatáson belül az egyéb oktatási funkciókra jut nominálisan is kevesebb, több mint 62 milliárd forintos csökkenést láthatunk. Az egészségügynél szembevetve a közegészségügyi feladatokra jutó csökkenés. Több felszólaló is elmondta, hogy az oktatásnál körülbelül 15 milliárd forinttal költött többet a kormány 2019-ben, az egészségügynél minimálisan 100 milliárd forinttal költenek többet a 2019-es költségvetésben, ha megnézzük a számokat, de itt el kell mondani, hogy az a 100 milliárd forintos emelés éppen csak arra lesz elegendő az egészségügyben, hogy tüzet oltsanak.

Folyamatosan látjuk, hogy az adósságállomány kezelésére, amit a kórházak folyamatosan felhalmoznak önhibájukon kívül, folyamatosan pumpálja a kormány a milliárdokat, de minden évben újratermelődik. 60-70 milliárd forintokról beszélünk, lényegében a 100 milliárd forintos emelkedés arra lesz jó, hogy egy részsikert úgymond előidézzenek, de ténylegesen javulást nem várhatunk a 2019-es költségvetés szerint.

A családi támogatásokról néhány gondolat. Folyamatosan mondjuk és adunk be módosító javaslatokat a családi pótlék, a gyes, a gyet, az anyasági támogatás összegének növelésére. 2008-ban történt utoljára emelés a családi pótléknál. A családi pótlék az az összeg, ami nem azon múlik, hogy ki mennyit keres, hanem ez kimondottan a gyermek juttatása. Független attól, hogy... *(Balla György közbeszól.)* A családi adókedvezményhez dolgozni kell, és remélhetőleg olyan keresettel kellene egy családnak rendelkeznie, hogy igénybe is tudja venni. Ma Magyarországon a több mint 4 millió munkavállalóból több mint 50 százalék minimálbérre van bejelentve. Én nem tudom, hogy önök szerint ez jól van-e így, hogy teljesen jól működik-e.

Hargitai képviselő úr mondta azt a felszólalásában, hogy a 2010 előtti kormányok nem dolgoztak azon, hogy ne zsebbe kapják a bérüket a munkavállalók. Több mint fele a munkavállalóknak minimálbérre van ma Magyarországon bejelentve, ami azt jelenti, hogy a... *(Dr. Hoppál Péter: Ami a duplájára nőtt! - Dr. Hargitai János közbeszól.)* Bruttóban, képviselő úr, bruttóban! *(Cseresnyés Péter: Nettóban még jobban nőtt!)*

Tegnap is elmondtam, hogy mennyi a bruttó, mennyi a nettó, folyamatosan azt hozzák fel, hogy az hibás volt, hogy a minimálbér adómentes volt a 2010

előtti kormányoknál. Én azt gondolom, hogy maguknak meg vissza kellene vezetni, hogy a minimálbér, a legkisebb keresetű családoknak a segítése, ami több mint 2 millió ember, azoknak a minimálbérét újra adómentessé kellene tenni, és e fölött újabb kedvezményeket adni, és olyan adópolitikát kellene folytatnia a kormánynak, hogy megérje a vállalkozóknak többet fizetni, többel bejelentenie az állam felé a munkavállalókat, mint minimálbérre, és képviselőtársamnak mondom, hogy ma is nagy arányban fizetnek zsebbe a munkavállalóknak. Látszik a számokból, mert olyan nincs, hogy több mint 2 millió ember csak annyit keressen, hogy minimálbérre van bejelentve.

(11.40)

Az előirányzatok összege pedig, feltehetően a csökkenő gyermeklétszám szerint: soha ilyen mértékben nem csökkent még költségvetési táblázatban a családi pótlékre betervezett összeg. Most 5 milliárd forintról beszélünk már az elmúlt évhez képest. Ez azért is van, mert a kormány úgy tervezi - látszik, ezt tudja maga a kormány is -, hogy a családpolitikája sikertelensége miatt évről évre kevesebb gyermek születik Magyarországon, és lényegében azért terveznek most már be mindig és most a legjelentősebb, 5 milliárd forinttal kevesebb családi pótlékot, mivelhogy újra az látszik a számokból, hogy a tavalyi évhez képest pontosan tegnap jött ki a legújabb KSH-adat, hogy 1,7 százaléknál tartunk, 1,7 százalékkal kevesebb gyermek született eddig az elmúlt hónapokban a tavalyi évhez képest, és sajnos a Fidesz-KDNP politikája a gyermekszületésszám csökkenését az elmúlt években nem tudta megállítani.

Hozzá kell tennem, születnek magyar gyermekek, csak nem Magyarországon. Minden hatodik magyar gyermek külföldön látja meg a napvilágot. Beszélhetünk arról, hogy Angliában, Németországban, Ausztriában, Hollandiában, Európa országában... - aminek örülni kell, mert tudom, hogy az lesz a válasz, hogy az Európai Uniónak ez az egyik sikere, nyitottá váltak a határok, odamennek az európai uniós tagországok állampolgárai, ahova akarnak, és nekünk ez nagyon jó. Csak kedves képviselőtársaim, önök sokféle válságról nem beszélnek. Nem beszélnek demográfiai válságról *(Cseresnyés Péter: Amit ti okoztatok!)*, nem beszélnek az oktatás válságáról, nem beszélnek az egészségügy válságáról, nem beszélnek a családok helyzetének a válságáról, hanem folyamatosan olyan felszólalásokat hallunk, ahol idézve előttem felszólalókat, hogy tündérmeséről, tündérvilágról adnak itt képet nekünk, és közben meg a magyar valóság régen nem ez. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP, a DK és a Párbeszéd sorai-ban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő asszony. Most pedig a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportjának véleményét hallhatjuk meg Varju

László képviselő úr, a vezérszónok hangjával. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vita elején többen igényelték, hogy legyen valóságos vita itt a parlamentben erről a költségvetésről. Azt gondolom, hogy lassan ez elkezdődött. Szeretnék én magam is ehhez hozzájárulni azzal, hogy akkor a keret másik felét is kijelöljük azzal, hogy ez a költségvetés a kiszámíthatatlanság, a bizonytalanság, a toporgás költségvetése, ez mind kárt fog okozni egyébként sok tekintetben, vagy lehetőségek elvesztését családoknak, vállalkozásoknak. Ezért összességében véve, ha egy szóval kell meghatároznom, akkor azt mondom, hogy ez egy GPS-költségvetés, aminek a végére be kell mondani, hogy „újratervezés”, tisztelt hölgyeim és uraim.

Néhány gondolattal szeretném ezt önöknek bizonyítani is egészen részletesen, mert úgy látom, hogy erre szükség van, és most a lehetőség is megadatik erre. A költségvetés előző évi kora nyári elfogadása, maga ez a tény, hogy most foglalkozunk ezzel, nem növeli a kiszámíthatóságot. A kormány a kiszámíthatóság növelésével indokolja a költségvetés nemzetközileg szokásosnál hónapokkal korábbi benyújtását és elfogadását.

Erre az elmúlt nyolc évben egyébként először 2012-ben került sor. A kiszámíthatóság növelésére valóban szükség lenne, de a tapasztalatok azt mutatják, hogy önöknek ehhez nem időre, hanem másféle cselekvésre lenne szükség. Hiszen a kormányzat rendszeresen él kívülről való beavatkozással, átláthatatlan lehetőségekkel, kiadások befagyasztásával, átcsoportosítással, év közbeni adóemeléssel, és amit önök erről mondanak, ennek a hitelessége nagyon csekély.

A tavasszal elfogadott költségvetés a körülmények, vagy éppen a gazdaságpolitikai szándékok megváltozása keretében kényszerül egyébként sokszor módosításra. Így jártak önök egyébként 2017-ben is, de a 2016 decemberében kötött hatéves bérmegállapodás következtében az abból származó következmények miatt is jelentős módosításra lett volna szükség, így egyébként ebben a formában komolytalan a költségvetési tervezés.

A korábbiaktól eltérően a 2017 tavaszán elfogadott 2018. évi költségvetési törvény módosítására nem került sor, valójában azonban az idejű büdzsét is át kellett volna alakítani. Önök ezzel sem foglalkoztak, hiszen akkora eltérések vannak a számok mögött, és önök éppen ezért nem mutatják be ezt tényszerűen a költségvetés vitájában, hiszen a 2016-ról szóló zárszámadás az egyetlen tényszerű dokumentum a birtokunkban.

Az Európai Unió a magas hiányt többször is nehezítette. Az idén május végén már pontosan és hivatalosan is figyelmeztette a magyar kormányt, hogy a strukturális hiány jelentősen és növekvő mértékben eltér a középtávú céltól. Ez is benne van ab-

ban, amiről az előbb beszéltem. Hasonló figyelmeztetést egyébként még Románia kapott. A növekvő hiányt a kormány nyilvánvalóan a választásokkal összefüggő túlköltekezéssel és ezekből a megfontolásokból titkolja, nem kíván ezzel foglalkozni. De a hangzatos Európai Unió-ellenesség ellenére azt gondolom, hogy önök az idén igenis megszorításra kényszerülnek, és éppen ezért hangzanak el már a válságra utaló jelek és ezek a mondatok.

Várható továbbra is a parlamentet kikerülő csendes korrekciónak megfelelően kialakult költségvetési folyamatokat módosító folyamat. Ez azt teszi lehetővé, hogy lényegében önök, a kormány kivonták a parlament hatóköréből magát a költségvetési folyamatot, és egyébként önök ezt magánkasszaként kezelik, és ennek megfelelően járnak el. Egész éves lefutások nyilvános hazai havi aktualizálásáról szó sincs, ami évekkal ezelőtt megvolt, éppen ezért látjuk azt is, hogy nem törvényekkel, helyenként pedig, ha kell, pusztán rendeletekkel is lehet költségvetési vállalkozásokról rendelkezni. Konkrétan például 2016. decemberi költekezés révén egyetlen hónap alatt nagyobb deficit keletkezett, mint egész évben. Ez olyan mértékű volt, amelynél nem lehetett volna a parlamentet kihagyni.

Azonkívül nem lehet megállapítani, hogy ezek a folyamatok mennyire a tudatos alátervezés, mennyire a tervezési hibák következményei, ugyanakkor az államháztartási folyamatok átláthatatlansága tükrösképe a gazdaságpolitika lobbierdekeket szolgáló nyílt érdekegyeztetéseinek és hatásvizsgálatokat figyelmen kívül hagyó rögtönzéseknek. Tehát ebből nyilvánvaló, hogy ez az, amit önök kiszámíthatóságnak hívnak, ami pedig történik, az a tökéletes ellentéte annak. Éppen ezért azt gondolom, hogy érdemes lenne ezt önöknek is megfontolni és másként eljárni.

Figyelmen kívül hagyták önök a költségvetési keretet, ezt az előbb említettem, és ezt szeretném újra hangsúlyozni, mert ez nemcsak az Európai Unió, hanem a szövetséges társak és különösen a magyar emberek érdeke, hogy egyébként a 2013 óta alkalmazni szándékolt középtávú keret elnevezésű tervezési mechanizmus lényege, hogy a kormányknak olyan tényezőkkal, illetve folyamatokkal kell megindokolnia a középtávú tervek és későbbi költségvetési tervezetek közötti különbségeket, amelyek kívül esnek a kormány hatókörén. *(Sic!)*

A cél nyilvánvaló: a stratégiai tervezés, a későbbi évekre vonatkozó prognózisok megalapozottabbá tétele. Magyarországon az első középtávú tervet csak 2015-ben alakították ki. Ebben két éves időszakra részletesen meghatározták a költségvetési fejezetek kiadásait és a bevételi tervszámokat. Ezért a 2017. évi költségvetés 2016 tavaszi előterjesztése a rendszer próbájának minősült, ennek sikertelenségét jól jellemzi a háztartások fogyasztási kiadásainak már az említett bérmegállapodás következtében történt drasztikus megemelkedése, ami kifejezetten kormányzati döntés következménye, nem pedig a hatókörön kívül eső események következménye.

Ami pedig a 2018. évi folyamatokat illeti, a 2017. májusi költségvetési törvényjavaslat a GDP-arányos államháztartási hiányt 2,4 százalékra emelte a korábban prognosztizált 1,8 százalékról, miközben a korábban kalkulálnál gyorsabb növekedést jelzett előre; tehát nyilvánvalóan nem a külső körülmények, hanem a rövid távú választáspolitikai megfontolások következménye ebben az évben.

(11.50)

Nézzük, hogy ha ezeket a tényeket vesszük figyelembe, akkor a 2019. évi költségvetésitörvény-javaslat fő makroszámai viszont nem változtak a 2018. évi javaslatban szereplőkhöz képest. Ebben az esetben viszont éppenséggel a módosítás lett volna indokolt, hiszen a 4,1 százalékra becsült GDP-növekedést még egyébként a Költségvetési Tanács is előterjesztői konszenzust meghaladónak minősítette éppen pár órával ezelőtt is. A változtatás elmaradása azért is figyelemre méltó, mert a törvényjavaslattal egyidejűleg a kormány váratlanul egy világgazdasági válság veszélyéről kezdett el beszélni, ami éppenséggel a költségvetési keret logikáján belül is indokolta volna a növekedési előrejelzés csökkentését. *(Németh Szilárd István közbeszól.)* A gyakorlatban tehát a költségvetési keret semmiféle hatást nem gyakorol a magyar költségvetési és általában a gazdaságpolitika távlatossá tételére, hiába keresi ezt az Állami Számvevőszék elnöke ebben a költségvetésben, ezt nem fogja megtalálni.

Az árnyoldalak mellett egy dolgot mindenképpen el kell ismerni, és ez pedig az, hogy az államháztartási deficit 2019-ben nyolcadik éve 3 százalék alatt lesz, amihez ha a csökkenő pályát is hozzáérthetnénk, akkor az egyébként valóban eredmény lenne, de ennek elengedhetetlen feltétele is volt az európai uniós támogatásokhoz való biztonságos hozzáférés. *(Dr. Rétvári Bence közbeszól.)* Szűcs Lajos képviselőtársam hazugságnak minősítette ezt, miközben ez nyilvánvaló tény, hogy az európai uniós támogatások nélkül az a növekedésellenes adószerkezet, ami egyébként önök által korábban betervezésre került, vagy ennek a költségvetésnek az átláthatatlansága ebben a formában biztos, hogy hátrányt jelent.

Az egyensúly javulásában nagy szerepe volt az európai uniós támogatások kiadást helyettesítő és bevételt generáló hatásának, és a 2007-2015 közötti felhasználásáról szóló elemzés források híján is kimutatja, hogy enélkül ez nem sikerült volna, és ráadásul túlzottdeficit-eljárás alá került volna Magyarország. Nagy szerepe volt a javulásban a különféle speciális költségvetési megoldásoknak, így például az önök által nemigen emlegetett magánnyugdíjpénztári befizetések folyamatos költségvetési bevétellé átalakításának az elmúlt években, és még további elemeknek; idevehetnénk a növekedési adóhitelt is. De idesorolható az a kreatív megoldás is, hogy a kormányzat a választási gazdaságpolitika terhére a 2014 előtti rezsiszökkentéshez hasonlóan 2018 előtt is nagyrészt a

vállalatokkal fizettette meg, erőltetett béremelés adóterhe révén. E technikák árnyoldala különösen tartóssá válásuk esetén: a vállalati nyereség, versenyképesség és ezáltal a gazdasági növekedés képességének romlásához vezet.

A magyar költségvetési politika ugyanis 2017-ben és 2018-ban választási okokból prociklikus működést mutat. E cél betartásához az Európai Unió ugyan nem fűz egyébként szankciókat, mint ahogy itt a stratégiai keretre utaltam, de az élénkületi időszakban alacsonyabb, lanygulása idején pedig magasabb hiány gazdaságilag célszerű anticiklikus gazdaságpolitika előfeltétele lenne, ha ezt betartanák, de önök ezt nem akarják betartani.

Hiszen ellenkező esetben az előbb-utóbb romló konjunktúra körülményei között nem lesz mód a költségvetési kiadások emelésére. Részben a racionalitásnak, részben az Európai Unió határozott fellépésének lehetett a következménye, hogy a miniszterelnök úr mostanában már földrengésbiztos 2019. évi költségvetésről beszél. A világgazdasági válsággal való riogtatás pedig részleges igazságtartalom mellett, főleg a magyar modell sajátosságai miatt eleve illuzórikus, 4 százalék feletti gazdasági növekedésről való lemondás lélektani előkészítéséről szól, amit önök itt a következő évekre előrevetítettek.

A költségvetés nem egyszerűen a kiadási tételek tűzoltás jellegű vagy éppen toldozó-foldozó átalakításából áll, világos stratégia kellene hogy legyen, néhány év alatt nagyon lényeges változások lennének elérhetőek. A nagy közösségi intézményrendszerekben is látható, hogy egyaránt alulfinanszírozottak, romló színvonalúak. Költségvetési súlyuk csökkenése nem a hatékonyságuk javulását, hanem összességében romló ellátást eredményezett.

A fejlesztési döntések szakmailag megalapozatlannak, a különböző területeken indokolt tudatos visszafejlesztést, lásd például a vasúti szárnyvonalak, elavult egészségügyi intézmények, a kormányzat nem vállalja fel.

Az államilag vezényelt, centralizált döntési mechanizmus nem eredményezett stratégiai tervezést, az intézmények hatékonyabb és igényekhez jobban igazodó kínálata nincs meg. Ehelyett az áttekinthetetlen lobbierdekekkel való sodródást váltott ki, és egyidejűleg vezetett a költségvetés alultervezéséhez és pazarlásához, gigantomán fejlesztési ötletekhez és döntésekhez.

A koncepciótlanságot jól mutatja a kórházi adósságállományok rendszeres felgyűlése, majd állami konszolidálása, miközben annak okait pedig nem szüntetik meg, és nem is tesznek erre semmilyen lépést. A nagy elosztórendszerek működésének hiányzó átgondolását gigafejlesztések hivatottak eltakarni és elrejteni. *(Sic!)* Például a fővárosban a szuperkórház állandóan változó emlegetett koncepciója közben nincs szó már a kapacitások kihasználását akadályozó volumenkorlát megszüntetéséről vagy legalább az átalakításáról. Az éveken át leszorított bérszínvonal, a külföldi munkavállalás, a munkaerőhiány és annak

következtében sok területen beindult hazai bérverseny hatására tarthatatlanná vált. Az elkerülhetlenné vált béremelés jellemzően elavult, nem hatékony intézményi struktúrát finanszíroz, ugyanakkor például az egészségügyben immár elháríthatatlan nyomást gyakorol az államháztartási kiadások növelésére.

Hasonló a helyzet egyébként az Európai Unió által támogatott, valamint a költségvetésben is finanszírozott fejlesztések - például a sportlétesítményeket is ideérttem - jelentős részével, melyek megvalósulásuk után jelentős fenntartási költségeket is igényelnek. Emellett, mivel az Európai Uniótól rendelkezésre álló források széttagolt érdemi koncepció nélkül lettek felhasználva (*sic!*), ez különösen az oktatás, az egészségügy és a közigazgatás fejlesztése terén látható, hátráltatta az áttörést, a strukturális változásokat eredményező forrásfelhasználást. Különösen az egészségügyben a működőképességük határára, esetenként már azon is túljutott rendszereknek többletforrásra van szükségük, ugyanakkor e reformok híján csak a korábbi, nem hatékony működést tudják stabilizálni.

A magyar közoktatás egyik fő problémája, hogy folyamatosan növekszik a korai iskolaelhagyók száma, különösen a roma gyerekek körében, a csökkenés helyett inkább erősödik a roma gyerekek oktatási szegregációja.

A középfokú képzés, ezen belül a szakképzés átalakítása, a szakgimnáziumok és a szakközépiskolák létrehozatala, illetve átalakítása a sok formális elem mellett kifejezetten visszalépést jelent, jelentős elemeket tartalmaz a nem tudásalapú társadalom irányába. A PISA-felmérések romló eredményei alapján közép- és hosszú távon sem lehet jól felkészült szakemberek kikerülésére számítani ebből az iskolarendszerből. Mindez az egész oktatási rendszer átalakítását igényli, amelynek nem csak egyik eleme a forrás emelése.

Miközben a nagy elosztórendszerek stratégiai átalakításáról nem folyik a későbbi költségvetési döntéseket megalapozó szakmai vita, társadalmi vita, a költségvetésben nemegyszer puccszerű, értelmetlen, sőt kifejezetten káros átszervezések is bekerülnek, miként a 2019. évi költségvetés esetében a Magyar Tudományos Akadémia kutatóintézeti hálózatának államosításával kapcsolatban.

Az állami bürokrácia elleni küzdelem évek óta napirenden van, azonban mivel a létszámleépítésre, nem pedig az állam, a magyar modell lényegéből következő túlterjeszkedésre koncentrálnak, további centralizációval és átszervezésekkel igyekeznek úrrá lenni a problémán, de mindez csak növeli a gondokat.

(12.00)

Ilyennek látom például a fővárosi közbeszerzések egyetlen szervezetbe tömörítését, a katasztrófavédelem egységesítése napi működési zavarokhoz vezetett. Ez előbbi működése már a szervezet megszüntetéséhez vezetett egyébként.

De nézzünk az államháztartás kiadási oldalából is néhány tételt, amely kiadási szempontból inkább feszültségeket vetít előre. A költségvetés technikai felvetésként - nagyon meglepő módon - 2018-ban 311 forintos, 2019-ben pedig 311,3 forintos euróval számol. Az árfolyam gyengébb, eközben az olaj drágább lesz. Ennek megfelelően alábecsült az idei 2,5, illetve a jövő évi 2,7 százalékos infláció. Míg a 2018. évi prognózisok esetében a költségvetés 2017. évi elfogadása sem változtatott volna lényegesen a feltételezésen, a 2019. évi előrejelzés esetében viszont a későbbi előkészítés - 2018 ősze - sokkal realisabb feltételrendszert jelenthetne.

Újra meg fogom később ismételni: tehát 2018 őszen sokkal realisabban készíthetnénk elő a jövő évi költségvetést. Igaz, lehet, hogy ezt saját hatáskörben a kormány átcsoportosításokkal majd megoldja, formálisan ezzel lehet, hogy kezelni fogja, de ez a nyilvánosság kizárásával történik, és látható, hogy így valósul meg, hogy a parlamentből hogyan szervezik ki a költségvetés átlátható vitáját.

Az államháztartás GDP-arányos funkcionális kiadásai 2018-ban szerkezetileg kedvezőtlen irányba változnak: változatlanul államközpontú, nem tudásalapú gazdaságfejlesztési koncepciót tükröznek. A fő változás az, hogy emelkedik 1 százalékponttal az állam működési funkcióira fordított kiadások aránya, miközben a jóléti funkciókra, oktatásra fordított kiadások aránya pedig 1 százalékkal csökken. Uraim, önök magukra többet, az emberekre pedig kevesebbet költenek. A jóléti kiadásokon belül az oktatás aránya 0,3 százalékkal csökken. Ez az egyik legkedvezőtlenebb változás. Az egészségügyi egyébként pedig lényegében nem változik. Ez a jövő feléléséről szól. Ezt terjesztik, ezt ajánlják önök a magyar nép számára, ezt terjesztik a magyar nép elé.

Kissé csökken a kulturális tevékenységek támogatásának részaránya, de a sporté nem változik. A gazdasági funkciókra fordított kiadások aránya 0,2 százalékponttal emelkedik, de ezen belül a környezetvédelem visszaszorul.

Szerkezetileg kedvezőtlen változások történnek és folytatódnak 2019-ben: még erőteljesebb államközpontú és nem tudásalapú gazdaságfejlesztési koncepciót követnek.

Nagyon magas - erre Hargitai képviselőtársam már büszke is volt - a rendvédelmi kiadások emelése. Miközben a jóléti funkciók kiadásai csökkennek, eközben pedig, ahogy mondom, a rendvédelmi kiadásokat önök jelentősen megnövelik. Készülnek arra, ami egy válság következménye lehet.

2019-ben viszont az infláció várhatóan meghaladja a kormányzati prognózist. Azt gondolom, hogy a Magyar Nemzeti Bank ebbéli közleményét önök nem hagyhatják figyelmen kívül, és éppen ezért ezzel önöknek foglalkozni kell, és erre ki kell térni.

A 2018. évi költségvetés általános indoklása rögzíti, hogy az első negyedév végéig a 2014-20-as időszakban rendelkezésre álló támogatások teljes összege meghirdetésre került, annak érdekében, hogy 2018 végéig a támogatások legnagyobb része ki legyen

fizetve. Ebből persze az is következik, hogy a 2019. évi költségvetés általános indoklása pedig azt rögzíti, hogy az évi várható kifizetések mérséklésére kerül sor; a bevételek növekedése összhangban áll egyébként a kormány céljaival. De ha '19 végéig mindezt elköltik, akkor az uniós programok végrehajtásának fel-futása képezi a gazdaság növekedésének egyik pillérét, tisztelt Szűcs Lajos képviselőtársam.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A pénzköltés gyorsasága az előző ciklushoz hasonlóan – sőt talán még inkább – elsőbbséget kapott a források hiánya hatékony felhasználásával szemben. Ráadásul megnő a kockázata annak, hogy a támogatások gyors kifutása az új, minden bizonnyal lényegesen kevesebb forrás megszerzését lehetővé tevő következő időszak elején, a 2020-at követő években beruházási apályhoz, a növekedés ciklikus ingadozásához, fokozódásához fog vezetni. Emellett számos, az európai uniós támogatásoktól független fejlesztési cél – Paks II., Budapest-Belgrád vasútépítés, Liget-program, sportlétesítmények –, fejlesztést célzó elképzelés, végrehajtásra kerülő fejlesztés irracionális.

Ugyanakkor az üzleti beruházások érdemi emelkedése nagyon bizonytalan. Bár a munkaerőhiány és a technikai fejlődés széles körben igényelne fejlesztéseket, ők sokkal kevesebb fejlesztést kapnak. Féltő, hogy a megvalósulók egy része is csak a támogatások további emelkedése révén lesz elérhető. A romló magyar gazdasági környezet következtében ugyanis az elmúlt években az üzleti beruházásokon belül jelentősen emelkedett az egyedi, kormánydöntésű beruházási támogatások nagysága, támogatások összegének az ígért beruházáshoz, a vállalt új foglalkoztatáshoz viszonyított aránya.

Az utóbbi években a hazai vállalatok támogatása egyre nagyobb szerepet kapott, a támogatások ilyen bővülése nyilván szoros összefüggésben van a sajátos magyar üzleti környezettel. A befektetési környezet romlása miatt ugyanis egyrészt a külföldi befektetők jelentősebb kompenzációt igényelnek, másrészt a rendszer a preferált magyar cégek esetében kiugróan nagy segítséget eredményezhet.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar gazdasági pályának vannak jelentős kockázatai. Ráadásul az európai uniós források gyorsított lehívása markáns, további lassuló gazdasági pályát valószínűsít, számítani kell a külső konjunktúra romlására is. A korrekciók esetén is magasan maradó strukturális deficit, valamint a változatlanul laza monetáris politika azonban alkalmatlan lesz az anticiklikus gazdasági politika megvalósítására, akkor lesz szükség szigorításokra, amikor lazítani kellene. A konvergenciaprogramban és a 2019. évi költségvetés kitekintésében prognosztizált évi átlagos 4 százalékos feletti GDP-növekedés, 4,6 százalékos fogyasztási kiadás és közel 5 százalékos beruházási növekedés megalapozatlanul optimistának látszik.

A folyamatokra ez mondható, ehhez ugyanis termelékenység, versenyképesség és beruházási hajlandóság olyan javulására volna szükség, amely a magyar modell körülményei között teljesen irreálisnak tűnik. Emellett nagy bizonytalanságot jelent az Európai Unió 2020-ban bekövetkező új költségvetési ciklusa. Fő kockázat tehát egy 2020-tól az Európai Unió periferiája irányába mozgó, versenyképességében nem javuló, régiótól lemaradó magyar gazdaságpolitika kialakulása.

Éppen ezért fel kell hívjuk arra a figyelmet, hogy ennek megelőzésére mi az, amin változtathat és mit kell tennie a kormánynak. A kormány nem teszi meg és nem tartja be az Európai Uniónak korábban tett ígéreteit. A magyar kormány 2017 tavaszi konvergenciaprogramjában azt ígérte, hogy 2020-ra a költségvetése strukturális egyenlege eléri a középtávú célt, a GDP 1,5 százalékát. Az Európai Bizottság 2018. június 22-én változatlan formában elfogadta a május 23-án már közzétett értékelést a magyar kormány által április végén benyújtott konvergenciaprogramról és reformtervekről.

A Tanács hivatalos véleménye szerint tény, hogy Magyarország 2017-ben nem tartotta be a vállalásait, minden jel szerint 2018-ban nem fogja betartani, és 2019-ben pedig nem is akarja betartani a vállalásait.

(12.10)

Ráadásul azt is ki kell mondanunk, hogy a kormány nemcsak a szövetségi partnereivel jár el így, hanem a kormány nem tartja be a magyar törvények szerinti költségvetési szabályokat sem. A stabilitási törvény 4. §-ának (2) bekezdése kimondja, hogy amennyiben a gazdasági növekedés és az infláció egyaránt meghaladja a 3 százalékot, akkor az egyébként hatályosnál szigorúbb szabályoknak kell megfelelni a költségvetési törvényben.

A kormány a költségvetésitörvény-javaslatban ugyanis 4,1 százalékos GDP-növekedést vár, az infláció értékét 2,7 százalékra állította be, vagyis a kormány szerint nem teljesül a stabilitási törvényre vonatkozó kettős feltétel, tehát elég, ha az adósságráta csak a kimutatható legkisebb mértékben csökken. Viszont 2018. június 19-én, tisztelt államtitkár úr, megjelent a legilletékesebb, a Magyar Nemzeti Bank inflációs jelentése, amely szerint az infláció értéke 2019-ben 3,1 százalék lesz, és ezzel már teljesül a kettős feltétel, a második fele is, tehát érvényt kell szerezni a szigorúbb szabálynak.

A költségvetési törvény szerint a központi alrendszert adóssága 2018-ban megismert aránya ilyen módon nem tartható. A megalapozott költségvetési tervezés követelményéből jelen esetben az következik, itt három dolgot fogok mondani. A költségvetési törvényt a javaslatban szereplő 2,7 százalékos infláció helyett át kell állítani a Magyar Nemzeti Bank szerinti 3,1 százalékra, mivel a költségvetésitörvény-javaslat áprilisi előkészítése óta jelentős változások következtek be a makrokörnyezetben. Például a leértékelődő forinttal is számolni kell.

Vissza kell vonni ezt a költségvetést, az új inflációs tervszám alapján újra kell számolni a költségvetési szabályok által biztosított mozgásteret, és immár figyelembe véve a stabilitási törvényben rögzített szabályt is. Először felül kell vizsgálni az inflációhoz kötött előirányzatokat, majd megfelelő intézkedésekkel, illetve a törvényi előirányzatok módosításával biztosítani kell a költségvetési szabályok érvényesítését. Ez nagyságrendileg önkéntől 300-350 milliárd forint szigorítást igényel.

A költségvetési szigorítás teljes mértékben egyébként összhangban van a nemzetközi szervezetek, a szakértők és a Magyar Nemzeti Bank által követett laza politika következményeivel.

Hölgyeim és Uraim! Ez a költségvetés így nem támogatható, vonják vissza, és a saját törvényeiknek megfelelően nyújtsák be újra. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: *(A képviselő egy kör alakú, piros színű kítűzöt visel, amelynek felirata: „aHang.hu”)* Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Egy költségvetés egy tükör, a költségvetés benyújtójának tükrö. Azt mutatja meg, hogy milyen társadalomkép az, amit képvisel. Lássuk be, ebben nagyon rosszul teljesít a Fidesz-KDNP, mert ez a költségvetés nem jelent megoldást Magyarország legnagyobb problémáira, és nem készíti fel a magyar gazdaságot az előttünk álló kihívásokra. Ebben méltó folytatása az elmúlt évek költségvetéseinek, hiszen ugyanazokat az irányokat viszi tovább, ami továbbra is romló versenyképességet, növekvő korrupciót, és ami a legsúlyosabb, szétszakadó társadalmat eredményez.

Ennek a költségvetésnek az a következménye, hogy 2019-ben is tömegével fogják elhagyni az országot azok a fiatalok, akik biztos megélhetést és biztos egzisztenciát akarnak. Ez a költségvetés közönöny-szonyban nincs a valósággal. Nem ismeri föl azokat a problémákat, amikkel ma Magyarországnak meg kell küzdenie. Ezt a költségvetést egy minisztériumi dolgozószobában statisztikák, hangulatjelentések alapján írhatták, hiszen nem reagál semmire, amivel ma egy magyar ember szembenéz.

Ha valaki ma nyitott szemmel és füllel jár Magyarországon, akkor azt látja, hogy bérválság van, lakhatási válság van, és azt látja, hogy demográfiai válság van. Azt látja, hogy a kivándorlás megoldatlan probléma, azt látja, hogy közelgő gazdasági válság és egy közelgő nyugdíj- és klímaválság érkezik. Ezekre a problémákra ez a költségvetés nemhogy nem újít megoldást, de egyenesen súlyosbítja ezeket. Ennek a költségvetésnek maga a jövő a legnagyobb vesztese. Ezekben az években az ilyen költségvetésekkel veszíti el ugyanis Magyarország azt az esélyt, amit a XXI. szá-

zad kínál, hogy a társadalom is fenntartható növekedési pályára álljon, hogy erősödő, gyarapodó, összetartó ország legyen Magyarország.

Évek óta látjuk, hogy a Fidesz nem kormányoz, csupán díszletként használja a kormányzati felelősséget ahhoz, hogy szűk baráti körének elképesztő mennyiségű pénzeket juttasson, és a neki kedves felső tízezernek megkönnyítse az életét. És mindeközben nem érdekli a Fidesz-KDNP-szövetséget, hogy közben összeomlik az egészségügy, leépül az oktatás, nem érdekli, hogy komplett családok költöznek külföldre, és magyar kolóniák jönnek létre nagy európai városokban. A Fidesz cserben hagyja a fiatalokat, a tanárokat, az orvosokat, a nővéreket, az ápolókat, a vidéki gazdákat, a nyugdíjasokat, a nőket, a közszolgálati dolgozókat, a devizahitelesek és a hazai vállalkozókat.

Magyarország súlyos válságokat él meg, és még súlyosabb válság előtt áll. Ezeket az állam jó esetben tudja tompítani, kezelni, lassítani, még jobb esetben megoldani, vagy tudja ezeket tetézni és gyorsítani. A társadalom többségét a Fidesz magára hagyja, amikor olyan költségvetést nyújt be, mint ami most élénk került.

Évek óta tart ez a folyamat, amiben a szegények még szegényebbé, a gazdagok pedig még gazdagabbá válnak. A Fidesz rendszerében ezt az igazságtalan folyamatot segíti minden. Az egyik kulcsos adóval perverz újraelosztást hoz létre a kormány, ahol a felső tízed, a gazdasági értelemben vett felső tízed sokkal jobban jár, míg a társadalom alsó rétegei folyamatos kilátástalanságba süllyednek.

A gazdagok elitiskolákban és magántanároknál tanulnak, míg a többség omladozó falak között, túlzó termekben próbál meg teljesíteni, sajnos egyre gyengébben. Ma Magyarországon egy gyermek születési helye döntően meghatározza, hogy milyen oktatásban fog részesülni és milyen végzettséget szerezhet. Ez súlyos igazságtalanság. És hasonló a helyzet az egészségügyben is, ahol az állami ellátás az összeomlás szélén áll, és aki teheti, és sajnos nagyon kevesen tehetik ezt meg, a magánellátás irányába fordulnak.

Súlyos igazságtalanság éri azokat a szülőket, akik 10 éve változatlan családi pótlékból próbálnak gyermeket nevelni. Igazságtalan a rendszer azokkal, akik egyedül nevelik gyermekeiket, akik minimálnyugdíjon tengődnek, akik napi 24 órában, heti hét napon ápolják beteg rokonaikat, gyermeküket, és ezt az állam nem ismeri el munkaként. Ennek a költségvetésnek nincs egyetlen olyan oldala sem, amiből nem sütné az igazságtalanság, nincs egyetlen olyan fejezete sem, amitől Magyarországon csökkenni fognak a társadalmi különbségek. És ez a legsúlyosabb mulasztás.

Az első, legfontosabb és legnagyobb bűn, hogy a kormány jövőre megszorításokat hajt végre az oktatásban. A Varga Mihály által bejelentett 15 milliárd forint reálértéken ugyanis azt jelenti, hogy ahelyett, hogy minél több forrást helyeznénk el az oktatásban, az oktatás finanszírozása még a reálértékét sem tudja megtartani, még az inflációt sem tudja követni. Nincs még egy olyan ország a világon, ahol azt gondolják,

hogy az oktatásra nem kell költeni. Ellenkezőleg, minden nemzetközi tapasztalat szerint sikeres oktatás nélkül nincs sikeres ország.

Itt is érdemes megemlékezni arról, hogy Orbán Viktor szavai ritkán találkoznak a tetteivel - ezt ugye, ő maga mondta. Innovációról meg magas hozzáadott értékű munkahelyekről beszél, valójában azonban a tapasztalat azt mutatja, hogy továbbra is a Parragh-tervet hajtják végre, a szakképzésnek, az olcsó munkaerőnek rendelik alá az oktatást, hogy kiszolgálják a multinacionális nagyvállalatokat. Pedig megtanulhatták volna már, hogy az autógyárak és hasonló vállalkozások omlanak először össze, ha jön a válság. Márpedig ez közeledik.

Aki összeszerelő üzemet akar az országból, az ott folytatja, ahol a szocialista-szabad demokrata kormányok abbahagyták 2010-ben.

(12.20)

A Parragh-terv a múltra készíti fel az országot, pedig a jövőre kellene. Az oktatás a legjobb eszköz arra, hogy igazságos társadalmat építsünk. A magasabb végzettség nemcsak magasabb jövedelmet, de nyitottságot, jobb együttműködési készséget is jelent, amit később úgy a munkaerőpiacon, mint a civil életben is kamatoztatni lehet. A magyar oktatás sajnos nemhogy nem csökkenti, de egyenesen növeli az otthonról hozott hátrányokat, ezáltal lényegében zárványokat hoz létre bizonyos régiókban, ahol egy ma született gyermeknek extrém magas esélye van arra, hogy közmunkás legyen belőle. Az oktatást sajnos sem a mostani, sem a korábbi kormányok nem tekintették prioritásnak, így esett meg az a szégyenteljes eset, hogy 2019-ben a kormány úgy érzi, büntetlenül megteheti, hogy reálértéken sem tartja annak finanszírozását.

Az LMP ebben a kérdésben a legradikálisabb a magyar parlamentben. Mi nem egyszerűen visszapotolnánk az elmúlt években elvett összegeket, de még a nemzetközi átlag fölé is igyekeznénk annak a finanszírozását megvalósítani. Nekünk ugyanis az oktatás az első számú prioritás, mert benne van minden, amitől jobb, sikeresebb és boldogabb lesz egy társadalom. Az oktatási rendszer akkor lesz képes arra, hogy csökkentse a különbségeket és hozzájáruljon egy igazságos társadalom építéséhez, ha mind a tanárok, mind a diákok megkapnak mindent ahhoz, hogy azzal foglalkozzanak, amivel kell, előbbieket tanítsanak, utóbbiak tanuljanak.

Ehhez a pedagógusok bérét jelentősen meg kell emelni, és ugyanígy kell tenni az oktatást segítő munkatársakkal is. Mi hiszünk abban, hogy a helyben élők jobban tudják, hogy mitől működik jól egy iskola, jobban tudják, mire van szükség és mire nem, és nem lehet minden döntést Budapesten meghozni. Ez nem hatékony. Vissza kell adni az iskolát az önkormányzatoknak a megfelelő finanszírozással, és növelni kell a részvételiség szerepét is. A szülők, a diákok bevonásával kell meghozni az iskolákat érintő döntéseket.

Az LMP számára a vidék kiemelt jelentőséggel bír, és az iskola, illetve később az egyetem tipikusan olyan intézmény, amire szüksége van a településnek, városnak ahhoz, hogy megtartsa fiataljait, megtartsa értelmiségét. Ahogy szeretnénk, hogy a vidéki egyetemeink magas színvonalú, vonzó alternatívák legyenek, ugyanúgy szeretnénk megőrizni a fővárosi kiváltságokat is.

Végül, de egyáltalán nem utolsósorban az LMP számára az oktatás és a tudomány függetlensége olyan alapelv, amiből nem lehet engedni. Elfogadhatatlan, hogy a kormány elvennie az MTA kutatói finanszírozását. Ez éppen olyan támadás, mint amit a CEU ellen hajtottak önök végre. A felsőoktatás, a tudomány, a kutatás és fejlesztés, az innovációs képesség, ezek mind-mind alapkövei, kulcsterületei annak, hogy Magyarország a fenntartható fejlődés, a fenntartható gazdaság élvonalába kerüljön. Az oktatás szétverése, kivéreztetése azt a lehetőséget veszi el, hogy hazánk részese legyen annak a gazdasági, társadalmi átalakulásnak, amely jelen pillanatban is a szemünk előtt zajlik a világban.

Ahogy a sikeres oktatás, úgy a sikeres magyar vállalkozások nélkül sincs sikeres Magyarország. Úgy soha nem leszünk az Európai Unió öt legelőkelőbb államának az egyike, ha a gazdaságpolitika célja, hogy a gazdagabb nyugat-európai államok összeszerelő üzemévé tegyék Magyarországot. Nem kiszolgálni, hanem elsőnek utolérni és megelőzni szeretnénk ezeket az országokat, de ehhez sikeres és erős magyar vállalkozásokra van szükség. A magyar vállalkozások pedig akkor lesznek sikeresek, ha végre őket és nem a külföldi nagyvállalatokat tekinti stratégiai partnernek a kormány.

Gondoljanak csak bele, képviselőtársaim, hogy abból az összegből, amit multinacionális cégek kaptak munkahelyteremtésre, egy kis családi vállalkozás hány munkahelyet tudott volna teremteni. Azt gondolom, ha ezt az összehasonlítást megteszik, önök is pontosan fogják tudni, hogy az LMP-nek igaza van.

Az LMP meggyőződése szerint nem a külföldi nagyvállalatoknak kell adókedvezményeket és óriási munkahelyteremtési támogatásokat adni, főleg akkor nem, amikor már a kormány is elismeri, hogy sötét felhők gyülekeznek a világgazdaság felett. Ezek a cégek ugyanis azonnal csomagolnak és továbbmennek Keletre, ha a profitjuk úgy kívánja. Nekünk meggyőződésünk, hogy azok a kis- és középvállalkozások, azok a családi vállalkozások a hosszú távú és kiszámítható stratégiai partnereink, akik akkor sem mennek el, amikor nehezebb a gazdasági helyzet.

Végül, de nem utolsósorban olyan környezetet kell teremteni, ahol a magyar munkaadók elegendő fizetést tudnak adni a munkavállalóknak. Jelen pillanatban az a versenyképességi hátrány, amely a kisvállalkozásokat sújtja, korlátozza annak lehetőségét, hogy a kisvállalkozások jól fizető állásokat hozzanak létre. A Fidesz elhibázott gazdaságpolitikája a felelős, mégpedig sajnos a költségvetés nem mutat, és nem látszik a költségvetésben a változtatás szándéka. (Sic!)

A második fő bűnt a jövő évi költségvetésben a legkiszolgáltatottabb magyarokkal szemben követi el a kormány, tudniillik láthatatlanként kezeli őket. Sokat elmond ugyanis a Fidesz társadalompolitikájáról, hogy kikre nem gondolt a költségvetés összeállításakor. Nem gondolt a mintegy félmillió egyszülős családra, de nem gondolt az otthonápolásban érintetteknek sem, hiszen egyetlen forintot sem szán a magyar kormány arra, hogy az otthonápolási támogatást megnövelje, egyetlen mondatot nem olvastunk sem a megalapozó költségvetési tervekben arra vonatkozóan, hogy munkaviszonyként elismerjék ezt a tevékenységet.

Amikor ma bejöttek a parlamentbe, kedves képviselőtársaim, biztos vagyok benne, hogy találkoztak azokkal a fiatal és idősebb szülőkkel, akik beteg gyermekeiket, férjüket, feleségüket, szüleiket nevelik (*sic!*), és akik azt a kérést fogalmazták meg, hogy emeljék meg az otthonápolás finanszírozását. Azt a kérést fogalmazták meg, tisztelt parlament, tisztelt Országgyűlés, hogy ismerjék el munkaviszonyként azt a munkát, amit ők nem 8-tól 4-ig végeznek, hanem a nap 24 órájában, hétfőtől vasárnapig, ünnepnapok nélkül, és én is ezt kérem most önöktől. (*Taps az LMP soraiból.*) Azt gondolom, most még dönthetnek úgy, tisztelt képviselőtársaim, hogy valóban keresztényi értékeket követve észre fogják venni a rászorulókat között. Azt gondolom, egy kereszténydemokrata közönség - és én ezt nem gúnyosan használom, ne értsék félre - nem engedheti meg magának, hogy azokat a rászorulókat, akik azért szorulnak ki a munkaerőpiacról, mert a beteg gyerekeiket nevelik, ne támogassa.

Tisztelt Fidesz-KDNP-szövetség - és elnézést az ellenzektől -, most még dönthetnek úgy, hogy elfogadják az LMP módosító javaslatát, és minimálbérré emelik az otthonápolási támogatást, és még dönthetnek úgy, hogy elismerik munkaviszonyként ezt a rendkívül nagy munkát, és ezzel biztosítják ezeknek az önzetlen embereknek a nyugodtabb nyugdíjas éveit.

Sajnos azt kell látnunk, hogy Magyarország másikkal nagy terhe, a bérválság évek óta feszíti szét a magyar gazdaságot. Mára pedig több szférában tarthatatlanná vált a helyzet. Méltatlan helyzetben vannak azok a közszolgálati dolgozók 2008 óta, akiknek nem változott 2008 óta az illetményalapjuk. Többszöri tüntetés sem tudta meggyőzni a magyar kormányt, hogy korrigálja a köztisztviselői béreket, pedig ha ez így megy tovább, akkor működésképtelenné válhatnak önkormányzatok, sőt végső soron maga az ország is, de az orvosok, az ápolók jelentős része is már külföldön van, a Balatonra nem találni pincért, felszolgált, a magyar ipar teljesítőképességét egyre durvábban korlátozza, hogy nincs megfelelő szakember, sőt lassan már segédmunkások sem. Ez a kormány nagyon büszke arra, hogy folyamatosan csökken a munkanélküliség, csak arról már nem beszél, hogy ezzel párhuzamosan nő a munkaerőhiány számos szakmában, és arról sem beszél a kormány, hogy a munkanélküliség csökkenése mögött a kivándorlás áll legerősebb tényezőként, és arról sem beszél ez a kormány, hogy mit tud tenni vagy mit akar tenni, hogy ezek a

fiatalok visszajöjjenek, hogy itthon is megtalálják a megélhetésüket.

A bérválság megoldása egy igazságosabb adórendszer. Az egykulcsos adórendszer egy olyan rendszer, amelyben a dolgozók legalább 70 százaléka rosszal jár, ez pedig sem nem igazságos, sem nem fenntartható. Ma már nem nagyon van olyan ország, amely az egykulcsos adóval kísérletezne és abban látná a gazdasági prosperitást.

(12.30)

Az LMP egy egyszerűbb, igazságosabb és fenntartható adórendszert vezetne be, amivel a jelenlegi átlagbér háromszorosáig mindenki jobban járna. És igen, kedves képviselőtársaim, a milliárdokat keresők nem járnának jobban - ezt főleg Boldog István képviselőtársamnak üzenem a tegnapi vitára reagálva. Jelentősen több pénzt kell a munkavállalóknál hagyni, és az alacsony jövedelműeket jobban kell segíteni. Ez az igazságos állami újraelosztás.

A kormány évek óta játszik az alapvető élelmiszerek áfájának kérdésével. Azt gondolom, hogy ez a tésék-lássék módra kiválasztott egy-egy tétel sem részben, sem egészben nem ad megoldást arra a problémára, hogy a magyarok nehezen tudják ma megvenni az egészséges élelmiszereket. Mert mondják meg, kedves képviselőtársaim, ugyan mitől egészségesebb az UHT-tej a paprikánál. Ugye, hogy nem összehasonlítható? Alapvető élelmiszerekről beszélünk. Azzal az alapelvvel, hogy önök nem a jövedelmet akarják adóztatni, teljesen összhangban van az, hogy azokat az alapvető élelmiszereket sem adóztatjuk úgy meg, amit a világon egyébként sehol sem látunk ilyen mértékben.

Fájóan hiányzik a költségvetésből a minimálnyugdíj kérdésének a rendezése. Több tízezer idős honfitársunk tengődik néhány tízezer forintból. A minimálnyugdíj összegét egy évtizede nem hajlandó változtatni a kormány. A számuk ráadásul egyre nő, ugyanis a most nyugdíjba vonulók között egyre többen kapnak megalázóan kevés nyugdíjat, és ez egy egyenes út abba az irányba, hogy az idősokor egyet jelentsen a szegénységgel. Azt gondolom, hogy mindannyiunk felelőssége ebben a Házban, hogy tegyünk ez ellen.

A családpolitika lehetett volna ennek a költségvetésnek a sarokköve, hiszen azt mondták, hogy 2018 a családok éve. De az előbb már beszéltem az otthonápolásról, de sem számukra, sem másoknak nem ad választ ez a költségvetés.

A kívánt és egyébként valóban kívánatos demográfiai fordulatot a jövő évi költségvetés nem fogja elhozni, legfeljebb Magyarországon kívül, ma ugyanis az a helyzet, hogy a külföldön született gyermekek száma nő, míg az itthon születetteké csökken. Azt gondolom, hogy a kormányon kívül mindenki érti, hogy miért van ez így.

A kormány nem hajlandó választ adni a lakhatási válságra, pedig egy bérlakásépítési program, egy albérléttörvény például ezen jelentősen tudna javítani.

Addig, amíg az első gyermek után nem kapnak ugyanolyan mértékű támogatást a költségvetésből a magyar családok, nem érdekeltek a második gyermek megszületésében, mert úgy megterheli az első gyermek felnevelése a családi kasszát, hogy nem merik megkockáztatni a második, harmadik gyermeket.

A kormány azt mondta, hogy demográfiai fókuszú kormányzást tervez, de a költségvetés alapján ez megint propagandafókuszú költségvetésre sikerült. Ehhez ugyanis meg kellene állítani a kivándorlást, amihez magasabb bérekre, a lakhatási válság kezelésére és egy teljesen új családtámogatási rendszerre lenne szükség, és ennek nyoma sincs a költségvetésben.

A kormány családtámogatási rendszere éppolyan szűkre szabott, mint az egész társadalompolitikája: csak egy igen vékony réteget támogat - bőkezűen, tesszem hozzá -, mindenki másnak szinte semmit sem ad. A családi otthonteremtési kedvezmény, az adókedvezmények elsősorban a háromgyermekes nagycsaládokra vannak szabva, míg a kisebb családok - ugye, el kell jutni a három gyerekgig, a harmadik gyerek előtt általában születik még kettő - meg nem kapják meg ezeket a támogatásokat.

Az LMP szerint nem igazságos és így nem elfogadható, hogy a kormány gyermek és gyermek között tesz különbséget attól függően, hogy milyen családba születik, hányadiknak érkezik a családba, és hogy hány szülő neveli fel őket.

Minden gyermek egyformán fontos, és ahogy minden más esetben, az LMP itt is azt az igazságossági alapelvet vallja, hogy a rászorulókat mindig jobban kell támogatni.

A családtámogatások fontos részei a költségvetésnek, és ebben vannak olyan irányok, amivel az LMP alapvetően egyet tud érteni. Ilyen irány például a lakáshoz jutás segítése. Ennek módjával és mértékével azonban már vannak fenntartásaink. Egyrészt a CSOK-ot mindenféleképpen át kellene alakítani oly módon, hogy már az első gyermek vállalásával is jelentős összeghez lehessen jutni, ma ugyanis a fiatalok túlnyomó többségének választania kell aközött, hogy lakást épít vagy gyermeket vállal. Addig, amíg ezeket a problémákat nem oldják meg, ne számítsanak arra, hogy érdemben megugranak majd a születésszámok!

A családpolitikai alapvetéseknél számunkra az a legfontosabb, hogy minden gyermek egyenlő esélyt kapjon. Ezért úgy kell bővíteni a családi adókedvezményeket, hogy minden, gyermek után járó támogatást egy gyermek esetén is megkaphassanak a családok.

Súlyos hiányossága a költségvetésnek most már évek óta, hogy továbbra sem hajlandó ratifikálni például az isztambuli egyezményt, amivel konkrétan életeket lehetne megmenteni. Ma ugyanis olyan országban élünk, ahol hetente egy nő belehal a családon belüli erőszakba.

Teljesen érthetetlen, hogy mi az, ami visszatartja a magyar kormányt abban, hogy megteremtse annak a feltételeit, hogy a bántalmazott nők, gyermekek vagy akár férfiak valódi segítséget kapjanak, ne pedig megvetést, elítélést és közönyt. A költségvetés egyik legfájóbb tételeit azonban azok a sorok jelentik, amik

a környezetromboló beruházások megalapozását vagy folytatását jelentik.

Kiemelkedik ezek közül a paksi bővítés, ami a legnagyobb merénylet a jövő generációja ellen. Egy felesleges, drága, veszélyes beruházás, ami évekre eladósít minden magyar családot, kiszolgáltatja az országot az orosz birodalomnak és Vlagyimir Putyinnak személyesen. A jövő évi költségvetésben szereplő tökeemelések nem más, mint újabb adag közpénz, amit majd a Fidesz-barát oligarchák ellophatnak, hiszen annak a beruházásnak nincs is más célja, mint a haveri cégek zsebeinek a kitévése.

Csak hát eközben Magyarország elveszíti azt a történelmi esélyt, hogy az energiaellátását úgy korszerűsítse, hogy közben a gazdasága is jól járjon, és ezzel, mondjuk, felkészítse Magyarországot a XXI. század második felére. Magyarország természeti adottságai ugyanis tökéletesen alkalmasak tennék az országot arra, hogy az energiaellátását megújuló energiával biztosítsa, ennek kiépítése pedig akár százezer új, váltságálló munkahelyet hozhatna létre az ország egész területén.

Európa legfejlettebb országaiban már ma is a megújulóenergia-ipart és az energiahatékonyság növelését, a hulladékkezelést és a másodnyersanyaghasznosítást, illetve a természetkímélő agrártermelést magába foglaló zöldgazdaság a legnagyobb munkahelyteremtő potenciállal rendelkező ágazat. Ezen a területen Magyarország lehetőségei szinte korlátlanok, és jórészt sajnos kihasználatlanok. Adókedvezménnyel, a szabályozási rendszer átalakításával, külföldi és hazai jó gyakorlatokat bemutató tudáscentrumok és népfőiskolák létrehozásának támogatásával segíthetnénk, hogy a zöldgazdaság nálunk is gyors fejlődésnek induljon.

A klímavédelem és a fenntartható háztartási-kiadás-csökkenés érdekében nem a fosszilis üzemanyagok elégetését, hanem a megspórolását támogatnánk, mert a legolcsóbb és legtisztább energia az, amit nem kell felhasználni.

A lakások hőszigetelése és energetikai korszerűsítése tízezres nagyságrendben teremthetne önfenn tartó piaci munkahelyeket minimális állami ráfordítással, a szén-dioxid-kvótabevételek, a célzott uniós támogatások és az energiaszolgáltatók által megelőgeztett megtakarítások felhasználásával. A kormány által a Paks II. felépítésére szánt pénzből atomerőmű-építés helyett országos lakossági energiahatékonysági támogatási programot kellene indítani.

Az LMP a környezet megóvását szolgáló kiadásokra nem a gazdagok luxusaként vagy a minimumszinten elvégzendő kötelező feladatként tekint, hanem a jövőt szolgáló befektetésként, ami életminőségben, egészséges életévekben, de a legtöbbször forint-fillérre számolva is garantáltan megtérül, közvetlen vagy közvetett hasznot hoz, illetve később nagyobb ráfordításokat előz meg. A környezetkármegmentésére nincs forrás a 2019-es költségvetésben. Ez az állam egyik legfontosabb környezetvédelmi feladata. Semmilyen energiapolitikai, klímavédelmi cselekvési irány nem rajzolódik ki a tervezetből, mintha ez a

probléma Magyarország számára nem is létezne. Nem szerepel a költségvetési célok között a környezeti nevelés, amivel alighanem egyedül vagyunk Európában.

Ma már szinte nincs olyan ország, amely ne ismerte volna fel, hogy a klímaváltozás és annak következményei nem egy science fiction, nem a távoli jövő veszélye, hanem itt és most zajlik. És ha nem törődünk vele, csak gyorsulni fognak a kiszámíthatatlan, de biztosan fenntarthatatlan folyamatok.

Az agrárium évek óta érzi a bőrén, hogy képtelenség alkalmazkodni az időjáráshoz, de folyamatosak azok a típusú viharok is, amiknek a kezelése ma nem megoldott. Ráadásul ez is csak a jéghegy csúcsa. A földek termelőképesége folyamatosan csökken, ugyanúgy, mint világszinten, gondok vannak a vízkészlettel, Magyarországon a szállópor okoz ezres nagyságrendű megbetegedéseket, és a sort még nagyon sokáig lehetne folytatni.

(12.40)

Sajnos, vidékfejlesztési szempontból a 2019-es költségvetésben folytatódnak a megszorítások és az üres ígéretek. A legkevésbé sem hívható óvatosságnak - ahogy Varga miniszter úr fogalmazott -, hiszen vidéki vállalkozók és vidékfejlesztési források nélkül maradtak a vidéki települések. Ezeket már a választások előttre időzítve, politikai okokból kiosztották. Kiszámíthatóság helyett inkább az üres ígéretek éve lesz 2019, hiszen a miniszterelnök úr beígérte a választás előtti napokban a „Modern falvak” programot, de ennek nyomát sem találni a költségvetésben.

A kormány részéről tehát folytatódhat az északmagyarországi, az észak-alföldi, a dél-dunántúli régió leszakadása, elnéptelenedése, hiába van tehát négy magyar régió az Unió legszegényebbjei között, a kormánynak láthatóan nem sürgős ezek felzárkóztatása.

De nemcsak a vidékfejlesztésben, hanem az önkormányzati forráselosztásból is látszik, hogy a magyar kormány lemondott a vidék Magyarországaról, pedig nincs fontosabb, mint az élő, lüktető helyi közösség, amelyik alulról felfelé megfogalmazza a problémáit és megoldásait. Persze, a magyar kormány pont fordítva gondolkodik, mindent eldönteni minél magasabb szinten, és aztán rátolni az emberekre; most még csak a Kossuth térről, jövőre talán már a budai Várból. Az önkormányzatok a részvétel kis körei lehetnének, ha hagynánk élni, lélegezni őket, ennek két feltétele van: érdemi mozgástér a helyi fejlesztésekre, a helyi költségvetésre (*Németh Szilárd István: Van még másfél perc!*), és tényleges döntési jogkörök az ott élők számára.

Ma, azt gondolom, hogy mindenki tudja, hogy a fővárosi fejlesztéseknek egy jelentős része ahelyett, hogy a Fővárosi Közgyűlésben dőlné el, itt, ennek a Háznak a falai között dől el. Ez a költségvetés nem állítja a saját lábára a magyar gazdaságot, márpedig a kormány által is elismert, közelgő válság miatt erre minél korábban szükség lenne. Ehhez le kellene állí-

tani a fölösleges beruházásokat, és végre olyan dolgokra kellene költeni, ahol 100 százalék a magyar beszállítók aránya, és nem jó esetben 70, mint Paks esetében. A magyar beszállítók körét pedig le kell cserélni, mert amíg a magyar beszállítókat egyetlenegy személy, Mészáros Lőrinc jelenti, addig Magyarország vesztes marad. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Párbeszéd képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti álláspontját. Elsőként megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! - akik a parlament honlapján vagy a Párbeszéd Facebook-oldalain keresztül követnek most minket. A Fidesz 2019-es költségvetése egy igazságtalan ország költségvetése, és a 2010-től idáig terjedő korszak pedig az elszalasztott lehetőségek, a fideszes tolvajok hizlalásának, illetve a fideszes pártállam kiépítésének a korszaka volt.

A Párbeszéd részéről szeretnénk szakítani ezzel a fideszes világgal, és ezért olyan módosító csomagokat teszünk le az Országgyűlés asztalára, amelyek az egyenlőtlenségek csökkentését és egy jövőbarát költségvetés kialakítását teszik lehetővé, és egyben bemutatják a szociális demokrácia alternatíváját.

Nézzük, hogy mi vezetett ide, hogy állunk itt 2018-ban, nyolcéves Fidesz-kormányzás után, miért mondom azt, hogy az elszalasztott lehetőségek időszaka volt ez? Azt meg kell adni, hogy most van növekedés a magyar gazdaságban, javulnak a mutatók, bővül a foglalkoztatás, de azt is hozzá kell tennünk, hogy ez nem a Fidesz gazdaságpolitikájának köszönhető, sőt éppen annak ellenében következett be. Aminek ez köszönhető, az a nemzetközi környezet növekedése, a kedvező nemzetközi gazdasági klíma, illetve az EU-s források ezermilliárdjai.

Ami a Fidesznek köszönhető úgy mond, az egyrészt az, hogy míg a környező országok kijöttek a válságból 2010-ben, nálunk egy úgynevezett W alakú válság volt, tehát visszaestünk a válságba az inkompetens, hozzá nem értő fideszes gazdaságpolitika miatt. (*Koncz Ferenc: Ez mikor volt?*) 2011-12-ben, hogyha kérdezi képviselőtársam.

Ami a Fidesznek köszönhető megint csak, az az, hogy Kelet-Közép-Európa nyolc országa közül az elmúlt három évben a növekedés sebességét tekintve a következő pozíciókat foglalta el Magyarország: a nyolcból a hatodik, a nyolcadik, illetve az ötödik helyen végeztünk. Ennyit erről a csodálatos növekedésről, és tegyük hozzá, hogy a jövő évi növekedés is túl van tervezve a költségvetésben, a nem túl ellenséges Magyar Nemzeti Bank közel 1 százalékponttal alacsonyabb növekedést jósol, mint a kormány.

Ami megint csak a Fidesz eredménye, hogy a versenyképességünk a nemzetközi összehasonlításokban

a legjobb esetben is stagnál, a társadalmi egyenlőtlenségek nőnek, és semmi olyan nem történt, ami a hosszú távú versenyképesség fejlesztését szolgálta volna. Nem történt beruházás az emberekbe, nem történt beruházás az oktatásba, az egészségügybe, a bérek fejlesztésébe, a szociális biztonság javításába, hanem amibe fektettek, az a beton és az acél, olyan természetlen beruházások, luxusberuházások, amelyek a presztízsszempontokon kívül semmilyen más tekintetben nem hoztak hasznot.

Ami szintén a Fidesznek köszönhető, hogy a magyar forint az értékének közel a negyedét veszítette el az elmúlt nyolc évben, 23 százalékkal gyengébb ma a forint árfolyama az euróhoz viszonyítva, mint 2010-ben volt, és ez nem egy ilyen térségre jellemző sajátság, mert a cseh korona megtartotta az euróval szembeni értékét, a lengyel zloty vagy a román lej pedig 10 százalék körül erősödött az euróval szemben.

Persze, érthető ez a kudarc, a Fidesz kudarc, hiszen egyrészt, hogyha egy gazdaságból kilopnak évi 500-1000 milliárd forintot, azt nem lehet következmények nélkül elviselni.

Hogyha szétverik a jogállamot és a demokráciát, ott nem lesz jól működő a gazdaság sem. Hogyha elveszik az emberektől a magánnyugdíjpénztári megtakarításait, elverik azt, és még így is 10 000 milliárd forinttal nő az államadósság, az megint csak nem segíti egy gazdaság helyzetét.

Nézzük meg, hogy mire költöttek ebben az időszakban, illetve mire költenek most is, hasonlítsuk össze a 2010-es és a 2019-es költségvetés szerkezetét! Amire sokkal-sokkal többet költünk, az az állami működési funkciók. Ez a költségvetési kiadások arányában 14-ről 18 százalékra növekedett az elmúlt nyolc évben, tehát évi 823 milliárd forinttal kerül többre a magyar adófizetőknek az úgynevezett takarékos fideszes állam.

Erre mondom én azt, hogy ez a túlhizlalt fideszes pártállamnak a kiépítése. Ez nekünk több mint évi 800 milliárd forint pluszba kerül.

A másik, amire sokkal többet költenek a Fidesz kleptokráciájában, az az állam úgynevezett gazdasági funkciói: 13-ról közel 20 százalékra növekedett a kiadások között az ilyen típusú költségek aránya, 1400 milliárd forint/év, ami 2010-hez képest pluszköltségeként jelentkezik.

Ezt mire költik el? Például ilyenekre, hogy kiszorítják a külföldi vagy a kormánytól független tulajdonosokat különböző szektorokból, felvásárolják a veszteséges vállalatokat, közpénzen kibéreltik őket, majd olcsón továbbadják a fideszes haveroknak. Ez egy rettentő drága szórakozás.

Tehát ez a két tétel összességében évi 2222 milliárd forint. Ennek a nagy részét egyébként természetesen a szociális funkcióktól vonták el, az oktatástól, az egészségügytől, a bérekből, a szociális juttatásokból, de ez olyan tétel, hogy a Párbeszéd által javasolt alapjövetelem is pontosan ennyi pénzből bevezethető lenne.

De lássunk néhány érdekesebb változást 2018-ról 2019-re, mit találtak ki itt a kedves kormánypárti

kollégák! Mik változnak '18-ról '19-re? Például az oktatásra fordított költségek csökkennek a GDP arányában, az egészségügyre fordított költségek csökkennek, a nyugdíjra fordított kiadások szintén csökkennek, a családi pótlék és a gyerekek után járó támogatások megint csak csökkennek, a lakhatásra jutó támogatások a GDP arányában szintén csökkennek, és a szociális támogatások is csökkennek a GDP arányában.

Egyetlen olyan jóléti funkciója van a magyar államnak, amely '18-ról '19-re érdemi növekedést mutat, ez pedig - találják ki! - a sport, ami több mint 27 százalékkal kap majd több pénzt, hiszen eddig olyan rosszul voltak eleresztve a stadionok meg a miniszterelnök szívének kedves focicsapatok, hogy ezt meg kell dobni egy közel 30 százalékos bónusszal.

Ami viszont nem emelkedik 2019-ben, az a legtöbb olyan juttatás, a legtöbb olyan támogatás, ami az embereket érinti, érdeklí, merthogy a zsebükre megy. Nem emelkedik továbbra sem a családi pótlék, a gyés, az ápolási díj, a közgyógyellátás egy főre jutó összege, a rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény, a helyettes szülői díj, a gyermekvédelmi lakásalap, a szociális civil szervezeteknek juttatott támogatás, a jelnyelv támogatása, a hajléktalanok ellátása, az autistaotthonok, az értelmi sérültek és halmozottan fogyatékosok lakóotthonai, a közösségi ellátások, az utcai szociális munka, a krízisközpontok, a „Biztos kezdet” gyermekházak, sőt például az intézményi gyermekétkeztetés-től egyenesen elvonnak 330 millió forintot.

(12.50)

Mindezt akkor, amikor az eddigi évekhez viszonyítva várhatóan kiugróan magas, 3 százalékos lesz az infláció, tehát az így változatlanul hagyott ellátások értéküknek a 3 százalékát elveszítik, valójában ennyivel kevesebből tudnak gazdálkodni azok, akik eddig ilyen támogatásokra jogosultak voltak.

Néhány további változás, ami az elmúlt napokban joggal vert fel nagy port: ilyen például a szociális hozzájárulási adó csökkentése, ami első hallásra egy pozitív lépésnek tűnik, hiszen 100 milliárd forintot hagy, de nem az embereknél, hanem a vállalkozásoknál. Nem a munkavállalók adója csökken, hanem a munkáltatóké. Tehát amikor arról beszél a Fidesz, hogy ő az emberek érdekeit képviseli a vállalatokkal szemben, akkor megint csak nyilvánvalóan hazudik, és erre itt van az egyik látványos bizonyíték.

Egy másik ilyen változás, hogy 2019-re gyakorlatilag kinyírják a káféteria rendszerét, amit a legtöbb munkavállaló megint csak a saját zsebében fog megérezni. Havi szinten akár több tízezer forint lehet a veszteség, amit az ilyen adóemelés miatt el kell szenvednie. De szerencsére a miniszterek fizetése akár havi 5 millió forintra is nőhet, csak Orbán Viktor kegyen múlik mindez. *(Németh Szilárd István: Nem igaz!) Benne van a törvényben.*

Ezenkívül elveszik az 55 év felettek foglalkoztatásának a támogatását, cserébe növelik a munkanélküli-ellátásra fordítandó pénzeket. Azt hiszem, ez

megint csak leleplezi önmagát és az intézkedés következményeit. Így is elég nehéz 55 év felett munkát találni, hát még ha az eddigi munkahelyvédelmi akciótervet kivezetik.

S természetesen, ahogy azt az elmúlt nyolc évben megszokhattuk, újabb száz- meg százmilliárdok mennek értelmetlen, sőt káros beruházásokra. A legirritálóbbak ezek közül a Paks II-es beruházás, ami jövőre is több mint 100 milliárd forintunkba fog kerülni, vagy a Puskás Aréna, ami 90 milliárdba fáj. És akkor itt van az orbáni kormányzat Várba költözése. Csak a költségvetést előterjesztő Pénzügyminisztérium átköltötetése a Várba 13,5 milliárd forintunkba kerül. Úgy látszik, az eddigi irodák nem voltak annyira jók, másfél kilométerrel arrébb biztos sokkal jobb a levegő. Biztos megér ez az adófizetők pénzéből ennyit.

Azt hiszem, ebből már látszik, hogy a Fidesz 2019-es költségvetése a végtelen igazságtalanság törvénye, amit a Párbeszéd teljes mértékben elfogadhatatlannak tart. Ezzel szemben mi megalkottuk a szociális demokrácia költségvetését, amely az egyenlőtlenséget csökkentő, jövőbarát költségvetés. (*Zaj a kormánypárti oldalon.*) Olyan módosító csomagokat fogunk letenni az asztalra a következő napokban, amelyek leépítik a fideszes kleptokráciát, a pártállamot, és százmilliárdokat adnak az oktatásnak, az egészségügynek béremelésre vagy éppen a szociális juttatások növelésére. Például oktatásra a GDP közel 1 százalékával többet, 300 milliárd forinttal nagyobb összeget szánunk.

Visszaadjuk az MTA-nak a 28 milliárd forintját, ami nem is költségvetési tételként különösen fontos, hanem mint a tudomány, a kutatás függetlenségének a biztosítéka. Megemeljük az egészségügyi dolgozók bérét, erre 140 milliárd forintos forrást különítettünk el, és megduplazzuk a családi pótlékot, ami több mint 300 milliárd forintba kerül, de erre is van keret.

Lehet csökkenteni a személyi jövedelemadót, hogy a kafetéria pótlását valahogy megoldjuk. Eddig is tulajdonképpen egy bújtatott többkulcsos adórendszer volt Magyarországon, azon a Magyarországon, ahol a választók túlnyomó része, a fideszes választók túlnyomó része is az igazságos többkulcsos adót és nem a Fidesz-féle igazságtalan egykulcsos adót támogatja. Ennek a visszavezetése, a 100 ezer forintig adómentes jövedelem szintén szerepelni fog ebben a módosító csomagban. Növeljük az ápolási díjat, hiszen elképesztő, hogy heti hét nap, napi 24 órás munkáért, egy beteg családtag ápolásáért képesek 50 ezer forintos megalázó juttatást utalni ezeknek az embereknek. Ezt legalább a minimálbérre fel kell emelni.

Meg fogjuk emelni ebben a csomagban a gyermekétkeztetésre szánt forrásokat, hiszen azt gondolom, abban egyetérthetünk, hogy nem lehet ma Magyarországon éhezni a gyermek, ha állítólag ekkora gazdasági sikerek történnék velünk. Országossá tesszük a zuglói modellnek a lakásfenntartási támogatásról szóló részét (*Moraj, közbeszólások a kormánypártok soraiban. - Az elnök cseppet.*), 50 milliárd forintot fordítunk a hajléktalanná válás megelőzésére, mert a lakáshitelek bedőlése után a Fidesz nem volt képes

kezelni ezt a társadalmi válságot. Odafigyelünk az egyszülős családokra is.

A Fidesz költségvetési tervezetében 28 százalékkal csökken a gyermektartásdíjak megelőlegezésére fordított összeg. Ez az elvált anyukákat érinti elsősorban. Nem értem, hogy néhány száz millió forint megspórolása árán miért veszélyeztetik a legsérülékenyebb egyszülős családok létbiztonságát.

Növeljük a civil szervezetek támogatását. A lakossági energiahatékonysági programokra 90 milliárd forintot fordítanánk, és elkülönítünk egy keretet arra is, hogy Paks II.-ről népszavazást lehessen tartani. (*Zaj, közbeszólások a kormánypárti sorokban.*) Különböző sorokon béremelésekre több mint félezer milliárd forintot teszünk félre, és a bizonyos szakmákban és területeken mutatkozó munkaerőhiány megoldására, átképzési és egyéb foglalkoztatási eszközökre 120 milliárd forintot fordítanánk pluszban. Sőt, egy költségvetési módosító indítványban azt is bemutatjuk, hogy a magyarok 70 százaléka által támogatott alapjövedelem akár egyik évről a másikra bevezethető lenne, ha a Fidesz a „biztonság” kifejezést valóban komolyan gondolná.

Nyilván az a kérdés, hogy miből finanszíroznánk mindezt. Hát, elmondom. Egyrészt a fideszes milliárdosok, a szupergazdagok adóztatásából, merthogy ezeket az ebül szerzett vagyonekat bizony el kell venni. Megadóztatnánk az offshore cégeket, amiket a Fidesz mentett fel az adózás alól 2011-ben, intézkedéseinek egyik első körében, mert úgy látszik, az offshore lovag csak addig kellemetlen, amíg nem a Fidesz soraiban található, azóta már jóbarátaik. Ugyanígy az oligarchákat is remekül meg lehet adóztatni. Meg lehet adóztatni a nagybirtokosokat, hiszen látjuk, hogy az uniós támogatások az óriásbirtokokra, a Mészárosoknak meg a Csányi-eknek mennek.

Meg lehet adóztatni a bankokat és a nagyvállalatokat, mert soha nem látott profitok vannak, luxusprofitok, ahogy maguk mondanák, ezeknél a cégeknél. Éppen most könnyítik az adózásukat, illetve az elmúlt években csökkentették a társasági adót, amit most megint csak egykulcsosnak lehet nevezni. Ahogy igazságtalan a személyi jövedelemadóban az egykulcsos adó, ugyanígy igazságtalan a társasági adóban is az egykulcsos adó, ugyanígy, ahogy a társaságiadó-kedvezményeket - hogy a miniszterelnök kedvenc focicsapatát finanszírozhassák belőle - is eltörölnénk.

Továbbá megadóztatnánk a környezetszennyezést és a klímaváltozást okozó tevékenységeket. Maguk inkább abban jeleskedtek, hogy a környezetbarát termékeket adóztassák, ilyen módon akadályozzák, mondjuk, a napelemek vagy a szélerőművek terjedését. Tudjuk, ezt is Putyin bérenceként teszik, ami továbbra is egy folytatólagosan elkövetett hazaárulás a Párbeszéd értékelése szerint. (*Zaj a kormánypártok soraiban.*)

No, hát valahogy így nézne ki egy tisztességes kormányának az okos, felelős, jövőbarát költségvetése. A szociális demokrácia költségvetése. A Párbeszéd

költségvetése. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiban. - Derültség a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, a Párbeszéd másik vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BURÁNY SÁNDOR, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony és Urak! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Tisztelt Ház! Elhangzott itt jó néhány érv a magyar gazdasági adatok szárnyalása mellett. Engedjék meg, hogy néhány fontos kiegészítést ehhez azért hadd tegyek, és hogy kormánypárti képviselőtársaim néhány vélekedését érdemben cáfoljam.

Kezdjük először is a magyar gazdaság egyik legnagyobb problémájával, a gyenge forinttal. 2010-hez képest a forint ugyanis drasztikusan, több mint 20 százalékkal gyengült az euróhoz képest. Márpedig a forint gyengülése azt jelenti, hogy tulajdonképpen ellopják a pénzt az emberek zsebéből, mivel a bérből és fizetésből és egyéb járulékokból élők gyengébb forint esetén kevesebb árut tudnak megvásárolni a boltokban, s a nyugdíjasok juttatása is kevesebbet ér. A kormánynak a forint gyengítését célzó utalásai és kísérletei a középkori királyok módszeréhez hasonlítható, amikor is az uralkodók a pénzek nemesfém tartalmát próbálták meg minimálisan csökkenteni, elcsalva azok értékéből.

(13.00)

A gyenge forint tehát egyértelműen ellentétes az emberek érdekeivel, a gyengébb forint gyengébb államot jelent, és gyenge forintot csak gyenge emberek akarhattak. - Eddig a véleményem.

Hogy milyen számok vannak emögött, és milyen következményei vannak egyébként ennek az idézetnek, azt pedig, engedjék meg, hogy éppen a friss, mai hírekből idézzem önök elé! Igen, a forint gyengülése a bérek leértékelődését és egyébként a nyugdíjak leértékelődését is jelenti. Friss, nyilvánosságra került mai adatok szerint a magyar munkavállalók körülbelül 7 százalékkal keresnek kevesebbet, mint a szlovák alkalmazottak, 11 százalékkal keresnek kevesebbet, mint a cseh munkavállalók, 16,5 százalékkal keresnek kevesebbet, mint a lengyel alkalmazottak, a szlovén fizetéseket meg ide sem merem idézni, azok a magyar fizetésektől fényévnyi messzeségben járnak előttünk. *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból.)* És miközben a magyar béreket önök egyre inkább leértékelik a gyenge forint által, aközben nem áttallják elvenni a káféterajuttatásokat, miközben egyébként lehetővé teszi a miniszteri fizetések akár 5 millió forintosra emelését is.

Több szám is elhangzott, hogy a munkavállalóknak a káféteriacsökkenés milyen veszteségeket jelent. Hogy a számháborút elkerüljem, én most az egyik érdekvédelmi szervezet számát - szintén mai számát - idézném, amely számítások szerint évi 88 ezer

forint mínuszt jelent a munkavállalóknak ez, a jelenlegi káféteria-rendszer megszüntetése.

Világos, hogy a gyenge forint egyik következménye a gyenge magyar bér, és egyébként ez nem feltétlenül istencsapás, nem törvényszerű, hogy a forintnak gyengülnie kellene, mint ahogy Tordai képviselőtársam erre már utalt is, ugyanebben az időszakban a forint lényegesen nagyobb mértékben gyengült a cseh koronánál, a román lejnél és a lengyel zlotynál is. Tehát szó nincs arról, hogy ez valami általános kelet-európai átok lenne, hogy egy általános világválság következménye lenne, egyszerűen a Magyar Nemzeti Bank, a Matolcsy György vezette Magyar Nemzeti Bank és a magyar kormány gazdaságpolitikájának 2010 óta tartó következménye. Ez az egyik, amit szeretnék leszögezni.

A másik, amit szeretnék leszögezni, hogy bár sokat emlegetik önök az államadósságot, és kétségtelen tény, hogy az államadósság kezelhető mértékű, ha a GDP-hez nézzük *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból.)*, ugyanakkor - ugyanakkor! - korántsem kell erre az eredményre annyira büszkének lenniük, és korántsem annyira kedvező az eredmény, mint amennyire azt önök láttatni szeretnék. Ami miatt nem szabad erre a számról büszkének lenni, hogy valahányszor önök elmondják, hogy mennyivel csökkentették az államadósságot, szeretném, hogyha mindig hozzátennék, hogy igen, csökkentettük, úgy, hogy elvettünk 3000 milliárdot 3 millió embertől, és így csökkentettük a magyar államadósságot, csak hogy önök elvettek 3000 milliárdnyi nyugdíj-megtakarítást 3 millió embertől, ezt sosem teszik hozzá.

E nélkül a szám nélkül ez a csökkenés egyáltalán nem lenne impozáns. Egyébként most a magyar államadósság aránya még enyhén növekedni is fog, ez meg már egyébként az önök tevékenységének a következménye, ugyanis be kell számolni az Eximbankot az államháztartás bankjai közé, a mérlegben ennek a banknak az eredményét szerepeltetni kell, és sajnálatos tény, hogy az Eximbankot önök az elmúlt években arra használták, hogy például kölcsönadjanak Andy Vajának ahhoz, hogy a TV2-t megvásárolhassa. Ennek következtében nőtt a magyar államadósság az Eurostat adatai szerint, hiszen nyilvánvaló közpénz, és közadósság az ilyen kötelezettségvállalás.

Ennek következtében ahelyett, hogy az elmúlt évek tendenciáját folytatná az államadósság alakulása, a jövő évben ennek következtében még az önök számításai szerint is enyhe mértékben, de emelkedni fog. Jó lenne erre odafigyelni. És ez egyébként az önök tevékenységének a következménye.

Ami pedig a magyar gazdasági adatokat illeti, azért szeretném, ha itt is egy reális képet festenénk. Ugyanis teljesen magától értetődő tény az, hogy azok az uniós tagországok, a volt szocialista országok, amelyek a kelet-európai régióból lettek az Európai Unió tagjai, jóval nagyobb mértékben növekednek, mint az Unió hagyományos, régi tagjai. Ez így volt egyébként 2010 előtt is, azóta is így van.

Egyfelől, amikor Orbán Viktor arról beszél, hogy Kelet-Európa az európai gazdasági növekedés egyik

motorja, akkor részben igazat mond, csak nem teszi hozzá, hogy ez sok éve így van, és az Unió egyik törekvése pontosan ez, ezért vannak kohéziós alapok és más uniós alapok, hogy a felzárkóztatást elősegítsék, ezért áramlanak többek között uniós pénzek drasztikus mértékben Magyarországra, amiből egyébként a magyar gazdasági növekedés táplálkozik - nem csak a magyar gazdasági növekedés, természetesen ez a cél.

Az, hogy ez a cél teljesült, az önmagában még nem kellene hogy hurraóptimizmusra adjon okot. Annál is inkább, mert hogyha önök megnézik ugyanezeknek az országoknak, amelyek velünk együtt vagy hasonló időben lettek az Unió tagjai, a gazdasági növekedését, akkor azt látjuk, hogy a magyar gazdasági növekedés számai bizony szerények. Ha megnézzük, Bulgária, Csehország, Horvátország, Lengyelország, Románia, Szlovénia, Szlovákia gazdasági növekedési mutatóit 2010 után, akkor azt látjuk, hogy egyébként Magyarország gazdasági növekedés tekintetében ezen országok jó részétől elmarad, a román gazdasági növekedés pedig olyan mértékben hasít, hogy onnan nézve a magyar gazdasági növekedés még a visszapillantó tükrökből sem látszik. Ebben az értelemben tehát, tisztelt képviselőtársaim, érdemes lenne egy picit szerénynek lennünk mindnyájunknak, elsősorban a kormánypartoknak.

Ha pedig megnézzük, hogy ezek a most már egy kicsit realisabban értékelt gazdasági számok és gazdasági eredmények milyen áron alakultak ki az elmúlt években, akkor elérkeztünk a legsúlyosabb problémához, ugyanis ezek a számok, amelyeket elmondtam és árnyaltam az önök számára, úgy alakultak ki, hogy 2010 után önök a magyar társadalmat kettészakították. 2010 után, akinek jól megy ebben az országban, annak egyre jobban és jobban megy, aki pedig szerény mértékű állami támogatásra számíthatott, annak pedig egyre rosszabbul és rosszabbul megy.

Hogy néhány számot mondjak: a családi pótlék értékét egy fillérrel nem emelték, a közszféra dolgozóinak, az önkormányzatok dolgozóinak a fizetését, alapilletményét, szorzóját, bértábláját egy fillérrel nem emelték, a minimálnyugdíj összegét egy fillérrel nem emelték.

Tehát az önök politikája, ami gazdasági eredményeit tekintve azért realisan megkérdőjelezhető, az önök politikája egy olyan árra épül, amilyen árat nem kellett volna a magyar társadalommal megfizettetni. A magyar társadalmat önök kettészakították, akiknek megy, azok egyre jobban tudnak hasítani, akik pedig nem tartoznak a kiváltságos felső tízezer soraiba, azok egyre nagyobb mértékben szakadnak le erről.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Ház! Ez a költségvetés olyan gazdasági eredményekkel büszkélkedik, amelyeket sokkal realisabban kellene látnunk, és olyan társadalmi következményeket okoz, olyan társadalmi következményekkel jár, amelyeket jóérzésű képviselő el kell hogy utasítson.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi képviselő felszólalása következik. Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi képviselő úrnak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Képviselő úr, parancsoljon!

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Danke Sehr. Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseres Standpunkt bezüglich des Gesetzesvorschläges Nr. T/503. über den ungarischen Haushalt - im Zusammenhang mit dem Nationalitätenbedarf übergreifende Teilen - erörtere.

Wie es schon gewöhnt ist - wenn es gesagt werden kann - fange ich meinen Diskussionsbeitrag mit einem Zitat von Johann Wolfgang von Goethe an. Er hat gesagt: „Toleranz sollte eigentlich nur eine vorübergehende Gesinnung sein: sie muss zur Anerkennung führen. Dulden heißt beleidigen.“

(13.10)

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kifejtsem álláspontjunkt a 2019. évi központi költségvetés, T/503. számú törvényjavaslat nemzetiségi igényeket érintő részeivel kapcsolatosan.

Hozzászólásomat a költségvetésitörvény-javaslathoz, ha lehet azt mondani, most már hagyományosan, Johann Wolfgang von Goethe idézetével kezdem: „A tolerancia csak egy átmeneti állapotot jelölhet, mely elismeréshez kell vezessen. Az elfogadás önmagában sértés.”

Hadd értelmezem röviden Goethe idézetét a magyarországi nemzetiségek vonatkozásában! Az elfogadás, a tolerancia egy nemzetiség szemszögéből olyan, mintha csak megtűrnék, elviselnék a jelenlétüket. Holott évszázadokon keresztül tették hozzá tudásukat, munkájukat, tehetségüket az ország boldogulásához, amelyben éltek, s amelynek polgárai voltak. Ha kellett, életüket áldozták érte - Magyarorszáért!

Az elfogadás tehát nem elég; csak az elfogadás, önmagában: sértés. Többet akarunk, többet várunk - elismerést! Az elismerésre őseink élete elégséges alapot ad. Mi még dolgozunk érte. Az elismerés feltétele, alapja pedig a megismerés.

Éppen ezért engedjék meg, hogy a mostani parlamenti ciklust nyitó, 2019. évi központi költségvetési törvényjavaslattal kapcsolatos hozzászólásomat egy kis visszatekintéssel kezdjem, hogy az elmúlt ciklus elején milyen helyzetben voltak a Magyarországon élő nemzetiségek; az előző négy évben miben és hogyan tudunk előrelépni; hol tartunk ma; milyen feladatok állnak előttünk, hiszen ezek kellő mértékű ismerete nélkül sem az elmúlt éveket, sem a 2019. évi központi

költségvetéssel kapcsolatos nemzetiségi igényeket nem lehet reálisan értékelni, a helyükön kezelni, a megfelelő kormányzati és parlamenti döntéseket meghozni.

Közel négy évvel ezelőtt, a 2013. évi központi költségvetés zárszámadásánál azzal kezdtem a hozzászólásomat, hogy egyidejűleg vagyunk könnyű és nehéz helyzetben is. A könnyű helyzetet az okozta, hogy a 2013. évi, valamint az azt megelőző évek, évtizedek költségvetési törvényeinek megalkotásához nekünk, magyarországi nemzetiségeknek sajnos vajmi kevés közünk volt, így annak végrehajtásáról minden felelősség nélkül mondhattunk őszi véleményyt.

Másrészt nehéz helyzetben voltam, mert annak az első nemzetiségi parlamenti hozzászólásnak már több mint 20 évvel korábban kellett volna megtörténnie itt, a magyar Parlamentben, így közel két évtized mulasztását kell minden szempontból minél hamarabb felszámoljuk. Majd ezt követően percekre keresztül lehetett és kellett sorolni, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek évtizedekig milyen méltatlan állapotban voltak kénytelenek élni és működni.

Csak példaként és emlékeztetésül: a nemzetiségi civil szervezetek működési támogatására, a nemzetiségi programok támogatására rendelkezésre álló, úgynevezett nemz.-keretek 2002-től 2014-ig gyakorlatilag nem változtak, és a beérkező igények töredékére, 10-15 százalékára sem nyújtottak fedezetet.

Az anyanyelvi diáktáborokra akkor rendelkezésre álló 30 millió forint keretösszeg az igényekhez képest olyan alacsony volt, hogy gyakorlatilag nem volt értelme pályázni - egy nemzetiségi gyerekre vetítve két gombóc fagylaltra volt elegendő.

A települési nemzetiségi önkormányzatok éves szintű működési támogatása átlagosan bruttó 222 ezer forint volt, ez havi nettó 14 500 forintnak felelt meg.

Az országos nemzetiségi önkormányzatoknál az államháztartási jogszabályok változásával, a különböző törvényi előírásokkal folyamatosan emelkedtek a gazdasági, pénzügyi, adminisztrációs költségek, a támogatások változatlanlansága mellett.

Összefoglalóan azt kellett mondani, hogy 2013-ig a Magyarországon élő nemzetiségek támogatása siralmas állapotban volt, és ez még igen finom megfogalmazása a tényleges helyzetnek.

Ugyanakkor a 2013. évtől már voltak reménykeltő, pozitív változások. Ezek között a legfontosabb, a 2013. évben a legjelentősebb változás, hogy a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott - és itt hangsúlyozom, hogy nemcsak az országos, hanem a helyi nemzetiségi önkormányzatok és társulásaik által fenntartott - nemzetiségi köznevelési intézmények esetében jelentősen megemelkedett és normatívává vált a támogatás. Másrészt a 2014. évi parlamenti választással a 13 magyarországi nemzetiség részére biztosítva lett a parlamenti képviselő, ami új lehetőségeket nyitott meg számunkra.

A parlamenti képviselő első komoly eredménye lett, hogy a 2015. évi központi költségvetési törvény-nél áttörést tudtunk elérni azzal, hogy a korábban ke-

vesebb mint 4 milliárd Ft, és már hosszú évek óta változatlan támogatás kerek 2 milliárd forinttal, több mint 50%-kal nőtt.

Alig fél évvel később a 2016. évi központi költségvetési törvényben újabb jelentős, 2 milliárd 63,4 millió forint emelést, majd a 2017. évi törvényben 678,1 millió forint, végül a 2018. évi központi költségvetési törvényben pedig 1 milliárd 689 millió forint emelést tudtunk elérni a 13 magyarországi nemzetiség részére.

A négy év együttes hatásaként a következő területeken tudtunk lényeges, érdemi javulást elérni. Először is, a nemzetiségi civil szervezetek működési és nemzetiségi kulturális támogatási pályázati keretét egyaránt 110 millió forintról 500 millió forintra, azaz jelentősen, több mint négyszeresére emeltük.

Másodszor, a nemzetiségi anyanyelvi diáktáborokra az akkori 30 milliós keretet 400 millió forintra, azaz több mint 13-szorosára tudtuk emelni. Hozzáteszem, hogy a nemzetiségi anyanyelvi diáktáborokat mindig, mindenhol és minden helyzetben első számú prioritásként kezeltük, és még ez a jelentősen megemelt keret is objektíven a reális igényeknek csak egy részére ad még mindig fedezetet. Erről a következő két napban még fogok részletesen beszélni.

Harmadrészt, a helyi nemzetiségi önkormányzatok általános működési támogatását több mint háromszorosára, az úgynevezett feladatalapú differenciált támogatási keretét a kétszeresére emeltük.

Negyedszer, az országos nemzetiségi önkormányzatok és a nemzetiségi média, valamint az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények támogatását 2015-ben és 2017-ben tudtuk megemelni, és ezzel a legégetőbb finanszírozási problémák kezelhetők lettek.

Ötödször, több egyedi döntésű kiegészítő nemzetiségi támogatási keretet tudtunk biztosítani olyan fontos területeken, mint például a nemzetiségi színházak, a nemzetiségi színjátszás támogatása, a nemzetiségi intézmények fenntartását átvevő helyi nemzetiségi önkormányzatok és a helyi nemzetiségi önkormányzatok által átvett köznevelési és kulturális nemzetiségi intézmények kiegészítő támogatása.

Hatodjára, végül, de amit szintén kiemelt prioritásnak kezeltünk és meghatározónak tartunk a jövőnk szempontjából, hogy a 2015. évi költségvetésben új címrendet tudtunk nyitni a nemzetiségi önkormányzatok és egyesületek fenntartásában működő nemzetiségi köznevelési és kulturális intézmények beruházási, felújítási, valamint pályázati önrészkeretének biztosításához. Erről is fogok még a következő két napban részletesebben beszélni.

Ugyanakkor már a 2017. évi központi költségvetési törvény általános vitája során is ezen a ponton hozzászólásomat azzal zártam: „Mindezen rendkívül örömteli, régóta várt változások után azt gondoljuk, hogy ez egy olyan pillanat, amikor minden, kétséget kizáróan meglévő gondot, feladatot, problémát félretéve, fenntartás nélkül köszönetet kell mondani.” - és ezt teszem most is.

A Magyarországon élő nemzetiségek nevében ismételen megköszönöm mind a magyar kormánynak, mind a magyar parlamentnek az elmúlt évben nyújtott nemzetiségi támogatását. Köszönjük, hogy minden, a NEB által benyújtott törvénymódosítást egyhangúlag, a politikai csatározások napi témáiból kivéve szavazta meg minden frakció és minden parlamenti képviselő.

(13.20)

Ugyanakkor az előző ciklusbeli támogatásemeléseket a konkrét számokon túl a Magyarországon élő nemzetiségek helyzetének teljes körű áttekintésével a helyükön kell kezelni és értékelni. Már a 2017. és 2018. évi központi költségvetési törvény előkészítése során is szembesültünk azzal a helyzettel, hogy egyrészt aki a 2015. és 2016. évi, a korábbiakhoz képest nagyon pozitív változásokat, a számokat nézte és csak ezeket ismerte, látta, az teljes joggal vetette fel, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek komoly támogatásemelést kaptak ebben a két évben a költségvetés általános növekedéséhez képest. És ebből a szempontból vitathatatlanul igazuk is van.

Másrészt viszont, aki átfogóan látta a Magyarországon élő nemzetiségek helyzetét, a teljes folyamatot, a számok mögött lévő tartalmat, hogy milyen mélyről indultunk, hogy anyanyelvünk, identitásunk, hagyományaink megőrzése, gyerekeink részére történő átadása vagy sokszor visszaadása terén milyen nagyságrendű feladataink vannak, és mennyire az utolsó órában vagyunk, az azt is tudja, hogy az elmúlt négy év csak arra volt elég, hogy megkapaszkodjunk, újra hitet kapjunk, és új lendülettel elinduljunk azon az úton, amely a Magyarországon élő nemzetiségek fennmaradását, továbbélését biztosítja. Ennek a két nézőpontnak, véleménynek az egyeztetése, megismerése, a megfelelő konszenzus kialakítása volt a jellemzője már a 2017-es és 2018-as központi költségvetésitörvény-javaslatokkal kapcsolatos nemzetiségi egyeztetések folyamatának is.

Harmadrészt ki kell térni arra, hogy az elmúlt ciklusban rendkívül intenzív egyeztetések voltak a szabályozási kérdésekről, érzékelhető szemléletbeli és gyakorlati eltérések voltak, az érintett szaktárcák és a magyarországi nemzetiségek - NEB- és ONÖSZ-szinten egyeztetett - véleménye is több érdemi kérdésben eltért a szaktárcák egymással sokban különböző véleményétől is.

Ezért fontosnak tartom most az újabb parlamenti ciklus elején, hogy a magyarországi nemzetiségek egységes álláspontját, annak lényegét itt és most is egyértelműen kinyilvánítsuk.

Egyrészt az elmúlt ciklusban több alkalommal a parlamenti felszólalásainkban is már szóvá tettük, hogy amilyen egyértelműen pozitív változások voltak a nemzetiségi támogatások számszerű növelésében, esetenként olyan, szerintünk rossz irányú törekvések, esetenként téves döntések voltak a szabályozási területeken. Nevezetesen, a települési önkormányzatok

gazdálkodási szabályait próbálták automatikusan ráhúzni a helyi nemzetiségi önkormányzatokra, ami teljességgel életszerűtlen. Másrészt az országos nemzetiségi önkormányzatokat megpróbálták mintegy a pályázati rendszerből támogatott civil szervezetek közé tenni vagy sorolni, amely törekvés jelentősen korlátozná az önálló gazdálkodásukat, és összeférhetetlen az önkormányzatiság elvével, a nemzetiségi kulturális autonómiával. Harmadrészt a takarékos, hosszú távú gazdálkodás ösztönzése helyett az észszerű megtakarítások továbbvitelének megtiltásával, az évenkénti elszámoltatással a nemzetiségi önkormányzatok alapvető feladatainak teljesítését nehezítik meg, pazarló gazdálkodásra kényszerítve őket.

Mindezen kérdések újragondolását és szabályozását a 2017. évi költségvetés új rendszere felgyorsította és sürgőssé tette. Végül eljutottunk egy olyan kompromisszumos, átmeneti szabályozáshoz, amely részünkről is elfogadható volt. Egyidejűleg megállapodtunk az NGM-mel és az EMMI-vel, hogy a 2017. évi támogatásfolyósítási, -felhasználási és -elszámolási szabályokat átmeneti jellegűnek tekintjük, és a 2017. és a 2018. évi központi költségvetési törvény tapasztalatai alapján újólag és generálisan áttekintjük a nemzetiségi önkormányzatokra vonatkozó szabályozási kérdéseket. Mi ezt tekintjük a most induló parlamenti ciklus egyik kiemelkedő fontosságú feladatának.

Szeretném azt is hangsúlyozni, hogy véletlenül sem az átláthatóság biztosítása ellen vagy bármilyen szintű, rendű és rangú ellenőrzéssel szemben kívánunk fellépni, ellenkezőleg. Legyen az a Kincstár, az Állami Számvevőszék vagy szakminisztérium részéről történő ellenőrzés, azt minden szempontból elfogadjuk, sőt igényeljük is. Ugyanakkor minden erőnkkel fel fogunk lépni a felesleges, értelmetlen, párhuzamos ellenőrzések, kizárólag az adminisztrációt és az ezzel járó költségeket növelő bürokrácia ellen. Mindezek után jutottunk el az újabb parlamenti ciklushoz és a 2019. évi központi költségvetésitörvény-javaslatához.

A 2019. évi központi költségvetésitörvény-javaslatban, az új kormányzati, minisztériumi struktúrában - a roma etnikumot leszámítva - a többi 12 hazai nemzetiség az Emberi Erőforrások Minisztériumától átkerült a Miniszterelnökséghez, ahol tárca nélküli miniszterként Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr lett a 12 magyarországi nemzetiségért felelős miniszter.

Ezen változásból eredően a 2019. évi központi költségvetésitörvény-javaslatban a helyi és az országos nemzetiségi önkormányzatok támogatásai ugyan maradtak a 9. számú mellékletben, de mindegyik előirányzatnál megbontásra került a XI. Miniszterelnökség fejezetbe került 12 nemzetiségi, valamint a XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezetben maradt roma támogatások összege. A miniszteri hatáskörben lévő nemzetiségi támogatások, valamint a nemzetiségi intézmények támogatása - beruházási, felújítási pályázati önrészekre támogatások - szintén átkerült a XI. Miniszterelnökség fejezetbe. Ezáltal a továbbiakban a magyarországi nemzetiségpolitikáért

megosztott hatáskörben két minisztérium és két miniszter lesz felelős.

A magyarországi nemzetiségek részéről pozitív várakozással tekintünk az új megoldás elé, úgy érezzük, hogy kiemelt figyelmet fogunk kapni, és őszintén reméljük, hogy a részletszabályok, eljárások megismerése után ez további előrelépést hozhat mind a 13 magyarországi nemzetiség részére.

A magyarországi nemzetiségek 2019. évi költségvetési igényeit előzetesen egyeztetttük az országos nemzetiségi önkormányzatokkal, a nemzetiségi szószólókkal, folynak az egyeztetések a parlamenti frakciókkal és a nemzetiségekért felelős tárcákkal.

Mindezek alapján a 13 magyarországi nemzetiség a 2019. évi költségvetés-tervezethez összesen 5 milliárd 120 millió forint módosítást kíván benyújtani az alábbi súlyponti területeken. A támogatásemelési igények fele, 49 százaléka, 2 milliárd 520 millió forint a nemzetiségi önkormányzatok és az általuk fenntartott intézmények épület- és építményállományának beruházási, felújítási pályázati önrész biztosítását, tehát a jövőnket szolgálja.

Az országos nemzetiségi önkormányzatok és média esetében 20 százalékos, az általuk fenntartott intézményeik esetében 10 százalékos működési támogatást emelünk. Itt rögtön megjegyezném, hogy 2018-ban az országos nemzetiségi önkormányzatoknál nem volt támogatásemelés.

A támogatási igények 30 százalékát teszi ki a 2018-ban megkezdett nemzetiségipédagógus-program 2019. évi második lépcsője, amely szerint a nemzetiségi pótlék 15 százalékról 30 százalékra kerül megemelésre, és külön keretet biztosítunk a nemzetiségi óvodapedagógus-képzésre.

Az igények 8 százalékát, 405 millió forintot jelent a nemzetiségi egyesületek, szervezetek és iskolák részére a nemzetiségi pályázati keretek emelése. Végül a helyi nemzetiségi önkormányzatok működési támogatásának 10 százalékos emelése 188 millió forintot jelent.

Mindezen pontok részletes indoklását, megalapozottságát az elkövetkező két napban részletesen ki fogom fejteni, de természetesen már a mai napon is kérem valamennyi parlamenti frakció és független képviselő támogatását a 2019. évi magyarországi nemzetiségi igények elfogadásához. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Amennyiben jelentkezők nincsenek, nincs kétperces felszólalásra igény, úgy megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak, Pénzügyminisztérium. Parancsoljon, államtitkár úr!

(13.30)

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Számvevőszéki Elnök Úr! Tisztelt

Országgyűlés! Úgy gondolom, hogy a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat vitájában a magyar gazdaság helyzetéről, illetőleg a költségvetés irányairól olyan állítások hangzottak el, amelyek meggyőződésem szerint teljes mértékben nélkülözik a valós folyamatoknak, a statisztikai számokon alapuló folyamatoknak az ismeretét. Ezért engedjék meg, hogy néhány mondatban kitérjek ezekre az átfogó megállapításokra, és igyekezzem megcáfolni ezeket az állításokat.

Az egyik alapvető állítás az eddigi gazdaságpolitika, költségvetés-politika és így a 2019. évi költségvetést meghatározó politika kapcsán az volt, hogy ez a gazdaságpolitika sehova sem vezetett, nem stabilizáltuk a gazdaság helyzetét, kizárólag az uniós forrásoktól és a külső környezettől függünk, éppen ezért hogyha valamilyen válság következik a következő évben, akkor kiszolgáltatott a magyar gazdaságpolitika, ergo rosszak az alapok, rosszak az elképzelések, amire a jövő évi költségvetést építettük.

Azért engedjék meg, hogy ama megállapítás kapcsán, ahogy konkrétan elhangzott, hogy nem stabilizáltuk a gazdaságot, földézzem azt, hogy kilenc év után kikerültünk a túlzottdeficit-eljárás alól. Magyarország egyike azoknak az európai uniós országoknak, amelyek évről évre csökkenteni tudták a GDP-arányos államadósság-rátát, azzal együtt is, hogy például az említett Exim-vitában az Eurostat egy olyan eljárást követett, amely meggyőződésünk szerint nem transzparens, és amelynek keretében az Exim kiadásait a magyar állam tételei között kell elszámolni.

Zárójelben: Miért mondom, hogy nem transzparens? Azért, mert Exim-jellegű szervezet a legtöbb európai uniós országban működik. Valamilyen érdekes módon egyes országokban ez az exim az állam részét képezi, máshol azon kívül van.

Én elfogadom az Eurostat döntését akkor, hogyha ezt transzparens módon teszi, és közzéteszi, hogy melyek voltak azok az érvek, amelyek alapján egyik országban így, a másik országban amúgy döntött. De ez nem történt meg, épp ezért gondolom azt, hogy nem elvszerű az az eljárás, amit ebben a tekintetben az uniós szervek alkalmaznak. De ettől függetlenül is, az Eximmal együtt is a magyar államadósság-rátá mindenféle összehasonlításban csökkent.

Arról nem is beszélve, hogy az államadósságnak a szerkezete hogyan változott. Ha arról beszélünk, hogy a forint/euró árfolyam hogyan módosul, akkor azt is elmondhatjuk, hogy a családok devizaadósságát is csökkenteni tudtuk, a problémát gyakorlatilag meg tudtuk szüntetni, 1 százalék alatt van a lakossági hiteleken belül a devizában fennálló adósság aránya, és csak azoknak a családoknak lehet devizatartozása, ahol a jövedelem is devizában áll rendelkezésre. Emellett, azt gondolom, külön értékelendő, hogy az államadósság devizaarányát is 50 százalék fölötti mértékről 20 százalék felé sikerült csökkenteni, és értelemszerűen ezen az úton megyünk tovább a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatban is.

De milyen helyzetben van a gazdaság? Vajon jók-e azok az alapok, amikre építünk? Folytatnám a sort a túlzottdeficit-eljárás, az adósság után a folyó fizetési

mérleggel. Egy gazdaságnak a sérülékenységet az is mutatja, hogy deficit jellemzi-e a folyó fizetési mérleget vagy sem. Jelentem, korábban ikerdeficit jellemezte a magyar gazdaságot, a folyó fizetési mérlegnek is hiánya volt, illetőleg az államháztartásnak is nagy hiánya volt. Ez az, amitől a közgazdászok félnek. Most pont ellentétes a helyzet; a foglalkoztatási adatok sokszor elhangzottak és a növekedési adatok is.

Itt térnék át arra, hogy vajon kizárólag az európai uniós forrásoktól függünk-e vagy sem. Elnézést kérek a megfogalmazásért, egy kicsit méltatlannak érzem a tisztelt Ház falai között ezt a vitát, hiszen évről évre lefolytatjuk. Amikor azt a kérdést tesszük föl, hogy vajon az európai uniós források határozzák-e meg azt, hogy egy ország növekszik-e vagy sem, ha ezt a narratívát elfogadjuk, akkor a több mint három évtizede európai uniós tagállam és nettó kedvezményezett országok, Görögország, Portugália, Spanyolország esetében nem azt kellene-e látnunk, hogy ezek az országok szárnyalnak? Fölteszem a kérdést: a 2004-es csatlakozásunk után nem azt kellett volna látnunk, hogy egy nagyon jelentős, gyors reálkonvergencia van?

Azt a kérdést is mindig fölteszem: ha az uniós támogatások egy adott ország számára a növekedést automatikusan elhozzák, akkor azok az országok, amelyek úgymond nettó befizetők, például Németország, nem kellene hogy szenvedjenek? S ha ezeket a kérdéseket fölteszük, akkor azt gondolom, mégiscsak elérhetünk oda, hogy alapvetően a gazdaságpolitika minősége határozza meg azt, hogy hosszabb távon van-e növekedés, van-e reálkonvergencia, van-e bérfelzárkózás vagy nincs. Azt kell mondjam a számok alapján, hogy én bízom abban, hogy helyes alapokra építettük a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatot.

Ami a gazdaságpolitika úgymond anticiklikus jellegét illeti, amiről a Jobbik vezérszónokai is beszéltek, és a hiány kapcsán örömmel látom, hogy a baloldali szervezetek is aggódnak az úgymond strukturális hiány kapcsán, azt el kell mondanom, hogy az úgynevezett anticiklikus politika keretében, amikor érdemi gazdasági növekedés van, akkor célszerű a hiányt csökkenteni, épp azért, hogy az államadósság jelentősebb mértékben mérséklődjön. Ezt csináljuk, a '19-es költségvetésitörvény-javaslat erről szól, 1,8 százalékos hiánnyal kalkulálunk.

Valóban, a tisztelt Házat nem untatom itt vitákkal a strukturális egyenleg kapcsán, mert egy olyan fogalomról van szó, amiről a közgazdászok is egymás között hosszas vitákat folytattak: vajon milyen a gazdaság potenciális, elméleti növekedése? Mik azok az egyszeri tételek a költségvetés bevételi és kiadási oldalán, amelyekkel korrigálni kell? A lényeges dolog az, hogy meglátásunk szerint a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat az ilyen bonyolult számított, úgynevezett strukturális egyenleg tekintetében 1,7 százalékos hiánnyal számol, és 2020-ban ez 1,5 százalékra csökkenhet.

Ami szerintem nagyon lényeges, az az, hogy a mindenki által figyelt hiánymutató és adósságmutató véleményünk szerint jól alakul, ami alatt azt értem, hogy érdemi hiánycsökkenés valósulhat meg. Sokszor

elhangzott az, hogy reálisnak tartjuk, hogy a jövő év végére 70 százalék környékére süllyedjen az adósságnak a mértéke.

Egy másik átfogó kritika a költségvetésitörvény-javaslat kapcsán az volt, hogy ez a költségvetés fenntarthatatlan - ezt a Jobbik oldaláról, illetőleg baloldali frakciók oldaláról is hallottam -, ami alatt a demográfiai folyamatok tekintetében fenntarthatatlan folyamatokat értették vagy például a kivándorlásnak a folyamatát értették. Akkor nézzük a számokat!

Egyrészt a családtámogatásoknál elhangzott, hogy 2000 milliárd forint fölötti az az összes adókedvezmény, illetőleg direkt támogatás keretében nyújtott forrás, amely 2019-ben, ha a tisztelt Országgyűlés elfogadja, a családok rendelkezésére áll. Ez a 2018-as tervszámokhoz képest, de az elfogadott 2018-as költségvetéshez képest is 80-90 milliárd forintos növekedést jelent.

Azt gondolom, igenis, a családpolitikai intézkedéseknek is szerepe van abban, jelentős szerepe van abban, hogy a 2010 előtt látott, évről évre csökkenő termékenységi rátát azért sikerült növekvő pályára állítani: 1,5 környékén van. Messze vagyunk még a 2-től vagy a 2 fölötti mértékektől, de mégiscsak látni kell azt, hogy 2010 előtt folyamatosan romlott ez a termékenységi ráta, azóta pedig folyamatosan javul. Kérem, nézzék meg az európai uniós számokat: ez nemzetközi viszonylatban is érdemi növekedés, aminek, azt gondolom, hogy örülnünk kell, és ebből a megközelítésből, igenis, egy fenntartható irányba mozdul el a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat is az említett támogatásoknak vagy adókedvezményeknek a bővítésével.

Ami a kivándorlást illeti, nézzük megint a számokat! Azon túl, hogy az uniós csatlakozás némi időbeli késéssel a munkaerő szabad áramlását is magával hozta, azt kell látnunk, hogy igen, statisztikailag mérhető az, hogy adott évben mennyien hagynak el egy országot, és az is, hogy mennyien mennek vissza.

Nézzük a magyar adatokat nemzetközi kitekintésben! Az Eurostat adatai alapján a 20-64 év közötti korosztályon belül Magyarország tekintetében külföldön él 5,2 százalék. Romániát sokszor hallom példaként: 19,7 százalék. Nézzük akkor a térséget! A magyar adathoz magasabb a szlovák, a lengyel mutató, a balti országoknál 10 százalék fölötti számokat látunk, Írország 8,8 százalék, Luxemburg - Luxemburg! - 8,1 százalék; összehasonlításképp mondom a magyar mutatót: 5,2 százalék.

Természetesen azért dolgozunk, hogy minél többen Magyarországon találják meg a számításukat. De, tisztelt képviselők, azért azt gondolom, hogy egyik évről a másikra a reálbéreknek a szintjét, a gazdaság fejlettségi szintjét nem lehet az Európai Unió legfejlettebb országainak szintjére fölvinni. A tendenciákat kell nézni, és azt kell nézni, hogy mind a gazdasági növekedés tekintetében, mind a reálbérek tekintetében egy érdemi felzárkózás valósult meg.

Azt gondolom, ennek is köszönhető, hogy nyilvános statisztikai adatok alapján 2017-ben többen jöttek haza, mint amennyien elmentek. Ezt tisztelettel

ajánlom a tisztelt jobbikos képviselők figyelmébe is. Azon dolgozunk, hogy minél többen itthon találják meg a számításukat. És ha már a fenntarthatóságnál a demográfiai ügyeket mondtam, akkor éppen ezért a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatban a családi kedvezmények összege is növekszik, a kétgyermekesek kedvezménye is növekszik. Az összes családi kedvezmény több mint 360 milliárd forintot érhet el. Ez egy olyan intézkedés, amit 2010 előtt nem láthattunk. És az otthonteremtési támogatások is a legmagasabb szintet érik el, 240 milliárd forint fölött. Ez két új intézkedés, amelyről a polgári kormányzás alatt született döntés, és a 600 milliárd forintot meghaladja a két intézkedés együttes összege, ami azt a célt szolgálja, hogy minél többen itthon találják meg a számításukat.

(13.40)

Átfogó megállapítás volt az baloldaltól, hogy ez a költségvetés jövőellenes költségvetés. *(Közbeszólás a DK soraiból.)* Itt van egy megerősítés, akkor tisztelettel a baloldali képviselőktől megkérdezem, hogy vajon akkor hogyan minősítik a 2010 előtti költségvetéseket. Jövőellenes költségvetésnek minősítették azért, mert az oktatás, az egészségügy és a jóléti funkciók szerintük nem kellő mértékű forrásokkal állnak rendelkezésre. Akkor most hadd mondjam el a számokat: 2010 óta, ha megnézzük a 2019-es törvényjavaslatot, az oktatási, egészségügyi kiadások nemcsak nominálisan, hanem az infláció szerint korrigálva, reálértelmenben is növekedtek.

Akkor nézzük meg az egészségügyi kiadásokat! Az OECD statisztikája alapján - hangsúlyozom, az OECD statisztikája alapján - 2003 és 2009 között az egy főre jutó egészségügyi kiadások csökkentek, 2009 és '16 között pedig növekedtek. Az összesítést nem én végeztem el, ez az OECD statisztikája. Tehát amikor számonkéri a kormányzat az, hogy mit csinál ezeken a területeken, akkor, azt gondolom, érdemes a viszonyítási alapot is magunk elé venni. És azt tudjuk elmondani a jövő évi költségvetésnél, hogy az említett területek finanszírozása növekszik.

Sokszor elhangzott, hogy az oktatásnál ez csak 15 milliárd forint. Akkor itt azt azért fontosnak tartom kiemelni, hogy ez a 15 milliárd forintos növekedés az európai uniós és hazai források együttes változása. Az európai uniós forrásoknál jelentős beruházások megvalósítása miatt a támogatások visszaesnek, ezt túlkompenzálják a tisztán hazai finanszírozású többletkiadások az oktatás területén. Tehát tisztán hazai forrásból jóval nagyobb a többlet, ami az oktatás területén rendelkezésre áll.

Jóléti funkciók, ez is egy régi vita. Azt gondolom, annak örülni kell, ha egyre többen munkából tudnak élni, és segélyekre kevesebb forrást kell biztosítani. Ha itt a jóléti funkciókon belül az egyes területeket megnézzük, akkor a nyugdíjaknál, ami nominálisan az egyik legnagyobb terület, a jövő évi költségvetésben nemcsak azt a vállalást viszi tovább a kormány,

hogy a nyugdíjak reálértékét meg kívánja őrizni, hanem azt is, hogy a 3,5 százalékot meghaladó gazdasági növekedés következtében a nyugdíjprémium kifizetésével számolunk, ez közel 30 milliárd forintos összeget érhet el.

Általános megállapítás volt még a jövő évi költségvetés kapcsán, hogy nem valós számokon alapszik, hiszen a zárszámadást sem ismerjük. Hát, tisztelettel elnézést kérek, de meg kell kérdezzem azt is, hogy akkor mi a vélemény a 2010 előtti költségvetésekről. Azok mennyire valós számokon alapultak? *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)*

Hallom tisztelettel képviselő asszonynak a hozzászólását. *(Dr. Apáti István: Elég kellemetlen.)* Tisztelt elnök úrtól és az Országgyűléstől elnézést kérek, de azt a vádat kaptam, hogy az eskümhöz híven a közt a legjobb tudásom szerint szolgáltam. 1998-ban léptem be a Pénzügyminisztériumba, és a legjobb tudásom szerint dolgoztam, hozzáteszem, nem állami vezetői pozícióban. Lett volna lehetőségem, ilyen felkérést nem fogadtam el 2010 előtt elvi okokból. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

Ismétlem, az eskümhöz híven a nemzet szolgálatában dolgoztam. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem látszik.)* Annak örülök, hogy anno azok a miniszterek és vezetők, tudva azt, hogy milyen a személyes beállítottságom, milyen a nézetem... - a munkámat egy bizonyos szinten végezhettem, egy bizonyos pozícióban végezhettem, és ebből nekem retorzióm nem volt. És örülök annak, hogy 2010-től olyan kormánynak dolgozhatok, amely alapértékeit tekintve személyes értékeimmel egyezik: családok, nemzet kiemelt szerepe.

És örülök annak, hogy most önök előtt nem azokról a ténybeli dolgokról kell beszámoljak, hogy túlzottdeficit-eljárás alatt voltunk kilenc évig, nem amiatt kell Brüsszelbe menjek kilincselni, hogy a hiányunk 6 meg 9 százalék, de vonjanak el uniós forrásokat tőlünk, hanem azt mondhatom el, hogy egy stabil költségvetés jellemezte a magyar gazdaságot az elmúlt években, és abban bízom, hogy ez 2019-ben is így lesz. Elnézést kérek a tisztelt Országgyűléstől, hogy a többszörös hozzászólás kapcsán nem tudtam megállni, hogy ezt a személyes részt ne mondjam el.

Ami a jóléti funkciókon túl néhány konkrét fölvetést illet, Csárdi Antal képviselő úr hosszan beszélt az ápolási díjról. Azért tényszerűen kiragadva ezt a területet hadd mondjam el, hogy 2014. január 1-jétől az emelt összegű ápolási díj összege 15 százalékkal növekedett. Bevezetésre került a kiemelt ápolási díj, 2017-től és '18. január 1-jétől 5-5 százalékkal emelkedett minden ilyen típusú ellátás összege, és az idei év januárjától új ellátásként jött létre a tartós ápolást végzők időskori támogatása, ami a gyermeküket legalább 20 éven át ápolók számára biztosít az öregségi nyugdíj mellé havi 50 ezer forint összegű támogatást. Tehát tisztelettel azt kérem az ellenzéki frakciók képviselőitől, hogy amikor egy-egy területre valamely állítást fogalmaznak meg, akkor nézzék meg, hogy konkrétan mi történt, és nézzék meg azt, hogy mit mutatnak a számok.

Az árfolyam és az infláció kérdése. Varju László képviselő úr pontosan idézte azt, hogy a kormány 2,7 százalékos inflációs prognózisához képest a jegybank a legutóbbi dokumentumában 3,1 százalékos inflációval számol. Ugyanakkor azt is rögzítsük, hogy ilyen tekintetben minden szervezet csak prognózissal bír, tényszerű információval az infláció alakulására vonatkozóan nem rendelkezik. Természetesen az inflációt illetően is vannak, lehetnek kockázatok. Van egy becslés arra, hogy az olajár hogyan alakul, van egy becslés arra, hogy a külső környezet hogyan alakul, milyen az inflációnál az úgynevezett importált hatás.

De éppen azért, mert az infláció szintjét pontosan nem lehet belőni, és látjuk azt, hogy a világgazdaságban, akár reálgazdasági területen, gondolok itt a kereskedelmi háború hullámaira, akár pénzügyi területen, gondolok itt az államadósság finanszírozásának változó szintjére számos európai, illetőleg világgazdasági területen... - a kormányzat a jövő évi költségvetésben a tartalékok megemelt összegével kalkulál. Természetesen végeztünk elemzést arra, hogy az infláció tervezett szintjétől történő elmozdulás egyik vagy másik irányba, illetőleg az árfolyam elmozdulása milyen kockázatokat jelent. Éppen ezért terveztünk nagyobb tartalékokkal. Ezen nagyobb tartalékokból 90 milliárd forint kizárólag azért használható föl, hogy a hiánycélt a kormány tartani tudja.

A vezérszónoki hozzászólások között szó volt arról is, hogy vajon célszerű-e fél évvel a költségvetési év kezdete előtt a költségvetési törvényről, illetőleg az adótörvényekről döntést hozni. Itt megint a világgazdasági folyamatokra történő hivatkozás hangzott el, illetőleg az, hogy nem ismerjük a '17-es számokat. Ugye, először azt kell elmondjam, hogy a 2017-es számokat mind a növekedés, mind az államháztartás helyzete, mind az egyéb reálgazdasági folyamatok tekintetében pontosan ismerjük.

Tudjuk, hogy a tavalyi hiány a 2,4 százalékos szinthez képest 2 százalék volt. Tudjuk, hogy az államadósság a GDP arányában 2,6 százalékponttal csökkent.

(13.50)

Tudjuk, hogy a foglalkoztatottak száma hogyan alakult. Ez nem jelenti természetesen azt, hogy az Országgyűlésnek ezen számok mellett ne kellene megismernie a zárszámadási törvényjavaslatot. A zárszámadási törvényjavaslatot a törvények szerint, a vonatkozó törvényi határidőben a kormány a tisztelt Országgyűlés elé be fogja terjeszteni. Azt szeretném csak rögzíteni, hogy a zárszámadás megtárgyalása tehát nem jelenti azt, hogy ne ismernénk azt a 2017-es bázist és ne ismernénk a 2018-as várható folyamatokat, amelyekre a jövő évi költségvetésjavaslatot terveztük.

Természetesen lehet, hogy fél évvel később más prognózist lehetne adni néhány makrogazdasági számra, de éppen ezért számolunk érdemi tartalékokkal azóta, amióta a tavaszi költségvetési tervezési és

országgyűlési jóváhagyás gyakorlattá vált. Azt gondolom, az elmúlt évek azt mutatták, hogy ez a költségvetés kiállta az idő próbáját.

Arra vonatkozóan, amire Varju László képviselő úr hivatkozott, hogy módosításra kerültek a költségvetések, tényszerűen el szeretném mondani, hogy ezek a módosítások mind 2016, mind 2017 tekintetében azért valósultak meg, mert jobb volt a költségvetés helyzete, mint amit eredetileg számoltunk. Ha úgy tetszik, konzervatív, Hargitai képviselő úr szavaival élve, kereszténydemokrata szellemiségű, ilyen értelemben kereszténydemokrata szellemiségű költségvetés készült (*Dr. Vadai Ágnes: Az milyen?*), és a többletbevételek lehetőséget adtak többletkiadások teljesítésére úgy, hogy mellette a hiánycélt tartani tudjuk.

Ebben a szellemiségben készítettük tehát a jövő évi költségvetésjavaslatot is, amely, azt gondolom, választ ad az előttünk álló kihívásokra, legyenek azok negatív reálgazdasági vagy pénzügyi folyamatok, amelyek az Európai Unióból vagy a világgazdaságból érkehetnek. Bízom abban, hogy választ ad ez a költségvetés azokra a kihívásokra, amelyek demográfiai téren előttünk vannak, választ adhatnak az ország védelmének problémáira. Természetesen számtalan dolgunk van még, de azt gondolom, hogy a költségvetés elfogadásával azokat a problémákat, amelyeket beazonosítottunk, legalább részben meg tudjuk oldani.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úrnak az igen részletes álláspontjának ismertetését. Ugyanakkor engedjék meg, hogy külön megköszönjem a személyes meggyőződésének kinyilvánítását is. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Felszólalásra következik Szatmáry Kristóf képviselő úr, Fidesz-képviselő-csoport.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint önök előtt is ismert, a kormány június 13-án benyújtotta hazánk jövő évi költségvetését a biztonságos növekedés jegyében. Mielőtt arra a témára részletesen rátérnék, amely felszólalásomnak a fő vonala, vagyis a hazai vállalkozások világának helyzetére ennek kapcsán, engedjék meg, hogy én is röviden reflektáljak a vezérszónoki felszólalásra.

Sajnos az a helyzet, hogy az elmúlt nyolc év megszokott képét nem változtatta meg, úgy látszik, az áprilisi választás eredményének ténye sem. Vagyis azt a korábbi gyakorlatot, hogy a kormány a kormánypártokkal együtt teljesen más realitást lát Magyarországon, mint ami az ellenzéki képviselők felszólalása kapcsán előttünk itt vízióként megjelenik. Nagyon egyszerűen lebutítva, talán minden magyar honfitársunk azt a két képet össze tudja vetni, hogy az ellenzéki képviselők mondandójából előtűnő képe az igaz, hogy itt egy leszakadó, szétszakadó, a tönk

szélére jutott és a holnapot talán meg sem érő Magyarországon élünk, vagy az a realitás az igaz, hogy egy lépésről lépésre haladó, napról napra építkező, évről évre előrelépő, egyébként az értékeit megbecsülő, dolgozni akaró és képes ország képe az, ami valós.

Hogy normális-e az, hogy a kormány és a kormánypártok, illetve az ellenzék ennyire különbözőképpen látja a jövőt, azt mindenki ítélje meg maga, illetve azt is ítélje meg, hogy valóban milyen ország van körülöttünk, hogy azt látjuk-e, hogy épül-szépül, bár sok teendő van még, vagy egy egy helyben topogó ország képe az, ami élénk tárul.

*(Földi Lászlót a jegyzői székben
dr. Tiba István váltja fel.)*

Meggyőződésünk, hogy az elmúlt nyolc éves munkát folytatja az a költségvetés, amelyet most benyújtottunk, és helyes irányba haladunk. Persze nem tisztünk feltétlenül mindig szembesíteni ellenzéki képviselőinket az egyetlen olyan abszolút mércével, amit egy választási eredmény mutat, és amely azt támasztja alá, hogy a két vízió közül, hogy épül vagy leépül az ország, az emberek nagy többsége mégiscsak egy épülő országot lát maga körül. Erre a további út folytatására adott megbízást mind a kormánypártoknak, mind pedig magának a kormánynak. Ezt tükrözi vissza a költségvetés.

De hogy ez nem mindig volt így, azért arra is emlékeznek nemcsak képviselőtársaink, de valószínűleg az ország is. Nem győzzük hangsúlyozni, hiszen egy költségvetés egy folyamat része, egy tükör a múlttól és egy elképzelés a jövőről, hogy ha visszaemlékezünk, nyolc évvel ezelőtt az ország valóban teljesen más képet mutatott, a mostanival össze nem hasonlítható gazdasági helyzetben volt. Valóban nagyon egyszerű lenne, de talán találó, itt már több képviselőtársam is hangsúlyozta, akár a Görögországgal kapcsolatos összehasonlítást idehoznunk a parlament elé. Látjuk, hogy Magyarország 2009-2010-ben a korábbi szocialista kormányok gazdaságpolitikájának köszönhetően hasonló helyzetben volt, mint Görögország. A 2010 után alakult új kormány egy gyökeresen eltérő gazdaságpolitikát választott, semmint azt az Európai Unió, illetve nagy pénzügyi befektető körök tanácsolták volna, és ha ma összehasonlítjuk csak az elmúlt nyolc év fejlődését Görögországgal, akkor azt gondolom, hogy minden egyébként az irányba mutat számunkra, hogy az elmúlt nyolc év gazdaságpolitikáját kell folytatnunk, hiszen Magyarország jelentősen lépett előre az elmúlt nyolc évben.

Míg talán a napokban olvashattuk, hogy Görögországot leveszik arról a lélegeztetőgépről, amelyre ugyanakkor tették rá, amikor Magyarországot rá akarták tenni. Ahhoz képest tudjuk jól, hogy a magyar gazdaság legtöbb mutatója már 4-5, némely mutatók 6 éve azt jelezték, hogy túl van Magyarország a gazdasági válságon.

A 2010-ben hivatalba lépő polgári kormány kiemelt célként fogalmazta meg a segélyalapú gazdaság

munkaalapú gazdaságra való váltását, amely közös eredmények és erőfeszítések eredményeként valóban meghozta a várva várt előrelépést. Hazánk stabil gazdasági helyzetét, a gazdaság versenyképességét, az államadósság csökkentését és nem utolsósorban azt, hogy Magyarország ma Európa egyik legjobb teljesítményt nyújtó országa lehet.

Mint jeleztem, alapvetően a kis- és közepes vállalkozások szempontjából szeretném elemezni a 2019-es költségvetést. Fontosnak tartom elmondani, hogy egy vállalkozás életében és működését tekintve mindig is meghatározó jelentőséggel bír az ország következő évi költségvetése. Abból a szempontból legáltalában mindenképpen, hogy az mennyire stabil és kiszámítható, hiszen egy vállalkozásnak, ha a terveit meg akarja valósítani, nem egy adott pillanatot, hanem folyamatokat, tendenciákat kell alapul vennie. 2010 előtt sajnos jó néhány olyan költségvetés készült, amely ezt a stabilitást és kiszámíthatóságot nem biztosította a hazai kis- és közepes vállalkozások számára. A megfelelő üzleti környezet, a kiszámíthatóság viszont további eredményekre sarkallja a vállalkozásokat, így azt lehet elmondani, hogy ezt a kívánalmat a most benyújtott költségvetés is megalapozza.

Hogy miért mondhatjuk azt, hogy a most benyújtott költségvetés és adótörvények nyertesei a vállalkozók? Engedjék meg, hogy csak három példát hozzak ide. A vállalkozókkal 2016-ban megkötött többéves bérmegeállapodás alapján jövőre tovább csökkenhetnek a munkát terhelő adók, így újabb lépéseket tehetünk a teljes foglalkoztatás irányába. Érdemes az eredmények kapcsán megjegyezni, hogy ma 750 ezerrel többen dolgoznak Magyarországon, mint 2010-ben. Nem úgy, a körülményeket figyelembe véve, mint a szocialista kormányok idején, amikor megemelték a munkavállalói járulékokat, a munkaerőpiaci járulékot, sőt még a nyugdíjas munkavállalókra is közterhet vetettek ki.

(14.00)

Az adórendszer egyszerűsítése és átláthatósága is alapvetően a vállalkozások érdeke. Ennek jegyében a szociális hozzájárulási adó mértéke jövőre a reálkeresetek alakulásának függvényében várhatóan további 2 százalékponttal, 17,5 százalékra csökken. Fontos, hogy az új szabályozás lefedi a korábban egészségügyi hozzájárulás nevet viselő jövedelmeket is, így ez az adónem lényegében megszűnik. Mindez ugyancsak éles ellentétben van a 2010 előtti kormányok adópolitikájával, amikor Magyarországon szinte mindennapos jelenség volt, hogy akár év közben is változnak az adók, az adókulcsok, kapkodás folyik az adókiadás gyakorlatát tekintve, és az adónemek száma nemhogy csökken, hanem növekszik, mértékük ugyancsak nem úgy, mint jelenleg csökken, hanem emelkedett.

S még egy példát hadd hozzak ide, kifejezetten a hazai kis- és közepes vállalkozások számára, ugyan csak az elmúlt nyolc évben kidolgozott kiva átalakításával.

A jövő évi adórendszer már 1 milliárd forint bevételig lesz választható, amely reményeink szerint több ezer vagy akár tízezer vállalkozás számára is egyszerűsítheti az adózás folyamatát. *(Sic!)*

*(Szilágyi Györgyöt a jegyzői székben
Arató Gergely váltja fel.)*

A magyar kormány 2010-ben megkezdett adócsökkentő politikája tehát folytatódik 2019-ben is. Továbbra is fontos eleme marad az arányos adórendszer, azt gondolom, az az elv, hogy aki többet dolgozik, többet is keresen, minden magyar állampolgár számára elfogadható elv, amely mentén szerveződik a költségvetés. Tehát csökkennek a munkát terhelő adók, valamint nő a vállalkozások és nem utolsósorban a családok kedvezménye.

Fontos egyébként a költségvetés elemzésekor azt is idehozunk, hogy a hazánkba érkező fejlesztési forrásokat továbbra is célzottan és hatékonyan kívánjuk a költségvetés mentén felhasználni. Vagyis ez azt jelenti, hogy a rendelkezésre álló összeg 60 százaléka a foglalkoztatás és a versenyképesség növelésére lesz felhasználva. Ez érdemben segíti elő a gazdaság növekedését reményeink szerint, segíti a beruházásokat, és valóban a foglalkoztatás bővülésén keresztül a versenyképességünket is növeli.

Az uniós források mellett még egy gazdaságfejlesztési területet érdemes megemlíteni: talán itt azt a célt, amit a kormány korábban fogalmazott meg az Irinyi-terv kapcsán, vagyis azt az iparstratégiai célkitűzést, amely 2020-ra azt a célt tűzte ki, hogy a hazai ipar a GDP legalább 30 százalékát adja, ehhez elengedhetetlenül fontos a kiemelt ágazatként azonosított szektorokban való vállalkozások közvetlen támogatása. Erre azért van szükség, hiszen ezek a vállalkozások azok, amelyek képesek a nemzetközi piacra lépni, képesek olyan piaci szegmensekben megjelenni, amelyek az ország versenyképességét hosszú távon is biztosítják.

Hadd hozzam még ide, hogy valóban a legfontosabb a hazai kis- és közepes vállalkozások számára a stabilitás, a források megléte mellett az, hogy a fogyasztás megfelelően bővüljön. Itt miniszter úr expozéjában is elhangzott, hogy nagyon örvendetes módon ötven-egynéhány hónapja Magyarországon folyamatosan nő a belső fogyasztás, hiszen ez a belső fogyasztás az, amely végső soron a hazai vállalkozások számára a piacot jelenti. Amíg van belső fogyasztás, amíg a családok többet vihetnek haza a költségvetés és az adórendszer jóvoltából, addig többet is fognak elkölteni a hazai vállalkozásoknál. Ez a forrás jelentkezik a vállalkozásoknál, ebből ők profitot tudnak termelni, hatékonyságot tudnak növelni, a foglalkoztatottságot tudják növelni. Tehát nem kizárólag öncélú, bár lehetne öncélú is a családok támogatása, de a piac erősítésén keresztül, a belső fogyasztás erősítésén keresztül minden hazai kis- és közepes vállalkozás számára is a tervezhető jövőt és a bővülést jelenti.

A jövő évi költségvetést elemezve tehát nincs kétség afelől, hogy a kormány továbbra is elkötelezett a gazdasági növekedés fenntartása, az államadósság arányának csökkentése, valamint az államháztartás stabilitásának megőrzése mellett. Természetesen köszönőviszonyban sincs - még egyszer összehasonlításként - a korábbi szocialista kormányok költségvetési politikájával, amely az államháztartás stabilitása jegyében egyet jelentett a folyamatos adóemelésekkel és új adók kivetésével.

Azt gondolom, az elmúlt évek gazdaságpolitikai intézkedéseinek eredményei mára vitathatatlanok. A gazdasági növekedés meghaladja az uniós átlagot, az államadósság évről évre folyamatosan csökken, és mindeközben az államháztartás hiánya pedig rendre teljesíti az európai kritériumokat.

Mindez szöges ellentétben áll a 2010 előtti gazdasági helyzettel. Ezért is tudjuk mi mindenképpen ezt a költségvetést támogatni, és tudjuk azt mondani, hogy a hazai kis- és közepes vállalkozások számára is - még egyszer - ez a költségvetés a stabilitás és a biztos növekedés legjobb feltétele.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportjából. Öné a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is jó lenne helyre tenni egy-két dolgot, mert valószínűleg ugyanazok vagy akár még erősebbek a kritikai észrevételeink a balliberális kormányokkal és az általuk elkészített költségvetéssel kapcsolatban, mint önöknek, tisztelt kormányparti képviselőtársaim. Na de: 2018-at írunk. A 2019-es költségvetésről vitatkozunk, közel egy évtizedre visszautogatni, vagy akár lassan másfél évtizedre, az nem éppen egy helyénvaló dolog, meg egyébként tetszetek volna őket elszámoltatni - tudják?! Tehát nem itt kell ágaskodni meg trollkodni egy költségvetési vitában, hanem hogyha ekkora nagy a lendület, akkor miért nem számoltatták el a balliberális kormányok felelőseit 2010 és 2014 között? Semmit nem tettek ennek érdekében, teljes kudarcot vallottak.

Ugyanakkor arra is felhívnam a figyelmüket, hogy 2010-2015 között öt évig, majdnem napra pontosan öt évig volt kétharmados felhatalmazásuk. Most harmadszor is kétharmaddal nyerték a választásokat, a saját kétharmados lehetőségeikhez mérjék magukat, és ne a balliberális kormányokkal próbáljuk magukat összehasonlítani, mert a két szemlélet között egyébként, úgy gondolom, hogy nem kell magyarázni, hogy mekkora különbség van.

Önök mégis folyamatosan ezt a 2010 előtti visszautogatást végzik, amely, ahogy telik az idő, egyre inkább gyengülő érvrendszer és egyfajta gyengeséget sugall a kétharmados felhatalmazásuk ellenére. Bár nem vagyok közgazdász, tisztelt államtitkár úr, de

azért néhány kijelentésével vitatkoznék, akár az államadósság kapcsán is.

Úgy gondolom, hogy az államadóssággal vívott honvédő háborúban nem állunk olyan jól, mint ahogy azt önök próbálják bizonyítani, hiszen a 76 százalékos GDP-arányos adósság vagy egy más számítás szerint a 80 százalékos fölötti, 83 százalékos körüli államadósság főleg annak a tükrében nem túl acélos, hogy a 3000 milliárd forintos lenyúlt magánnyugdíjpénztári vagyonnak valahányad részét - egyszer majd megtudjuk, hogy milyen arányát - belepumpálták az adósságcsökkentésekbe, és ennek ellenére újratermelődött ez az adósságállomány.

Nem csoda egyébként, ha nem állunk jól, ez egy nemzetközi uzsora, amiből soha nem lehet kijönni. Mint ahogy a törvényesített uzsorának egy másik formája, a devizahitelek állapota, a devizaalapú hitelek jelenlegi helyzete, államtitkár úr, ez sem annyira jó, mint ahogy ön felvázolta. Bár általában azt éreztem az ön válaszában, hogy Magyarország már valahol félúton van Svájc és Kuvait között, tehát egy ilyen mesterségesen generált álmvilágot vázolt fel, amely lehet, hogy az ön képzeletében létezik, és lehet, hogy Budapest bizonyos kerületeiben... - hát persze, a papír, hogyne, laboratóriumi körülmények között könnyű gyógyítani a legsúlyosabb betegséget is, csak a valóságban, a kórházakban a betegeket, a hús-vér embereket nehéz gyógyítani. Ugyanez a különbség az elméleti számítás, meg a gyakorlat között is.

Államtitkár úr, mondok akkor önnek még egy érdekes adatsort. Körülbelül nettó 200 ezer forint a magyar átlagfizetés. Mondjuk, Budapesten ez 10-20 százalékkal magasabb. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében a legalacsonyabb, nettó 138 ezer forint, de amikor ezt mondom, ha ezt hallaná egy szabolcsi ember, akkor megkérdezné, hogy de hol az a nettó 100 ezer vagy hol az a nettó 90 ezer forint, mert sokan még annyit sem keresnek meg, sokan legfeljebb 52 ezer forintot keresnek.

(14.10)

Átlagban tehát lehet mondani, hogy nem annyira rossz a helyzet, bár megjegyzem, hogy a mai lakhatási költségek, élelmiszerköltségek, gyermekneveléssel kapcsolatos költségek tekintetében még a 200 ezer forint sem sok, nemhogy a 138 ezer; vagy hogy a 100 ezer forint alatti mire elég, azt tessék majd egyszer elmagyarázni egy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei munkavállalónak, tisztelt államtitkár úr. Valószínű... (Dr. Hoppál Péter közbeszól.) Persze, statisztikailag, hát hogyne! (Dr. Hoppál Péter: *A tudomány ága a statisztika...*)

A másik nagyon fontos kérdés, mielőtt választókerületi problémákra térnék rá... (Dr. Hoppál Péter közbeszól.) Tessék gombot nyomni és majd úgy válaszolni!

Az ország munkanélküliséggel leginkább sújtott egyik térségében, általában egyébként az észak-alföldi

régióban, különösen a mi megyénkben, ott a keleti végeken a munkanélküliséggel együtt van jelen a legsúlyosabb munkaerőhiány, amely különösen egyébként a mezőgazdaságot sújtja, és részben az építőipart is. Ez egyébként szoros összefüggést mutat a közmunka jelenlegi megszervezésével, a közmunka jelenlegi állapotával.

Még mielőtt megpróbálnák félremagyarázni a szavaimat, egy szóval sem állítom, hogy nincs szükség közmunkára. Szó sincs arról, hogy a Jobbik ellenzi a közmunkát. A közmunka jelenlegi rendszerén azonban változtatni kellene, ugyanis az nonszensz, hogy több száz ember van egy ötezer lakosú településen - mint például, mondjuk, Csengerben - közmunkán, tisztelt államtitkár úr, miközben a helyi vállalkozók, legyenek azok építési vállalkozók vagy kis és közepes családi gazdaságok, munkaerőhiánnyal küszködnek, és több tíz vagy több száz kilométerről kell adott esetben munkaerőt hozniuk. Ez teljesen felfoghatatlan.

Ami pedig - az időkeret szűkössége miatt egy kicsit tempósabban kell haladnom - a választókerületi problémákat illeti, itt három komoly infrastrukturális javaslatot nyújtottam be, amelyek az egészségügyi és egyéb infrastrukturális beruházásokat érintik. A háromból kettő miniszterelnöki ígéretet kér számon, korábbi miniszterelnöki ígérettel függ össze. Növekvő sorrendben mondanám ezeket. Legyenek szívesek odafigyelni, és kérném a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei képviselőtársaimat, hogy támogassák ezeket a javaslatokat, hogy ne csak a kisvárdai kórházat fejlesszék - nagyon helyes, hogy fejlesztették, a kisvárdai emberek is megérdemlik -, de a mátészalkai kórház fejlesztésére azt a bizonyos 750 millió forintot, ami elegendő lenne az ultrahang-, a röntgengépek cseréjére, az elavult CT-berendezés cseréjére, MR-gép vásárlására, szíveskedjenek odaadni, hiszen ahogy megérdemlik az ország fejlettebb térségében élők, úgy megérdemlik a szatmári emberek is azt, hogy egyenlő eséllyel gyógyuljanak, és ugyanazokhoz a vizsgálati lehetőséghez helyben, több száz kilométeres utazás nélkül hozzájussanak.

Akkor most következzenek a két miniszterelnöki ígéret, talán még a három és fél percbe belefér. Az egyiket, a kisebb volumenű 2017. május 4-én ígérte meg Orbán Viktor Csengerben a járási tanuszoza avatásakor, a délelőtti órákban, mielőtt eleredt az eső, nevezetesen a csengeri büntetés-végrehajtási intézet megépítését. Azt mondta szó szerint a miniszterelnök úr, hogy ahogy számíthatott ő és a kormány eddig mindig a környékbeli emberekre, úgy számíthatnak az emberek is a Fidesz-kormányra és Orbán Viktorra, és mindenképpen meg fog épülni a csengeri bv-intézet is. Na, ez egyelőre egy füstbe ment terv. A börtönépítés tervezett helyszínén az őzek és a nyulak szaladgálnak jelen pillanatban, a legelő-szántó terület nem vesztette el legelő-szántó jellegét, ez mezőgazdasági szempontból persze lehetne egyébként akár üdvös is, de ott építkezésnek ma nyoma sincs, pedig a megismételt közbeszerzési eljárás tudtommal eredményes lett.

Körülbelül 11-12 milliárd forint kellene legalább ennek a bv-intézetnek a megépítésére, de országosan leállították ezt a programok a mi információink szerint. Cáfolják meg! Én nagyon örülnék egyébként, ha nem lenne igazam, én örülnék, ha tévednék, és akár Kontrát államtitkár urat is kérdezhetném, hogy mi ezzel kapcsolatban a helyzet. 250 embernek ígértek ugyanis munkahelyet három évvel ezelőtt. Legalább 80 ember otthagya a korábbi munkahelyét a hivatásos karrier reményében.

Információm szerint most nekik azt ajánlják, hogy Csengerből menjenek át, mondjuk, Sopronkőhidára az ottani bv-intézetbe. Köszönjük szépen ezt a fajta karriert! *(Korózs Lajos: Közel van!)* Persze, a szomszédba küldték őket rögtön, az ország egyik legkeletibb városából átküldték őket a nyugati határra. Nem tudom, hogy ha önök kaptak volna annak idején ilyen munkaajánlatokat, munkalehetőséget, akkor vajon mit szólnak volna hozzá. Egyébként pedig a toborzást irányító parancsnokot tudtommal átvezényelték Nyíregyházára.

Tehát úgy néz ki, hogy az egészből semmi nem lesz. Addig ígérték az embereknek, a csengerieknek és a környékieknek ezt, amíg ennek hatására, mondjuk, nem szavaztak a Fideszre, utána pedig „majd lesz valami, nem annyira fontos ez már az önök számára” alapon gondolkodnak.

S egy örökzöld sláger, amit lassan negyedszázada ígérnek a környékieknek, és igazából nemcsak a szatmári térséget, hanem a megye egy jelentős részét is érinti, bár közvetlenül nyilván minket, az az M49-es gyorsforgalmi elkerülő út ügye. A harmadik indítványom ennek a megépítését célozza. Nagyon sok ígélet elhangzott ezzel kapcsolatban. Én mondanék itt is néhány konkrét adatot. Orbán Viktor ezt először 2016 késő őszen, a román választási kampány hajrájában ígérte meg. Aztán a második ígélet szintén az ominózus tanuszoda-avatáskor, 2017. május 4-én hangzott el, hogy ennek az építését meg fogják kezdeni. Tudjuk azt, hallani ilyenekről, hogy tervezés, hatástanulmányok elkészítése, engedélyek beszerzése folyamatban van, de egy méter út még nem épült meg, holott egy 2006-os kocsordí forgalomszámlálás adatai szerint 10 324 gépjármű haladt át 24 óra leforgása alatt a háromezres településen. 2010-ben ez a szám már 16 ezer körül mozgott, és azóta is csak is növekedett ez a szám, ilyen értelemben tehát romlottak az adatok.

Mind a csengersimai, mind pedig a tiszabecsi hátforgalom Győrtelek egy kisebb részén, Kocsord és Mátészalka teljes területén áthalad, óriási a balesetveszély, a közlekedésbiztonság nagyon rossz állapotban van, a belterületi ingatlanok állapota jelentősen leromlott, a falak megrepedtek, az utak keskenyek, nyomvályúsak, és egyébként kereskedelmi és gazdasági szempontok is alátámasztják ennek az építkezésnek a szükségességét.

Úgyhogy nagyon szépen kérem önöket, hogy mind a mátészalkai kórház fejlesztését, mind a csengeri bv-intézet megépítését és az M49-es elkerülő út megépítésének legalább a megkezdését szíveskedje-

nek támogatni, hiszen ez egy pártpolitikai vitákon felül álló, összmegeyi érdek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Földi László képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport. Ön a szó, képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az áprilisi választások tétje biztonságunk és fejlődésünk mellett a stabil és kiszámítható költségvetés volt, amelyet ezúton nyugtázhatok is, hiszen a Fidesz-KDNP-kormány letette az asztalra azt a tervzetet, amelyet a kiszámíthatóság és a gyarapodás jellemez. Meggyőződésem, hogy a 2019-es költségvetés tervezetével könnyű azonosulni. Néhány példát kiragadva hadd támasszam alá a megállapításomat!

Magyarország jövő évi költségvetését a biztonságos növekedés jellemzi. A mai, migrációs ostromtól görnyedő Európa testében, túlzás nélkül állíthatjuk, hogy a létszükséges szerveket mi, magyarok a visegrádi négyekkel együtt működtetjük. Nem lehet elégszer elmondani, hogy elsők között ismertük fel a migráció veszélyét, és elsők között mondtuk ki, és most is az alapcredónk egyike, hogy biztonság nélkül nincsen jólét.

Az elmúlt nyolc év sikeres gazdaságpolitikája és igazoltan jó stratégiai döntései lehetővé teszik, hogy a jövőben is további adócsökkentésekkel könnyítsünk a magyar emberek terhein, valamint a családtámogatási rendszer bővítésével okkal bízhatunk abban, hogy még több gyermek fog majd születni az elkövetkezendő esztendőkből.

Tisztelt Képviselőtársaim! Többségünk itt a teremben édesanya, édesapa vagy jómagam már majdnem ötszörös nagyapa, ezért amikor családbarát Magyarország építéséről döntünk, akkor mindig nagyot dobban a szívem, és üdvözlöm a kormány azon intézkedéseit, amely elkötelezett a gyermekvállalás ösztönzésére, a gyermeket nevelő családok támogatásának kiterjesztésére, valamint a családok életminőségének javítása mellett. Itt hadd mondjak konkrét példákat saját környezetemből! Az én egyik munkatársam három gyerekkel nem fizet adót, például szja-t, mert nem kell, mert a jövedelme alapján nem szükséges; vagy az ingyentankönyvnek mekkora sikere volt az iskolákban, abban az iskolában is, ahol én sokáig tanítottam; vagy a nők 40 éves szolgálattal elmehetnek nyugdíjba, így mennyit tudnak segíteni a fiatalokon, a gyermekeiken, az unokáikon. Tehát én azt gondolom, el is mondhatjuk, hogy ezekkel az intézkedésekkel a magyar családok európai viszonylatban is példaértékű támogatást kapnak.

Mindezek mellett a kétharmados többséggel megválasztott parlament - teljes szívvel a háromharmadot szolgáló kormány - képviselőjeként kiemelem azt a stratégiai célkitűzést, ambíciót, amely célul tűzi ki, hogy minden magyar ember dolgozhasson, aki

akar és tud, és meg is érje dolgozni itthon, Magyarországon. Tehát nem kevesebbről van szó, mint a teljes foglalkoztatottság eléréséről.

(14.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy egy kicsit a sport területéről is szóljak, és a saját városomon, Cegléden keresztül beszéljek a sport fontosságáról. Első és másodosztályban szereplő látvány-csapatsportágak mellett a küzdősportok területén is eredményes a városunk. Az elmúlt olimpiákon a ceglédi sportolók kiválóan teljesítettek, a város méretéhez képest komoly sportmúlttal, -jellel és reményeim szerint -jövővel is rendelkezünk. A városban átadott vagy folyamatban lévő, esetleg tervezés alatt álló sportlétesítmények elsődleges célja nem az élsport szolgálata, hanem az utánpótlás mellett a mindennapos testnevelés, a mindennapos testmozgás helyszínékként is szolgálnak. Erre a legjobb példa a teljesen felújított városi uszoda.

A ceglédi sportolók sikerei a kiváló csapatmunkán túl és a mindenre elszánt, lehetetlent nem ismerő sportolói szív kitartása mellett valahol ott állunk mi, politikusok, akik úgy döntöttünk, hogy a sportra mint stratégiai ágazatra számítunk, és úgy tekintünk rá. A sportágazat legfontosabb célkitűzése meggyőződés szerint, hogy Magyarország sportnemzetből sportoló nemzetté váljon.

Ezzel természetesen ráirányul a figyelem a lakosság egészségügyi állapotának további javítására, és a rendszeresen sportolók számának növelésére, amelynek hosszú távon egyenes következménye lesz az egészségügyi kiadások csökkentése. Meggyőződésem szerint minden sportra, sportfejlesztésre, sporteseményre elköltött forint nettó nyereség, amelynek elsődleges haszonélvezői nem valószínű, hogy mi leszünk már, de a jövő generációi, az unokáink biztosan.

Kiemelten fontosnak tartom a tanuszodai, tornatermi programot, amely 2014-ben indult, és reményeim szerint a következő esztendőkből újabb intézmények jutnak ilyen létesítményekhez. Nagyon fontosnak tartom, hogy 2009-ben a költségvetési támogatásból mintegy száz feletti hazai rendezésű kiemelt nemzetközi sportesemény lesz az országban, amely rendezvények elviszik hazánk jó hírét, hiszen a korábbi években megrendezett világversenyek mintaértékűek, példaértékűek voltak, és igen pozitív bírálatot kaptak mind nemzetközileg, mint pedig itthon is.

Ezen túlmenően a költségvetés forrást biztosít az utánpótlás-nevelési programok támogatására, illetve az akadémiai rendszerek fejlesztésére. A versenysport mellett meghatározó sportszakmai feladat a szabadidősport-programok, a diák- és felsőoktatási sport, illetve a fogyatékos személyek, valamint a hátrányos helyzetű társadalmi rétegek sportjának támogatása is. Az erre utaló forrásokat a jövő évi költségvetés tervezetében megtalálhatjuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Meggyőződésem, hogy a 2019. évi költségvetés tervezete jól szolgálja azokat a célokat, amelyeket a kormány, illetve a parlament már 2010-ben megfogalmazott, és a költségvetés tervezetét jó szívvel ajánlom a Háznak elfogadásra. Reményeim szerint ez meg is fog történni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatjuk munkánkat, tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy Harrach Péter frakcióvezető úr arról tájékoztatót, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja a vitában a további frakcióidőkeretéről a Fidesz képviselőcsoportja javára lemond. *(Derültség és taps az ellenzéki padsorokban.)*

Köszönöm a véleménynyilvánítást. Kérem a munkatársakat, hogy az időkereteket a bejelentésnek megfelelően módosítsák.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel köszöntöm valamennyiünk nevében a karzaton helyet foglaló, a vácegresi lakóotthonból érkező kedves vendégeinket. Köszöntjük önöket. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most felszólalásra következik Harangozó Tamás képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Őné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mielőtt belekezdene a konkrét felszólalásomba, amely a honvédelmi tárca és a terület költségvetését érinti, hadd olvassak fel egy hírt itt a költségvetés tárgyalásakor, mert azt gondolom, hogy egy elég időszerű hírről van szó, tekintve, hogy ma délelőtt a kormány, az Állami Számvevőszék, a Költségvetési Tanács és mindenki elmondta, hogy mennyire rendben van ez a költségvetés és minden szupi. Mondanám, hogy mi a cikk címe: „Beszakadt a forint, történelmi mélyponthoz közelít az árfolyam”. A történelmi mélypont közelébe gyengült szerdán a forint az euróval szemben a bankközi devizapiacon. Az eurót 327,32 forinton jegyezték.

Ezt csak azért érdemes megjegyezni önöknek, mert ha ez így folytatódik, akkor nagyjából a költségvetés végszavazása előtt kell ezt a költségvetést úgy, ahogy van, kidobni, visszavonni, és valószínűleg majd szeptemberben valami mást a parlament elé betervezni. Már amennyiben be akarják tartani a saját törvényeiket, hiszen a Költségvetési Tanácsnak ebben a tekintetben nem lehet mozgástere. Ha a költségvetés ilyen szinten el van számolva, akkor azt a Költségvetési Tanács nem hagyhatja jóvá, ezt önök is pontosan tudják, és ez a döntés még a következő napokban előttünk fog állni.

Tisztelt Országgyűlés! A lezüllesztett közmédiából ordító kormánypropaganda és a valóság között az élet szinte minden területén óriási szakadék tátong. Különösen igaz ez a Magyar Honvédség tekintetében. Miközben a Fidesz másról sem szónokol, mint az ország védelméről, addig Orbán Viktor 2010 óta tartó kormányzásának egyik legnagyobb vesztese a Magyar

Honvédség volt. A 2010-14-es kormányzati ciklusban óriási forráskivonást hajtottak végre, a védelmi kiadások arányát példátlan módon nemhogy 1 százalék alá, de a 0,7 százalékot is éppen hogy csak elérő módra csökkentették.

Soha nem látott mértéket öltött a Magyar Honvédség létszámhiánya, hét év alatt egyetlen jelentősebb fegyverrendszer beszerzése sem történt, miközben a felszerelések amortizációja minden évvel egyre nagyobb mértékben ássa alá az eszközök hadrafoghatóságát. Bár jól működő tartalékosrendszerre van szükség, annak a kialakított struktúrája és óriásira duzzasztása a védelmi képességeket érdemben nem javította, miközben a Magyar Honvédség modernizációja, a haderő professzionális állományának feltöltése elől vonta el a forrásokat.

Ilyen előzmények után próbálják óriási fordulatként és világraszóló győzelemként előadni a védelmi kiadások 2016-ban megkezdett lassú emelkedését. Azonban ez kármentésre is alig elég, nemhogy védelmi modernizációra. A pluszforrások döntő része ugyanis a korábbi bérfagyasztások miatt egyébként égetően szükséges illetményemelésnek és a drámai létszámhiány csökkenésének fedezetét biztosította.

Mindezek mellett a 2019-es évre tervezett 80 milliárd forintos forrásbővülés nyilvánvalóan elégtelen érdemi szervezeti és haditechnikai modernizáció megvalósítására. Ezt mutatja, hogy a forrásbővülés ellenére a felhalmozási kiadások növekedése korántsem olyan látványos, a korábbi megszorítások fényében pedig még csak elégségesnek sem tekinthetők. Például a 2013 óta ígérgetett helikopterképesség-fejlesztési tervek tükrében, amiről, emlékszünk, Hende Csaba akként nyilatkozott, hogy 2014-ben egy gombnyomásra el lehet indítani, a légierő fejlesztésére betervezett 8 milliárd forintos előirányzat teljesen komolytalannak tűnik.

Emlékezetes, hogy 2012-ben Orbán Viktor kormánya történetének egyik legnagyobb mértékű megszorítását hajtották végre a Magyar Honvédségnél. A Magyar Honvédség padlóra küldése után ekkor vállaltak kötelezettséget arra egy kormányhatározatban, hogy 2016-tól évente a GDP 0,1 százalékával növelni fogja a védelmi kiadásokat. Majd az elmúlt években jöttek a nagy ígéretek és fogadkozások, hogy gyorsítanak ezen a tempón, és 2024-re a védelmi kiadások elérik a GDP 2 százalékát.

Ehhez képest mit látunk? Idén is és jövőre is csupán 0,1 százalékkal növekszik a védelmi kiadások GDP-hez viszonyított aránya. Egyszóval, éppen csak a korábban vállalt kötelező minimumot tartalmazza a jövő évi költségvetés tervezete is; mindezt úgy, hogy propaganda szintjén a védelem abszolút elsőbbséget élvez, és állítólag szárnyal a gazdaság.

(14.30)

Mikor tervezi a kormány beváltani hangozott ígéreteit, ha nem most? Hiszen a jövőben még a kormány

szerint is gazdasági válságra kell készülni, ezt a vezérszónoklatban a miniszter úr is elmondta, csökken Magyarország EU-s támogatása is, összességében tehát a költségvetési mozgástér még a kormány várakozásai szerint sem javul. Mindezek ismeretében miként lehet az, hogy a kormány csak a 2012-ben elhatározott minimális mértékben növeli a finanszírozás arányát? Így hogyan tervezik elérni 2024-re a kormányhatározatban előírt 2 százalékos arányt? Legalábbis a matek szerint ez így nem fog kijönni.

A győzelmi jelentések ellenére egyértelmű, hogy a honvédelmi miniszter sem büszke erre a költségvetésre, és nem szívesen vállalja fel azt. Mással aligha magyarázható az, hogy soha ennyire kevés konkrétumot, soha ennyire kevés adatot nem tartalmazott a védelmi költségvetés. 2010 után Hende Csaba először a korábban nyilvános létszámadatokot szedte ki a költségvetési és a zárszámadási törvényből, mostanra azonban eljutottunk odáig, hogy a személyi, dologi és felhalmozási kiadások fejezeti szintű átfogó bemutatása is hiányzik az indoklásból, azokat az érdeklődő állampolgárok az egyes címek költségvetéséből nyertetik ki.

Jellemző a fejezeti indoklásra, hogy a korábbi évektől eltérően még a fontos indikátornak tekintett személyi juttatások, dologi kiadások, felhalmozási kiadások részarányát sem rögzíti. A fejezeti indoklás a korábbi évektől eltérően a futó fejlesztési programokat sem nevesíti.

A folyamatos hivatkozási alap a Zrínyi 2026 program, de nem derül ki, hogy az e fantáziánév alatt megjelenő források tulajdonképpen milyen célokat szolgálnak. A HM már lassan hagyományt csinál belőle, hogy valami fantáziánévvel illeti a fejlesztési programokat, mintha valami új, nagy ívű, sokéves tudatos fejlesztési programról lenne szó. Régen ez volt a Hadik-terv, a 2017-es költségvetésben a honvédelmi szakpolitikai program - HSZP - alapján futó programokról beszéltek. A 2018-as költségvetés új varázs-szava a Zrínyi 2026 program. A 2019-es költségvetésben az előterjesztő eljutott odáig, hogy ahol bármilyen pluszforrást biztosít, ott a magyarázat helyén csupán a Zrínyi 2026-ra hivatkozik, ebbe pedig aztán belefér bármi.

A fejezeti indoklás az illetményrendezést, a már futó fejlesztési programokat és minden elképzelhető fejlesztést ideért. Az indoklás szerint a Zrínyi 2026 megvalósítására 64 milliárd forint áll rendelkezésre. Hogy e sok cél közül mire is terveznek ennyi pénzt elkölteni, az nem derül ki, továbbra sem világos. Persze gondolhatnák képviselőtársaim, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság tagjai számára erre nagyobb rálátást biztosít a kormány. Ha ezt gondolják, akkor tévednek. A Honvédelmi Minisztériumnak a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság egyik 2017-ben tartott zárt ülésén csak egy megdöbbenően elnaggyolt, a stratégiai célkitűzéseket és a prioritások megjelölését is nélkülöző, rendkívül gyenge színvonalú prezentációt sikerült előadni a Zrínyi 2026 programként.

A költségvetési javaslatban szereplő ezerfős létszámfejlesztés tényleges hatása sem látható az előterjesztésből. Nem tudható, hogy pontosan mely területeken terveznek létszámfejlesztést, milyen arányban érinti a katonalétszámot, s a többi. Kérdés például, hogy a tartalékosrendszer fejlesztése is megjelenik-e ebben az állományi létszámban.

A legfőbb kérdés tehát nem derül ki a számokból, hogy létszamarányait tekintve a Magyar Honvédség közelebb vagy távolabb kerül-e a professzionálisabb, korszerűbb haderőhöz. A propagandisztikus elemek súlya és a tartalékosrendszer túldimenzionálása miatt sajnos túl sok illúzióknak nem lehet a választ illetően.

Összességében tehát elmondható, hogy a 2019-es költségvetésben a transzparencia hiánya immár olyan fokú, hogy azt felelős képviselő nem szavazhatja meg. Azonban az sem ad okot túl nagy meglepedésre, ami látható belőle.

Noha egyes elemek, mint a katonák illetményrendezésének folytatása vagy a létszámhiány csökkentésének célul tűzése üdvözlendő, mégis ez a költségvetés inkább a stagnálás, mintsem a továbblépés költségvetése a Magyar Honvédség számára.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Pósan László képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

DR. PÓSAN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az előzetes állításokkal, az előzőekben elhangzott állításokkal szemben én szeretném megerősíteni azt, hogy véleményem szerint a 2019-es költségvetés a biztonságos növekedés költségvetése, és hogyha csak az oktatás, a tudomány vagy a kutatás területére fordítjuk a figyelmünket és ezeket a fejezeteket nézzük, akkor az ott szereplő számok egyértelműen alá is támasztják ezt. Mindez az előrelátó tervezésből következő pénzügyi stabilitásnak és tartós gazdasági növekedésnek köszönhető.

A köznevelési feladatok ellátására valamelyest több pénz jut, ez egy 15 milliárdos keret. A '18-as támogatási előirányzathoz képest egy durván 6 százalékos növekedést tapasztalunk, és a növekvő tételek között olyan elemek szerepelnek, mint a pedagóguséletpálya és a -minősítés további többletei, ez mintegy 7,1 milliárd forint, vagy a minimálbér és a garantált bérminimum emelkedése miatti többlet, ez 7,6 milliárd, de emelkedik a Klebelsberg-ösztöndíjprogram, vagy a Határtalanul! program támogatási többlete is növekszik, és ne felejtjük el azt sem, hogy az állam továbbra is ingyenesen biztosítja a tankönyveket, ami megint csak nem kis tétel. A fellendülő gazdaságnak folyamatos és egyre növekvő szakképzettmunkaerő-utánpótlásra van szüksége, ezért fontos a szakképzési centrumok működésének további erősítése, a szakképzési intézmények képzési, átképzési kínálatának

szélesítése, bővítése, és elsődleges nemzetgazdasági cél a foglalkoztatottság további növelése. Ennek érdekében tovább kell erősíteni a szakképző intézmények és a gazdasági szereplők együttműködését a munkaerőpiac változásaihoz való rugalmasabb alkalmazkodás és a szakképzési intézményrendszer hatékony működtetése érdekében.

A szakképzési centrumokban folyó felnőttoktatás előirányzata 2019-ben a jelenlegihez képest egy 4,3 milliárd forintos többletet mutat, összességében ez a keret egy 12,3 milliárdos tétel, és ugyanakkor a tervezet szerint ez egy felülről nyitott alapot képezne, amennyiben szükséges, akkor ezt lehetne bővíteni.

A szakképzési, felnőttképzési támogatások a Nemzeti Foglalkoztatási Alap fejezetében szerepelnek a képzési alaprésznél 31,9 milliárdos összeggel, ami, azt gondolom, elég figyelemreméltó és imponáló. Ez az előirányzat biztosít forrást a Szabóky Adolf szakképzési ösztöndíjhoz, amelynek a kerete egy 9 milliárdos tétel; a tanulmányi ösztöndíj célja az, hogy a hiányszakmákat választókat ösztönözze, és csökkentse a lemorzsolódást, ez tanulónként 10-15 ezer forintos ösztöndíj/hónap, és egyúttal az alacsony tanulmányi átlagot produkálók számára felzárkóztató oktatást is lehetővé tesz. A 2016/17-es tanévben az érintett tanulói létszám, akik ilyen ösztöndíjban részesültek, 35 990 fő volt, tehát látható, hogy ez egy igen komoly létszám. De a szakképzési hídprogram ugyancsak szerepel, itt 8-10 ezer forint/hónapos ösztöndíjakkal találkozhatunk, ennek a forrásigénye durván 1 milliárd forint.

A vállalatok részéről jelentős érdeklődés mutatkozik a beruházásösztönző képzési programok és tanulmányfejlesztés támogatása iránt. A tanulmányfejlesztési támogatások, amelyek egyedi miniszteri döntéssel nyújthatóak, nagy számban generálnak új tanulószerezéseket is, ebből következően ez egy olyan irány, amit érdemes folytatni. 2019-ben ennek a finanszírozási igénye 8 milliárd, jelenleg 45 futó projekt van, és további 41-gyel összefüggésben vannak tárgyalások.

A felsőoktatás célkitűzése 2019-re az ágazat versenyképességének további javítása, a gazdaság és a munkaerőpiac igényeinek minél jobb érvényesítése, a műszaki, informatikai és természettudományos képzések, valamint a pedagógusképzés súlyának növelése. A felsőoktatás a képzés, oktatás mellett kutatási, fejlesztési, innovációs feladatokat is ellát, amelyek az oktatás megalapozásán túl szolgálják a tehetséggondozás, utánpótlás-nevelés feladatát is. A célok elérésének eszköze a tehetséges hallgatók, doktorjelöltek, oktatók, kutatók kiemelt támogatása és az intézmények feladat- és minőség alapú finanszírozása. A felsőoktatási intézmények oktatási és kutatási tevékenységük mellett fontos szerepet töltenek be szűkebb-tágabb térségükben, arra komoly hatást is gyakorolnak. Ez az úgynevezett harmadik misszió; közvetett, közvetlen gazdasági szerep, kulturális funkció egyaránt idetartozik.

A felsőoktatási intézmények beruházásainak következő évi támogatása többletet mutat, mintegy 19,4

milliárd forinttal, a Stipendium Hungaricum program úgyszintén emelkedik, a felsőoktatási képzések finanszírozása vagy éppen a doktorandusz hallgatók képzésének és ösztöndíjkeretének a forrása ugyancsak bővül, ahogy a hallgatók szociális ösztöndíja is, amelyet a HÖOK-kal való megállapodás alapozott meg. A nem állami felsőoktatási intézmények mintegy 7,7 milliárdos többlettel számolhatnak a 2019-es esztendőben. A felsőoktatás esetében a 2019. évi támogatás mintegy 11,1 százalékkal nagyobb, mint az ez évi.

(14.40)

Tudomány, kutatás, innováció úgyszintén egy fontos terep. A 2018. évi áprilisi választás után megalkult új polgári kormány az Innovációs és Technológiai Minisztérium létrehozásával a hazai tudománypolitika egységes szemléletű kezeléséért felelős szervezetet hozott létre. Mindez nem előzmény nélküli, mert a kormány már korábban megkezdte az úgynevezett tématerületi kiválósági támogatások rendszerének kialakítását a felsőoktatási intézményeknél, azaz a céllal, hogy az intézmények inter- és multidiszciplináris jelleggel összehangolják kutatásaikat, erősítve ezzel a hazai innovációt, vállalatokkal való együttműködésekkel, gazdasági szerepvállalásokat. Ennek köszönhetően jelentősen megnőtt a felsőoktatási intézmények piacról származó saját bevétele.

A felsőoktatási intézményeknél a rendszerszintű, intézményekre lebontott stratégiai koordinációval az eddigi gyakorlat tapasztalatai alapján hatékonyabban biztosítható a teljes felsőoktatási rendszer K+F+I, azaz kutatás-fejlesztés-innováció szerepvállalása, eredményes működése, az állami költségvetésen túli egyre jelentősebb saját bevételeket hozó képessége.

Az egyetemeken már érzékelhető külső tőkebevonási képesség lényegében a felsőoktatási államtitkárság tudományos koordinációs tevékenysége nyomán bontakozott ki, amikor az állami költségvetési kutatási és innovációs források megoszlottak az EMMI, a Miniszterelnökség alá tartozó Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal, valamint a Magyar Tudományos Akadémia között. Ugyanakkor a felsőoktatásban megjelenő kutatási eredmények, a vállalati szektorral kiépülő együttműködések azt jelzik, hogy hasznos és szükséges a hazai tudománypolitika egységes szemléletű kezelése. Ebből következően hasznos és szükséges, hogy a hazai kutatás-fejlesztési és innovációs feladatok ellátását finanszírozó költségvetési támogatások is egy helyen, az Innovációs és Technológiai Minisztériumnál kerüljenek tervezésre, azaz a felsőoktatási intézmények K+F-re fordítható 29,1 milliárd forintja, az OTKA 12,7 milliárd forintja és az akadémiai kutatóhálózat intézményeinek kutatási tevékenysége is így kiemelten fontos szakmapolitikai céllal, a hazai K+F+I erősítéséhez csatlakozni tudjanak.

A 2019. évi eredeti kiadási előirányzatban az MTA kutatóintézeteinek és támogatott kutatóhelyeinek 37,2 milliárd forintos keretéből 20,1 milliárd az

ITM fejezeténél van nevesítve. Ez a tény az elmúlt hetekben politikai históriává vált, ugyanúgy politikai históriává, mint korábban a kancellária-rendszer bevezetése a felsőoktatásban.

Az ellenzék akkor is a tudomány és a kutatás szabadsága miatt aggódott, csak arról nem beszéltek, hogy a kutatást és a fejlesztést valamikor az MSZP-SZDSZ-kormányok megszorításai lehetetlennítették el, azok taszították súlyos adósságokba a felsőoktatást, és tették takaréklángra az akadémiai kutatóintézetek működését is. A kancellároknak köszönhetően ma az egyetemeknek van pénz a számláján, és nem adósságokat görgetnek maguk előtt. Most az ellenzék az Akadémia önállóságát és a tudomány szabadságát félti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jó, ha emlékeztünkbe idézzük, hogy azok, akik ma krokodilkönnyeket hullajtának egy költségvetési technikai jellegű módosítás miatt, hogy a Tudományos Akadémia kutatóhálózatának finanszírozása két fejezetnél van nevesítve, tíz évvel ezelőtt még magát a Magyar Tudományos Akadémiát is fel akarták számolni. A Gyurcsány-kormány gazdasági minisztere, Kóka János 2005. április 29-én az akkori sajtóhíradások szerint azt mondta, hogy felesleges a Magyar Tudományos Akadémia kutatói hálózatának azon területét finanszírozni, amelyek nem hoznak valódi hozzáadott értéket a társadalom számára. Idézem Kóka János liberális miniszter akkori szavait; idézet következik: „Az MTA azon területeit, amelyek nem szolgálják közvetlenül a versenyképességet, a földdel kell egyenlővé tenni, mert csak porosodó iratokat gyártanak.” Érdekes módon ezt akkor nem kifogásolta sem Hiller István, sem Gréczy Zsolt, sem egyetlen baloldali képviselő sem, aki még most is itt ül a parlamentben.

Az MSZP-SZDSZ-kormány az MTA létjogosultságát kérdőjelezte meg. A 2019. évi költségvetési tervezet Akadémiát érintő része nemhogy nem kérdőjelezi meg a Tudományos Akadémia létét, hanem pénzügyi eszközökkel még erősíteni is akarja azt. Az MTA-nak jutó források összességében 60,8 milliárdról 64,1 milliárdra emelkednek 2019-ben, tehát akárhogy nézem, ez bizony forrásbővülést jelent, mintegy 5,4 százalékos emelkedés. Ugyanakkor az alapkutatások terén - és az akadémiai kutatóintézetek többségét ez jellemzi -, amelyek nem közvetlenül hasznosíthatók gazdaságilag, fontos, hogy a nemzetközi beágyazottság erősödjön, fontos, hogy meghatározottak legyenek azok a területek, amelyekben Magyarországon elérhető a kritikus tömeg, mind a kutatói létszámok, mind a kutatási eredmények területén.

Jelenleg a hazai kutatás a tudománymetrikai elemzések szerint számos területen ténykedik, ami a kutatás szabadságát tekintve mindenképpen támogandó és fenntartandó, azonban a teljesítménye, néhány eseti kivételtől eltekintve, átlagosnak tekinthető. Éppen ezért az egyéni kutatói szabadságot és kezdeményezéseket támogatva és tiszteletben tartva, cél bizonyos kiemelt kutatási területek azonosítása, illetve meglévők támogatása, a már működő nemzeti agykutatási program mintájára. Ezeknek a programoknak

minden esetben részét kell hogy alkossa a kritikus tömeg a kutatói téren, a várható jelentős nemzetközi kutatási eredmények, illetve, ahol lehetséges, akár még a gazdasági hasznosíthatóság is.

A baloldali média és az ellenzék által hiszterizált, a valósággal köszönőviszonyban nem álló politikai állításokkal ellentétben a 2019. évi költségvetés nem arról szól, hogy a magyar állam átvenné, megszüntetné vagy máshová helyezné a Magyar Tudományos Akadémia kutatóintézetait, sőt beleszólni sem akar azok működésébe, életébe. A Magyar Tudományos Akadémia továbbra is maga működteti intézményeit, maga döntheti el, hogy az egyes területekre szánt forrásait hogyan bontja le projektekre, kutatóintézetekre, kutatókra.

A finanszírozás rendszerének némi módosításával csupán az eddigi, viszonylag alacsony innovációs képességet szeretnénk növelni. Meg kell határozni azokat a kutatási területeket, amelyeket kiemelten kell kezelni a források elosztásakor. Ehhez egy, a Tudományos Akadémiával közös tudós emberekből, akadémikusokból, egyetemi rektorokból álló munkacsoportot kell felállítani.

Náray-Szabó Gábor akadémikus írta, idézem: „Mindenki azt kutat, amit akar, de a szükséges anyagi forrásokat valakinek, az államnak, a gazdaság szereplőinek vagy magánembereknek biztosítani kell. Kutatási forrás nem jár alanyi jogon senkinek. A finanszírozónak szíve joga, hogy a neki tetsző témákat kiemelten, a kevésbé tetszőket ímmel-ámmal, a nem tetszőket pedig egyáltalán ne finanszírozza. Ez így működik az egész világon, az Egyesült Államoktól Németországon és Nagy-Britannián át Indiáig vagy Kínáig.” A 2019. évi költségvetési javaslat Tudományos Akadémiát érintő része azonban nem arról szól, hogy valamit nem kívánnánk finanszírozni, vagy valamit meg kellene kurtítani, csupán arról szól, hogy a K+F+I költségvetési források, támogatások az Innovációs és Technológiai Minisztérium egységes koordinációjába kerüljenek.

Az, hogy bizonyos kutatási és innovációs források valamelyik kormányzati fejezetben szerepelnek, korántsem csorbítja a kutatás és a tudomány szabadságát. Engedtessék meg, hogy két példát is idézzek ennek alátámasztására.

A Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatalba tagozódva az OTKA egy kormányhivatal része lett, ez évekkel korábban bekövetkezett, és az a Miniszterelnökség alá tartozott. Akkoriban sok kutató a mostani érvrendszerben hallható érveket hangoztatva hevesen tiltakozott ellene, vége a tudomány szabadságának és így tovább.

(14.50)

Nos, az elmúlt évek gyakorlata bebizonyította, hogy az OTKA pályázati rendszere, független és objektív bírálati rendje nem szenvedett csorbát, sőt az OTKA forrásai is jelentősen megemelkedtek a korábbi 7 milliárdról 12,7 milliárdra.

Másik példa: a Magyar Tudományos Akadémia 2015-17 között a Miniszterelnökség alá tartozó Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivaltól különböző kutatásokra 58 milliárd forintot kapott, azaz közel háromszorosát annak az összegnek, ami most az ITM-fejezetben szerepel. Amikor ezt a korántsem jelentéktelen forrást az Akadémia megkapta, senki nem kifogásolta, hogy az közvetlenül egy kormány, egy minisztérium alá tartozó egységtől érkezett és meghatározott kutatási területekre vonatkozott.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalva, a 2019. évi költségvetés a közoktatás, a szakképzés, a felsőoktatás, a kutatás és tudomány területén egyaránt forrásbővülést, gyarapodást mutat, ami üdvözlendő és támogatandó. Remélem, a szavazáskor is így lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Vadai Ágnes képviselő asszony, Demokratikus Koalíció. Öné a szó.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Sokféleképpen beszéltek már a képviselő hölgyek és urak a jövő évi magyar költségvetésről, engedjék meg, hogy néhány szempontot felvessek. Amikor költségvetésről beszélünk, szerintem akkor meg kell kérdeznünk magunktól, hogy stabil-e ez a költségvetés. Fel kell tenni a kérdést, hogy növekedéspárti-e a költségvetés nemcsak abban a tekintetben, hogy a magyar gazdaság növekedését szolgálja, hanem hogy elősegíti-e a magyar polgárok, a magyar családok gyarapodását is, elősegíti-e azt a közeledést, amelyet, azt gondolom, mi, legalábbis itt, a Demokratikus Koalícióban és az ellenzéki oldalon mindenképpen kívánatosnak tartunk, szóval, a közeledést az európai életszínvonalhoz.

Fel kell tenni azt a kérdést, hogy felzárkóztatja-e a legvédtelenebb rétegeket, és hogy vannak-e benne a magyarok számára fontos üzenetek, olyan üzenetek, amelyek azt mondják a magyar polgároknak, hogy igen, ezeken a területeken, ezekben az ügyekben fontosak vagytok a kormány számára; végül pedig nem utolsósorban, hogy megjelenik-e benne a magyar nemzeti érdek.

Ha nézzük a stabilitás kérdését, képviselőtársaim beszéltek már az euró árfolyamának dolgáról is, reggel elindultam, 326 forint volt, ahogy már hallottuk, most már 327 forint, és még nincs vége a költségvetési vitának, ki tudja, mi lesz ma este. Hasonlóképpen szó esett már az infláció dolgáról, amelyben a kormány 2,7 százalékos inflációról beszél, a Fidesz vezette kormány beszél 2,7 százalékról, miközben a Fidesz által uralt Magyar Nemzeti Bank a saját prognózisában 3 százalékos feletti inflációról beszél.

Varju László képviselőtársam vezérszónoklatában megemlítette a hiányzó 350 milliárd forintot, amelyet valahogyan azért csak ki kellene gazdálkodni. Az is mai hír, hogy bár a költségvetés maga beszél arról, hogy létszámot kell növelni például a Magyar Honvédségnél is, és ez tervbe van véve, a hírek szerint

éppen ma jelentették be a létszámstopot a közsférában, annak ellenére, hogy a szakszervezetek állítása szerint már így is 10 százalékos hiány van ebben a szférában. Úgyhogy nagyon nehéz stabilnak nevezni ezt a költségvetést.

Közelít-e bennünket Európához? Én tudom, hogy önök a hanyatló Nyugatot és Európát nem igazán kedvelik, de az az igazság, hogy ma még mindig referencia, legalábbis a polgári európai gondolkodású demokratáknak az a világ nemcsak a keresztény kultúra tekintetében, hanem életszínvonal tekintetében is, ami Európában van.

Év elején azt hallgattuk, persze azt még a kampányban Varga Mihálytól, hogy egy számjegyű adókulcs lehet hamarosan akkor, ha stabilan működő és növekvő gazdaság és javuló munkaerőpiac van. Hölgyeim és uraim, ez maga az önvallomás, maga a beismerése annak, hogy nincsen stabilan működő és növekvő gazdaság, nincsen javuló munkaerőpiac, ugyanis két számjegyű lesz a személyi jövedelemadó a jövő évben is.

Beszéljünk egy másik adóról, amiről azt gondolom, a magyarok életében alapvetően meghatározó, ez pedig a 27 százalékos áfa. Igen, tudom, és nagyon is nagyra értékelem, hogy vannak olyan alapvető élelmiszerek, amelyeknek az áfája csökken, csak nyilvánvalóan önök nem járnak boltba. Ha járnának boltba, akkor látnák, hogy ez az áfacsökkenés nem jelenik meg semelyik árunak az árában, még az akciós termékek esetében sem.

Én tudom, hogy az elmúlt években nagyon sok erőfeszítést próbáltak tenni arra, hogy csökkentsék ezeket az árakat, azt kell önökkel közölnöm, hogy sajnálatos módon nem sikerült.

Persze, hátralépés van ezekben a kérdésekben, hátralépés van az európai életszínvonalhoz képest mindazoknak a magyaroknak, akik itthon maradtak. Azok, akik elhagyták az országot, nekik lehet, hogy előrelépés van.

Felzárkóztat-e bizonyos társadalmi csoportokat? Szerintem ez egy nagyon fontos kérdés a költségvetés szempontjából. Egyáltalán nem zárkóztat fel, sőt leszakít. Láttuk, erről nagyon sokat beszéltünk az elmúlt időszakban, hogy lényegében megszűnik a káféria rendszere. Ez a magyar munkavállalók mind egyikét érinteni fogja. Ez már önmagában egy olyan visszalépés, amely azoknak, akik munkát kerestek és találtak az elmúlt években Magyarországon, hatalmas, zsebre menő veszteség lesz. Természetesen a nyugdíj előtt állók után járó adókedvezmény megszüntése sem azt segíti, hogy felzárkózás legyen a magyar társadalomban. Önök lehet, hogy utcára, sőt az is lehet, hogy árokba lökik ezeket az embereket.

Nagyon nem meglepő az önök hozzáállása a nyugdíj dolgában. Emlékeztetni szeretném önöket, hogy a szolgálati nyugdíj ügyében bizony ez a kormány, ez a fideszes kormány volt az, amely lényegében semmibe vette a korábban a hazájukért küzdő katonákat, rendőröket, tűzoltókat, és szüntette meg a szolgálati nyugdíjat, változtatta szolgálati járulékká,

mintegy degradálva ezeknek az embereknek a munkáját. Egészen felháborítónak tartom, hogy azok, akik arra esküdtek fel, hogy a hazát az életük árán vagy az életük kockáztatásával is megvédik, ilyen elbánásban részesültek az önök részéről.

Természetesen ebből a költségvetésből a felzárkózás tekintetében, mert nemcsak ilyen felzárkózásra kell gondolni, hanem a jövő kihívásai tekintetében is, nem látszik az, hogy ez a kormány elkezdene vagy elkezdte volna felzárkóztatni a magyar gazdaságot az olyan kihívásokra, mint például az automatizáció. Én elhallgattam a képviselői felszólalásokat és a kormány felszólalásait is, és egészen meg vagyok lepődve, hogy önök viszonyítási pontnak a 2010 előtti kormányzást tekintik, nem pedig a saját elmúlt nyolc évüket. Én azt gondolom, a saját házuk táján kellene ebben dolgozni, hiszen nyolc év már pontosan elég volt ahhoz, most pedig már a kilencedik évben vagyunk, hogy bizonyos folyamatokat meg tudjanak változtatni - hát, nem nagyon sikerült.

Akkor nézzük végül azt a kérdést, hogy mit üzen a magyarok számára ez a költségvetés! Azt üzeni a magyarok számára, hogy a magyar diákok jövője, a magyar oktatás jövője nem fontos. Míg Európában az oktatás szabadsága, az oktatásra költött pénz az alapja a társadalomnak, az az alapja a gazdasági növekedésnek, a jelenlegi fideszes kormány számára ez nem fontos. Míg Európában gyógyulni lehet, a magyar kormány számára, a fideszes kormány számára nem fontos az egészségügy, ezt üzeni a magyar polgároknak. Ahogy már elhallgattuk itt egy korábbi felszólalásban, hogy tulajdonképpen csak technikai kérdésről van szó a Magyar Tudományos Akadémia kapcsán, szerintem elég világos üzenetet küldtek a magyar tudományos világnak arra vonatkozóan, hogy önöknek nem fontos, sőt sokszor látom, hogy zavaró tényező a tudomány és a tudományos kíváncsiság meg a tudományos kutatás.

Ellenben mit üzennek a költségvetésben? Mi fontos? Mit üzennek a magyar polgároknak? Hogy fontos a goebbelsi propaganda folytatása, mert erre jut többletköltség, és természetesen fontos a miniszterelnök hobbija, a foci, merthogy erre meg aztán végképp mindig lesz költségvetési forrás, amíg önök vannak kormányon - reméljük, nem olyan sokáig.

Végül, de nem utolsósorban beszélni kell a magyar nemzeti érdekről, mert szerintem át kell hogy hassa a magyar költségvetést, és alapban azt gondolom, valamennyi fontos törvény vagy majdnem minden törvény megalkotásakor azokat, akik ezeket a törvényeket írják, hogy mi a magyar nemzeti érdek. Azt önök az elmúlt napokban bebizonyították, hogy a magyar nemzeti érdek önöknél sokszor egybeesik Mészáros Lőrinc, Garancsi István, Habony Árpád, Orbán Viktor és haveri, baráti, családi körének érdekével. Szerintem egy kicsit tágabban kell ebben gondolkodni.

Nagyon sokat beszélnek a biztonság kérdéséről. Mindig arról beszélnek, hogy mennyire kiemelkedően fontos az, hogy Magyarország, a magyar polgárok biztonságban legyenek. Ha a biztonságot tekintjük, ak-

kor több fajtája van a biztonságoknak. Az első a jogbiztonság dolga, amiben önök az elmúlt években nagyon sokszor leszerepeltek, elég, ha csak a gránitszilárd-ságú alaptörvényükre gondolok meg arra, hogy a költségvetés kapcsán nemegyszer tapasztaltuk azt, hogy lefolyt a vita a tisztelt Házban meg a bizottságokban, aztán év vége felé jött a kormány és mindenféle módosításokkal egész egyszerűen megváltoztatták a költségvetési számokat, és további pénzeszegeket osztogattak ki. Úgyhogy sokszor azt érzi az ember, hogy persze, 30 órában vitatkozunk a költségvetésről, még nincsen július elseje, de vitatkozunk a jövő évi költségvetésről, amit aztán önök év végén, ha úgy gondolják, akkor teljesen át tudnak szabni.

(15.00)

A jogbiztonság mellett nyilván nagyon fontos a létbiztonság kérdése. Az itt világosan látszik ebből a költségvetésből, hogy olyan rétegek járnak rosszul Magyarországon, akik motorjai lehetnének a magyar fejlődésnek. Azzal kell majd számolni, hogy újabb és újabb tízezrek fogják elhagyni Magyarországot, azért szeretném önöknek elmondani a magyar nemzeti érdek jegyében, hogy nem Kelet irányába, nem Oroszország irányába, hanem a Nyugat irányába. Gyakran hallgatom azokat a statisztikákat, amelyekben arról beszélnek, hogy többen jönnek vissza, mint amennyien elmennek. Szerintem üljenek le és nézzék át újra ezeket a statisztikákat, mert tényszerűen nincsen így az, amit önök mondanak.

De ha már a biztonságról beszélünk, az elmúlt években nem hallottunk mást, mint azt, hogy mennyire fontos és kiemelkedő Magyarország nemzeti szuverenitásának védelme, a magyar határok védelme, és milyen kiemelkedő fontosságú - főleg az utóbbi hetekben hallottuk - a Magyar Honvédség szerepe ebben a kérdésben.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Még el sem kezdődött a költségvetés vitája, a kormánypárti képviselők már végighaknították a teljes lehetséges médiáspektrumot azzal, hogy milyen rengeteg pénzt fogunk elkölteni a Magyar Honvédségre.

Harangozó képviselőtársam már beszélt arról, hogy ez mekkora hazugság, hiszen lényegében az elmúlt években, 2011 és '16 között önök rendszeresen a GDP 1 százaléka alatt költöttek a Magyar Honvédségre. Az adatok szerint 2017-ben ez 1 százalék volt, 2018-ban - majd a végleges adatokat valamikor látjuk - nagyjából 1,7 százalék volt. Jövőre a tervek szerint 1,1 százalékot, 1,17 százalékot fognak költeni a GDP-ből a hadseregére.

Azért szeretnék pontos lenni, mert olyan sokat szidták itt, főleg az előttem ülő államtitkár is azt a bizonyos elmúlt nyolc évet, a 2010 előtti időszakot, talán emlékszik az államtitkár úr, hiszen ön is részese

volt annak a folyamatnak. 2009-ben a GDP 1,22 százalékát költötte... *(Koncz Ferenc: Nem is volt GDP! - Derűlttség a kormánypárti padosorokban.)* Az 1,22 százalékát költötte a hadseregére, ez a teljes év, és abban az időben *(Zaj.)*, nyilvánvalóan az államtitkár nem annyira ért ehhez a területhez, de segíték, abban az időszakban fejlesztések voltak Magyarországon.

A pápai bázisrepülőter fejlesztése például abban az időszakban történt, ezt nyilván az előttem ülő honvédelmi államtitkár nem tudja. De azt tudja, kell hogy tudja, hogy 2014 decemberében arról beszélt Hende Csaba akkori miniszter, hogy 172 milliárd forintért 30 darab helikoptert fog vásárolni a Magyar Honvédség, 2018 januárjában Benkő Tibor akkori vezérkari főnök arról beszélt, hogy 40 darab helikoptert fognak vásárolni, most pedig megjelent egy új sor a költségvetésben arra, hogy a légierő fejlesztésére 8 milliárd forintot fognak költeni. Nagyjából ki lehet számolni, hogy 8 milliárd forintból hány darab új helikoptert lehet vásárolni.

Szintén említésre került már a Zrínyi 2026 program, ami azért egy fontos program, mert erre alapozzák az ország védelmét, a magyar polgárok biztonságát. Azt tudom önöknek mondani, hogy a Zrínyi 2026 program olyan, mint Columbo felesége: soha senki még nem látta. Az erre vonatkozó kormányhatározat arról szól, hogy a kormány azt megtárgyalta, azt elfogadta és ütemezés szerint végrehajtja. Olyannyira, hogy magam is keresgettem a honvédelmi tárca költségvetésében a Zrínyi 2026 programot. Képzelmek el, az önök által annak idején vásárolt Gripen vadászrepülőgépek szinten tartása is szintén ebbe a Zrínyi 2026 programba tartozik!

Az látszódik tehát, hogy az a fejlesztés, amiről önök beszélnek, az nem létezik, a 80 milliárd forint az nagyjából arra lesz elég, hogy ne omoljon a katonák fejére a laktanya; arra nem lesz elég, hogy Magyarország szuverenitásával összhangban a modernizációt megvalósítsák. Önök is pontosan tudják, évek óta szükség lenne új helikopterekre, évek óta szükség lenne arra, hogy valamiféle légtérvédelem e tekintetben is megvalósuljon. Hiszen éppen az önök kormánya volt az, amely megírta nekem, hogy szinte mindennap tapasztalják a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei határszakaszon azt, hogy idegen repülőeszközök lépik át a határt illegálisan - ennyit az önök nagy határvédelméről -, és sem a Magyar Honvédség, sem a magyar rendőrség nem képes ezekre a kérdésekre reagálni.

Azt látjuk, és majdnem támogatnánk is, hogy önök fejleszteni kívánják a magyar hadiipart - élek a gyanúperrel, hogy ez egy újabb terület, amit a haveroknak, csókosoknak szeretnének átadni.

Ha már a hadsereg költségvetésében nem találunk lépéseket a magyar polgárok biztonságának garantálására, arra, hogy valóban modern, én nem várom el, hogy Közép-Európa legnagyobbja, de egy picikét modernebb hadsereg legyen, akkor nézzük meg, hogy mit is tesznek önök, mondjuk, például a határvédelem tekintetében.

Azt megtapasztaltuk a Honvédelmi és rendészeti bizottság ülésein, ha önök a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetet hozzák föl, annak a vége egészen biztosan az, hogy valamelyik havernak valamilyen közbeszerzést átadnak. Ezt látjuk megint ebben a költségvetésben: ezen a jogcímen 15 milliárd forint szerepel. Most megmondom a képviselő hölgyeknek és uraknak itt a tisztelt Házban, hogy ezeknek a nagy részét valami olyanra fogják elkölteni, aminek semmi köze sincs a magyarok biztonságához, ám valakit biztosan fog segíteni. Élek a gyanúperrel, hogy a 25 milliárdos terrorellenes küzdelem is pont ugyanerre a célra fog elmenni.

Ami a legfontosabb, és amiről már sokat beszélünk, és ezzel szeretném zárni: kibervédelmi kérdésekben nem nagyon látnám azt, hogy csipkedné magát ez a kormány.

Talán nem is véletlen: önök Európától rendkívül messze kívánják vinni Magyarországot. Közel kívánják önök vinni Magyarországot az orosz államérdekekhez. Ez a költségvetés távolítja Magyarországot, a magyar polgárokat attól az európai világtól, amelynek alapja például a keresztény kultúra, amelyről olyan szívesen szeretnek önök beszélni. Ez nem szolgálja a magyar nemzeti érdekeket, éppen ezért a Demokratikus Koalíció ezt a javaslatot nem támogatja.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót a következő felszólalónak, Koncz Ferenc képviselő úrnak. Öné a szó.

KONCZ FERENC (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány által előterjesztett 2019. évi költségvetés Magyarország biztonságának megőrzését, a fenntarthatóságot, a gazdasági növekedést, a családok támogatását és a teljes foglalkoztatás elérését tartja szem előtt. Az elmúlt évtizedben a baloldali kormányok gazdasági, pénzügyi, társadalmi, politikai és morális válságba kormányozták Magyarországot. Érdeklődéssel hallgattam Vadai képviselő asszony felszólalását, aki azt mondta, hogy ne beszéljünk az elmúlt nyolc évről, miközben ő folyamatosan arról beszélt *(Varju László: Az elmúlt nyolc évről kell beszélni!)*, a negatív GDP-t próbálta felosztani.

Tudják, én először '98 és 2002 között voltam országgyűlési képviselő, és emlékszem a 2002-es sokkra és az utána következő Medgyessy-kormányra, amelynek a legnagyobb problémája és a legnagyobb gondja az volt, hogy elfogyott az a pénz, amit az előző konzervatív kormány, az előző Orbán-kormány megtakarított.

Ezekből a felszólalásokból látszott, Tordai Bence, Vadai Ágnes felszólalásaiból jól látszott, hogy a kedves szociálliberális barátaink nem felejtettek és nem tanultak semmit. *(Dr. Vadai Ágnes: Balközép!)*

Emlékszem aztán a 2006 és 2010 közötti időszakra is, amikor a megyei közgyűlés alelnöke voltam,

és jött a hír, hogy Veres János talán a 2007-es költségvetésre azt mondta: nem is értem, hogy miért szidjátok, talán azért, mert még nem ismeritek a 2008-as számokat. Én úgy látom, hogy ezen a téren csodálatosan megmaradtak a képességei szociálliberális barátainknak. *(Dr. Vadai Ágnes: Balközép!)*

2010 óta viszont a polgári kormány vezetésével hazánk visszaszerezte gazdasági önrendelkezését, stabilizálta a pénzügyi helyzetét, felelős költségvetési gazdálkodást folytat, tartósan alacsonyan tartja az államháztartás hiányát, csökkenő pályára állította az államadósságot és tartós gazdasági növekedést ért el. Hazánkban környezeti, társadalmi és gazdasági szempontok szerint egyaránt fejlődést tapasztaltunk az elmúlt nyolc esztendőben. *(Dr. Apáti István: Most majd kölcsönadunk az USA-nak!)*

A természetvédelem területén évről évre folyamatosak az előrelépések, legyen szó élőhelyvédelmi vagy élőhely-rekonstrukciós programokról. Az országos fejlesztésekben és helyi fejlesztésekben a környezet- és egészségvédelem jelentős szerepet kap. A polgári kormány gazdaságpolitikája megteremtette az alapját a rezsicsökkentésnek, a kiszámítható, olcsó és biztonságos energiaellátásnak.

A folyamatos gazdasági növekedés mellett költségvetési egyensúlyt, kiszámíthatóságot, növekvő gazdasági mozgásteret, egyre egészségesebb gazdasági struktúrát, környezetbarát technológiák elterjedését, a károsanyag-kibocsátás csökkenését tapasztaljuk.

(15.10)

A 2019-es költségvetés fedezetet biztosít arra, hogy az elmúlt évek pozitív folyamatait, fejlesztései folytatódjanak, a magyar állampolgárok, a magyar családok életminősége tovább javulhasson. Ellenzéki képviselőtársaim pedig egyértelműen megtették azokat az erőfeszítéseket, hogy hogyan hitessék el a gazdagokkal, hogy nem veszik el tőlük azt a pénzt, amit odaigértek a szegényeknek.

Az elmúlt időszakban jelentős hazai költségvetési forrásból megvalósult beruházások elindításáról és továbbviteléről, illetve a gazdasági növekedést segítő támogatások nyújtásáról van szó, amely érdemben elősegíti a foglalkoztatás bővülését is. Ilyenek a közúti fejlesztések. A kormány 2016-ban elfogadott közútfejlesztési koncepciója szerint az autópályák országhatárig való elvezetésére, a régióközpontok gyorsforgalmi úthálózatba történő bekapcsolására, illetve térségi fejlesztési elemekre a közútfejlesztésre rendelkezésre álló európai források teljes összege felhasználásra kerül. Továbbá hét év alatt összesen 1000 milliárd forintot is meghaladó hazai költségvetési forrás kerül biztosításra. A még hiányzó útkapcsolatok megépítésével és fejlesztésével a gyorsforgalmi utakon 30 perc alatt az ország bármely pontjáról el lehet majd jutni, aminek fontos szerepe van a vidéki települések fejlesztésében.

Nagyvállalati beruházási támogatásokat biztosít a kormány. A hazai gazdasági életben jelentős szerepet betöltő vagy erre alkalmassá váló, növekedési és külpiazi terjeszkedési potenciállal rendelkező, a kormány bérfelzárkóztatási célkitűzéseinek megvalósításához hozzájárulni képes, tőkehiányos hazai nagyvállalkozások, illetve a tervezett beruházás hatására a nagyvállalati méretkategóriát elérő kis- és középvállalkozások beruházásának támogatását döntötte el a kormány. Ezen vállalkozások hozzájárulnak a magyar gazdaság modernizációjához, teljesítményének növekedéséhez, új környezetbarát technológiák felhasználásához és ezen keresztül az államháztartási bevételek növekedéséhez.

A kormány beszállítói fejlesztési programot hozott létre. A program célja a hazai tulajdonú, alacsony hozzáadott értékű termékstruktúrával és gyenge jövedelmezőséggel működő cégek bekapcsolása a magasabb hozzáadott értéket teremtő termékek fejlesztésébe, gyártásába, valamint a termelékenység növelésébe, elsősorban az „Ipar 4.0” technológiák alkalmazásával. A költségvetés 2019-es előirányzatai között a beszállítói fejlesztési program folytatására 0,5 milliárd forint működési kiadásként és 2,5 milliárd forint forrásfelhalmozási kiadásként áll rendelkezésre.

Egy-két szót hadd szóljak az „Ipar 4.0” programról. A 2019-es költségvetés előirányzatai között a programra 1,5 milliárd forint felhalmozási kiadás van biztosítva. A program a feldolgozóipar és az infokommunikációs technológiák, a szolgáltatási szektor intelligens eszközökre épülő digitalizációs átalakítását támogatja. Az építőipari ágazat technológiai korszerűsítésére és hatékonyságának növelésére is sor kerül. A 2019-es költségvetés előirányzatai között erre a célra 6 milliárd forint áll rendelkezésre. A kormány célkitűzése az építőipari ágazat fenntartható, modern technológián alapuló fejlődésének támogatása annak érdekében, hogy a hazai ipar meghatározó ágazata eleget tudjon tenni a növekvő volumenű megrendelői igényeknek.

Turisztikai fejlesztésekről is szól a költségvetés. A turizmus az egyik legjelentősebb húzó hatással rendelkező ágazat, amely elősegítheti az elmaradottabb térségek gazdasági felzárkóztatását, a természeti és kulturális értékek megőrzését és hasznosítását, a lakosság életkörülményeinek javítását. A 2019-es költségvetés előirányzatai között turisztikai működési és fejlesztési célokra 28 milliárd forint, további több mint 56 milliárd forint forrás pedig felhalmozási kiadásként áll rendelkezésre.

A digitális infrastruktúra-fejlesztésről is szól a költségvetésünk. A kormány kiemelt figyelmet fordít a digitális fejlesztésekre, hiszen a gazdaság versenyképességének ez fontos tényezője.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek alapján arra kérem önöket, támogassák a Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat elfogadását, hiszen ez a biztonságos növekedés költségvetése, a fenntartható növekedés költségvetése, amely Magyarország további erősödését, a magyar állam-

polgárok, a magyar családok életminőségének további javulását szolgálja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Hohn Krisztina képviselő asszonynak, az LMP-től.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgház! A majdnem 206 milliárdosra tervezett jövő évi agrárbüdzsében nagy szemléletbeli változásokat nem láthatunk az idei év költségvetéséhez képest. Sajnos, a kormány prioritásai változatlanok, ahogy változatlan az a közömbösség is, amellyel a kabinet a kisvárosokban, falvakban lakók problémáihoz viszonyul. Éppen ezért a költségvetésben inkább az a beszédes, ami kimaradt belőle és nem az, ami benne van.

A folytonosságot mindössze az üres ígéretek, a vidék további leépítése jelenti. A vidéki vállalkozókat és gazdálkodókat gyakorlatilag fejlesztési források nélkül hagyták az elkövetkező évekre. Az exportnak, távoli piacoknak, illetve a felvásárlóknak kiszolgáltatott kis és közepes családi gazdálkodók maradnak a szorongatott támogatásfüggő helyzetükben. A zöldséggyümölcs ágazatot továbbra is sújtani fogja a 27 százalékos áfa, és a tejágazat fellendítésének szándéka sem olvasható ki ebből a költségvetésből.

A gazdálkodók számára nagy hátrányt jelent az osztatlan közös földtulajdon, ezek kimérésének forrásait a meglévő 2,5 milliárdról minimum megnégyszerezni szükséges, hiszen az ígélet ellenére a kormány alig haladt ezzel az üggyel 2010 óta. A tanyafejlesztési program 1,1 milliárdos forrása is csak kommunikációs bokrétaaként szolgál minden évben, a hazai tanyasi lakosság valós forrásigénye ennek sokszorosa lenne évente.

Az LMP, illetve az Új Kezdet olyan agrár- és vidékfejlesztési költségvetést szorgalmaz, amelynek az ország egésze, tehát a magyar vidék, a kisvárosok és a falvak is nyertesei lehetnek; olyat, amely alkalmas a nagyvárosokon kívül élő családok és a környezetvédelem szempontjából is az ország jövőnek támogatására. Szükség lenne állami földbank létrehozására. A 2015-ben és '16-ban elprivatizált állami földek óriási veszteséget jelentenek a kis és közepes családi gazdálkodók számára.

Az állami földbank feladata, hogy termőföldterületeket vásárol, így az ország teljes területén elszórva, lehetőleg minden település területén rendelkezik majd termőfölddel, amelyből minden helyben lakó, minden önkormányzat vagy faluközösség bizonyos maximalizált mennyiséget bérelhet. A földtulajdonos állam csak kezelésbe adhatja a földjét, amiért térítést kap, azonban tulajdonjoga megmarad.

A Fidesz, miközben a nagyüzemi gazdaságok és oligarchák földhasználati érdekeit tartja szem előtt, semmibe veszi az egyéni gazdálkodók, helyi közösségek életképességének megőrzését, földhöz jutásának biztosítását. Demográfiai földprogramra lenne szükség annak érdekében, hogy a mezőgazdaságban, vi-

déki kistélepülésen boldogulni kívánó fiatalok számára a feltételek optimálisak legyenek. Ezt olyan nemzeti finanszírozású programmal lehetne elérni, ami az állami termőföldekre támaszkodik. Az Ángyán József államtitkársága alatt beígért, majd később elmaradt program számára a finanszírozási háttér, elkülönített költségvetési forrás megteremtése létfontosságú.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A 2018. évi országgyűlési választások egyik igen fontos tétje az volt, hogy helyén marad-e az a kormány, amelyik minden rajta kívül álló hatalmat, tőle független közöset magától függővé tesz.

(15.20)

Mi - és itt az LMP-vel szövetségben lévő Új Kezdet pártra is gondolok - azért indultunk a választáson, mert tenni akartunk valamit ez ellen. Azt láttuk ugyanis, hogy a kormány az önkormányzatiság kivéreztetését és kiürítését folytatja, és bennünk nem partnert, hanem ellenséget lát. A jelek szerint semmi jóra nem számíthatunk az új kormánytól, a felelősségünk azonban jelentős abban, hogy felhívjuk a figyelmet a demokrácia egyik fontos alappilléreire, az önkormányzatiságára és annak megóvására, és amit lehet, igyekezzünk megvédeni.

Azok az emberek, akik a parlamentbe küldtek minket, azt várják tőlünk, hogy küzdjünk az értékeinkért, amiket választási programunkban felvállaltunk. Én is ezért vagyok itt az Országgyűlésben, mert meggyőződésem, hogy ebben az országban akkor lesz jó élni, ha az emberek valóban részt tudnak venni saját sorsuk alakításában, lehetőséget kapnak arra, hogy az őket érintő kérdésekben helyben döntsenek. Mindezt egy olyan önkormányzati rendszer tudja megadni az embereknek, amely a közösség tagjainak részvételére épít, amely ismeri és tudja használni erőforrásait, és amelynek a finanszírozása nem a központi kormányzat vagy éppen a kormánypárti képviselők kénye-kedvétől függ. Rendkívül fontosnak tartom a polgármesterek bevonását az önkormányzatok sorsát meghatározó kérdésekbe, mint például a „Modern falu” program. Erre kiváló platformot alkotnak a különféle önkormányzati szövetségek közösségei, a TÖOSZ, a Magyar Faluszövetség, a KÖSZ, a MÖSZ és a többi.

Legnagyobb sajnálatunkra az ez évi költségvetés önkormányzatokra vonatkozó része sem alakul biztatóan, hiszen a normatíva az elmúlt években szinte alig emelkedett. Nem értelmezhető az a fajta eljárás, ha és amennyiben az előző évben a kormány belátja, hogy egy adott feladatra nem elegendő a finanszírozás és megállapít kiegészítő támogatást, azt a következő évben miért nem emeli be az alaptámogatásba.

Ismét nem látjuk pénzügyi fedezetét a több mint tíz éve késlekedő köztisztviselői béremelésnek, hiszen a köztisztviselői illetményalap 38 650 forint évek óta, amelyet 60 ezer forintra lenne szükséges emelni. És itt meg kell említeni azt is, hogy nemhogy emelés nem történt, inkább az elvonás volt tapasztalható, gondoljunk csak az elvont 13. havi bérre vagy az öltözködési

támogatásra, amely szintén nem jár. Sajnos a közalkalmazotti bértábla sem kecsegtet pozitív változással.

Tudomásul kell vennünk, hogy lassan nem lesznek munkavállalók a közalkalmazotti és köztisztviselői szférában, hiszen a bérek jelentős mértékben elmaradnak a versenyszférában megkapható fizetésektől. Az önkormányzatok többsége, különösen a kistépülésekből álló közös önkormányzati hivatalok, képtelenek arra, hogy saját bevételeikből finanszírozzák az esetleges béreltérítést. Sok olyan önkormányzat van, amely nem tud elegendő helyi adót beszedni, és évek óta az állam elviszi a gépjárműadó 60 százalékát, amely teljes egészében, de legalább 70 százalékban a településen kellene hogy maradjon. És itt nem beszélünk arról, hogy viszont az összes adminisztrációs költség az adott önkormányzatokat terheli, hiszen a csekkek megvásárlása, a postaköltség, a borítékolás és minden egyéb száz százalékban az önkormányzat dolga. Pedig az nem megoldás, hogy évek óta mindössze minimálbérre, illetve a garantált bérminimumra történő kiegészítés jelenik meg csak a bérben. Lassan az önkormányzati dolgozók mindegyike mindössze a garantált bérminimumot kapja, korraló tekintet nélkül. Ez különösen igaz kistépülésen, illetve vidéken.

Igaza van Tállai államtitkár úrnak, ahogyan pár napja mondta: tisztességes munkáért tisztességes béreket kell adni. Egyetértek, és egyben kérem, hogy akkor ezt alkalmazzuk az előbb említett munkavállalókra is. Tehetjük ezt úgy is, hogy például megemeljük az elismert köztisztviselői létszámot. Rendkívül komoly probléma, hogy egy fővárosi kerületi önkormányzat és egy hasonló nagyságú városi önkormányzat köztisztviselői létszáma aránytalanul nagy, közel 50 százalékos eltérést mutat, természetesen a kerületi önkormányzatok javára.

Nem szabad megfeledkeznünk a legszegényebb munkavállalókról sem, ők a közmunkások. 12 évig voltam egy falu polgármestere, így közelről láttam a szegénységet. Tisztelt Képviselőtársaim! Önök bizonyára tudják, hogy 2011-ben egy közfoglalkoztatott nettó 47 029 forintot, egy szakmunkás 60 600 forintot vitt haza. Ma ez az összeg 54 217, illetve 70 859 forint. Tehát hét év alatt 7188, illetve 10 259 forint emelést kaptak ezek az emberek. És most lehet őket szidni, lehet lustának nevezni, bármit mondani, de ha ismernék őket, akkor ezt nem tennék, és bizonyára önök is meggyőződnenek arról, hogy ezek az emberek amellet, hogy évek óta beleragadtak ebbe a furcsa és alulfizetett közmunkába, egyszerűen olyan mentális állapotban vannak, hogy önmaguk segítség nélkül ebből már kilábalni nem tudnak. És bár a közmunkások száma csökkenő tendenciát mutat, mégis aggasztó, hogy a közfoglalkoztatásra szánt összeg 225 milliárd forintról 180 milliárdra csökken.

Az önök által elvont különbözetből megvalósítható lenne a közfoglalkoztatottak bérének emelése, vagy olyan programok, amelyek segítik őket abban, hogy elsősorban mentálisan képesek legyenek ebből kilépni. Nagyon megdöbbentő az, amikor ilyen családhoz elmegy az ember, gyereket nevelő családhoz,

A településeknek fejlesztési lehetőséget ne csak a választási kampányok során biztosítson a kormány, hanem folyamatosan. Létfontosságú a kiszámítható, biztonságos, egyenletes fejlődés minden település számára.

Nagy kérdés ugyanakkor, hogy mi lesz a vidékkel a következő pénzügyi ciklusig. Komplex, átgondolt, LEADER-szerű fejlesztéseket a kistérségeknek; javaslom a „Modern falvak” program haladéktalan beindítását, a jövő évben legalább 150 milliárd forintnyi, majd évente 200 milliárd forint forrással és az önkormányzati szövetségek bevonásával. Az általam említett összeg a „Modern városok” programra szánt összeg egyharmada körülbelül.

Összességében tehát azt kell mondanom, hogy az önkormányzatok és a mezőgazdaság szempontjából ez a költségvetés elfogadhatatlan, mert a helyben járás és lassú agónia költségvetése. A rendszerben rögzült problémák kezelésére kísérletet sem tesz, marad a kiszolgáltatottság, a fideszes képviselők jóindulata és lobbijére hagyatkozás, a visszaosztás és az alamizna kultúrája. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Németh Szilárd államtitkár úrnak.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársak! Reggel 8 óta zajlik a vita, közel 8 órája, én egy percre hagytam el a termet, úgyhogy végighallgattam minden hozzászólást, és mindegyiket megpróbáltam dekódolni, de igazából arra jutottam, hogy a tisztelt ellenzéki képviselőtársaim a Jobbiktól az MSZP-n, az LMP-n, a Párbeszédén át egészen Gyurcsány Ferenc DK-jáig gyakorlatilag nem tanultak semmit a 2018-as választásokból, hiszen ugyanott folytatják, ahol abbahagyták. (*Z. Kárpát Dániel: Taníts még, mester!*)

Szóval, gyakorlatilag akik felszólaltak - és itt a vezérszónokok voltak a legérdekesebbek számomra -, azok mindegyike a saját pártjának a programját kérte rajtunk számon, a saját pártja által elképzelt költségvetést, hogy miért nem azt a költségvetést valósítjuk meg. Persze, összezsengtek ezek a megszólalások, ezek az elemzések, de az azért mégiscsak furcsa, hogy önöket elhajtották az emberek. Tehát azt mondták 2018. április 8-án, hogy köszönjük, ebből nem kérünk. Tehát amit önök kínálnak, arra nincs szüksége az országnak (*Z. Kárpát Dániel: Háromharmadot kaptatok, ugye, Szilárd?*), és gyakorlatilag a Fidesz pedig megkapta azt a felhatalmazást, amivel a magyar emberek érdekeit képviselheti itt az Országgyűlésben.

Ez a költségvetés nem ideológiák, pártpolitikai szeánszokon kialakított valamik alapján készült el, mint amit önök szeretnének itt mindenféleképpen ránk erőltetni. Másrészt az azt látom, hogy a költségvetési vita olyan messze kerüli a szakmaiságot, ahogy csak lehet. Semmi másra nem használják, mint hogy folyamatosan püfölgék a kormányt, és folyamatosan

balhét akarjanak kelteni. Gyakorlatilag, ha az ígéreteket nézzük, amelyeket önök itt megfogalmaztak, azok már elérték az ingyensör és az örök élet beígéréseinek határát is, tehát nagyon nehéz így vitatkozni, főleg azon a szakterületen, amelyen én most kénytelen vagyok megszólalni - mert először azt hittem, hogy megúszom. (*Z. Kárpát Dániel: Mi is reménykedtünk benne!*)

Ugyanis az önök vezérszónokai, megfigyeltem, egyetlenegyszer sem említették a biztonság, a határvédelem, a migráció ellen való küzdelem (*Demeter Márta: Dehogynem! - Z. Kárpát Dániel: Nem csak egy percre voltál kint!*)... - szóval, egyetlenegyszer sem szóltak meg ebben a kérdésben. Egy mondat, egy szó nem hangzott el ezekről a kérdésekről, pedig azt gondolom, hogy a legfontosabb kérdésről van szó, akkor, amikor azt mondjuk, hogy a biztonságos növekedés költségvetése a 2019. évi költségvetés, akkor ott a biztonság szót nemcsak gazdasági és szociális biztonság tekintetében használjuk, hanem természetesen az ország fizikális biztonsága, Magyarország szuverenitásának, békéjének, a magyar emberek biztonságának megőrzése tekintetében is. És úgy, ahogy Vadai Ágnes, illetve Harangozó Tamás képviselő úr utalt rá, a legfőbb letéteményese az ország biztonságának a Magyar Honvédség, illetve a magyar rendőrség.

Nos, amit ezen a téren összehordtak, szelet, esőt, tücsköt, bogarat, meg mentegetőzést, hogy egyébként az ő idejükben mennyire fontos volt ez a kérdés, az aztán tényleg végképp kritikán aluli. Nézzük a tényeket, én tényeket fogok felolvasni a költségvetésből, és azt gondolom, hogy ezekkel a számokkal, még egyszer szeretném hangsúlyozni: ezekkel a tényekkel nem lehet vitatkozni. Tehát olyan cinikus hazugságokat, blöfföket, amiket itt bementek ennek a témának a kapcsán, a magyar honvédelem kapcsán, azt gondolom, hogy csak a számokkal és csak a tényekkel lehet operálni.

No, nézzük itt ezt a 0,1 százalékpontos GDP-arányos növekedést! Világos mindenki előtt, azt gondolom, ön előtt is, képviselő asszony, és képviselő úr előtt is, hogy ez most már a második éve emelkedik 0,1 százalékponttal, és ez most el fogja érni a GDP 1,17 százalékát, 2024-re pedig azt a 2 százalékot, amelyet egyébként a NATO ír elő. De igazából minket nem is a NATO-előírás, hanem az ország biztonsága érdekel ebben a tekintetben, és hogyha szükséges, és az országnak megvan hozzá a gazdasági ereje - márpedig most megvan az országnak a gazdasági ereje ehhez -, akkor akár 2 százaléknál magasabb is lehet ez a részarány, amit egyébként az ország biztonságára, amit a Magyar Honvédségre, a magyar haderő fejlesztésére fordíthatunk.

Hogyha ezt megnézzük, amiről ön beszélt, hogy önöknél ez 1,23 százalék volt, ez 2009-ben tényleg annyi volt, mínusz 6,7 százalékos GDP-növekedésnél, azaz 6,7 százalékos GDP-csökkenésnél. Az elmúlt négy év GDP-növekedése 2014-17 között, tehát ez a négy év viszont plusz 3,6 százalék, és a 2019. évi költségvetés pedig rendkívül megalapozottan, a gazdasági

elemzők, az OECD, az Európai Unió által is elfogadottan 4,1 százalékos növekedéssel (*Z. Kárpát Dániel: Euróárfolyam?*), tehát plusz 4,1 százalékos növekedéssel számol.

(15.40)

Ez most a 2019. évi költségvetésben 85,5 milliárdos növekményt jelent a tavalyihoz képest, ami egy 20 százalékos forrásbővülés, és így 512,8 milliárd lesz a fejezet költségvetése. Tehát még egyszer hangsúlyoznám, 512,8 milliárd. Soha ennyi pénzt még nem költöttek a Magyar Honvédségre.

Folytathatnánk tovább is a Zrínyi 2026-tal. Tehát a Zrínyi 2026-ról 2016-ban döntött a kormány, ez egy hosszú távú, rendkívül komplex, mondhatnánk azt is, hogy az elmúlt negyedszázad legátfogóbb, legkomplexebb honvédelmi fejlesztési terve (*Demeter Márta: Kár, hogy nem létezik!*), haderőfejlesztési terve, mert a honvédséget egyrészt az emberek alkotják, másrészt pedig vannak szükséges eszközök, amiket fejleszteni kell. Erre készült el ez a hosszú távú program, amelynek (*Demeter Márta: Nem készült el!*) minden erőforrásalapja rendelkezésre áll az elkövetkezendő tíz évben. Tehát az erőforrások, mind a humán erőforrások, mind a pénzügyi erőforrások rendelkezésre állnak, és éves szintre van lebontva ez a honvédelmi és haderőfejlesztési program.

A források tervezésénél is elhangzott egy bődületes hazugság, hogy nem jut pénz fejlesztésre. A források tekintetében a 2019. évi költségvetésben, és végig ezt az arányt képviseljük, amíg el nem érjük azt a szintet, amit kitűzött a magyar kormány a honvédségünk tekintetében, addig a 40-30-30 százalékos arányt használjuk. 40 százalék megy személyi kifizetésekre, 30 százalék működésre és fenntartásra, és mindig 30 százalék pedig fejlesztésre. Tehát ezt az arányt mindenféleképpen fogjuk tartani.

Hogy egy számot is mondjak ehhez a 30 százalékos fejlesztéshez, ez most 149,3 milliárd, és nem pedig 0,8 milliárd, ahogy ezt itt hallhattuk.

Egyébként nagyon nehéz a fejlesztéseket hallgatni, annak a kritikáját azoktól... Egyébként ön akkor honvédelmi államtitkár volt, úgy tudom, amikor Gyurcsány Ferenc éppen, csak egy példát hadd mondjak, 77 darab P72-es, nagyon korszerűnek mondható és könnyen még korszerűbbé tehető harckocsit ajánlékozott Iraknak Magyarországról. Tehát így zajlott önöknél a haderőfejlesztés, tehát nagyon komolyan álltak ehhez hozzá.

Egyébként teljes fegyvernemek, haderónemek tűntek el az önök idejében, nem csak ingatlanok. Nemcsak azt mondhatjuk, hogy ebben az időszakban erkölcsileg züllesztették le magát a hadsereget, magát a honvédelem ügyét, hanem gyakorlatilag mindent eladtak, amit lehetett. Ez vonatkozik a laktanyákra, vonatkozik a felszerelésre, és mindenre, amihez hozzányúltak, az vagy elromlott, vagy eltűnt. Ez az az időszak, amikor arról beszélhetünk, hogy ilyen színes papírokkal teli whiskys dobozok jelentek meg, meg arról

beszélhetünk, hogy egyébként meg teljesen kiürített whiskys üvegek is borultak itt, ott, amott, főleg, amikor valamilyen nemzetközi esemény kapcsán beszélni kellett az akkori miniszternek.

Mondhatnám azt is, hogy a legfontosabb, tehát a műszaki fejlesztés mellett a katonai, műszaki, a fegyverek fejlesztése, vásárlása mellett a kibervédelmi, a légvédelmi és a páncélelhárító képesség fejlesztése a legfontosabb célkitűzés, de ugyanígy a gépjárművek megújítása. Szeretném fölhívni a figyelmet, hogy legutóbb 250 terepjáró került átadásra a honvédség számára. De az úgynevezett, ahogy ön mondta, a merev- és forgószárnyú, tehát a repülőgép- és a helikopterbeszerzés, illetve a helikopterek felújítása - mert gazdaságilag ez felelt meg leginkább, illetve a honvédség képességfejlesztésének ez felelt meg leginkább, önök már kidobálták volna ezeket a helikoptereket - hamarosan befejeződik, és átadásra kerülnek ezek a helikopterek.

A laktanyafejlesztést se nézném én annyira le, hiszen az elkövetkezendő időszakban, ebben az évben tíz laktanyában indul meg fejlesztés, Tatán, Kaposváron, Szentesen, Debrecenben, olyan katonavárosokban, amelyeket önök kiürítettek. Nemrég beszéltem az egyik katonaváros vezetőjével, aki most fölajánlotta a honvédségnek, hogy azt a laktanyát, amit annak idején átpasszoltak egy vállalkozónak, és a vállalkozó továbbpasszolta az önkormányzatnak, most esetleg visszaadnák nekünk. Elképesztő, hogy mit hagytak itt. Tehát egy ilyen világot hagytak itt, és megpróbálnak mindent az elmúlt néhány év nyakába zúdítani.

Illetmény. Az illetmények tekintetében teljesen rendben vagyunk. (*Demeter Márta: Ezt kérdezze meg az állománytól!*) Kérdezzék meg a katonákat, szerintem nem véletlen, a katonák is szavaztak nagy valószínűséggel. (*Dr. Vadai Ágnes: Tudják, hogy kire?*) Nem tudjuk. Gondolom, hogy szavaztak a katonák, mert nekik is megvan az a joguk. Talán önök ezt a jogot is elvették volna tőlük. De azért az mégiscsak meggyőző, hogy az elmúlt időszakban, jövőre befejeződik az illetményemelés időszaka, ami azt jelenti, hogy 50 százalékkal nő meg a katonák bére. Önöknél teljes egészében elvesztették a katonák az illetményüket.

Itt ebben a fejlesztésben szónokolni a nyugdíjról, tehát arról a bizonyos szolgálati nyugdíjba vonulásról, azért abba gondoljanak bele, kedves képviselőtársak, hogy 40 éves, erejük teljében lévő emberek mehetek nyugdíjba, de tömegével, ezt vajon az ország elbírja-e, ezt vajon elbírta-e az ország. Én úgy látom, hogy ebből semmi probléma nincs, csak önök próbálják ezt az egészet feszíteni. Ezt elfogadta mindenki, a társadalom teljes egészében támogatja, hogy ezt a rendszert meg kellett változtatni, mert ez a rendszer teljes egészében igazságtalan volt.

Létszám tekintetében is rendben van minden. 2019-re azzal számolunk, hogy a hivatásos állomány 1000 fővel fog növekedni. Összességében 28 ezer főre, 28 ezer alkalmazottra van lehetősége a Magyar Honvédségnek, illetve van költségvetési alapja, hogy 28 ezer főt elérhessünk.

Az önkéntes tartalékos rendszer. Itt az elmúlt időszakban, mármint a 2010 előtt valamilyen hatalmi viszonyban lévő ember ha a szájára meri venni, szerintem az aztán tényleg végképp gázos. 17 önkéntes katona, 17 önkéntes tartalékos katona volt 2010-ben. Ma 6700 van. Tehát itt, azt gondolom, hogy ezt a versenyt nem kell különösebben magyarázni, ha ezt a két számot meghalljuk. Vagy pedig a képzések tekintetében: azok, akik az összes katonai kollégiumot megszüntették, hogy beszélnek arról, hogy merik venni a bátorságot egyáltalán, hogy erről szót emeljenek? Debrecenben elindult egy új honvéd középiskola és kollégium, ez a Kratochvíl Károly, és már elindultak a tárgyalások, sőt ezen már túl vagyunk, egészen biztos, hogy Hódmezővásárhelyen legkésőbb a 2020-as tanévben már elkezdhetik az oda beiratkozó tanulók a katonai pályájukat.

A védelmi ipar. Erről nem szóltak, pedig erről is szólhattak volna. Gyakorlatilag nullára rendezték. *(Demeter Márta közbeszól.)* Tehát 2010-ben ott álltunk, hogy a Magyar Honvédség nem tudott magyar fegyverekhez, magyar katonai eszközökhöz, Magyarországon gyártott eszközökhöz hozzájutni. Ezt újra kellett megint hangszerelni, újra kellett az egészet elindítani. Most egy fegyver- és egy lőszergyárat fogunk tudni hamarosan megnyitni. Egy olyan nagyon fontos beruházásról van szó, amely nemcsak a magyar fegyveres erőket fogja ellátni kézi lőfegyverrel, hanem nagy valószínűséggel exportra is fog tudni termelni.

Missziók. A missziók tekintetében az elmúlt időszakban mind a NATO, akár európai uniós misszió, tehát bármilyen konstellációban vettünk rész külföldi misszióban, a magyar katonákról mindig csak szuperlatívuszokban, a legelismerőbb módon beszéltek.

Én itt javasolnám is önöknek, hogy ne csak a missziós katonáinknak, hanem azoknak egyébként, akik az elmúlt három évben fegyveres szolgálatot hajtottak végre határaink őrzése, védelme érdekében, akik a biztonságunkat, a nyugalunkat garantálták, ahelyett, hogy ilyen nagy hévvel próbálnák szidni az egész rendszert meg magát a honvédséget, inkább köszönjük meg nekik ismét, és nem elégszer, hogy megtették ezt, illetve nemcsak a mi országunkat, nemcsak Magyarországot szuverenitását, hanem Európa békéjét is szavatolni tudták. Én itt szeretnék még egyszer köszönetet mondani nekik.

(15.50)

Szóval, a nemzetközi misszióknál azért abba gondoljunk bele, hogy ott ezer fő teljesít szolgálatot 14 országban, 4 kontinensen. Ezek önmagukért beszélnek. Még egy ilyen, ekkora gazdasági teljesítménnyel bíró ország, tehát egy olyan ország, amelyik 114 milliárd eurós GDP-vel rendelkezik, ilyen külföldi missziót nem tart fenn Magyarországon kívül. Erre is büszkék lehetünk. S ezt a missziós tevékenységet is teljes egészében fedezi a 2019. évi költségvetés. Mindaz, amit önök itt összehordtak, azzal ellentétben én azt látom, és aki valójában elolvassa a költségvetést, megnézi a számokat és a számok mögé

néz, s veszi a fáradságot, elmegy és beszél a magyar katonákkal, mindenki azt tapasztalhatja, hogy ha valaki igazán, akkor abban a teleologikus gondolkodásban, abban a céltételezésben, hogy Magyarországon a legfontosabb a biztonság garantálása, legfontosabb az ország szuverenitásának garantálása, akkor azt láthatjuk, hogy a Magyar Honvédség a 2019. évi költségvetés legnagyobb nyertese lesz a magyar emberekkel együtt.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én Földi László felszólalására szeretnék reagálni. Sajnálom, hogy nincs itt. Felszólalásában említette, hogy mennyire fontos neki képviselőként meg a városának a sport támogatása, és említette kiemelten a családknál, a gyerekek támogatásánál a tanuszoda- és tornaterem-fejlesztési programot, hogy mekkora siker volt ez a gyerekek és a családok, a települések számára.

Itt valamit tisztázni kell! 2014-ben jelentette be a kormány a tanuszoda-fejlesztési és tornaterem-építési programot. Akkor 24 tanuszodát ígérték és 25 tornatermet. Nem érte el a 10 milliárd forintot ezeknek a létesítményeknek a támogatási összege, és kapaszkodjanak meg, 2018-ig nem sikerült mindezt a 24 és 25 tornatermet és tanuszodát felépíteni. 2017-ben kikért adatok szerint 8 darab tanuszodát adtak át és 16 tornatermet. A 24 tanuszodából nyolcat, és a 25 tornateremből tizenhatot.

De talán még nem is az a legnagyobb probléma, ha négy év alatt nem sikerült ennyi tornatermet felépíteni, közben meg azt látjuk, hogy több száz milliárd forintot költöttünk el üresen álló stadionokra az országban. Hanem képzeljék el, hogy ezeket a tornatermeket nem használhatják a gyerekek. A saját településemen, ahol élek, és a környező településeken, mivel az önkormányzatnak a tulajdona és nem a KLIK-é, ezért az önkormányzat csak bére adhatja a KLIK-nek, a KLIK-nek nincs költségvetése a tornatermek, tanuszodák működtetésére, ezért csak bizonyos évfolyamokban, például Kabán csak az 5. és 6. évfolyamos gyerekek tornászhatnak a vadi új 300 millió forintos tornateremben.

Na, ez a hatalmas siker, képviselőtársaim, amikor megépítenek valamit, hivatkoznak a magyar gyerekek támogatására, a családok támogatására, közben meg nem tudják használni! Gratulálok hozzá! Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, két percben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel ez alapvetően egy szakmai vita

kellene hogy legyen, én igyekszem tartózkodni a Németh Szilárdra jellemző jelzőktől és minősítésektől. Ugyanakkor ha már itt van és aktív, államtitkártársaihoz és hozzá is címzem azt a kérdést, mivel magyarázható önök szerint az, hogy az állam működésének költségei ezen tervezet alapján mintegy 177 milliárd forinttal növekednek a következő évben. Egészen elképesztőnek tartom azt, hogy miközben gazdaságfejlesztésre, fiatalok lakhatására és egy demográfiai alapú fordulat megalapozására nem jut elegendő forrás ebben a költségvetésben, addig erre igen.

Hogy csak egy tényezőt emeljek ki, az úgynevezett lombikbiprogram felső határ nélküli támogatására ez a költségvetés sem nyújt fedezetet. Nem azt mondjuk, hogy ez a rendszer nem mozdult el az utóbbi években, de azt mondom, hogy elvárható lenne, hogy egy magyar családnak, aki próbálkozik hasonlóval, se várólistával ne kelljen számolnia, se pedig olyan kiadásokkal ne kelljen számolnia, amelyek azért a jelenlegi rendszerben fennállnak.

Ez a 177 milliárdos növekmény a tekintetben, ami az állam működésére pluszban kerül elköltésre, azért magyarázatért kiált. De el kell mondjam azt is, hogy a forint/euró árfolyamának elképesztő mozgásai rengeteg költségvetési sort érintenek. Most 337 forint felé kezd mozogni egy euró. Egy egyértelmű kérdést szeretnék feltenni és egy egyértelmű választ kapni. Ezen költségvetési tervezet elkészítésekor önök milyen árfolyammal számoltak? Milyen árfolyam mellett alapozták meg azokat a számsorokat, amelyek előttünk vannak? Hiszen teljesen egyértelmű az, hogy ha a forint árfolyama ilyen ütemben romlik, annak komoly hatásai lesznek a költségvetési tervezet egészére, ily módon megint bizonyosodik az, hogy zárszámadás nélkül, tehát a ténytiszterek ismerete nélkül nem biztos, hogy célszerű jövő évi költségvetésről tárgyalni.

Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Németh Szilárdot az elmúlt években láthatóan üldözte a honvédelmi tudás, de nem érte utol *(Derültség.)*, mert ha utolérte volna, akkor nem beszélt volna ennyi butaságot a Magyar Honvédségről és az ellenzéki képviselők, vagy legalábbis a Demokratikus Koalíció honvédséggel kapcsolatos álláspontjáról.

Államtitkár úr, senki nem kritizálta a magyar katonák teljesítményét. A magyar kormány, az Orbán-kormány, a fideszes kormány teljesítményét kritizáltuk. Ez azért óriási különbség! Ne tessenek már a hadsereggel azonosítani magukat!

Ha figyelt volna az elmúlt időszakban és olvasta volna a költségvetési sorokat, akkor pontosan tudná, hogy 2007-ben, a válság évében is többet költött az akkori kormány a Magyar Honvédségre, mint önök 2011 és 2015 között bármelyik évben. A 80 milliárdos

pluszforrás nem lesz elég arra, hogy ezt a hiányt, amit sok-sok év alatt fölhalmoztak, ki lehessen küszöbölni.

Hozzáteszem, a Zrínyi 2026 program, amely a megkezdett fejlesztések folytatására és új képességek kialakítására is kísérletet tesz mintegy 64 milliárd forint értékben, szóval új képességek kialakítására, az önöknél a következő. Az illetményrendszer növelése, ami nem képességfejlesztés, hanem természetes dolog. A toborzás rendszerének fejlesztése, ami nem képességfejlesztés. A nyelvi képzés, ami nem képességfejlesztés, legalábbis abban a tekintetben biztosan nem, hogy a Magyar Honvédség eszközparkja, és ezt önök is tudják, évek óta ezt hallgatjuk honvédelmi bizottsági ülésen, elavult, azt fejleszteni kellene. És az önkéntes tartalékos rendszer olyan típusú fejlesztése sem képességfejlesztés, ahogyan ezt önök elképzelik.

Attól, hogy fölújítanak egy laktanyában egy mosdót, egy vécét, az nem jelenti a képességek fejlesztését. Ma a világban olyan kihívásokkal szembesülünk, mint a kiberbiztonsági kérdések, amelyekre önök semmilyen módon nem reflektáltak, sőt azt tapasztaltuk, hogy a magyar nemzeti érdekekkel szemben a budapesti fideszes képviselők nagyon sokszor az orosz állami érdekeket képviselik. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen. Én egy általánosabb megjegyzést szeretnék tenni. Nem akarok párttörténeti oktatást tartani ezen a helyen, de az LMP 2008-ban a Gyurcsány-Bajnai-kormány ellenzékeként alakult, a Jobbik a Gyurcsány-Bajnai-kormány ellenzékeként szolgálta azokat az időket. Tehát minket kicsit untat, bár nem akarok a Jobbik nevében beszélni, de engem biztosan untat ez a folyamatos elmúltnyolcévezés. Én 2009-ben, amiről önök beszélnek, éppen az érettségimre készültem. Van pár magyar állampolgár, aki velem egykorú és adót fizet, róluk is szól ez a költségvetés. Tehát azt kérem, hogy ha a korábbi kormányokkal szemben kritikájuk van, amiről amúgy a magyar emberek már egypárszor állást foglaltak, és nem szeretnék azokat a kormányokat természetszerűen vissza, mint ahogy mi sem, akkor ezt beszéljék meg a kávészünetben. De ez nem a költségvetési vita része. Az egyik képviselő már a Medgyessy-kormány meg az első polgári kormány közötti különbségről beszélt. Jó, hogy nem Tisza Kálmánál kezdte a 2018-as költségvetés megtárgyalását!

Tehát az a lakonikus kérésem lenne, hogy az ilyen korábbi időszakokkal kapcsolatos problémáikat - biztosan megvan Vadai képviselő asszony meg másik képviselő úr e-mail-címe is - e-mailezzék le, beszéljék meg. De nekünk szerintem ez most nem releváns a 2018. évben a 2019-re vonatkozó költségvetés tárgyalásánál.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Visszatérünk a normál felszólalási sorrendhez, így

most megadom a szót Simon Róbert Balázs képviselő úrnak, a Fidesz részéről.

(16.00)

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Úgy is, mint a nyugat-magyarországi régió egyik kulturális központjának, Győrnek az országgyűlési képviselője, és úgy is, mint az Országgyűlés Kulturális bizottságának alelnöke elsősorban a kulturális területhez fogok a következő percekben hozzászólni, a költségvetés tükrében néhány kiemelten nagy beruházást kiemelve.

A kormány számára fontos és kiemelt cél a nemzeti kultúra részeként a művészet támogatása, aminek érdekében az elmúlt években közel száz kulturális beruházás indult el. Hogyha megvizsgáljuk a 2019. évi költségvetés tervezetét, és összehasonlítjuk az idei évvel, akkor a kulturális területre közel 70 milliárd forinttal magasabb összeg jut. A kulturális beruházások az országos feladatkörű, kiemelt nemzeti intézményekre és a vidéki kulturális intézményekre egyaránt kiterjednek. A kulturális ágazat szakmai irányítása és felügyelete alá a túlnyomórészt hazai forrásból megvalósuló mintegy 56 nagy projekt tartozik, a teljes projektszám a Liget Budapest projekt egyes beruházásaival, illetve a Makovecz-program projektjeivel együtt összesen 96.

Felszólalásomban a 2019. évi központi költségvetésről szóló törvénytervezetből hat, az EMMI kulturális ágazatának felügyelete alá tartozó fejezetében szereplő nagyberuházást emelek ki, ezek a következők: a Magyar Állami Operaház Andrassy úti épületének felújítása, a Modern Opera beruházása, a Liget Budapest projekt előkészítése és megvalósítása, a Fővárosi Nagycirkusz új épületének megvalósítására irányuló beruházás előkészítése, a Makovecz Imre Alap és a Thália Színház és a Mikroszkóp Színpad fejlesztésének támogatása.

A művészeti beruházások körében a legjelentősebb a Magyar Állami Operaház Andrassy úti épületének felújítása és korszerűsítése. A beruházás támogatási összege 30,7 milliárd forint, amelyet teljes egészében hazai forrásból finanszíroz a kormány. A 2019. évre tervezett támogatás összege 8,2 milliárd forint. A Magyar Állami Operaház hazánk egyetlen operai és klasszikus balett tagozattal is rendelkező előadó-művészeti intézménye, az Operaház Andrassy úti épülete, az Ybl-palota Magyarország egyik legértékesebb, emblematisztikus műemlék épülete, évente félmilliónál több látogatót fogad, az utolsó felújítására 1980 és '84 között került sor. Az előirányzat biztosít forrást az Andrassy úti műemlék épület teljes felújítására és az intézményhez méltó korszerű technikai feltételek biztosítására. A 2016-ban kezdődött projekt keretében megújul az Andrassy úti épület előcsarnoka, főlépcsőháza, nézőtere, szélesebb zenekari árok kerül kialakításra, és a kiszolgálólétesítmények korszerűsítése is

megvalósul, megtörténik az Operaház homlokzati felújítása is. Az egy éve bezárt Operaházban a kivitelezés folyamatban van, a megvalósításának határideje 2019. május 1-je. A felújítás és korszerűsítés révén a Magyar Állami Operaház művészeti rangjához, jelentőségéhez méltó környezetet kap.

Másodikként említem a Modern Opera-beruházást, ami egy 700 főt befogadó képességű, társulat nélküli operaház létrehozására irányul, amely a nagy múltú Magyar Állami Operaház és Erkel Színház repertoárjától eltérően kortárs és barokk opera-előadásoknak biztosít nemzetközi színvonalú befogadóteret. A 2016-ban elfogadott kormányhatározat szerint a kormány egyetért azzal, hogy a BMC, azaz a Budapest Music Center Kulturális Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság által tervezett Modern Opera, az Opera X épületének megvalósításához a 2017. évi központi költségvetésben biztosított forráson felül további 1 milliárd forint forrást kell biztosítani a 2018. és a 2019. évi központi költségvetésben. Az új intézmény előreláthatólag 2021 vagy '22 őszén nyílik meg. Az infrastruktúrális háttérrel a Modern Opera X beruházás biztosítja, a Modern Opera a BMC Mátyás utcai központjának bővítéseként a szomszédos telkeken építendő új épületrészben kap helyet. A teljes projekt költségigénye 4,8 milliárd forint, amelyhez a központi költségvetés 2017 és '19 között összesen 2 milliárd forinttal járul hozzá, a fennmaradó részt a BMC saját bevételei terhére, illetve hitelből biztosítja. A 2019. évi költségvetés kapcsán benyújtott törvényjavaslatban szereplő támogatási összeg 500 millió forint.

Harmadikként említem, hogy a kormány 2015-ben hozott határozatot arról, hogy a Liget Budapest projektet megvalósítja. A 2015 és '21 között megvalósítandó komplex fejlesztés egyik elsődleges célkitűzése a Városliget mint tájképi kert jellegű közpark helyreállítása és a Városliget átfogó kulturális és turisztikai fejlesztése tíz projektelemezzel megvalósításával, ezek: a Szépművészeti Múzeum Román Csarnok felújítása, az Országos Múzeumi, Restaurálási és Raktározási Központ megvalósítása, a komáromi Csillagerőd helyreállítása, fejlesztése, a Magyar Innováció Háza létrehozása a Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeum volt épületének rekonstrukciójával, a Bartók Központ, a Magyar Zene Háza megvalósítása, az új Nemzeti Galéria nemzetközi tervpályázaton győztes terv szerinti megvalósítása, a Fővárosi Nagycirkusz épületét érintő koncepció megvalósítása, a Néprajzi Múzeum új épületének megvalósítása, az Olaf Palme-ház rekonstrukciója és hasznosítása és a Városligeti Színház visszaépítése. A Liget Budapest projekt eddig megítélt költségvetési támogatása 173 milliárd forint kizárólag hazai forrásból. A költségvetési törvény most beterjesztett javaslatában szereplő, a 2019. évre vonatkozó 29,2 milliárd forintos előirányzat biztosítja a Liget Budapest projekt megvalósításának időarányos fedezetét, így többek között a Városliget közpark és infrastruktúra rehabilitációs projekthez, a Dózsa György úti mélygarázs létrehozásához, az Olaf Palme-ház rekonstrukciójához, a Néprajzi Múzeum, a

Magyar Zene Háza új épületei kivitelezéséhez, továbbá az új Nemzeti Galéria tervezéséhez és megvalósításához, valamint a Városliget Zrt. működéséhez szükséges forrást.

Negyedikként említem a Fővárosi Nagycirkusz új épületkomplexuma helyszínének kiválasztását, ami egy kiemelt feladat. A Nemzeti Cirkuszművészeti Központ létesítésére alkalmas, a Fővárosi Nagycirkusz valamennyi funkcióját befogadni képes helyszín kijelölése folyamatban van. A Fővárosi Nagycirkusz megújítási programja a kormány által kijelölendő új helyszínen valósítja meg az európai léptékű előadó-művészeti és cirkuszművészeti központot, a klasszikus és modern, kortárs cirkuszt, valamint a korszerű oktatási bázist. A Liget Budapest projekt megvalósításához a 2016. és a 2019. évek között biztosított összegből a kormány 18 milliárd forint felhasználását engedélyezte a cirkusz fejlesztéseinek megvalósításához. A 2019. évi költségvetésről benyújtott törvényjavaslatban szereplő támogatási összeg 2,5 milliárd forint, az előirányzat a kiemelt fejlesztési cél előkészítését, illetve megvalósítását szolgálja.

A Makovecz-életmű gondozásáról szóló 2015-ös kormányhatározat a Makovecz Imre életművét képező tervek megvalósítása és az épületek felújítása érdekében létrehozta a Makovecz Imre Alapot, ezt említeném ötödikként. A különleges kvalitású magyar építészet életművének méltó gondozásán túl elsősorban a vidék számára ad fejlesztési lehetőségeket a Makovecz Imre által tervezett épületek megépítését és megvalósítását célzó program. Az előirányzat célja az építések és felújítások finanszírozásának biztosítása, amely több évre áthúzódó program. A Makovecz Imre-program 24 településen zajlik, 28 épületet, például faluházakat, templomokat, kulturális és oktatási intézményeket, valamint Bartók Béla három színpadi művéhez tartozóan díszlettervek és Sárospatakon ivóutak rekonstrukcióját is érintő beruházássorozat. A projektek helyszínenkénti megvalósítása jelenleg is folyamatban van, egyébként az erre szánt 2019. évi támogatás a költségvetésből 1,4 milliárd forintot tartalmaz.

Hatodikként említem a Thália Színház és a Mikroszkóp Színpad fejlesztésének támogatását. A Budapest Főváros Önkormányzata által is támogatott beruházás eredményeként megvalósul a két színház épületének szakmai és fizikai integrációját is lehetővé tevő fejlesztési program, amelynek keretében a két színház szerves egységgé válik. A Mikroszkóp Színpad 450 fős rendezvényhelyszínként is működhet, az új mobil színpadnak és mobil nézőtérnek köszönhetően új világosítási és hangtechnikai rendszerek kerülnek beépítésre. A színházi büfé és a kávézó a nem színházlátogató közönséget is ki tudja majd szolgálni, egyes korábbi, kényszer szülte megoldások így megszüntethetővé válnak.

(16.10)

A Fővárosi Önkormányzat fenntartásában működő játszóhely 2018-19-ben megvalósuló 1,3 milliárd

forintos rekonstrukciós programjához a kormánydöntés szerint szükséges a 985 millió forintos támogatás, amelyet a 2019. évi költségvetés-tervezet tartalmaz. Még egy, választókerületemet érintő beruházásról, fejlesztésről röviden szólnék, ez pedig nem más, mint a Győri Nemzeti Színház komplex felújítása, amely nemcsak a színház épületét, hanem a környezetébe tartozó II. János Pál pápa teret is tartalmazza. Ennek a beruházásnak a lebonyolítására a modern városok program keretében kerül sor. A beruházás támogató okirata átadásra került, és a felújítás pedig rövidesen megkezdődik. Zárójelben jegyzem meg, hogy a színház épülete 1977-78-ban épült, tehát mindenképpen időszerű a felújítás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Gyakran mondják, hogy a kultúra sokba kerül, drága, én azt gondolom, igazán sokba az kerülne mindannyiunk számára, ha nem lenne. A kultúra nem haszon, hanem valami nagy egésznek a része, szépség és öröm, közösségteremtő erő. A kultúra szó eredeti jelentése szerint ápolást, megőrzést jelent, azt, hogy gondot viselünk valamire. A régi rómaiak az ember és a természet közötti kapcsolat leírására használták ezt a szót. Úgy gondolták, hogy a természetet művelni és ápolni kell, hogy az ember számára lakhatóvá váljon. És ez ma sincsen másképp.

A kultúra akkor él, ha ápoljuk, ha gondot viselünk rá. Ezt tesszük most, és ezt kell folytatnunk. A költségvetést természetesen nemcsak a kultúrát érintő előirányzatokkal, hanem teljes egészében elfogadásra javaslom. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán nem lesz meglepő, hogy az egészségügygel, illetve a költségvetésnek az egészségügyi részével kapcsolatosan kívánok felszólalni. De mindenképpen tisztázni kell minden ilyen felszólalás elején, hogy milyennek kellene lennie ideális esetben egy költségvetésnek, ha az egészségügyről beszélünk, azaz mire legyen alkalmas, milyen tulajdonságokkal kell rendelkeznie. És nagyon egyszerű elmondani, hogy mik azok a fő elemek, amelyeket teljesítenie kell az egészségügynek, és ezáltal minden, ami a magyar egészségügyet finanszírozza... - és ebben az esetben, ugye, a költségvetés finanszírozza nagyon nagy részét az egészségügynek. Éppen ezért alkalmasnak kellene lennie arra, hogy az ellátást a legszélesebb körben kiterjesztve tudják az emberek igénybe venni, hogy ezt az elérhető legmagasabb színvonalon vehessék igénybe, és hogy mindezt megfizethető áron lehessen igénybe venni, azaz valamilyen szolgáltatásért egy megfelelő ellenszolgáltatás járjon.

Viszont fontos, hogy a költségvetésnek válaszolnia kell bizonyos kihívásokra is, és amikor a költségvetés számait néztem, ezekre kerestem én is a válaszokat.

Egy olyan fontos kérdésre, mint hogy idősödik a társadalom, és ez egy nagyon nagy nyomás az egészségügyi ellátórendszeren, erre ad-e választ, vagy felkészül-e valahogy a költségvetés? Vagy arra, hogy a technológiai fejlődéssel lépést kell tartani, hiszen, képviselőtársaim, vannak olyan egészségügyi diagnosztikai lehetőségek, amelyek a magyar közfinanszírozott egészségügyben sajnos nem elérhetőek, holott a legmodernebb és talán az egyik legfontosabb gyógyulást jelenthetnék.

Ilyenek például az egyes daganatos megbetegedéseknél azok a molekuláris diagnosztikai eszközök, illetve lehetőségek, amelyek már a piacon elérhetőek, és 1,3 millió forinttól 700 ezer forintig terjednek, és valakit képessé tesznek arra, hogy megmondják, hogy az ő betegségének a lefolyása milyen gyorsaságú, vagy vele szemben milyen terápiát kell alkalmazni. Túpon-tossággal meg lehet állapítani, hogy a lehető legkevesebb szenvedéssel, a legnagyobb költséghatékonysággal, a legjobb eredményekkel miként lehet a terápiát alkalmazni. Nos, ilyeneket sem tud a magyar közfinanszírozott egészségügy. De talán ez csak a tortán a hab, tehát nem szabad ebben leragadni. De kérdés, hogy valóban a technológiai változásnak a szorítására, illetve az idősödő társadalom szorítására választ ad-e, illetve ennek megfelelően.

És itt ugye, megnézhetjük akár nemzetközi összehasonlításban vagy a korábbi hazai összehasonlításban az egészségügynek az állapotát, illetve az egészségügyi költségvetés állapotát, és való igaz, hogy van ebben az évben a 2018-as költségvetéshez képest egy 101 milliárd forintos többlet.

Azonban azt látnunk kell, tisztelt képviselőtársaim, hogy a nemzetközi trend pontosan a technológiai fejlődés és nyomás, az idősödő társadalom miatt abba az irányba mutat, hogy nem ilyen arányban, hanem ennél sokkal nagyobb arányban és sokkal nagyobb ütemben kell növelni az egészségügyre fordított közkiadásokat.

Sok esetben úgy szokták meghatározni, hogy GDP formájában határozzák meg a közkiadások mértékét. Erre nyugodtan mondhatjuk, hogy egy 1,5-2 százalékos elmaradásban vagyunk. De ha reálértéken nézzük, még úgy is komoly elmaradásban vagyunk az európai átlagtól vagy attól a nemzetközi átlagtól, hiszen itt nemcsak Európát kell tekinteni, hanem OECD-átlagot is lehet nézni, amely egy olyan egészségügyi ellátást mutatna, ami nem a világ legjobb színvonalára, de talán egy Magyarországgal azonos szintű országban egy elvárható színvonal lenne. Ez adna annyi védettséget a magyar társadalomnak, hogy ebben a magyar társadalom például olyan mutatókban, mint betegség, megbetegedés, illetve halálozás, ne álljon a világ egyik legrosszabb és a fejlett országok közül az egyik legrosszabb statisztikájával, ahogy most teszi.

Tehát az egésznek az lenne a lényege és az egész költségvetésnek az lenne a feladata, hogy mindez, ami az embereknek az elvárása, a reális elvárása az egészségüggyel kapcsolatosan, azt valahol megpróbálja tel-

jesíteni a kormány. És úgy látszik, hogy ez az egyébként - és ezt az önök javára lehet írni - 101 milliárd forintos többlet, ami az előző évhez képest mutatkozik az egészségügyi közkiadásokban, az valamilyen szinten gyógyír lehet, de csak bizonyos, nagyon szűk mértékben. Hiszen látjuk, hogy a fejlődés folyamatosan erodálja ezt az összeget, és folyamatosan megjelenik ennek a túloldalán egy állandó költsékezés, egy költsékezési nyomás.

Kritikaként egyébként meg szokott fogalmazódni, és én is megfogalmazom, hogy a magyar egészségügyi közfinanszírozásának az egyik problémája, hogy még mindig adóalapú. Tehát lényegében a költségvetésnek a befolyt adóbevételeiből fizetjük, és nem túlnyomó részben valamilyen címkézett összegből. Tehát a tervezhetősége, a kiszámíthatósága, sőt az embereknek az, hogy meg tudják-e látni, hogy miből lesz valójában az ő befizetett járulékaikból, befizetett hozzájárulásaikból egészségügy, és azt miként vásárolja meg a szolgáltató az ő részükre, ez teljes egészében követhetlenné válik.

Az alulfinanszírozottságot említettem. Talán másik problémája az, hogy az innovatív forrásteremtéssel, ami valahol a népegészségügyi termékadónál indult, és ott is fejeződött be a magyar költségvetési politikában, azzal hadilábon állunk. Való igaz, hogy a neta - ugye, ezzel a rövidített névvel hívjuk a népegészségügyi termékadót - egy folyamatosan növekvő összeggel számít, viszont az az egyébként 30, majd 50 milliárdos összeg, amire ez nagyjából emelkedik - talán 50 milliárdnál egy kicsivel kevesebb -, ez önmagában nem elég arra, hogy ezt az óriási halmazt, ezt az óriási kiadási kényszert pótoljuk.

Ezért másabb eszközöket is kellene találni, és például a kormányt arra bátorítanám, hogy fontolja meg akár a dohánytermékekre - ez már szakmai felvetésként elhangzott - vagy akár az alkoholos italoknál, vagy akár a szerencsejátékokra vonatkozóan hasonló népegészségügyi termékadó bevezetését, hiszen ezek mind-mind olyan társadalmilag káros hatással járó tevékenységek, amelyeket valamilyen módon kompenzálni kell.

Most csak egy gyors számítást nézve a jövedékiadó-bevételnél feltüntetett költségvetési sornál, azt lehet látni, hogy körülbelül egy olyan 30 milliárd forintos pluszbevételt lehet ebből mindenképpen nyerni. És egyébként ez kompenzálhatja annak a hiányát, vagy kompenzálhatja azt az egészségkárosítást, amelyet végeznek ezekkel a tevékenységekkel.

Nagyon komoly probléma szerintem, hogy az egészségügyünk túlzottan támaszkodott az európai uniós forrásokra. Az európai uniós források az elmúlt időszakban - a mágikus szám elhangzott - 500 milliárd forintot tettek ki, de, tisztelt képviselőtársam, ebből 330 milliárd forint betonba ment. Üveg lett belőle, épület lett belőle, de nem a beltartalom, nem a diagnosztika, nem az ellátás minősége javult belőle, tehát ez önmagában nem volt elég ahhoz, hogy megfékezze a költségvetés által okozott problémákat, és kiegészítse a költségvetés által fellelt vagy okozott hiányokat.

Az intézményi amortizáció nagyon ritkán szokott szóba kerülni, viszont az „Egészséges Budapest” program keretében, ha minden igaz, egy háttér tanulmány sorra vette, hogy például Budapesten milyen hiányokkal küzdenek a kórházak. Túl azon, hogy adósságuk van, túl azon, hogy az épületek nem megfelelőek, egy közel 100 milliárd forintos amortizációs állapotot vagy egy hiányt állapított meg. Ez azt jelenti, hogy az ott lévő eszközök, az ott lévő infrastruktúra egy olyan, szerintem most már óriási hiánnyal küszködik, amelyet az „Egészséges Budapest” program önmagában nem fog tudni teljesíteni. Látjuk, hogy van rá elkülönített pénzösszeg, szintén egyébként lassan félszáz milliárd forintig rúg, amit erre szánt a kormányzat, de ez önmagában arra nem elég, hogy az ott lévő eszközöket, az ott lévő, egyébként nagyon elhasználódott, tönkrement eszközöket, infrastruktúráját pótolják.

(16.20)

Itt jönnek a kódolt problémák ezáltal. A kódolt problémák esetében, ha kevés a pénz, az kicsit olyan, mint a foci, hogy kis pénz, kis foci, ugyanez van, ha kevés a pénz, akkor az egészségügyben is ugyanezek a kevés szolgáltatások jelennek meg, és valahonnan el kell csípni. Ezért van az, hogy a bérek lényegében nem olyan ütemben emelkedtek, hogy lépést tudjanak tartani az európai versenyfutással, a kórházi adósságok olyan ütemben növekedtek, hogy a kórházak most már képtelenek ezt megfelelően kezelni. A legutóbbi hírek szerint Varga Mihály, mondhatjuk úgy, selyemzsinórt küldött az összes kórházigazgatónak, akik, tisztelt fideszes képviselőtársaim, az önök legfontosabb választókerületi emberei, hiszen korábban a kancellária-rendszer az egészségügyben azon bukott meg, hogy a képviselőtársaknak fontosabb volt a választókerületi rendszerben a béke fenntartása, mint hogy ezeket a kórházigazgatókat valamilyen módon a prudens és jó gazdálkodásra szorítsák. De, hozzáteszem rögtön, nem az ő hibájuk, hiszen sokszor nem feltétlenül belső gazdálkodási hiba, hanem külső gazdálkodási kényszer van rajtuk.

Ez a másik, amin javítani kell, és erre sem szolgáltat a költségvetés semmilyen pozitív magyarázatot, nem ad útmutatást, hogy miként próbálja megszüntetni ezt az anomáliát, azaz hogy a kórházak tragikusan, krónikusan és most már hosszú ideje alulfinanszírozottak, mindazt a tevékenységet, amelyet el kellene látniuk, nem tudják ezen a pénzen ellátni. De mondhatnánk egyébként még olyan fontos és tisztázandó kérdéseket is, hogy az alapellátással kapcsolatosan hiányzik az alapellátási ügyelet normatívájának emelése. Ez csak csepp a tengerben. De azt is felhozhatjuk, hogy például az otthoni szakápolás kérdése is egy helyben toporog, az őket illető finanszírozás most már évek óta nem hajlandó emelkedni. A kórházi adósságokkal kapcsolatosan egyébként azt is hozzá kell tenni, hogy nem láttam a költségvetésben erre vonatkozó számsort, holott az előző években mindig

benne van. Ezek tizenmilliárdos tételek, hiszen ez a halmozódás ebben az összegben jelenik meg.

Ami igazán fontos lehet, az pedig a költséghatékonysági szempontoknak a jó felhasználása. Ebből a költségvetésből szinte semmit nem lehet kiolvasni arra, hogy miként fogják például az Állami Egészségügyi Ellátó Központban felhalmozott óriási szervezeti tudást olyan irányba hasznosítani, hogy költséghatékonyan és spórolósabban lehessen az egészségügyben gazdálkodni, hiszen belső tartalék van az egészségügyben. Ezt is sokan elfelejtjük, nagyon sokszor párhuzamos ellátások futnak, párhuzamos vizsgálatokat végeznek. Ezeket a belső tartalékokat ki lehetne használni.

Ami viszont igazán fontos és még jobban, markánsabban meg kellene jelennie, mert talán ebben áll az egész egészségügyi költségvetés mikéntje, hogy azért kell a több pénz az egészségügyre, azért kell a lehető leginkább közelíteni az európai átlaghoz, mert szükségünk van egy állami, robusztus és társadalombiztosítás által meghatározott és azáltal finanszírozott egészségügyre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha nem adjuk oda az állami egészségügynek a megfelelő összegeket, akkor az lesz a következménye, hogy a magánegészségügy be fog kúszni az ablakon keresztül és utána nem fogják tudni kitenni. Jött mögülem a mondas, hogy itt is van. Igazuk van azoknak, akik ezt mondják. A mi közös felelősségünk és az összes párt közös felelőssége, tisztelt képviselőtársaim, hogy egy tízmillió lakos által lakott Magyarországon, ahol szerintem képtelenség, hogy egy magánegészségügy normálisan működjön, csak úgy, hogy egyébként tönkregye az embereket, egy normális, robusztus állami és társadalombiztosított egészségügy legyen. Ebben a költségvetésben pont ezt nem látom, nem látom, hogy ezt védené, ezt biztosítaná. Azt látom, hogy pont annyi pénzt tett oda, hogy ne dőljön össze a képzeletbeli ház, holott erős pillérekkel meg kellett volna támogatni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még biztos sok egészségügyi témájú hozzászólás lesz, de ennek a költségvetésnek arról kellett volna valójában szólnia és az egészségügy szempontjából azt kellett volna hordoznia, hogy egy nagyon erős állami lábat, egy nagyon erős állami finanszírozást tegyen oda, ami a lehető legjobban közelít az európai átlaghoz, amely biztosítja egyrészt a biztonságos, a színvonalas és a modern egészségügyi ellátást. Ez a költségvetés tyúklépésekben közeledik afelé, holott öles léptekkel kellene haladni felé. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padso-raiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga Gábor képviselő úrnak, a Fidesz részéről.

VARGA GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő 2019-es költségvetési javaslat hazánk biztonságának megőrzését, a gazdaság kiegyensúlyozott és dinamikus növekedésének fenntartását, a városok és a vidék közös

fejlődését, a családok támogatását és a teljes foglalkoztatás elérését szolgálja. A törvényjavaslat 2019-es évre vonatkozó számai, illetve a 2019-22-es időszakra vonatkozó részletes államháztartásimérleg-tervei egyaránt azt támasztják alá, hogy a gazdaság stabil, erős, egyre kiegyensúlyozottabb, egyre dinamikusabb. Így a kormánynak és hazánkknak egyre nagyobb a mozgástere ahhoz, hogy a magyar emberek életszínvonalára és életminőségére egyre dinamikusabban tovább javuljon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt nyolc év kormányzásának eredményeihez és a 2019-22 közötti időszakra vonatkozó tervekhez nem mérhető a 2002-10 közötti baloldali kormányzás. A 2010 előtti baloldali kormányok ugyanis az állam és az emberek meglévő vagyonát élték fel, nem gondoltak a jövőre. Gazdaságpolitikai és morális válságba döntötték az országot. Csak az orrukig láttak, a jelenben gazdagodtak, felélték a jövőt, generációkat illető erőforrásokat. A közúti és autópálya-fejlesztések pénzeit elnyelték. Megtérülő beruházások helyett ész nélkül privatizáltak, a vidéket tönkretették, a vidék fejlődése helyett a vidék elszegényedése volt a jellemző (*Bangóné Borbély Ildikó: A '19-es költségvetésről beszélünk!*) a baloldali kormányok idején. Azért érdemes erről néha megemlékezni, még ha a 2019-es költségvetésről beszélünk is. Az előzmények mindig hozzátartoznak a jelenhez. (*Bangóné Borbély Ildikó: Tíz évvel ez előtti?*)

Tisztelt Képviselőtársaim! A tanyafejlesztésről szeretnék beszélni, itt a több száz milliárdos beruházások és milliárdok mellett egy kisebb szegmense a vidékfejlesztésnek, de nagyon lényeges szegmense. 2010-től a polgári kormány sikeresen kivette hazánkat a válságból, az elmúlt években pedig egyre erősödő gazdasági felívelésnek lehetünk tanúi. A polgári kormányok a vidék megmentését is jelentik, ennek részeként a tanyak megmentését.

Jövőre is folytatódik a 2011 óta minden évben nagy sikerrel és érdeklődéssel meghirdetett tanyafejlesztési program, amelynek célja a tanyai gazdálkodás megújításával, sajátos értékeinek megmentésével és a tanyai életmód hátrányainak csökkentésével kapcsolatos tevékenységek, valamint a tanyai életmód minőségének javításával kapcsolatos tevékenységek finanszírozása.

A társadalomnak egy jelentős részét érinti ez, hiszen a legutóbbi népszámlálás adatai szerint Magyarországon a külterületen élő népesség száma mintegy 300 ezer fő. A tanya 2015 óta a Magyar Értéktár részét képező kiemelt nemzeti érték. 2019-ben is 1,2 milliárd forint fordítható a kilencedik alkalommal kiírt és nemzeti forrásból működtetett tanyafejlesztési program finanszírozására. A program települési és térségi kihatású, valamint egyedi tanyai gazdálkodókat érintő fejlesztéseket is támogat.

A tanyafejlesztési program célterületei a 2016. évtől kezdődően a megfelelő forrásfelhasználás, a minél szélesebb körben történő támogatás érdekében a vidékfejlesztési programmal összhangban kerülnek kialakításra. A hagyományos alföldi tanyavilágon túl

'17 óta a Dunántúlra, a Bakonyba, Szentgálra és környékére, valamint Heves megye három déli járására is kiterjed a pályázati lehetőség.

Tisztelt Ház! 2015 óta a tanyafejlesztési program keretében került meghirdetésre a zártkertek revitalizációját segítő, az országos külterületi mezőgazdálkodás elterjesztését támogató mintaprogramok megvalósítását segítő program. Ennek keretösszege tavaly már 300 millió forint volt. Magyarországon jelenleg mintegy 200 ezer hektár zártkerti ingatlan van. Ezek egy része nem kellően gondozott terület. Ez a program a hagyományokat életben tartja, a szőlő- és gyümölcsstermelésre alapoz, és az öngondoskodást segíti. A program nemcsak vidékfejlesztési, génmegőrzési és közösségfejlesztési célokat szolgálhat, hanem a biodiverzitás fenntartása mellett tájmegőrzési feladatok elvégzésére is ösztönöz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, ennek alapján támogassák az előtünk fekvő költségvetési javaslatot, amely hazánk további fejlődését, a magyar emberek és a családok érdekét szolgálja. Köszönöm, elnök úr, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok padso-raiból.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, az MSZP részéről.

(16.30)

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Lehet, hogy meglepetéssel szolgálok: én a 2019-es költségvetésről szeretnék beszélni, nem a nyolc évvel ezelőttről meg nem a tizenöt évvel ezelőttről (*Dr. Völner Pál: Azt szegyezzetek is!*), ennek is egy olyan fejezetével, amely a foglalkoztatáspolitikához kapcsolódik.

Az sem meglepő, hogy megint egy biankó költségvetést tárgyal itt az Országgyűlés. Tehát gyakorlatilag azt látjuk, hogy a 2018-as évet sem zártuk, és nem ismerjük azokat a legfőbb adatokat, számokat, ami meg tudná alapozni egy 2019-es költségvetést - de spongyát rá, ez már így van évek óta. Ezen túlmenően pedig meg kell hogy jegyezzem, és visszatérek a Harangozó Tamás képviselőtársam által elmondottakhoz, hogy minden híradás azzal van tele, hogy bedőlt a forint, beszakadt a forint. Tudomásom szerint 311 forint 33 fillérrel tervezték meg ezt a jövő évi költségvetést, és az Isten a megmondhatója annak, hogy holnap vagy holnapután hol áll meg a forint/euró árfolyam.

Azon túlmenően, hogy biankó költségvetéssel van dolgunk, nagyon sok homályos ígélet is van ebben a költségvetésben. Ilyen homályos ígélet például, hogy komolyabb béremelésre tett ígéletet itt Varga Mihály miniszter úr a közszférában dolgozó, hozzávetőlegesen körülbelül 200 ezer embernek, amelynek mértéke 25-30 százalék is lehet. De ugyanígy tudom említeni a nyugdíjasok foglalkoztatásának megkönnyítését, amely szintén csak egy ígélet, azt mondta a

miniszter úr itt az exorzéjában, hogy egy külön törvényben kívánják majd ezt szabályozni. Kíváncsian várjuk, hogy melyek lesznek ezek az intézkedések.

Ezen túlmenően az is látszik, különösen az euróárfolyam, illetve a forintárfolyamnak az euróhoz képest történő ingadozása miatt, illetve most már mélyrepüléséről beszélünk, nem is annyira ingadozásról, olyan költségvetést tartunk a kezünkben, és nagy valószínűséggel a fideszes többség olyan költségvetést fog elfogadni, amelyet hatálybalépése előtt már módosítani kell.

Tisztelt Ház! A jövő évi költségvetés áttanulmányozása kapcsán, valamint az egyéb, sajtóban megjelent nyilatkozatok alapján megállapítható, hogy a Magyar Nemzeti Bank és a kormány egyaránt válságra készül. A rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló általános tartalék az idei 110 milliárd forintról 165 milliárd forintra emelkedik, az Országvédelmi Alap 60 milliárd forintos összege változatlan marad, a különböző céltartalékokra az idén elkülönített 90 milliárd forint helyett jövőre 136 milliárd forintot irányzott elő a kormány, ez összesen 360 milliárd forint, hogyha jól számolom.

A kormányzat a munkanélküliség idejére járó álláskeresési ellátásokra fordítható összegeket is növeli, az idei 55 milliárd forint helyett jövőre már 75 milliárd forintot kíván erre a célra fordítani, és a növekedés mértéke több mint 36 százalékos. Nem tudom, mire számítanak a következő évben.

A jövő évi költségvetés azzal számol, hogy a dolgozók táppénzen töltött ideje is nőni fog, mivel az idei 115,8 milliárd forint helyett jövőre 126,1 milliárd forintos kiadással számol, ez pedig közel 9 százalékos növekedés. Tehát változatlanul azt kérdezem, hogy mi a fenére számítanak, hogyha ilyen összegeket és számokat állítanak be a jövő évi költségvetésben. Ezt biztosságnak nem lehet nevezni.

A kormányzat a 2019-es évben, ahogy itt többen említették, 4,1 százalékos gazdasági növekedéssel számol. Ez sokak szerint nagyon optimista feltételezés, különösen annak ismeretében, hogy mostanában az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió között kibontakozó kereskedelmi háború jelentős mértékben érinti az autópárban részt vevőket. Ahogy én látom, a mai magyar gazdaság szerkezetében a feldolgozóipar és azon belül a gépjárműgyártás kiemelt helyen szerepel, durván a magyar GDP-nek körülbelül az 5 százalékát adja a járműgyártás. A tervezett magyar gazdasági növekedést csökkentheti még a nyersanyagok, különösen a kőolaj árának az emelkedése is, továbbá a forint esetleges hosszú távú gyengélkedése is. Tehát ennek látjuk most a tanújelét a híradások szerint. A napokban jelentette be az Európai Központi Bank az Egyesült Államok jegybankja után, hogy szépen lassan felszámolja az eszközvásárlási programját, ami például a felvett olcsó lakáshitelek vagy fogyasztási hitelek drágulását fogja eredményezni. Ez a folyamat akár még a reálgazdaság teljesítményét is megtorpanásra kényszerítheti.

Ezek a gazdasági-kereskedelmi tényezők, amellett, hogy rontják a tervezett gazdasági növekedést, a

hazai infláció alakulására is nagyon komoly kihatással lesznek. Jövőre a költségvetési törvényben az ideinél magasabb, 2,7 százalékos inflációval számol a kormányzat.

Ha a fentebb említett makrogazdasági folyamatok hosszú távon éreztetik a hatásukat, akkor ez azt jelenti, hogy a most tervezett infláció mértéke még ennél is jobban fog emelkedni. Ez pedig azzal jár együtt, hogy a béreknek és a nyugdíjaknak a valós értéke kevesebbet fog érni, több pénzt fogunk elkölteni azért, hogy megőrizzük vagy megpróbáljuk megőrizni jelenlegi életszínvonalunkat; természetesen itt nem a parlamenti képviselőkéről beszélek, hanem a közel tízmillió magyar emberről. Ismerve a még mindig alacsony bérszínvonalat és a nyugdíjakat, félok, hogy sok honfitársunk rosszabbul fog élni jövőre, mint ahogy most él, kevesebbet engedhet meg majd magának a lakosság többsége, és ezért többet is kell majd fizetni nagy valószínűséggel.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Egy másik fejezet a szociális hozzájárulási adó a költségvetésben. Bár az adótörvények is foglalkoznak vele, de muszáj itt kitérnem rá egy-két mondat erejéig, annál is inkább, mert hosszan ecsetelte Varga Mihály miniszter úr is a reggeli órákban. A mostani 19,5 százalékról jövőre 17,5 százalékra csökken, amely, nem kell fejtszámolónak lenni, 2 százalékos csökkenést jelent, így közel 100 milliárd forinttal több marad a vállalkozásoknál. Azonban semmi nem garantálja, hogy a kkv-szektor ezt a pluszpénzt a dolgozói bérek növelésére fogja fordítani.

Apropó: szintén délutáni híradás, hogy a vállalatok, a munkaadói szervezetek tiltakoznak az ellen, hogy elcsúsztatva fogják érvényesíteni ezt a 2 százalékos csökkentést, miközben pedig a kormány minimálbér-emelést vár el a vállalkozói szektortól. Tehát én azt gondolom, hogy a vállalatok joggal kérik azt a kormánytól, hogy ha januártól kérik a minimálbér-emelést, akkor azt a terhet is csökkentsék január 1-jével, és ne elcsúsztatva az év közepétől, amelynek a fedezetéből meg lehetne valósítani legalábbis a minimálbér növekedésének egy jelentős részét.

A költségvetés bevételi oldalának növekedése azt is jelenti, hogy az állam a dolgozóktól egyre több pénzt von el. Minél több pénz folyik be az állam kasszájába, annyival kevesebb pénz marad az emberek-nél, ez nem egy komoly felismerés. De az is látszott az elmúlt nyolc évben, kedves képviselőtársaim, hogy a jóléti és szociális kiadások radikálisan csökkentek, körülbelül 20 százalékkal csökkentek, hiszen 2010-ben még 62 százalék körül voltak a GDP-arányos jóléti kiadások, természetesen az egészségügytől a nyugdíjkiadásokig beleértve, ma már ez csak 55,4 százalék, és az állam a saját maga működésére évről évre többet fordít. Én azt látom az elmúlt nyolc év távlatából - bocsánatot kérek, hogy visszautalok erre a nyolc évre, bár az elején azt mondtam, hogy én a jövő évi költségvetésről fogok beszélni -, hogy csak ezen a rovaton körülbelül 1200-1300 milliárd forintot vont ki a kormány az elmúlt években. A biztosítási adóból származó bevétel több mint megduplázódik jövőre, az idei

35 milliárdról 82 milliárd forint közelébe. A jelenleg 27 százalékos általános forgalmi adó mértéke, illetve az egykulcsos, 15 százalékos személyi jövedelemadó sem változik jövőre.

Ebben a gondolatsorban kell kitérni arra is például, hogy a vállalkozások által az államnak fizetendő szakképzési hozzájárulás is évről évre dinamikusan nő: míg ez az összeg 2018-ban 74,436 milliárd forint volt, addig 2019-ben már 95,490, pontosabban 95 milliárd. Az állam ezen a jogcímen a vállalkozások zsebéből egyik évről a másikra több mint 21 milliárd forintot vesz ki. Ha a szakképzési hozzájárulás állami elvonását a 2016-os évhez viszonyítjuk, még magasabb, majdnem 56,9 milliárd forinttal csökkent ez az összeg. Négy év alatt a szakképzési hozzájárulás címen tervezett állami bevétel mintegy 67,5 százalékos növekedést mutat.

A Pénzügyminisztérium fejezetében lévő céltartalékban szerepel a közszférában foglalkoztatottak bérkompenzációja, a költségvetési szerveknél és a nevelési, oktatási, felsőoktatási, egészségügyi, karitatív, szociális, család-, gyermek- és ifjúságvédelmi, kulturális és sporttevékenységet önmagában vagy intézménye útján ellátó egyházi jogi személyeknél a foglalkoztatottak részére a 2019. évben - ezt természetesen jogszabály alapján kell meghatározni - idejára többlet személyi juttatások és az azokhoz kapcsolódó, munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adó.

(16.40)

Ez a bérkompenzáció azt jelenti, hogy a közszférában sajnálatos módon még mindig ezek bére nem éri el a minimálbér összegét. Jól hallották képviselőtársaim, több ezer ember bére ebben a szférában még a minimálbér összegét sem éri el. Ezért az ő keresményüket az állam egészíti ki, hogy ezek a munkajövedelmek elérjék legalább a minimálbér szintjét. Ez szerintem a kormányzat szégyene, hogy a közigazgatásban olyan bérezési rendszereket tartanak fenn évek óta, amelyben ezek napi 8 órás munkával nem keresik meg a minimálbér összegét.

A napokban került a kezembe egy OECD-felmérés a jövedelmeket illetően. Kedves barátaim, az OECD-tagországok közül, ebben a felmérésben az olvasható, csak Mexikóban alacsonyabbak a jövedelmek, a bérek, mint Magyarországon. *(Dr. Vitányi István: Ez 2010-es volt.)* Dehogy 2010-es volt, képviselőtársam, most készült nemrég ez a felmérés. És ha megnézzük legalább a visegrádi 4-ek összehasonlításában, akkor az látszik, jól eldiskurálunk itt egyébként Vitányi képviselő úrral, Szlovákiában 8 százalékkal magasabbak ezek a bérek, Csehországban 12 százalékkal, és Lengyelországban, amely néhány évvel ezelőtt bőven mögöttünk volt, már 17 százalékkal magasabbak a bérek, mint Magyarországon.

Az oktatásra jövőre az idei évhez viszonyítva a kormányzat csupán 15 milliárd forinttal kíván többet fordítani. Ez az összeg nagyon kevés, ezt el is fogja vinni az infláció gyakorlatilag, ez annyi, mintha nem

kaptak volna szinte egy huncut fillért sem. A Fidesz számára látható módon nem fontosak a fiatalok, nem fontos a tudás. Pedig Magyarország számára fontos, hogy a jövő generációi egyre felkészültebbek, egyre okosabbak és rátermettek legyenek ahhoz, hogy fel tudják venni a versenyt a környező országokkal, és erős, fejlődő tagállama legyen az Európai Uniónak Magyarország.

A szakképzés rendszerének irányítása ismét jelentős mértékben átalakul, ezt szinte minden évben átszervezik. A szakképzés irányítási feladatai a tavaszi országgyűlési választások után megalakult új kormányzati struktúra alapján átkerültek az időközben megszűnt Nemzetgazdasági Minisztériumtól az újonnan megalakult Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz. Ennek az átalakulásnak a következtében a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal, a szakképzési centrumok, valamint a munkaerőpiaci és képzési feladatok irányítása is átkerült az új minisztériumhoz.

Az idei évhez viszonyítva a költségvetésben a szakképzés helyzete sem javul érdemben jövőre. A Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal tekintetében létszámcsökkenés, jelentős változások várhatók, a személyi juttatások, illetve a munkaadókat terhelő járulékok és a szociális hozzájárulási adó sorokon az idei 1541,5 millió forinthez képest jövőre csupán 1263,3 millió forint van betervezve a központi költségvetésbe. Ez 278 millió forinttal kevesebbet mutat. A hivatal mozgástere is csökkenni fog jövőre, mivel a dologi kiadások terén is csökken az általa felhasználható összeg nagysága.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Azt hiszem, hogy nem nehéz kikövetkeztetni, hogy az MSZP a 2019. évi költségvetésről szóló úgynevezett biankó törvényjavaslat elfogadását nem fogja támogatni, mivel a 2019. évi büdzsében szereplő állami elvonások mértéke soha nem látott magasságokba ugrik. Már most látható, hogy többször kell majd módosítani ezt a törvényjavaslatot még a hatálybalépése előtt. A közszolgáltatásban foglalkoztatott munkavállalók számára kilátásba helyezett béremelés az ígéreten túl semmilyen kézzelfogható biztosítékkal nem rendelkezik.

További kockázata a jövő évi költségvetésnek a munkaerő-ellátottság kérdése is, vagyis az, hogy azokhoz az ambiciózus beruházási programokhoz, lakásépítési elképzelésekhez, kormányzati vállalkozásokhoz, kapacitásbővítésekhez lesz-e ember, és tudjuk-e a hatékonyságot javítani; annál is inkább látható, hogy borzasztó nagy a munkaerőhiány ebben az országban, látható, hogy a munkaerőhiány egyre inkább hátráltatja a gazdaság fejlődését, a teljesítmények növekedését.

Kedves Képviselőtársaim! A legújabb felmérések azt mutatják, hogy mintegy 800-900 ezer ember hagyta el ezt az országot. A különböző országok statisztikai és munkaerőpiaci adatbázisaiból kikövetkeztethető, hogy az Egyesült Királyságban már több mint 250 ezer magyar dolgozik és él kint, látszik ezekből a statisztikákból, hogy Németországban több mint 210

ezer magyar dolgozik kint. Az is látható, hogy Ausztriában már több mint 80 ezren dolgoznak, Hollandiában 14 ezren, Írországban, Spanyolországban, Olaszországban megközelítőleg 10 ezer ember. Az összes többit nem is sorolom.

A szociális szakmában a kollégák most már évek óta panaszkodnak, hogy gyakorlatilag Nyugat-Magyarországon nincs szociális munkás, nincsenek olyan szociális területen dolgozó szakemberek, akik a bentlakásos idősotthonokban, az alapellátásban vagy a napközbeni ellátásban dolgoznának, mert akik közel laknak az osztrák határhoz, azok egyszerűen ingáznak és átmennek Ausztriába reggel, elvégzik a munkájukat háromszoros-négyszeres bérezésért, mint amennyit idehaza kapnának. Gyakorlatilag nincs utánpótlás. Van olyan egyetemi oktatói kar, ahol nem tudtak indítani a szociális területen a jövő évre szakemberképzést.

Kérem szépen, szorosan ugyan nem tartozik a költségvetéshez, mégis azt hiszem, hogy ezt el kellett mondanom, mert ha így haladunk tovább, ez az ország ki fog ürülni, nem marad itt senki az égvilágon, aki megalapozná, mondjuk, a következő évre vagy az azt követő évekre a költségvetést. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP, a Párbeszéd és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt időszakban elhangzott néhány fölvetésre szeretnék reagálni, illetőleg remélem, hogy az állításokat, amelyek akár az önkormányzatiság, akár az állami jóléti kiadások tekintetében, akár az állam működési kiadásai tekintetében megfogalmazódtak, tényszámokkal tudjuk cáfolni.

Hohn Krisztina képviselő asszony hozzászólására csak azért utalnék vissza, mert ő az önkormányzatiság megvédése, az önkormányzatok megvédése mellett állt ki. Akkor tényszerűen szerintem célszerű elmondanunk, hogy az önkormányzati alrendszer az elmúlt években végig többlettel zárt. Amikor önkormányzatok stabilitásáról, az önkormányzatok mozgásteréről beszélünk, akkor, azt gondolom, a pénzügyi mutatókat első helyen meg kell nézni.

Másodszor: meg kell nézzük azt, hogy milyen intézkedéseket hajtottunk végre. Bóven ezermilliárd forint fölötti volt az az adósság, amitől az önkormányzatok megszabadultak. És ha kontrollnak tekintik az önkormányzatok azt, hogy felelősen kell gazdálkodniuk, nem lehet működési hiányuk, fejlesztési célokra csak akkor vehetnek fel hitelt, ha a várható bevételeik lehetővé teszik a hitel törlesztését, akkor igen, azt gondolom, hogy e tekintetben szükséges és fontos változás történt az önkormányzatok életében. Ez vezetett el oda, hogy ma sokkal stabilabb önkormányzati gazdálkodást láthatunk, mint az említett jogszabályváltozások előtt, mondjuk, 2010-et megelőzően.

A képviselő asszony a közalkalmazottak bérérol is szólt, illetőleg az önkormányzati tisztviselők bérérol. Először is rögzíteni szeretném, hogy a közalkalmazotti kategória rendkívül széles kört fed le. Közalkalmazottak az egészségügyi dolgozók, közalkalmazottak a tanárok. Tudjuk, hogy esetükben milyen béremelés valósult meg. Azt is tudjuk, hogy az önkormányzatok a saját gazdálkodási szabadságukkal élve, amikor felelősen megtehették, hogy bért emelnek, akkor ezt meg is tették. Tehát a jelenlegi önkormányzati bérstruktúrában látjuk, hogy számos önkormányzat az illetményalapot megemelte, hiszen pénzügyi forrásai lehetővé tették a magasabb bér fizetését.

A jövő évi költségvetés abban lép előre, hogy a nehezebb helyzetű, rosszabb pénzügyi körülmények között működő önkormányzatok részére egy 11 milliárd forintos keretet határoz meg, amelyből az említett önkormányzatoknál foglalkoztatott köztisztviselők, tehát a hivatali munkát végző személyek esetében valósulhat meg béremelés úgy, ahogy említettem, számos önkormányzat a saját forrásaiból az önkormányzati köztisztviselőknél ezt a béremelést már végre tudta hajtani.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr *(Z. Kárpát Dániel: Jelen.)* azt mondta, hogy az állam működési kiadásai jelentősen növekednek, 170 milliárd forint körüli összeget mondott. Ezeket a tételeket a benyújtott törvényjavaslat 284. oldala tételeken bemutatja. Az állam működési funkcióinak kiadása valóban mintegy 167 milliárd forinttal növekszik.

(16.50)

De nézzük meg, hogy mik ezek a tételek! Ezen belül szerepel a védelem, és szerepel a rendvédelem és közbiztonság. Elhangzott, hogy bőven 150 milliárd forint fölötti e két területnek a növekedése. Nem igaz az állítás, hogy az állam a saját közvetlen működésére, úgymond az adminisztráció működésére ilyen nagyságú többletet költ el. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)* Pont ezért mutatjuk be tételeken, hogy mely területeken hogyan változik a 2019-es tervezett kiadás a 2018-as kiadáshoz képest.

Az ügynevezett általános közösségi szolgáltatások kiadása mintegy 15 milliárd forinttal növekszik. Ebben benne vannak az alapkutatótól a törvényhozó, végrehajtó szervezetek kiadásain át a műszaki fejlesztés kiadásai is, és itt hullámzó tételt látunk. Van 2018-ban olyan beruházások, amik kifutnak, ami miatt a 2019-es tervezett összeg csökken. Ez igaz például a törvényhozó és végrehajtó szervezetek kiadására. Ha a szűken vett állami működési kiadást nézzük, akkor tisztelettel arra kérem a képviselőket, hogy nézzük meg ezt a sort, és arról is beszéljünk, hogy egyedi beruházások kifutása mellett, már ebben a vitában is elhangzott, a kormánytisztviselők esetén is béremeléssel számol az állam. Értelemszerűen, ha a kormánytisztviselők bére növekszik, akkor azon a tételen a kiadások növekszenek. Úgy éreztem, hogy ebben eddig konszenzus volt.

Korózs Lajos képviselő úr szintén említette az állami kiadásokat és az állami bevételeket. Úgy fogalmazott, hogy az állam nagyon sok pénzt szed be, az állami elvonások növekednek. Én ilyenkor azt kérem, nézzük meg, hogy melyik tételen. Ha arról beszélünk, hogy az állam adójellegű bevételei növekednek, akkor, képviselő úr, azt is hozzá kell tennünk, hogy ez a bevételnövekedés megvalósulhat az adókulcsok emelésével, és megvalósulhat úgy, hogy a gazdaság bővülésének, a foglalkoztatottak számának és a reálbérnek a növekedése következtében növekszenek a bevételek.

Akkor nézzünk az elmúlt évekre vissza, és nézzük meg a '19-es költségvetést! A munkavállaláshoz kapcsolódó adóknál adókulcscsökkentések valósultak. A személyi jövedelemadónál '19-ben is a kétgyermekes családok esetében az adókedvezmény bővült. A szociális hozzájárulási adónál érdemi csökkenés valósult meg, mégis ezekből a tételekből az adókulcscsökkentések ellenére, illetve az adókedvezmények bővülése ellenére családi kedvezményenél már több mint 360 milliárd forintot hagyott ez az új rendszer a családoknál. Ezek ellenére, hál' istennek, a személyijövedelemadó-bevételek vagy a szociális hozzájárulási adó bevételei növekednek. Miért? Azért, mert Magyarországon az Európai Unió átlagát érdemben meghaladó növekedés valósult meg a 2013-as növekedési fordulat óta, és nemcsak a gazdaság bővülése mutat véleményem szerint európai viszonylatban impozáns számokat, hanem a foglalkoztatottak számának és a reálbéreknek az alakulása is. Ennek köszönhető, hogy az adóalapok nagyobb mértékben növekedtek, mint a kulcs csökkentése miatti bevételkiesési hatást feltelezhattük volna.

Cáfolnom kell azt az állítást, hogy az állam a jóléti funkciókból forrást vont ki. Nézzük meg megint tételesen, hogy a jóléti kiadások között milyen kategóriák vannak! Sokszor, a mai napon is, illetőleg korábban is elmondtuk, hogy igen, egyébként a munkanélküliséghez kapcsolódó kiadások csökkentek, azzal együtt, hogy amit képviselő úr mond, a munkanélküli-segély összege növekszik a terv szerint 2019-ben. De megint megkérdezem: miért? Vajon azért, mert a munkanélküliek száma növekszik? *(Korózs Lajos közbeszól.)* Képviselő úr, vagy pedig azért, mert a munkanélküli-segély igazodik a korábbi bérehez? Nem arról van szó, hogy a tavalyi évben két számjegyű volt a béremelkedés, a reálbér-emelkedés is, és az idei évben is a bruttó bérek több mint 10 százalékkal növekedhetnek? És 2019-ben is azzal számolunk, hogy nemzetgazdasági szinten közel 9 százalékos lehet a bérnövekedés. Értelemszerűen, ha növekednek a bérek, akkor ugyan a munkanélküliek száma csökkenhet, de megint a bértömeg növekedése eredményezheti, hogy összességében a kifizetendő, munkanélküliséghez kapcsolódó kiadások nominálisan növekedhetnek, hál' istennek, reálértékben, GDP-arányosan bármilyen összehasonlításban 2010-hez képest ezek érdemben mérséklődtek. 2010-ben 12 százalék körüli volt a munkanélküliség, a tavalyi év végén ez 3,8 százalék volt.

Ismét el kell mondjam, hogy sem az egészségügyből, sem az oktatásból forráskivonás nem volt, és forráskivonás alatt értem a nominális összegeket, és forráskivonás alatt értem, ha megnézzük a 2010-hez képesti helyzetet, az inflációval korrigált reálértékeket is. Értelemszerűen nem beszélhetünk sem az egészségügy, sem az oktatás területén forráskivonásról 2019-ben sem, épp ellenkezőleg, ezek a kiadási tételek növekszenek.

Ismét elmondom azt, hogy az oktatásnál az abszolút összegű 15 milliárd forintos emelkedés a jövő évben az idei évhez képest azzal együtt valósul meg, hogy az európai uniós források ciklikussága miatt közel 90 milliárd forinttal csökkennek az uniós felhasználású projektek, hiszen beruházások valósulnak meg az idei évben, amelyek az uniós oktatási célú támogatások csökkenését eredményezik 2019-ben 2018-hoz képest. Ezt a csökkenést ellensúlyozza, sőt haladja meg a pusztán hazai finanszírozású tételek növekedése.

Ami a szociális hozzájárulási adó csökkentését illeti, le kell szögezzem azt, hogy a kormány tartja magát ahhoz a megállapodáshoz, amelyet 2016-ban a szociális partnerekkel, a munkaadók és a munkavállalók képviselőivel megkötött. Ebben a megállapodásban az szerepel, hogy a versenyszféra reálbérének emelkedésével összhangban valósul meg, valósulhat meg a szociális hozzájárulási adó kulcsának 2 százalékpontos csökkenése. Akkor valósul meg, amikor az említett béremelkedési feltételt teljesíteni tudjuk, amikor a KSH erről információt ad. Azt is mondhatom, hogy a megállapodás lehetővé teszi azt is, hogy ha akkora bérrobbanás valósul meg a magyar gazdaságban, ami éven belül akár kétszeres alkalommal történő módosítást tenne lehetővé, akkor a kormány tartani fogja magát az ígéretéhez, és akár év közben újabb csökkentést fog bejelenteni.

Azt is meg kell említenem, hogy ezen megállapodás kettő év tekintetében rögzítette a minimálbér, garantált bérminimum emelését és ehhez kapcsolódóan a szociális hozzájárulási adó kulcsának egzakt csökkentését. Hál' istennek, az idei évben olyan mértékű béremelés valósul meg, amely nem az eredetileg kalkulált 2 százalékpontos, hanem 2,5 százalékpontos szociális hozzájárulási adó-kulcs csökkentését tette lehetővé. Ismétlem, a 2019-es 2 százalékpontos csökkenés akkor fog megvalósulni, amikor a megállapodásban lefektetettek szerinti bérváltozások megvalósulnak. Ennek konkrét időpontját jelenleg még nem tudjuk megmondani.

Ami a minimálbért illeti, sem a közszférában, sem máshol nem lehetnek olyan személyek, akik a minimálbér, illetőleg a garantált bérminimum alatt keresnek. Ilyen nincsen! A bérkompensáció, ahogy képviselő úr is tudja, azt a célt szolgálja, hogy minimum azt az összeget keressék a közszférában foglalkoztatottak 2019-ben is, ami a '18-as szint volt. De azért ez egy nagyon elhanyagolható kis rész a közszférában dolgozók tekintetében, akik erre az összegre úgymond rászorulnak. Sőt, az egészségügyben például úgy kapják meg továbbra is a bérkompensációt,

hogy érdemi keresetnövekedés valósult meg. El kell mondjam, hogy azért 2012-13-ban volt az egészségügyben dolgozóknál egy érdemi emelés, majd ezt követően 2016-ban egy többéves megállapodás keretében az ápolók fizetése 26,5 százalékkal növekedett a megállapodás szerinti első évben, a második évben 12 százalékkal, utána 8 százalékkal, és a jövő évi költségvetésben is újabb 8 százalékos növekedéssel kalkulálunk. Ezen béremelések mellett is az érintett réteg a bérkompenzációt megkapja.

De amit mondani szeretnék, az az, hogy egyrészt a minimálbérnek - itt vannak előttem a statisztikák, és azért az elmúlt nyolc évet mégiscsak meg kell említenem - a nominális bruttó összege 88 százalékkal emelkedett 2010 és '18 között. A nettó növekedés, illetőleg ami még súlyosabb, fontosabb, a reálnövekedés, inflációval korrigált növekedés 29,9 százalék volt azon személyek esetében, akiknek nincs gyermekük. Ha valakinek egy gyermeke volt és minimálbért keresett, akkor 44,1 százalékos volt a reálkeresetnövekedés, hangsúlyozom: reálkereset. A kétgyermekeseknél ez 79,5 százalék, és a háromgyermekeseknél 90 százalék.

Én most nem akarok a 2010 előtti időszakról szólni, de itt van az előző nyolc év is, kérdés esetén szívesen elmondom, hogy hogyan alakultak ezek a számok korábban. Mégis ezeket azért mondom el, mert szerintem az elmúlt időszakban, elmúlt években igenis a minimálbéren dolgozóknál is egy jelentős béremelkedés valósult meg, és cáfolnom kell azokat az állításokat, amelyek a vezérszónoki hozzászólásokban is elhangzottak arról, hogy a költségvetés a 2018-as év tekintetében vagy a '19-es év tekintetében a társadalmi szétszakadást szolgálja.

(17.00)

Épp ellenkezőleg: azért soroltam fel a minimálbéres foglalkoztatottak reálkeresetének a változását, hogy azt lássuk, hogy igen, náluk az adóváltozásokkal és az inflációval együtt figyelembe véve, egy nagyon jelentős reálkereset-növekedés valósult meg.

Ami pedig a béremelések zárásaként a közszférát illeti, a költségvetési szerveknél nagyságrendileg 700 ezer fő foglalkoztatott van. Ebből a 700 ezer főből több mint 550 ezer fő tekintetében az idei évvel bezárólag valósult meg érdemi béremelkedés. És amikor az „érdemi” jelzőt használom, akkor mondhatom a honvédeket, a rendőröket, a pedagógusokat, az ápolókat, egy széles kört. 150 ezer fő volt a költségvetési szerveknél foglalkoztatottak tekintetében, ahol rendszerjellegűen, központi intézkedéssel nem volt béremelés, de itt is, például az önkormányzati köztisztviselőknél a helyi pénzügyi lehetőségek szerint számos helyen béremelés valósult meg.

A jövő évi költségvetésitörvény-javaslat azzal megy tovább ezen az úton, hogy az ígérték szerint a gazdaság teljesítményével összhangban valósulhat meg a következő évben béremelés. Érdemi növeléssel

számolunk. Abban kérem a tisztelt Országgyűlés megértését, hogy jelenleg arról tudjak beszámolni, hogy a tartalékok között szerepel a béremeléshez szükséges forrás. Ebben a kérdésben, a konkrét béremelési mértékben vagy annak az ütemezésében a kormányzat a döntést még nem hozta meg, de ismétlem: a jövő évi költségvetési törvény úgy készült, hogy a kormánytisztviselőknél, illetőleg az említett módon 11 milliárd forintos kerettel az önkormányzati köztisztviselőknél a béremelés fedezete rendelkezésre áll. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Maga elnök úr is meglepett a gyors kétperces lehetőséggel. Nagyon sajnálom, hogy államtitkár úr a válaszában nem tért ki arra, hogy milyen euróárfolyamon tartottunk akkor, amikor tervezték a költségvetés tervezetét *(Banai Péter Benő: Benne van, 311.)*, de most megnyugtatót. Éppen ezért szeretnék további kérdéseket feltenni, hiszen úgy látom, hogy érdemi válaszokban reménykedhetünk.

Teljes mértékben egyértelmű az, hogy a rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzata, amely másfélszeresére növekszik, államtitkár úr, 165 milliárd forintra kívánják emeltetni, és az Országvédelmi Alapba továbbra is nagyon nagy összeg került csoportosításra, 60 milliárd forint, együttesen tulajdonképpen zsebpénzt képeznek a kormányzat számára, hiszen a későbbiekben a kormány határozatokban dönt ezen összeg elköltéséről, jellemző módon mellőzve a parlament összehívását.

Érdekelne szakmai indoklása, indoklásuk a tekintetben, hogy miért van szükség ekkora összeg elköltetésére, hiszen az utóbbi évtizedekben - tehát nem évtizedben, hanem évtizedekben - nem fordult elő olyan rendkívüli helyzet, amely a parlament összehívását, mondjuk, egy héten belül ne tette volna lehetővé. Árvíz, vis maior, természeti katasztrófák, egyebek esetére pedig úgy gondolom, hogy a Jóisten is úgy bánik velünk, hogy egy kicsit sok ez a több száz milliárd forint, és nagyon bízom benne, hogy nem lesz szükség ekkora összegre. Ami sokkal inkább jellemző volt, hogy a kormányzat határozatokban döntött ezen összeg zsebpénzszerű elköltéséről, ugyanakkor nem ez lenne a kormány dolga, és az Országgyűlésnek is több beleszólása lehetne.

Az észszerű részletezettség elvét sajnos e tekintetben sem tudja betartani a kormányzat, máshol egyes előirányzatokat tízmilliós nagyságrendekben tárgyal, például az I. fejezetben a volt köztársasági elnökök közcélú felajánlásait, máshol viszont tízmilliárdos nagyságrendű tételekről sem tudunk érdemi információt, így például a honvédelmi tárca egyéb szervezeteinek 89 milliárd forintos dologi kiadásai tekintetben.

Azt látjuk tehát, hogy egyértelműen aránytalan-
ság áll fenn, és válaszokért kiált az a kérdés, hogy eb-
ben az esetben miért kell a kormánynak több száz mil-
liárdos zsebpénzt biztosítaniuk. Köszönöm a lehető-
séget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Jelzem, hogy
elcsúszott a monitorom, és igazából még nem követ-
kezett volna kétperces hozzászólási lehetőség. *(De-
rűltség.)* Ezért most visszatérünk a normál felszólalá-
sokhoz *(Z. Kárpát Dániel: Engem zavart meg a leg-
jobban!)*, és ennek a körnek a végén már nem lesz le-
hetősége a Jobbiknak kétpercest elmondania, mert
így lesz igazságos és szabályszerű szerintem, úgyhogy
elnézést kérek.

Akkor most Simon Miklós képviselő úrnak adom
meg a szót, a Fidesz részéről.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm, elnök
úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő évi
kölségvetésre vonatkozó javaslat azt üzeni, hogy an-
nak előterjesztője, a kormány fontosnak tartja Ma-
gyarország, a magyar emberek biztonságát. Mi pedig
ezzel egyetértünk. A javaslat 512 milliárd forintot, a
GDP 1,16 százalékát fordítja a honvédségre, ami 86
milliárd forinttal több, mint az idei összeg. Ez a több-
letforrás és a következő évek tervezett költségvetési
növekményei egy erős, ütőképes honvédség létreho-
zását célozzák. Ennek alappillére a „Zrínyi 2026” had-
erőfejlesztési terv, amelynek elemeit a tervezet üte-
mezés szerint tartalmazza.

Az Európát sújtó bevándorlás, valamint az azzal
járó terrorveszély és ennek közbiztonsági követke-
zményei a következő évek legfontosabb kihívásai lesz-
nek. Ezért biztosít az előttünk fekvő tervezet 350 mil-
liárd forintot a közbiztonságra, a rendőrség működtet-
ésére, fejlesztésére. A terrorelhárítással összefüggő
feladatokra 25 milliárd forint jut majd. Ez 23,5 milli-
árddal több, mint az idei rendelkezésre álló keret.

Januártól újabb 5 százalékkal nő a rendvédelmi
dolgozók illetménye, ami a korábbi emelésekkel
együtt már 50 százalékos növekményt jelent. A 2019-
es költségvetési tervezet tartalmazza annak a Készen-
léti Rendőrség állományába tartozó, közel 3 ezer új
határvadász fiatal rendőrnek az illetményét, akiknek
a kiképzése az elmúlt években történt meg. Kifejezet-
ten örülök annak, hogy ezen fiatal rendőrök elhelye-
zésének ügye rendeződik, miután az országban 12 lak-
tanyában épülnek szállás- és körletépületek.

Az egyik ilyen beruházás Nyírbátorban valósul
meg, több mint egymilliárd forintos beruházási érték-
kel, a Báthori István laktanyában, ami korábban a ha-
tárőrség fennhatóságában volt. Míg a szocialisták
2005 táján ezen laktanyából migránstábort alakítottak
ki, addig a Fidesz-KDNP-kormány továbbépíti és
fejleszti a laktanyát, határvadász egységeket telepít
ide az ország védelmére, és az európai külső határok
védelme érdekében.

Összegezve tehát: Magyarország biztonsága az
első 2019-ben is, ezért kérem, támogassák a jelenlegi

javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypár-
tok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom
a szót Oláh Lajos képviselő úrnak, a DK részéről.

DR. OLÁH LAJOS (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisz-
telt Képviselőtársaim! Ez a költségvetés a toporgás
költségvetése. Ez a költségvetés toporgás az ország-
nak és toporgás Teréz- és Erzsébetváros lakóinak. Ez
a költségvetés távolodás az európai életszínvonaltól,
és távolodás a biztonságtól. Ez a költségvetés nem-
csak az európai életszínvonalról való távolodást jel-
enti, hanem a környező országok életminőségétől,
biztonságától való távolodást is, a leszakadás költség-
vetése. A kormány által beterjesztett 2019. évi költ-
ségvetés... *(Dr. Vitányi István közbeszólására, az el-
nök felé fordulva:)* Ne haragudjon, nem tudok be-
szélni, mert állandóan közbeszól. Köszönöm szépen.

A kormány által beterjesztett 2019. évi költségve-
tés-tervezet meg sem próbál megoldást nyújtani a
magyar társadalom legfontosabb problémáira. A
többség számára állandó fenyegető veszély marad a
leszakadás, saját és családja helyzetének romlása.

(17.10)

A társadalom mintegy egyharmada továbbra is a
létminimum szintjén vagy az alatt, lényegében hó-
napról hónapra kénytelen élni, és reménye sincs a fel-
emelkedésre.

Választókerületem, a budapesti VI. és VII. kerü-
letek ugyan az országos átlagnál jobb helyzetben levő
városrészek, de az itt élők is számtalan területen vár-
nak állami segítséget.

Jogosan lehetünk büszkék arra, hogy hosszú évek
küzdeme után az UNESCO hivatalosan is a világörök-
ség részének nyilvánította az Andrássy utat és a kör-
nyező utcákat, illetve a Belső-Erzsébetváros nagy ré-
szét kitevő zsidónegyedet. Ezek a belvárosi részek ren-
geteg látogatót vonzanak kül- és belföldről egyaránt,
akik jelentős bevételt generálnak a költségvetésnek, és
messzire viszik el a főváros és hazánk jó hírét.

A világörökségi státusz azonban nem csak privi-
legium, kötelezettségekkel is jár. Az Andrássy úton és
környékén, illetve a zsidónegyedben a közterületek és
a házak jó része felújításra vár. Ezt a terhet sem a ke-
rületi önkormányzatok, sem a lakók egyedül vállalni
nem tudják. Ékes példája ennek a Kodály köröndön
négy éve leégett és azóta is lakhatatlan patinás társas-
ház esete.

A korábbi gyakorlattal ellentétben az új ciklus-
ban érdemi nagyságú állami és uniós pályázati forrást
kell nyitni, amelyre kifejezetten a fővárosi világörök-
ségi részek lakóközösségei és önkormányzatai pályáz-
hatnak.

Teréz- és Erzsébetvárosban azonban nemcsak a
világörökségi részekben, hanem a kerület többi ré-
szén is ezres nagyságrendben lenne szükség társashá-

zak felújítására, energetikai korszerűsítésére. A kultúralt, vonzó kinézetű belváros kiemelt városképi és turisztikai jelentőséggel bír. A választókerületemben egyre több idős ember él, ezért a múlt században épült házakban kritikus fontosságú minél több felvonó kiépítése, illetve a meglévő felvonók korszerűsítése.

Az elmúlt ciklusban a kormány a felhasználható uniós források döntő részét deklaráltnan közintézmények felújítására fordította. Az országos szinten a társasházaknak biztosított pályázati források a felújításra váró épületek töredékére voltak elegendőek, és jellemzően részleges, például energetikai korszerűsítést tettek lehetővé. Különösen hátrányos helyzetben volt számtalan erzsébetvárosi és terézvárosi társasház, mivel nemes egyszerűséggel kizárták a pályázatokból az 1947 előtt épült házakat. A következő években paradigmaváltásra van szükség, a közintézmények után most a társasházak élvezzenek prioritást.

Prága városa a pozitív példa, hogy jelentős állami szerepvállalással, pályázati források biztosításával, az önkormányzat és a lakók hozzájárulásával hogyan lehetne az egész belvárost fokozatosan, teljeskörűen megújítani. Az 1945 előtti budapesti épületeket pedig nem diszkriminálni, hanem támogatni kell a pályázat során, hiszen ezek megőrzése az utókornak kiemelt nemzeti és fővárosi érdek is. Erre is több forrást kell biztosítani.

Mi vár a jövő évben a teréz- és erzsébetvárosi diákokra? Sajnos nem sok jó. Az előbb is elhangzott, hogy 15 milliárd forinttal többet szán a kormány az oktatásra. Ez szánszalmas. Az oktatás teljes költségvetése 2356 milliárd forint. Ha 15 milliárddal nő, ez alig több, mint gyakorlatilag fél százalék, azaz 100 forinthez összesen 60 fillér pluszpénzt ad a kormány. Még egyszer mondom, 100 forinthez 60 fillér pluszpénzt ad a kormány. Ez alapján jövőre nemhogy nem nő, hanem érdemben csökken az oktatás támogatásának reálértéke.

Ami még érdekesebb, hogy a tervezet szerint 194 milliárdról 230 milliárdra nő az egyházi iskolák támogatása, ami 18 százalékos emelés. Mivel összesen 37 milliárddal nő az oktatás teljes támogatása, eközben jövőre az egyházi oktatásnak 36 milliárddal jut több pénz, az egyházi felsőoktatás támogatására pedig 5 milliárddal. Így az állami iskolákba járó diákoknak jövőre kevesebb pénz fog jutni, mint ami ebben az évben jutott.

Az oktatás területén tovább nő a hatalmas különbség, ami az egyházi, illetve az állami iskolába járó diákok támogatása között van. Már idén is 3,4-szer többet kap egy egyházi iskolába járó diák dologi kiadásra, mint idén. Jövőre ez a különbség tovább fog nőni. Nem az egyházi iskolák támogatását kell csökkenteni, hanem a KLIK-es állami fenntartású iskolák támogatását megemelni az egyházi iskolák szintjére. Erre költségvetési forrásokat kell biztosítani.

Szintén vesztesei lesznek a költségvetésnek a nyugdíjasok. Jövőre az önök által mondott 2,7 százalékos soványka emelést kapnak csak a nyugdíjasok, miközben az általuk vásárolt árucikkek folyamatosan drágulnak. Ráadásul az elmúlt években a nettó keresetek

10-12-13 százalékkal nőttek, ezzel szemben a nyugdíjak 2,5-3 százalékkal emelkedtek. Jövőre az előre kalkulált inflációval azonos mértékben, nagyjából 2,7 százalékkal korrigálják. Ennek következtében a nyugdíjak és a bérek közötti szakadék rohamosan nő.

Belső-Erzsébetvárosban és Terézváros déli részén az elmúlt években mára egy olyan szórakozónegyed alakult ki, ami európai szintű turistacélponttá nőtte ki magát, az állam és a főváros ennek egyértelmű nyertesei. A központi büdzsé éves szinten sok milliárd forint adóbevételt realizált a bulinegyedben működő szórakozó- és vendéglátóhelyektől, és a negyed szerves része lett Budapest turisztikai látványosságainak. Erzsébet- és Terézváros szenvedni el azonban a bulinegyed működésének minden negatívumát. Hatalmas zaj, szeméttelhelés, az ezzel járó megnövekedett közbiztonsági, köztisztasági feladatok. Ehhez sajnos az itt élők szinte semmilyen kormányzati segítséget nem kapnak.

Javaslom, hogy az állami költségvetés a bulinegyedből beszedett adók terhére évente 1 milliárd forint plusztámogatásban részesítse az erzsébetvárosi, illetve 500 millió forint támogatásban a terézvárosi önkormányzatot a megnövekedett közfeladatok finanszírozása érdekében. Az éjszaka nyitva tartó szórakozó- és vendéglátóhelyek felügyeleti adóját emelni szükséges a kerületi közteherviselésben való arányosabb részvétel érdekében.

Végezetül szeretném elmondani, hogy minden felmérés szerint a magyar embereket leginkább az egészségügy, az egészségügyi ellátórendszerrel kapcsolatos problémák izgatják, aggasztják. A Péterfy Sándor Utcai Kórház nemcsak Teréz- és Erzsébetváros lakóinak, hanem több megye betegellátásában is részt vesz, az ő egészségük megőrzésében is közreműködik.

Figyelembe véve, hogy a kormány 2019-re tervezett költségvetésének egészségügyre vonatkozó számai sajnálatos módon, ahogy megnéztük, a helyzet rosszabbodását vetítik előre, ez a költségvetés, ami a szinten tartáshoz sem elegendő, paradox módon megszorításokat tartalmaz akkor, amikor állítólagosan a gazdaság felfutóban van és példásan teljesít. Ez szűkebb képviselői területem vonatkozásában is azt jelenti, hogy a Péterfy Sándor Utcai Kórház és Szakrendelő, illetve az alapellátás eddigi gondjai és problémái állandósulni fognak, a működési zavarok mélyülnek. Előre látható, hogy a folyamatosan megüresedő háziorvosi és fogorvosi praxisok mellett megjelennek a gondok a gyermekellátás területén is.

A fővárosi kórházfelújítási program alapvetően téves hangsúlyokkal került megtervezésre. Nem elitkórházat kell építeni a közlekedési infrastruktúra nélküli pusztaság és egy korábbi mocsaras terület közepére, hanem a meglévő kórházakat kell minden téren rendbe rakni.

A választókerületem lakói számára elfogadhatatlan, hogy a Péterfy Kórház nem került bele a fővárosi súlyponti kórházak közé, miközben a felújítási források hosszú éveken keresztül csak ezekhez a kórházakhoz fognak kerülni. Első lépésként az a célszerű, hogy ha a

kórházak adósságállományát rendezni kell minden évben, akár többször is, előre kalkulálnák, hogy ne ilyen utólagos tűzoltás legyen. Második körben a felmérések alapján azt lehet mondani, hogy körülbelül 15 milliárd forintba van szükség az épületrekonstrukcióra, amivel a Péterfy Utcai Kórházat egy új, modern, XXI. századi kórházzá lehet fejleszteni, és 5 milliárd forint eszközbeszerzésre, amely alapján nemcsak az épületeket tudjuk rendbe tenni, hanem olyan eszközök kerülnek bele, amelyek megfelelnek egy XXI. századi modern kórházzal szembeni elvárásnak.

Ezt a 20 milliárd forintot kellene a költségvetésben biztosítani akár stadionok helyett, vagy akár ahelyett, hogy a taopénzeket ne engedje ki a kormány a markából, hanem folyassa be rendszeresen a költségvetésbe, és biztosítsa azt az egészségügynek.

Végül, de nem utolsósorban olyan érdemi bérfejlesztésre van szükség, amely képes megbecsülni és itt-hon tartani a világ legjobbjai közé tartozó orvosainkat és az ápolóinkat. Ahhoz viszont, hogy ezeknek a kritériumoknak és elvárásoknak meg tudjunk felelni, az előzőekben részletezett feltételeket a Péterfy Kórház munkájának biztosítása érdekében meg kell valósítani.

Teréz- és Erzsébetváros lakói nevében azt kérem, hogy a költségvetési törvény az általam elmondottak szellemében kerüljön módosításra. Köszönöm figyelmeiket.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most megadom a szót Nagy Csaba képviselő úrnak, a Fidesz részéről.

(17.20)

NAGY CSABA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetési törvényalkotás vonatkozásában szeretnék egy-két gondolatot elmondani. S bár általános vitáról van szó, mégis azt gondolom, hogy a részletekkel is foglalkozni kell, főleg azért, mert ellenzéki képviselőtársaink állandóan a részleteken keresztül próbálják meg kritizálni a 2019. évi központi költségvetésitörvény-javaslatot.

Én a magam részéről, igazodva képviselőtársaimhoz és azokkal egyetértve, a biztonságos növekedés költségvetésének tekintem ezt a törvényjavaslatot, pénzügyi és gazdasági stabilitást látunk benne, és olyan döntéseket, amelyeket mindenképpen támogatni szeretnénk és támogatni gondolunk. Nőnek a védelem költségvetési lehetőségei, a közbiztonság, az oktatás, az egészségügy, a nyugellátás, a kultúra, a mező-, erdő-, hal- és vadgazdálkodás, a környezetvédelem, és többet tudunk költeni az államadósság-kezelés vonatkozásában is.

Ha megengedik, én mégiscsak a Kulturális bizottság vonatkozásában a sport költségvetéséről szeretnék szólni, hiszen itt egy 58,5 milliárdos költségvetési növekményt látunk, és ebből szeretnék egy kicsit, ha megengedik, a részletekkel is foglalkozni, s vidéki

képviselőként a vidék szempontjából beszélni arról, hogy miért is tudjuk támogatni mi ezt a költségvetési törvény-javaslatot.

Fontosnak tartjuk az oktatási intézmények sportcélú fejlesztését, a sportági szakszövetségi és az egyesületi fejlesztéseket is. Ha megengedik, egy-két példát mondanék Baranya megyéből, illetve a választókerületemből.

Sásd városában hamarosan elkészül az a tanuszoda, amely a környék gyermekeinek biztosítja majd a mindennapi testnevelés lehetőségét, és azt, hogy megtanuljanak úszni. Ugyanilyen döntés született Szentlőrinc város vonatkozásában is, ahol a város hamarosan befejezi azt a vitát, hogy hol helyezték el a tanuszodát, és reményeink szerint a következő években ez a beruházás is elkészülhet. Vajszlón is elindulhat majd a tanuszoda-fejlesztési program. Ráadásul itt a szennyvízvezeték kiépítése után nem is 25 méteres, hanem 33 méteres medence fog tudni épülni. Ezenkívül még a választókerületben két darab tanuszoda van, az egyik Siklóson, a másik pedig Szigetváron. Szigetváron a magyar kormány és az uniós források tudtak arra támogatást adni, hogy energetikai korszerűsítéssel meg tudjon újulni ez az uszoda.

Ha továbbmegyünk a települések vonatkozásában, merthogy az élhető Magyarországról beszélünk, szintén a gyerekeknek Kétújfalun adtunk át pár nappal ezelőtt egy műfüves pályát, ahol 60 gyermek tud majd rendszeresen focizni, és Vásárosdombón is az iskola felújítása kapcsán tudtunk egy műfüves pályát átadni. Nyilasi Tibor már többször járt ebben az iskolában, úgyhogy azt gondolom, ők is elismerik azt, hogy ebben az iskolában jelentős sporttevékenység folyik.

De menjünk tovább, és ne csak a fociról beszéljünk. A magyarországi legrégebbi múlttal rendelkező szigetvári birkózó sportegyesület éppen holnap fogja megkapni azt az építési engedélyt, amivel egy birkózócsarnokot fognak tudni építeni. Náluk kezdett el birkózni Módos Péter ötévesen, aki olimpián harmadik helyezést ért el.

A megyeszékhelyről is beszéljünk egy kicsit, és konkrétumokról is. A megyeszékhelyen egypár hónappal ezelőtt adták át a pécsi torna munkacsarnokot, amely egy több mint 800 négyzetméteres tornacsarnok. El fog készülni hamarosan a Nemzeti Kosárlabda Akadémia, ahol három pálya, kollégium és az ehhez kapcsolódó létesítmények fognak megvalósulni. S éppen a jövőre százéves Pécsi VSK kosárlabdacsarnoka is épül.

Ezenfelül a kormány kiemelten támogatja a szabadidősport-fejlesztéseket, merthogy szeretnénk a lakossággal is foglalkozni, és szeretnénk azt, hogy a lakosság a lakóhelyének közelében megtalálja a sportolási lehetőségeket. Eddig 107 sportpark, 5 darab 200 méteres és 5 darab 400 méteres futókör megvalósítására került sor, s ha fellapozzák a költségvetést, láthatják, hogy 2019-ben erre a programra közel 2,5 milliárd forintot fognak tudni felfedezni, illetve majd elkölteni azok az önkormányzatok, amelyek a pályázatokon keresztül ezt majd elnyerik.

Szeretnék még beszélni a fogyatékosok sportjáról is. Itt az alap-előirányzat 460 millió forint. A Magyar Paralimpiai Bizottság javaslata alapján kerül majd ez felosztásra. Biztos forrás áll rendelkezésre a megrendezésre kerülő versenyekre és külföldi versenyeken való részvételekre, és a Gerevich Aladár-sportösztöndíj is rendelkezésére áll majd a sportolóknak.

Egy dolgról még mindenképpen beszélnék, ez a Magyar Természetjáró Szövetség, ahol szintén 450 millió forint áll rendelkezésre a tekintetben, hogy a 2019. évi tevékenységüket ellássák.

Ha megengedik, akkor még egy-két vidéki szempontból nagyon fontos összegről beszélnék. A magyarországi tornaterem-építési program, merthogy ez szóba került, 3 milliárd forinttal szerepel a költségvetésünkben, ugyanígy a tanuszoda-építési program, ezen felül még gödöllői, veszprémi uszodaberuházás szerepel. S nyilván a megyeszékhely szempontjából nagyon fontos, hogy a Pécsi Vasutas Sportkör infrastrukturális fejlesztésére is másfél milliárd forintot szerepeltetünk a költségvetésben.

S talán még két gondolat záráskepp; nem szeretném az időt húzni, de mégiscsak szeretnék beszélni arról, hogy miért fontos az, hogy ilyen alaposan tárgyaljuk ki a sportköltségvetést. A Gerevich Aladár-sportösztöndíj közel 35 sportágat érint, közel ezer fő részesül ebből a támogatási rendszerből. A kiemelt edzői program, amelyben az olimpiai bajnokaink, illetve a vb-bajnokaink, az Európa-bajnokaink edzőit támogatjuk, közel 200 fővel szerepel a programban. Utánpótlásedzői program is van, ott 346 fő kap támogatást, és a fiatalok vonatkozásában a Sportcsillag-ösztöndíj is szerepel a költségvetésünkben. Itt tavaly 177-en kaptak támogatást.

S még egy gondolat: 2010 óta minden egyes költségvetésünk és a 2019-es költségvetés is támogatja a sportot. Magyarországon 2010 előtt a magyar lakosság 5 százaléka sportolt rendszerességgel, ez azt jelenti, hogy hetente legalább kétszer elment mozogni. Ez az arány most már bizonyíthatóan 15 százalék körülire nőtt. Az igazolt sportolók száma 242 ezerről 501 ezer fölé nőtt az elmúlt évben. S ha a tao sportágait nézzük, akkor ott 155 ezerrel többen sportolnak. Azt gondolom, hogy alapvetően ez a legnagyobb egészségmegőrző program Magyarországon.

2010-ben célul tűzte ki a kormány, hogy érjük el, hogy minden gyermek sportoljon. Mindezt a XXI. század adta lehetőségekkel élve olyan sportlétesítményekben, amelyek fejlődést jelentenek a sportolásra vágyó gyermekek, fiatalok és idősebb korosztályok számára egyaránt. Ezeknek az alapcéloknak a megvalósítását teszi lehetővé a 2019-es központi költségvetésről szóló törvényjavaslat. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak, az LMP részéről.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Még mielőtt rátérnék pár részre, szeretnék reagálni egy olyan kérdésre, amit a vezérszónokiban vetett föl Csárdi Antal képviselőtársam, és utána érkezett rá egy válasz, ha jól emlékszem, államtitkár úrtól, és arra szeretnék reagálni. Elmondta államtitkár úr, hogy 15 százalékos, majd 5 és 5 százalékos emelést kapott az ápolási díj az önkormányzata alatt. Én arra szeretném kérni, mondja meg, hogy egy 47 ezer forintos átlag ápolási díjnal nominálisan ez mennyi. Tehát öszszegszerűen mennyi az, amire annyira büszkék, amit megemeltek 15 százalékkal.

Az a helyzet, hogy itt van egy filozófiai vita az én politikai közösségem és a kormányzat között, ugyanis szerintünk aki ápolási díjban részesül, az munkát végez. Ha ezt nagyon hidegen, lelketlenül nézzük, azért is végez munkát, mert annak, akit ő ápol, utána nem kell kifizetni azt a költséget, amit jelent, hogy mondjuk, a hospice-ban vagy szociális intézményben van. De az a helyzet, hogy az ápolási díj emellett egy munka, hiszen olyan munkát végez az az ember, aki beteg rokonát, édesanyját vagy gyermekét ápolja, amiért különben az állam fizetne valakit egy intézményben. Tehát az, hogy önkormányzat emel 7500, 2500 vagy 3000 forinttal egy évben, az részben filozófiailag helytelen, részben pedig megalázóan kevés. Ezeket az embereket, és sok ilyen ember van, erre még vissza fogok később térni, önkormányzat az elmúlt nyolc évben minden évben ilyen kevés pénzzel megalázták, és ez nem jelent valódi megoldást azoknak, akik ápolják a beteg rokonaikat. Azt még szeretném hozzátenni, hogy elmondta, hogy akiknek húsz éve van ilyen jogviszonyuk, azok milyen kedvezményben részesülnek. Az jó, hogy ebbe az irányba tettek egy lépést, de ilyen ember nagyon kevés van. Tehát ez számszerűen nagyon kevés, a legtöbb ember ezt nem csinálta húsz évig, hanem sokkal kevesebb ideig csinálta. Tehát ez az emberek nagy többségének, aki jelenleg ápolási díjban részesül, semmilyen módon nem jelent megoldást.

(17.30)

Volt pár hozzászólás - és sajnálom, hogy Dunai Mónika képviselő asszony most pont kiment a teremből, pedig eddig itt ült -, ami ilyen egyéni képviselői hozzászólás volt, ennek ellenére volt pár, amit fájóan hiányoltunk. Mint ökológiai párt az LMP hiányolta azt, hogy Dunai Mónika például felszólaljon a választókerületéért annak érdekében, hogy a ferihegyi repülőtér zajszennyezettségét csökkentsék, és hogy erre a költségvetés semmilyen módon nem kíván forrást biztosítani, pedig szerintünk azok az emberek megérdemlik azt, hogy zajmentesen éljék a mindennapjaikat, annak ellenére, hogyha a belvárosban történő Red Bull Air Race részét már kivették ennek a hasonló zajszennyezettségnek.

Ismételten, én rövid parlamenti munkám során először szólalok fel úgy, hogy nincs itt Rétvári államtitkár úr, tőle pedig a Vác-Szob kerékpárút felújításáról hiányoltuk egyelőre a felszólalást, de remélhetőleg ez a jövőben be fog következni.

Én még az államtitkár urat, ha majd részletesen válaszol - mert mindig a számokat hiányolja -, én szeretném akkor megkérni, hogy amennyiben még jelen vagyunk, de valamelyik ellenzéki képviselő biztosan jelen lesz, a párbeszédés kollégám biztosan (*Derült-ség.*), reagáljon arra, hogy a környezetvédelmi költségvetés pontosan miben és hogyan növekedett. Tehát amikor azt mondták, hogy a környezetvédelmi költségvetés növekszik, akkor mire gondoltak, mert mi ezt nagyon próbáltuk figyelni, de nem... (*Boldog István közbeszól.*) Tehát nagyon próbáltunk figyelni arra, hogy miben lehetett, hogy a környezetvédelmi költségvetést növelték, de nem nagyon találtunk erre választ.

Itt még az államtitkár úr reagált Hohn Krisztina képviselőtársam hozzászólására, mondott sok mindent. Két dologra szeretném felhívni a figyelmét. Az egyik, amire nem reagált semmilyen szinten, az az, hogy az alacsonyabb rendű utakra miért nem különített el külön a központi költségvetésben forrást a kormányzat, miért van az, hogy az alacsonyrendű utak az önkormányzatok kormányzása után is olyanok, amilyenek - mindannyian tudjuk, hogy milyenek, nem kell ezt ecsetelni -, miért van az, hogy erre külön forrást ismételtelen nem tudtak elkülöníteni.

Akkor most rátérnék az érdemi hozzászólásra. Folyamatosan a demográfiai fordulatról és a családok évről beszélnek, ugyanakkor van egyfajta család, amelyet önkormányzatok nem támogatnak, akiket hátrányosan érint az önkormányzat költségvetése, amelyekről egy szó nem hangzott el a teremben, és akik a magyar családok egy jelentős részét jelentik: ezek az egyszülős családok, azok a családok, ahol egyedülálló anya vagy apa neveli a gyermekeit. Ők legtöbbször önhibájukon kívül vannak ebben az állapotban, és csak azért, mert nem úgy néznek ki, ahogy önkormányzatok egy képen elképzelnek egy családot, nem kapnak segítséget. Márpedig pontosan tudjuk, hogy Magyarországon nagyon nehéz egy fizetésből eltartani gyermekeket, ezért ők különleges segítségben kell hogy részesüljenek. Ez a különleges segítség, amit az LMP javasolt, és kérem, hogy fontolják meg - ha már a konstruktív párbeszédet kérték számon -, hogy növeljük direkt nekik a családi pótlékot, tehát az egyszülős családoknak növeljük a családi pótlékot, illetve hogy ugyanazokat a kedvezményeket kapják meg, mint amelyeket a nagycsaládosok kapnak.

Továbbá a szociális dolgozókról esett már pár szó, de érdemben azért azt szeretném hozzátenni, hogy 600 ezer emberről gondoskodnak ezek az emberek, és körülbelül 100 ezer ilyen ember van. Kilenc éve van befagyasztva a közalkalmazotti bértábla, ezt mindig pótlékokkal egészítik ki. De ha egyszer végre a bértábla rendezve lenne, akkor nem kellene folyamatosan pótlékokat adni egyik napról a másikra, hanem akkor egyszerre, amikor ez rendezve van, segítene mindenkinek, ez segítene például a szociális dolgozóknak, azoknak, akik az egyik legnehezebb munkát végzik.

Továbbmegyek: van egy nem olyan nagy számú csoport, de jelentős vesztese a költségvetésnek, akik folyamatosan a pedagógusbér-fejlesztésből is nagyon

keveset kaptak, akik mindig lemaradtak arról a bérfejlesztésről, amit önkormányzatok a pedagógusoknak ígérnek, ők a zene- és művészeti tanárok. Ők is fontos munkát végeznek, mégis folyamatosan kimaradnak abból a pedagógusbér-emelésből, amit általában bejelentenek.

Továbbmegyek: viszont van még egy olyan dolgozó csoport, akik pedig kifejezetten megalázó béreket keresnek, a bölcsődei és óvodai dolgozók. A bölcsődei és óvodai dolgozók, hogyha arról beszélünk, hogy a családok éve van, és fontos a demográfiai kormányzás, akkor nagyon fontos szerepet töltenek be. Arról ne is beszéljünk, hogy a bölcsődei férőhelyek tekintetében a kormányzati sikerpropaganda ellenére rosszak a statisztikák, nőtt az elutasított gyermekek száma 2016-ról '17-re, majd '17-ről '18-ra, tehát egyre több olyan gyermek van, akinek nincs bölcsődei férőhelye, de emellett a bölcsődei dolgozóknak a bére sem került rendezésre az önkormányzatok kormányzásának most már kilencedik évében. Ráadásul volt egy korábbi LMP-s módosító indítvány, amit a kormányzat elfogadott még az előző ciklusban - ilyenből kevés volt, úgyhogy ezt az egy példát tudom mondani -, a családi napközinek az intézménye, amelyek sokszor ki tudnák váltani a bölcsődéket, és ez egy olyan mód lenne, hogy emberek pluszkeresethez tudnának jutni, a többiek pedig a munkába vissza tudnának helyezkedni ezzel. Ebben semmilyen előrelépés nem történt, erre szintén nincs költségvetési külön keret kialakítva.

Továbbmegyek egy olyan nagyon elhallgatott témára, amely bár az egészségügy része, de különlegesen fontos, ez pedig a pszichiátria kérdése. Itt akkor most az előző felszólalásom ellenére egy nagyon rövid elmúltnyolcévésbe én is belecsúszok; ugye, tudjuk, hogy mi történt az OPNI-val, ezt nem kell részletezni, ennek ellenére továbbra sem lett a pszichiátriai betegek helyzete elrendezve. Rettenetesen rossz körülmények között vannak ellátva. Az, hogy a tb mit és pontosan mennyit fedez egy pszichiátriai, mentális betegség megállapítása után egy ilyen betegnél, az teljeséggel kialakítatlan, ezt összevissza állapítják meg, és ráadásul az LMP-nek az egyik javaslata az, hogy a pszichiátriai szakápolóknak, mivel ők különösen nehéz munkát végeznek, legyen veszélyességi pótlék és bérkiegészítés. Ezt a kormányzat folyamatosan lecsöpri, ennek ellenére ezek az emberek megérdemlik azt, hogy bérkiegészítést kapjanak azért a munkáért, amit végeznek. Ráadásul hatalmas szakemberhiány is van, pontosan az alacsony bérezés miatt. Egy állampolgár meg is keresett minket, aki pszichiátriai szakápolóként dolgozik egy megyei jogú városi kórházban, ő azt mondta, hogy ötödik éve dolgozik mint pszichiátriai szakápoló, és ötödik éve most, jelenleg nettó 118 ezer a fizetése.

És akkor még visszatérnék az otthonápolásra egy pár pillanat erejéig. Az otthonápolásnál van még egy, ami főleg a speciális vagy sajátos nevelési igényű gyermekeknél probléma, hogy az otthonápolásnál egy fix összeget kap valaki. Volt olyan állampolgár, aki megkeresett minket, szintén ugyanabban a megyei jogú városban, aki két autizmus spektrumzavarral élő gyermekét neveli, és 47 ezer forint ápolási díjat kap,

és az, hogy két ilyen gyermeket nevel, sehol nem jelenik meg, pedig neki bizonyos szempontból több költsége van, hiszen kétszer kell a speciális felzárkóztató nevelést fizetni, kétszer kell eszközöket beszereznie, ennek ellenére ez semmilyen szinten nem jelenik meg az ő támogatásában.

Hogy itt van az államtitkár úr, szeretném megkérdezni, hogy két olyan munka van még, aminek a béremelését nem rendezte a kormányzat nyolc éve, az egyik az örökségvédelemben dolgozók, illetve a múzeumi dolgozók, az ő bérezésük nagyon alacsony (*Az elnök csenget.*) már nyolcadik éve (*Boldog István közbeszól.*), illetve a színészek és színházi dolgozók bérezését szintén nem tudták rendezni.

Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Varju László képviselő úré a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az államtitkár úr sok dologra reagált itt az előzőekben, én egyetlen dologra szeretnék csak rávilágítani a szakmai keretek között elsősorban, és arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy ő pontosan tudja azt, hogy ha a kibocsátási rés pozitívba fordul Magyarországon, és ott van, ebben az esetben igenis számolnunk kell az infláció növekedésével, ön pedig úgy érvelt, hogy az infláció mértékére, ha a Magyar Nemzeti Bank 3,1 százalékot mondott, hát, az az ő véleménye, mondhatná más szavakkal azt, hogy egyébként lerázták, mint kutya a vizet, és egyébként a 2,7-del számolnak. Én pedig azt mondom, hogy éppen ilyen kockázatok miatt ezt nem szabad megtenni, mert hogyha ehhez hozzáadjuk a Magyar Nemzeti Bank laza monetáris politikájának a rövid távú hatását, ami a reálgazdaságra ugyan kedvező, de az infláció tekintetében bizonyosan ott is nagyon komoly kockázatokat hordoz, hát akkor önök nem hagyhatják figyelmen kívül a Magyar Nemzeti Bank e tekintetben meglévő jelzését.

Tehát önöknek ezt a költségvetést vissza kell vonni, újra kell tervezni, nincs más lehetőség, hogyha még ráadásul az is folytatódik, mint a mai eset, hogy a beszakadt magyar forintnak további romlás jut. Ez is hozzájárul ahhoz, hogy távolodunk Európától, és nincs lehetőség azoknak, akik egyébként jobban szeretnének élni, ők inkább elmennek Magyarországról, mert akiknek itt jobb lehetősége marad, azok csak a kiváltságosok.

(17.40)

Nem látnak mást, és nem láthatnak mást, mert a nyolc év után újra kormányhatalomra jutó Fidesznel ugyanaz a centralizált működés marad, nincs más, mint a haveri kör, akik egyébként ebben az egycentrumú magyar modellben jobb kiépítésre nem számíthatnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Visszatérünk a normál felszólalási sorrendhez. Megadom a szót Balla Mihály képviselő úrnak, a Fidesz részéről.

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. Tisztelt Ház! Az előző témákat hallgatva most én egy kicsit más vizekre eveznék, hiszen a kormány költségvetésében is kifejezi azt, hogy elkötelezett a nemzeti szuverenitás védelme mellett, amit a költségvetés tervezésekor is figyelembe vett. Márpedig a nemzeti szuverenitás védelmének alapvető eszköze a diplomácia, ezért engedjék meg, hogy felszólalásomban kifejezetten a Külgazdasági és Külügyminisztérium költségvetéséről beszéljek.

Legelőször is azt kell megállapítanunk, hogy a minisztérium költségvetése idén is jelentősen nő. Ez a növekedés immár sok éve töretlen, akárcsak a költségvetés valamennyi más területén. A növekedés az ideihez képest 72 milliárd forint, ami közel 40 százaléknak felel meg, és egyaránt mutatja a klasszikus külügyi feladatok bővülését, illetve a külgazdasági fókusz további erősítését. Ennek a 72 milliárdos növekedésnek közel fele, több mint 34 milliárd forint a határon túli gazdaságfejlesztési programok támogatásának többletéből származik. 2018-ban 16 milliárd forint áll rendelkezésre erre a célra, jövőre ez az összeg 50 milliárdra nő.

A második nagy tétel, hogy az Információs Hivatal a minisztérium irányítása alá kerül. Ez 14 milliárd forintot jelent. A növekedés harmadik jelentős eleme, hogy a külképviseleti beruházásokra 5 helyett több mint 16 milliárd forint jut majd. Végül negyedikként érdemes megemlíteni, hogy a kötöttségély-hitelezésre rendelkezésre álló összeg jövőre az idei 8 milliárdnak közel duplája, 15 milliárd forint lesz.

Ez a négy tétel összesen 66 milliárd forintos növekedést jelent, ezért érdemes ezeket külön-külön is megvizsgálni. Először is: Magyarország Kormánya 2016-ban a határon túli magyarok által lakott területeken gazdaságfejlesztési programot indított. Az elsőként beindított vajdasági és kárpátaljai programokat 2017-ben a muravidéki, a horvátországi, az erdélyi és a felvidéki gazdaságfejlesztési programok követték, amelyek nyomán több ezer sikeres pályázat kiírására került sor, és több ezer munkahely létesült. Ezek a gazdaságfejlesztési programok az elmúlt 2,5 év alatt jelentős sikert arattak. Érdemben tudtunk hozzájárulni a határon túli magyarok lakta területek gazdasági megerősödéséhez és az ott élő közösségek életminőségének növeléséhez, megkönnyítve ezzel a szülőföldön történő boldogulást. A nemzeti kormány ezekkel a gazdaságfejlesztési intézkedésekkel érdemben hozzájárult a határon túli magyar családok gazdasági megerősödéséhez.

A gazdaságfejlesztés első lépéseként minden esetben cél a mezőgazdaságból élő családok, illetve a kis- és közepes vállalkozások támogatása, amivel az egész régió erősödéséhez hozzájárulhatunk. A sikeres programok folytatódnak, de költségvetésük jövőre több mint háromszorosára nő. Ezek a támogatások jó hatással vannak a határ menti gazdasági életre és a

kereskedelemre, és ez jól látható az érintett megyékben, legyen szó Nógrádról, Borsodról, Hajdú vagy Szabolcs megyékről.

A második tétel, az Információs Hivatal a Magyarország biztonságának megőrzésére szolgáló eszközrendszer egyik eleme, amely kiveszi a részét az Európát sújtó bevándorlással járó terrorveszély csökkentéséből is. A hivatal költségvetése a Külgazdasági és Külügyminisztérium fejezetében újdonságként jelentkezik, de egyébként lényegében megegyezik az ideivel.

A külképviseleti beruházásokra - ez a harmadik rész - jövőre összesen 16 milliárd forint jut majd. Több mint 5 milliárd forint áll rendelkezésre a Magyarország pekingi nagykövetségének elhelyezését biztosító ingatlan megvásárlására. Két héttel ezelőtt tárgyalta a parlament az ezt a vásárlást lehető tevő nemzetközi szerződést. Itt tehát arról van szó, hogy Magyarország megvásárolja a pekingi kormányzati negyed szomszédságában lévő, 1969 óta bérelt épületet. Közel 3,5 milliárd forint áll rendelkezésre a varsói kereskedelmi kirendeltség kialakítása, több mint 2 milliárd a washingtoni nagykövetségi épületnek a kor elvárásainak megfelelő átalakítására, és kereken 1 milliárd a kijevei nagykövetségünkre. Az ománi nagykövetség nyitására 430 millió forintot szán a kormány.

A negyedik rész, a kötöttségély-hitelezés a magyar exportösztönzés fontos és hatékony eszköze. A magyar vállalatok exportképességének erősítése pedig a minisztérium külgazdasági portfóliójának kiemelt feladata. 2014 óta a magyar export és az országba érkező beruházások mennyisége egyaránt évről évre rekordot dönt. 2017-ben az export értéke átlépte a 100 milliárd eurót. A kormány célja az, hogy amellett, hogy megtartjuk pozícióinkat hagyományos exportpiacainkon, még inkább a nagy növekedési lehetőséggel rendelkező térségek felé fordulunk, ezekben a térségekben is növeljük a hazai cégek jelenlétét. Különösen fontos a hazai kis- és középvállalkozások exportképességének a fokozása. Célunk, hogy a külpiaci versenyelőnyt egyre kevésbé az árelőny, sokkal inkább a hazai vállalkozásokra jellemző magas színvonal, szolgáltatási rugalmasság, szakértelem és megbízhatóság jelentse. A külgazdasági sikerek túlmutatnak a számokon. Valójában munkahelyek megőrzését, új munkahelyek létrehozását, bérnövekedést, fejlesztéseket és innovációt jelentenek.

Az export ösztönzését segíti az az új pályázat is, amit a minisztérium 2019-ben fog első ízben kiírni, összesen 500 millió forintos keretösszeggel. Ezeken az exportfejlesztési feladatokon kívül a minisztérium a budapesti víz-világtalálkozó ismételt megrendezésével közvetlenül támogatja Magyarország vízipari exporttörekvéseit. A 2013-as és '16-os évek után immár harmadszorra megrendezett találkozó kiemelt célja a hazai vízügyi képességek nemzetközi pozicionálása, ezáltal új exportlehetőségek megnyitása.

Az export élénkítése mellett szólnunk kell a beruházásösztönzésről is. A Külgazdasági és Külügyminisztérium számára továbbra is meghatározó jelentőségű a külfölditőke-beáramlás, a külföldi közvetlen

tőkebefektetések által megvalósuló, illetve a már megvalósult befektetések továbbfejlesztését szolgáló beruházások elősegítése. Kiemelt cél, hogy olyan termelő beruházások jöjjenek az országba, amelyek a hazai kis- és középvállalatok részére is további beszállításokat generálnak, munkahelyeket létesítenek, vagy új technológiát, innovatív megoldásokat, modern termelési kultúrát hoznak Magyarországra. E nagy beruházások a beszállítói iparág irányában több ezer közvetett munkahely létrehozását is elősegítik.

A magyarországi befektetésösztönzés professzionális szervezete a Nemzeti Befektetési Ügynökség, amelynek támogatásával 2017-ben mintegy száz befektetési projekt esetében született pozitív döntés, amelyek nyomán 17 ezer új munkahely jött létre, s 3,5 milliárd euró külföldi tőke érkezik az országba.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez tehát az a négy elem, ami a Külgazdasági és Külügyminisztérium költségvetése növekedésének oroszlánrészéért, a 72-ből 66 milliárdért felel.

Meg kell ugyanakkor említeni, hogy a klasszikus diplomáciai és a külpolitikai feladatok közül több olyan is van, amelyre jelentős többletforrás jut. Ezek között mindenekelőtt a Gül Baba türbéje, illetve környezete méltó megújítását kell megemlíteni, ami a kiváló és kiemelkedően fontos magyar-török diplomáciai kapcsolatok egyik kézzelfogható budapesti lenyomata. A víz-világtalálkozó megrendezésére 500 millió forintot szán a kormány, a Demokrácia Központ Közalapítvány működésére az ideinél 200 millió forinttal többet. Az idei összeg duplája, 200 millió forint áll rendelkezésre a nemzetközi fejlesztési együttműködésre, ami a migrációval vívott küzdelemben a kibocsátó országok segítésében fontos szerepet tölt be.

(17.50)

Összességében tehát a 2019-es költségvetés a Külgazdasági és Külügyminisztérium számára a növekedés és a gyarapodás költségvetése. Ezeket a forrásokat a minisztérium az ország gyarapodására fordítja, és a kiadások sokszorosan megtérülnek. Köszönöm szépen a megvalósuló munkát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak, a Jobbik részéről.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Urak! Egészségügy és a választókerület problémái, ahol élek, ahol felnőttem és jelenleg is lakom - ezeket a témákat hoztam ide.

Először pár gondolattal visszatérnék államtitkár úr felszólalására, amelyben elmondta, hogy az egészségügyben az elmúlt két évben figyelemre méltó bér-emelés volt, és azt azért elfelejti mondani államtitkár úr, sőt nem felejtette el, említette is, hogy azon dolgozóknak, akik nem érték el a bérminimumot, a munkáltató egy munkáltatói hozzájárulással egészítette ki

az ő bérezésüket. Én ezt nem béremelésnek tartanám, bérfelzárkóztatásnak mondanám. Azt gondolom, hogy így lenne helyes. Amikor eljött az egészségügyi béremelés, akkor ezt az összeget, amelyet a munkáltató fordított a kiegészítésre, arányosan csökkentette, tehát az ő bérük két év alatt nem változott semmit. Igaz az is, hogy ez nem az egész egészségügyi rendszerben dolgozókra vonatkozik, de a teljes igazsághoz hozzátartozik.

Hallhattuk azt is az expozében, hogy az egészségügy ennek a nagy várományosa, és azt gondolják, hogy a legnagyobb haszonélvezője lesz ennek a költségvetésnek az egészségügy, mert százmilliárddal több jut, mint a 2018-as költségvetésben. De azt elfelejtjük, hogy ha megnézzük azokat az adatokat, amelyeket egészségügyi közgazdászok az elmúlt években is már emlegettek, most a jelen pillanatban 300 milliárd az az összeg, ami hiányzik a büdzből. Lehet az, hogy a szocialista kormány hibázott annak idején, hiszen ő forráselvonásokat eszközölt az egészségügyben, de nem lehet mindig visszamutogatni. Elmúlt nyolc év, és azóta ez a rendszer nem nagyon változott. Én dolgoztam 22 évig ebben a rendszerben, dolgoztam a szocialista kormányzat idején a kórházban, az Országos Mentőszolgálatnál, akkor is megvoltak ezek a problémák, és az Orbán-kormány ideje alatt is dolgoztam, ugyanúgy megmaradtak ezek a problémák. 101 milliárddal nagyobb az egészségügyi hozzáadott pluszforrás, és a napokban kiderült, hogy az EU viszont százmilliárddal büntetné a magyar kormányt olyan közbeszerzési hibák miatt, amelyek útfelújításokat eszközöltek és egyéb ilyen beruházásokat. Közük Veszprém megyében van, és ha igaz a hír, ez a 8-as út várpalotai elkerülője, százszázalékos büntetés vár itt a kormányra, ami 6,3 milliárd forint, ami adófizetői forintokból lesz visszafizetve.

Ha ez a hír nem igaz, akkor vegyünk egy másik tételt. 101 milliárd forinttal többet kap az egészségügy, és ha megnézzük az össz kórházadósság-állományt, az elmúlt hat hónapban 50 milliárd forintra rúg, és most jön a nyári szabadságolási időszak, az azt jelenti, mivel három hónapos csúsztatott finanszírozás van az egészségügyben, kevesebb lesz a bevétel, a kiadási oldala ugyanannyi lesz az intézményeknek, tehát ez az összeg várhatóan októberben el fogja érni a 75-80 milliárd forintot, december, év végére pedig ugyanezt a 100 milliárdot. Erre mondják azt az egészségügyi költségvetésben, nesze semmi, fogd meg jól. Toldozgatásra-foldozgatásra, szinten tartásra biztos, hogy elég, de növekedési ciklusba nem fog érni az egészségügy.

Ha megnézzük az alapellátást, ott megnézzük azokat a forrásokat, amelyeket a kormányzat szán, ott megmaradt a 130 ezer forint juttatás az alapellátásban dolgozó házi orvosoknak, de van egy olyan réteg, egy olyan dolgozó munkakör, amely nem részesül ebből a juttatásból. Ők is egy egészségügyi finanszírozáson belül egy alapellátási műveletet hajtanak végre, ez a házi fogorvosi szakellátás, amely évek óta kimarad ebből a rendszerből, bár többször ígéretet kaptak arra, hogy ebből a finanszírozásból ők is részesülnek.

Most, ha jól tudom, már petíciót is nyújtottak be és gyűjtenek.

Még egy károsultja van, azt gondolom, az egészségügyi rendszernek és a finanszírozásnak, főleg a 2019. évi költségvetésben, ez az országos gyógyszerészeti kamara által többször, több éven keresztül kért patikák finanszírozása, főleg az ügyeleti rendszer fenntartásához a bérekhez a finanszírozás, hogy kormányzat segítse őket, hiszen a kormányzat előírja azt, hogy a gyógyszerészeti ügyeleti rendszert fenn kell tartani, akár járási szinten vagy városi szinten. Viszont a finanszírozási oldalt nem teszi hozzá, ezek nagy része önfenntartó vállalkozásból él, a béreket saját maguknak kell kitermelniük, és ugyanúgy, azt gondolom, ahogy az egészségügyi rendszer, tehát a kórház, az Országos Mentőszolgálat, a bejövő forrásainak 80 százaléka a bérre és a járulékra fordítódik.

Ha megnézzük és visszakanyarodunk a kórházi adósságállományok felhalmozásához, nagyon egyszerű a tétel, és azt gondolom, itt a teremben mindenki tudja nagyon jól, hogy miből adódnak, csak máshogy magyarázzák. Valaki félremagyarázza, valaki meg elmondja azt, hogy miből adódnak. Főleg azok, akik napi szinten kapcsolatban vannak olyan kórházigazgatóval, kórházi dolgozókkal, akik benne dolgoznak a rendszerben, és nem a jó híreket gyártják napi szinten, főleg kettőt, hanem elmondják azokat az érveket és azokat az indokokat, amik idevezetnek sajnos.

Mindenki tudja azt, hogy az egészségügy finanszírozása nem jó. Lukács László képviselőtársam is elmondta, több orvosi fórumon, kongresszuson felmerült, hogy azok az ellátási típusok, amelyeket végeznek akár szakrendelőben, akár kórházakban, az általuk elvégzett munkának a finanszírozása nem egyenlő a kiadási oldallal. Itt biztos az, hogy azok a felhalmozott adósságállományok csak nőni fognak. A másik, amit elmondtam, hogy 80 százalék megy el bérre és járulékra, és marad körülbelül egy 20 százalékos olyan tétel, amelyet felhasználhatnak rezsidíj kifizetésére, szemétszállítási díjra, vásárolhatnak eszközöket, ha tudnak - kötszer, vegyszer, tisztítószer. De ez a 20 százalék nem finanszírozza ezt az egész rendszert, és ezért alulki ez az 50 milliárdos adósságállomány így az év felére.

Az egészségügy másik fontos része és hozzá tartozik, csak mindig külön kezeljük, a szociális szféra, és itt már elhangzott az, hogy a pszichiátriai betegek valóban milyen körülmények között élnek az intézményrendszerben. A kormány 2014-ben már elindított egy EFOP-os pályázati forráslehetőséget, ami a nagy befogadóképességű szociális és pszichiátriai intézmények kiváltására irányult, de azt gondolom, hogy itt nem a jó szándék vezérelte először. Ez egy 85 milliárdos büdse volt. Itt azért azt hozzá kell tenni, hogy ezek az intézmények óriási befogadóképességűek, 200 főt tudnak általában ellátni. Uniós határozat van arról, hogy ezeket 2021-ig meg kell szüntetni. De ha megnézzük, és elmegyünk azokba az intézményekbe, hogy ezek milyen épületek, akkor egyből rájövünk a mikéntjére, hogy miért is most, és miért így csinálják meg úgy, hogy a legnagyobb érdekvédelmi

szervezetet az előkészítési és végrehajtási folyamatból teljes mértékig kihagyják. Ez az ÉFOÉSZ, az Értelmi Fogyatékkal Élők Országos Szövetségét kihagyták ebből a folyamatból. Ezek az épületek kastélyépületek, amelyek állami tulajdonban vannak, vagy olyan magánszemélyek tulajdonában, akik felajánlották szociális ellátási célra ezeket az intézményeket. Ők nem arra ajánlották fel, hogy ezeket utána az állam saját hatáskörben kiadja a haveri köreinek, hanem azért, hogy ott emberek gyógyuljanak.

És ha azt mondják, hogy elavult egészségügyi intézményekben nem lehet gyógyulni, akkor mondok egy példát. Veszprém megyében, nem is kell messze menni, állami egészségügyi intézet, balatonfüredi szívkorház, egy gyönyörű szép kastélyépületben van, azt is fel lehetett újítani, és ott tudnak tovább gyógyulni a betegek.

A választókerület problémái. Hatvan település tartozik a Veszprém megyei 3. számú választókerülethez, 4 várossal és 56 településsel.

(18.00)

Minden egyes településvezető, városvezető, a falu első embere örült, amikor megjelent az a kormányzat hír, hogy a területi operatív program keretein belül milyen fejlesztési forrásokat igényelhetnek az adott önkormányzatok, a települések, és milyen fejlesztések valósulhatnak meg, hiszen egy kecsegtető számadat jött ki, százszázalékos támogatási intenzitású lett volna. Csak ebben is egyetlenegy nagy probléma van, hogy ahogy a pályázati kiírásokat megnéztük, egy helyen se találtuk azt, hogy párthűnek kell lenni az adott kormányhoz.

Ha megnézzük azokat az ellenzéki településeket, amelyek hűbéresküt nem esküdtek a kormányzatnak, minimális kormányzati forrásban részesülnek (*A kormányzati padsorok felé.*), és azt gondolom, ezen nevethetnek - inkább sírni kellene. Ajka tekintetében 33 ezres várossal beszélünk. A behozott 3,1 milliárdos forrásból közel 450 millió forint értékben nyertek el pályázatot. Ez a 10 százalékát éppen csak meghaladó. Hasonló méretű Pápa városa - 8,5 milliárd. Nem Pápától sajnáljuk, Ajkától. Ajkának kevés ez a forrás, hiszen azokat a forrásigényeket jelölte meg, amiből tudna fejlődni a város, és az ott élők mindennapjait könnyebbíteni meg, hiszen ebben olyan infrastrukturális beruházások voltak, amelyeket az évek folyamán nem tudtak végrehajtani önerőből.

Tapolca tekintetében egy 16 ezres várossal beszélünk. Szintén egy közel 2,3 milliárdos TOP-os pályázati forrásigényt nyújtottunk be a megyei közgyűléshez, és érdekes módon ebből kettő darab pályázatunk nyert, az egyik egy gimnázium felújítása. A pályázat benyújtása és a kihirdetés közben eltelt két év, az árak megrágultak, a közbeszerzési összeg jóval magasabb volt. Ez a költségvetés jelen pillanatban lehetőséget adna arra, hogy ezeket a hiányzó forrásokat az adott településeknek pótolja.

Közel 70 olyan módosító javaslatot adtam be a költségvetéshez, amely ezeken a településeken és az

ott élőkön segíthetne, hiszen azokat a fejlesztési forrásokat, amelyeket településvezetők jelöltek meg az adott településükön, eljuttatták hozzám, illetve nemcsak hozzám, hanem a térség fideszes országgyűlési képviselőjéhez is, aki egy problématérképen jelölte meg ezeket a gócpontokat. Ezekhez a gócpontokhoz megoldási javaslatként forrásokat allokáltam. Ezek képzik ezt a 70 darab költségvetési módosítót.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mivel az ottani országgyűlési képviselő is látta ezeket a hibákat, aki kormánypárti képviselő, neki is jelezték ezeket a hibákat, én azt gondolom, felkérem őt is, hogy támogassa ezeket a javaslatokat, hogy az ott élők, ennek a 60 településnek a lakói élvezhessék ezt a költségvetést.

Ahogy kezdtem, úgy is szeretném befejezni. Én azt gondolom, aki ma itt a teremben azt mondja, hogy a legnagyobb haszonélvezője a költségvetésnek az egészségügy, nem mondom, hogy hazudik, de hogy erősen csúsztat, az biztos.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket, folytatjuk munkánkat, meghozza Vitányi István képviselő úr, a Fidesz képviselőjének felszólalásával. Parancsoljon!

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A biztonság egy nagyon fontos érték. Mi sem bizonyítja jobban, hogy néhány képviselőtársam már előttem is szólt néhány szót erről, legutóbb éppen Simon Miklós képviselőtársam. Úgyhogy én egy más aspektusból szeretném ezt megvilágítani.

A biztonság minden társadalomnak olyan alappillére, amely elengedhetetlen a fejlődéshez. A jövő évi költségvetésben is megmutatkozik, hogy elsődleges célként tartjuk szem előtt az állampolgárok biztonságának a megővését. 2019-ben is még többet fordítunk a magyar emberek biztonságára, legyen szó akár az illegális migrációval összefüggő, akár a közbiztonsággal összefüggő feladatokról.

A jövő évi költségvetés egyik fő célja, hogy megőrizze és erősítse Magyarország biztonságát, amelyet az ország évről évre erősödő gazdasága tesz lehetővé. Ebben a körben a rendvédelmi szervek költségvetésének növelése is kiemelkedő jelentőséggel bír. A rend- és közbiztonság megerősítése érdekében tervezett intézkedések következetes végrehajtása a költségvetésben biztosított.

Ezen a téren a kitűzött célok elérését, a rendőrség feladatellátását lehetővé teszi, hogy a 2019. évi költségvetés több mint 28 milliárd forint többletforrást biztosít a szervezet részére, amely a meglévő feladatok magas színvonalú ellátását szolgálja. Ezen feladatok közé sorolható többek között a rendőrség 3 ezer fős

létszámfejlesztése, valamint az új büntetőeljárás törvény bevezetésével kapcsolatos többletkiadások is. Itt szeretném elmondani, hogy a közbiztonság javulása, a biztonságunk olyan érték, amely minden magyar állampolgár számára az elsők közé sorolandó, legyen szó az ország bármely településéről.

Az egyre jobb közbiztonság és az állampolgárok szubjektív biztonságérzete mind-mind olyan érték, amelyek gyarapodást hoznak polgárainknak. Településeinken érzékelhetően fokozott a rendőri jelenlét, csökkennek a közterületen elkövetett bűncselekmények, az állampolgárok védelmét és biztonságát szolgáló fejlesztések és szervezeti átalakulások pedig életminőségüket és biztonságérzetüket pozitívan befolyásolják. A mindennapok biztonságának fenntartásához szükség van a teljes hivatásos állomány erőfeszítésére, szakmai tudására is. Engedjék meg, hogy röviden szót ejtsek a választókerületemben érzékelhető pozitív változásokról is, amelyek mind azt mutatják, hogy biztonságunk megteremtése érdekében jó úton haladunk.

Hajdú-Bihar megye az ország negyedik legnagyobb megyéje, területén fontos országos és nemzetközi jelentőségű közutak futnak át. A megyében az idegenforgalom különös jelentőségű, a vendégforgalom országos szinten is kiemelkedő. A Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság illetékességi területén 82 település található. Mindezen adottságok és körülmények jelentősen befolyásolják a közbiztonságot, a közterületek rendjének fenntartása terén végrehajtandó feladatokat.

Az utóbbi évekre jellemzően elmondható, hogy érezhetően tovább javult a települések közbiztonsága, a jogsértések elleni hatékony fellépés, amely magával hozza az állampolgárok szubjektív biztonságérzetét is. Nemcsak megtartottuk, hanem tovább javítottuk az elért eredményeket. Sikerült tovább csökkenteni a regisztrált bűncselekmények számát is. Itt szeretném kiemelni, hogy választókerületemben, a berettyóújfalui rendőrkapitányság illetékességi területén ez a mutató közel 14 százalékos javulást hozott. Nagy eredmény ez, és a jelenlegi költségvetés-törvény-javaslatból is látszik, hogy ez a javuló tendencia várhatóan folytatódni fog.

A rendőrségnek nyújtott pluszforrások hozzájárulnak mind az infrastruktúra fejlesztéséhez, mind pedig ahhoz, hogy a hivatásos állomány minél hatékonyabban végezhesse munkáját közös biztonságunk érdekében. Kérem képviselőtársaimat, hogy a benyújtott törvényjavaslatot szíveskedjenek támogatni. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője a következő. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársak! Engedjék meg nekem, hogy egy

cikket hadd olvassak fel! Míg mi itt ültünk bent a parlament plenáris ülésén, addig azért a világ odakint működött, és elég érdekes dolgok zajlottak. 16 óra 2 perckor jelent meg a hír a portfolio.hu hírportálon, amelynek az a címe, szerintem ez nagyon fontos, ha a 2019. évi költségvetésről beszélünk: „Lassan senki nem hisz a forint feltámadásában. Sorra vizsgálják felül korábbi jóslataikat az elemzők a forint esését látva, ma már egyre kevesebben hisznek abban, hogy 330 alatt visszafordul az euróval szembeni jegyzés. A történelmi csúcs ugyan szerdán még nem valósult meg, de ha hinni lehet a szakembereknek, akkor ez csak napok kérdése lehet. Mi történt a forintunkkal? Az utóbbi egy hónapban 2,3 százalékkal gyengült a forint az euróval szemben, az év eleje óta pedig már több mint 5 százalékkal került feljebb az árfolyam. Közben a régióban a lengyel zloty például 2,3 százalékos esést idén, míg a cseh korona 2 százalékkal erősödni tudott. Az utóbbi hetekben többször megemlékeztünk arról, milyen okok állnak a forint gyengülése mögött, röviden összefoglalva:” - ha megengedi, államtitkár úr: „A világ nagy jegybankjai lassan elindulnak a szigorítás felé, ebben élen jár a Fed, melynek lépései erősítették a dollárt és emelték az amerikai hozamokat. Néhány hete az EKB is bejelentette, hogy az év végéig két lépésben kivезeti eszköztárolási programját.

(18.10)

A fenti globális folyamatok elindítottak egy töke-kivonást a feltörekvő piacokról, ennek legnagyobb vesztesei a sérülékeny országok, Argentína, Törökország és Brazília voltak eddig. Az elmúlt hónapban az olasz kormányválság aggasztotta a befektetőket, akik így a biztonságosabb eszközök felé fordultak. Az amerikai-kínai kereskedelmi háborúról szóló aggasztó hírek sem nyugtatják meg a piacokat.” Ez is többször elhangzott már ma. „Mindezek tetejébe a Magyar Nemzeti Bank, ez a legérdekesebb, ultra laza monetáris politikát tart fenn, és a jelek szerint ezen nem is tervez egyelőre változtatni. A múlt heti kamatdöntés utáni üzenetben a jegybank egy kicsit lépett a jövőbeli szigorítás felé, akkor átmenetileg erősödött is a forint, azonban hamar realizálták a befektetők, hogy ez sem jelent a gyakorlatban változást a jegybank politikájában.” Sajnos, az elmúlt napokban láttuk, hogy felső kormányzati szinten nem szólnak meg politikusok. Bár hozzáteszem, hogy Kósa Lajos jobb is, ha nem szólal meg, nehogy még nagyobb bajt tudjon okozni, mint 2010-ben. Folytatnám a cikket.

„A fenti hatások vezettek oda, hogy már történelmi mélypontját nyaldossa a forint, sőt igazából a gyakorlatban sosem volt ilyen drága egy euró. Hivatalosan 2015 januárjában volt egy felszúrás 327,6 pontig akkor, amikor a svájci jegybank váratlanul elengedte a frank árfolyamát. Akkor azonban szinte teljesen megfagyott a világ devizapiaca, így az csak technikai árfolyamnak tekinthető.” Tehát egy percig sem tartott.

„Mi lesz a jövő? A 320 az új 310? Nem, 340. A forint gyengülése kapcsán a Portfolio már hetekkel ezelőtt úgy fogalmazott, hogy a jelek szerint „a 320 az új 310”, vagyis az évekig stabil euróárfolyam tartósan feljebb tolódhat. Az azóta eltelt időszak alátámasztotta ezt a vélekedést, sőt már egyre kevesebben gondolják, hogy megállna itt a forint gyengülése. Az utóbbi napokban ugyanis sorra jönnek azok az elemzések, melyek már magasabb, 330-340-es árfolyamról szólnak.” Nem olvasom tovább a cikket, államtitkár úr.

Többen elmondták az utóbbi órákban, hogy lehet, hogy össze kellene pakolnunk, becsukni ezeket a papírokat, önöknek is, elmenni haza, és egy új költségvetéssel visszajönni, mert lehet, hogy napok múlva meg is kell ezt tenni.

Felolvasnék egy rövid idézetet önöknek, remélem, hogy megtalálom; igen, meg fogom találni. 2004-ben Orbán Viktor, az önök miniszterelnöke az alábbiakat mondta: „A gyengébb forint egyértelműen ellentétes az emberek érdekeivel, a gyengébb forint gyengébb államot jelent, és gyenge forintot csak gyenge emberek akarhatnak.” Én nagyon szeretném, ha este hazamegyünk innen, átadnának egy üzenetet Orbán Viktornak, hogy gyenge emberek akarhatnak, az ő szavai szerint, gyenge forintot. Jó lenne, ha miniszterelnök úr most már mondana valamit, hogy mi is várható a következő időszakban.

Egy dologról még a mai napon nem esett szó. Nagyon fontos a forint árfolyama is, de történt egy felmérés, ami befolyásolhatja a költségvetésünket minden évben: a térségben a magyarok érzik a legkorruptabbnak a saját országuk körülményeit. Ezt nem én mondom, ezt egy felmérés támasztja alá. Évről évre egyre korruptabbnak érzik a magyarok Magyarországot. Az Eurostat adatai szerint 5 év alatt sikerült elérni oda, hogy már a hagyományosan Európa egyik legkorruptabb országának tartott Románia lakói is jobbnak érzik a saját helyzetüket, mint a magyarok, mivel soha ilyen alacsony pontszámot nem adtak hazájuk közéleti tisztaságára.

Szerintem egy költségvetési vita tárgyalásánál ez nagyon fontos szempont, hogy maguk az állampolgárok, hazánk állampolgárai hogyan érzik a kormány működését. Persze tudom, erre az lesz a válasz, hogy 2018-ban újra kétharmados többséget szereztek a magyar parlamentben. Erről is nagyon sokat lehet majd vitatkozni, hogy ez hogyan fordult elő, hogyan alakították ki azt a függőségi viszonyt. Igen, szavaztak az emberek.

Csak hogyan? 2006 óta, amikor megnyerték az önkormányzati választásokat, képviselő úr, hogyan alakították ki azt a függőségi viszonyt az államtól, a kormánytól, az önkormányzatoktól az emberek felé, és hogyan sikerült kétharmados többséget szerezniük?

Örülök, hogy Nagy Csaba képviselő úr még itt van, mert nagyon sokat beszélt, és most csapongok egy kicsit, a tanuszoda- és tornaterem-fejlesztési programról. Nagy örömmel számolt be a saját választókerületéből, ha jól emlékszem, Baranya megyét említette. Képviselő úr, azzal van baj, hogy 2014 óta nem

sikerült azt a 25-öt befejezni és azt a 24-et, amit elkezdtek. Stadionokat több száz milliárd forintért építettünk fel, de nem sikerült azt a néhány darabot. És tudja, képviselő úr, ha valaki támogatja a sportot, a gyerekek sportolását, én nagyon támogatom.

Ugyebár, ez a rettenetes helyzet azért alakult ki, mert bevezetésre került felmenő rendszerben a mindennapos testnevelés. Azon is vitatkozhatunk, hogy jó megoldás-e. Én híve vagyok annak, hogy a gyerekek minél többet mozogjanak, de nem biztos, hogy csak az oktatási rendszeren belül kell ezt megtenni. Van itt a családoknak is nagy felelősségük, és én szeretem a felelősséget is vállalni. Mindig el szoktam mondani, hogy a mi időnkben, amikor mi gyerekek voltunk, akkor is három testnevelésóránk volt, de valahogy a világ változott meg körülöttünk, mert amikor mi hazamentünk, akkor ugyebár kimentünk játszani, sokat mozgottunk, nem az internet előtt ültünk. Ebben nemcsak az iskolának kellene ezeket a problémákat úgy megoldani, hogy persze a feltételrendszerek meg nem lettek kialakítva.

Örülök neki, mert látom, hogy hozzá fog szólni képviselő úr ehhez. Közben választások előtt bejelentették az újabb tanuszoda- és tornaterem-fejlesztési programot is. És visszatérnék az előző kétpercesemre, felépülnek majd valamikor ezek a tornatermek. De, képviselő úr, a gyerekek nem használhatják. Az én választókerületemben, ahol élek, felépült Kabán, Bárádon, Szerepen, Sárrétudvariban, és sajnálom, hogy nincs itt a foglalkoztatásügyi államtitkár úr, Bodó Sándor. Egyik településen sem használhatják száz százalékban a gyerekek, mert az önkormányzatnak a KLIK nem tudja kifizetni a bérleti díjat. Mert bérleti díjért mehetnek oda a gyerekek.

Nonszensznek tartom egy kabai településen is vagy Szerepen vagy Bárádon, hogy 300 millió forint építettünk egy csilivili, gyönyörű tornatermet, hozzáteszem, Kabán is nagy szükség volt rá, 30 éves álom valósult meg, és közben csak két évfolyam használhatja, az 5. és a 6., mert többet a KLIK nem tud kifizetni az önkormányzat számára. Hozzáteszem, hogy nekem az is felháborító, hogy az önkormányzat nem adja oda ennek ellenére, vagy valami megoldást nem találnak erre. Azt gondolom, hogy azért vezették be a mindennapos testnevelést, mert egészséges gyerekeket akarunk. Ezt mi támogatjuk is, hogy minél több egészséges gyermek legyen, és járuljon hozzá maga az oktatás is, a család is, de közben meg felépítünk úgy intézményeket, hogy a gyerekek nem tudják igénybe venni.

Ráadásul egyetlenegy tanuszoda vagy tornaterem nem tudja megoldani az összes évfolyam testnevelési problémáját, az órai problémáját. Lehet, hogy át kellene gondolni valahogy. Gyakorló anyagként hadd mondjam, hogy le lehet igazoltatni, két órát ki lehet egy héten váltani a gyerekeknek délutáni sportággal. Nagyon sok szülő teszi meg, hogy leigazoltatja, de a gyereke nem jár sehová. Mert látja, hogy mekkora problémákat okoz az, hogy nincs meg a megfelelő infrastruktúra. Szeretné, hogy a gyerek többet sportoljon, de szeretné azt is, hogy a gyerekének ne

délután kelljen még pluszban egy órát eltöltenie úgy, hogy közben meg másnapra fel kell készülni.

Úgyhogy szerintem jó lenne, ha ebben egy kompromisszumos megegyezés történne, hogy elfogadnák a javaslatainkat, és egy kicsit gyorsabb ütemben valósulnának meg azok a tornaterem-fejlesztési programok, mint ahogy megvalósul az üres stadionok felépítése. Az egyikre költünk néhány milliárd forintot, a gyerekeinkre, az üresen kongó stadionokra meg több száz milliárd forintot. Nekem ezzel van, képviselő úr, nagyon nagy problémám.

Visszatérnék még egy kicsikét, a családtámogatások költségvetési forrásairól mondanék egy pár gondolatot. A vezérszónoki felszólalásomban már elmondtam, hogy ugyebár most már 2008 óta nem emelkedett a családi pótlék, a gyés, a gyet, és folyamatosan elmondjuk minden évben, államtitkár úr, hogy ezt nagyon fontosnak találjuk. És ez a költségvetés az, amikor most a családi pótlék 5 milliárd forinttal lesz kevesebb. Azért 5 milliárd forinttal kevesebb, mert ugyebár kevés gyermek születik Magyarországon.

(18.20)

Őn elmondta - azt hiszem, délelőtt történt, mert én is reggel óta itt vagyok -, hogy azért értünk el sikereket, mert lényegében, ha így fogalmazunk, az egy nőre eső átlagszületés növekedett, egy nő átlagosan többet szül ma Magyarországon. De mégis, ha a számokat megvizsgáljuk, azt látjuk, hogy nem sikerült áttörést elérni, mivelhogy évről évre kevesebb gyermek születik.

Ha megnézzük az első hónapoknak, most júniust írunk, az első öt hónapnak az adatait, akkor megmondhatjuk, hogy majdnem 2 százalékos visszaesés van gyermekszületésszámban a tavalyi évhez képest. Tavaly 93 ezer, alig több mint 93 ezer gyermek született, és még mindig nem tudunk visszatérni a válság előtti időszakra, a válság kitörésekor több mint 96 ezer gyermek született Magyarországon, a válság kitörése előtt meg elértük a 99 ezres születésszámot is.

Az egyik legnagyobb probléma, államtitkár úr, hogy a szülőkorú nőknek a száma nagyon alacsony, ezt ön is tudja, én is tudom, hogy a Ratkó-korszak unokái, a '72-től '77-ig születettek betöltötték a 40 évet, ott volt egy nagyon magas születésszám. '77 után, ha megnézzük az adatokat, drasztikusan csökkent a születésszám, és ebből következik, hogy drasztikusan csökken a szülőkorú képes nőknek a száma. Ez egy szörnyű folyamat, mert hosszú-hosszú éveken keresztül, hogyha megnézzük a számokat, ezt valljuk be őszintén, ebben nem fogunk tudni sikereket felmutatni, mert ha drasztikusan nem fog megnőni a gyermekszületésszám, akkor ebben nem tudunk sikert elérni.

Az előző felszólalásomban is elmondtam, hogy kettő nagyon komoly probléma van: minden hatodik magyar gyermek külföldön születik, és minden tizedik szülőképes magyar nő külföldön van. Én azt gondolom, hogy ha a családtámogatási rendszerről beszélünk, akkor nagyon komolyan kellene venni azt, amit

Orbán Viktor elmondott a választások után, hogy ő átfogó, hosszú távú megállapodást szeretne kötni a magyar nőkkel azzal kapcsolatban, hogy hogyan lehetne a családtámogatási rendszert - én gondolom, hogy ezt gondolta a miniszterelnök úr - átalakítani. Az egyik legfontosabb az lenne, ami a költségvetésben nem jelenik meg, nem látjuk a rész munkaidőnek a támogatását, a távmunkának a támogatását.

Ungár Péter képviselőtársam elmondta, nem sikerült áttörést elérni a bölcsődei férőhelyek számának a növelésében. Nagyon fontos lenne, hogy teljesüljön az, amit évek óta mondunk, hogy ugyanazért a munkáért a nők ugyanazt a bért kereshessék, nem lehet olyan, hogy vannak szakmák, ahol a nőket kevesebb bérért alkalmazzák, mint a férfiakat, és bizony nagy szükség lenne a munka törvénykönyvének az átalakítására.

Azt látjuk most a munkaerőpiacon, hogy miközben kialakult Magyarországon - ha jól emlékszem a számokra, körülbelül egy 90 ezres munkaerőhiányt hoz a KSH hivatalosan - egy nagyon komoly munkaerőhiány, addig azt látjuk, hogy a nők, a gyermeket nevelő nők... - itt arról beszélünk, hogy ha két gyermeket, három gyermeket nevel egy nő, lényegében a szülése után majdnem lehetetlen visszamennie a munkaerőpiacra, mert lényegében hátrányt jelent, ha kisgyermeket nevel egy magyar család. Ebben sem tudunk az elmúlt években, bármennyire kommunikálja a kormány, sikereket elérni. Nagyon fontos lenne olyan eszközöket kitalálni, amelyekkel támogatjuk ezeket a nőket, hogy minél hamarabb vissza tudjanak térni, és ennek az egyik eszköze a bölcsődei férőhelyeknek a növelése.

A másik, Ungár Péterhez csatlakozva, délelőtt is elmondtam, nagyon fontos lenne arról a félmillió gyermegről nem elfelejtkeznünk, akik egyszülős családban nevelkednek. Az egyik legnagyobb szegénységi kockázatnak vannak kitéve ezek a családok, és lényegében évek óta hiába adunk be módosító javaslatokat a költségvetéshez vagy év közben, mintha a kormány ezt a problémát nem venné észre.

Még egyetlenegy tételt hadd hozzak fel, államtitkár úr: a gyermekétkeztetésnek a támogatása. Most a szünidei étkeztetés kikerül, kivezetik külön sorból, ha jól látom, ez a 6,6 milliárd forint kikerül, és átkerül az intézményi gyermekétkeztetés támogatására. Ezt önök úgy harangozták be jó néhány évvel ezelőtt, hogy 2018-ban a gyermekétkeztetésnek a költségvetési forrása majdnem eléri a 80 milliárd forintot. Ez meg is jelenik az intézményi gyermekétkeztetés támogatási soron, ami 2018-ban 72,6 milliárd forint volt.

Csak ha bővebben megnézzük ezt a táblázatot, akkor nincs növekedés, mert a szünidei étkeztetésre szánt 6,6 milliárd forintot csoportosították át oda, sőt, ha a költségvetést jobban megvizsgáljuk, akkor a szünidei étkeztetés 300 millió forinttal csökken is a 2018-as évhez képest. Ezt ön is nagyon jól tudja meg én is, hogy miből adódik.

Én folyamatosan, állandóan kikérem ezeket az adatokat, hogy a szünidei étkeztetés hogyan alakul. Ahhoz képest, hogy önök megállapítják, hogy

230 ezer gyermeknek kellene a szünidei étkeztetésben minden évben részt venni, ha kikérem az adatokat, körülbelül 100 ezer gyerek folyamatosan nem jut hozzá ehhez az ellátáshoz. Ennek egyetlen oka van: a szülőnek magának kell kérni. A szülő vagy nem tudja, vagy szégyelli, nagyon sok oka van, hogy a szülő miért nem kéri ezt az ellátási formát.

Mi ezt mindig kértük, most is be fogom adni a módosító javaslatot, hogy ezt az egy félmondatot vegyük ki a törvényből, hogy a szülőnek kérni kell. Ha tudjuk, hogy 230 ezer rászoruló gyermek van, akkor én azt gondolom, hogy oda kell adni. Ha a költségvetésben ezt be van tervezve, az államtitkár úr erre adjon már választ, hogy van-e növekmény vagy nincsen a gyermekétkeztetés terén úgy, hogy az inflációnál jóval magasabb a nyersanyag beszerzési ára, és itt komoly problémát fog okozni, hogy az 570 forintos nyersanyagnorma nem fog emelkedni a jövő évi költségvetés szerint. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Banai Péter Benó államtitkár úr jelentkezett. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENÓ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Örülök, hogy Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony felolvasott egy mai cikket a Portfolió hírportálról, hiszen a forint árfolyamának változása mögött a portál szerint egyetlenegy speciális magyar fundamentális, reálgazdasági ok sincsen. Ebből a szempontból a korábban itt elhangzott 2010-es összehasonlítás, azt gondolom, nem állja meg a helyét. Teljesen más ma a gazdasági helyzet. Nem akarom sorolni, mindnyájan tudjuk, anno ikerdeficit jellemezte a magyar gazdaságot, túlzottdeficit-eljárásban voltunk, az államadósságunk 2010 előtt évről évre növekedett, magas volt a munkanélküliségi ráta és a többi, és a többi. Épp ellenkező a helyzet.

A képviselő asszony pont arra mutatott rá, hogy az elmúlt időszak árfolyamváltozása azokból a nemzetközi folyamatokból adódik - monetáris politikai lépések, Fed, EKB, pénzügyi hullámok, néhány hete láttuk Olaszországban is -, amelyekre a jövő évi költségvetési törvény reagál. Pont ezért beszélünk biztonságos növekedésről, pont ezért beszélünk arról, hogy az államadósság finanszírozási költségei fölfelé is mehetnek. A miniszter úr az expozéjában is szólt erről, hogy ezeket a kockázatokat már bekalkuláltuk a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatba.

A másik nagyon lényeges dolog az árfolyam kapcsán az, hogy a forint szabadon lebeg, az abszolút piaci folyamatok határozzák meg. Az elmúlt időszakban, ismétlem, ahogy a képviselő asszony felhívta rá a figyelmet, a nemzetközi folyamatok határozták meg ezeket a mozgásokat, de a fundamentumok stabilak. Ez alapján gondoljuk, hogy ahogyan az elmúlt időszakban a forint árfolyama gyengült, ezek a hullámok elülhetnek, hiszen ismétlem, ha Magyarország-specifikusan vizsgáljuk a helyzetet, akkor semmi olyan hír

nem látott napvilágot az elmúlt hetekben, amelynek a forint gyengülését kellett volna eredményeznie. Ezzel, azt gondolom, hogy választ is adtam Z. Kárpát Dániel képviselő úr felvetéseire.

Igen, azt gondolom, egy felelős költségvetés azzal is jellemezhető, hogy az előre nem látható folyamatokra tartalékot képez. Sokszor elmondtuk, pont ezért szerepel 50 százalékkal megnövelt általános tartalék, úgynevezett rendkívüli kormányzati intézkedések a jövő évi tervezetben, illetőleg ezért növekedett 90 milliárd forintra a hiánycél tartásához kötötten felhasználható tartalékösszeg.

Én ezeket az összegeket nem tekintem a kormány zsebpénzének. Az államháztartási törvény, illetőleg a költségvetési törvény rendelkezései értelmében ez utóbbi tekintetben értelemszerűen, hogyha a tisztelt Országgyűlés ezt elfogadja, a források felhasználására csak ütemezetten, csak nyilvános kormányhatározattal kerülhet sor. Ráadásul a rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzatának 40 százalékát csak az első félévben lehet felhasználni, illetőleg csak 40 százalékot lehet az első félévben felhasználni.

(18.30)

Értelemszerűen ezekkel a tartalékfelhasználásokkal együtt is a hiánycélt tartani kell, tehát az Országgyűlés által meghatározott kereteken belül lehet csak a tartalékfelhasználással élni.

Néhány ellenzéki képviselő által felvetett megállapításra reagálnék még. Azt gondolom, hogy ténszerűen tévedés van abban, hogy a jövő évi költségvetési tervezetben az egyházi fenntartású iskolák finanszírozása, illetőleg az ott tanuló gyermekek támogatása aránytalanul, elvtelenül változik az állami fenntartású intézményrendszer, illetőleg az ott tanuló gyermekek kárára. Arról van szó, hogy a költségvetésitörvény-javaslat leképezi azt a változást, amely a fenntartók tekintetében történik. Számos iskolát vesznek át állami fenntartásból az egyházak, így értelemszerűen ezen fenntartóváltozást követi le a költségvetésitörvény-javaslat finanszírozási változása. Semmilyen egy főre jutó vagy egy intézményre jutó, állami intézményre vagy állami intézményben tanuló diákra jutó forráselvonást, forrásokcsökkentést nem lehet kiolvasni a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatból, mert nincs ilyen.

Ungár Péter képviselő úr felvetésére azt rögzíteni szeretném: az ápolási díj kapcsán én arra reagáltam, hogy történtek-e változások vagy sem, és ténszerűen azt mondtam el, hogy az ápolási díj tekintetében is több változás történt. Azt persze lehet mondani, hogy minden területen, itt is és számos területen is többletet kellene még biztosítani, és én azzal nem vitatkozom, hogy nagyon sok területet tudnánk találni, ahol azt mondhatjuk el, hogy az adott feladat ellátásához többletforrásra lenne szükség. Ugyanúgy azt is elmondhatjuk, hogy jó lenne, hogyha több területen tudnánk adót csökkenteni. A kérdés csak az, hogy felelősen ezt hogyan tudjuk megtenni. E tekintetben nem magyar specifikum, hanem a világban mindenütt úgy van, hogy a kormánypártoknak és az ellenzéki

pártoknak más elképzeléseik vannak. Erről szól a költségvetés és erről szól a demokrácia.

Az állításom az, hogy olyan változások szerepelnek a jövő évi költségvetésitörvény-tervezetben, akár adóoldalról, nevezetesen adócsökkentések döntően, akár kiadási oldalon, nevezetesen többletkiadások, amelyeknek a fedezete az általunk kalkulált gazdasági növekedésből rendelkezésre áll, és amennyiben a pénzüpiaci vagy reálgazdasági folyamatok mégis kedvezőtlen pályát vetítenének előre, kedvezőtlen pálya valósulna meg, akkor vannak olyan tartalékok, amelyek mellett tudjuk tartani a relatíve alacsony, 1,8 százalékos hiánycélt.

A környezetvédelmi költségek tekintetében a 284. oldalon tételesen bemutatjuk, hogy a környezetvédelmi kiadások 2018-ról '19-re hogyan változnak. Itt is egy érdemi növekedésről lehet beszámolni, tehát növekednek a környezetvédelmi célú kiadások.

A szociális ágazat, illetőleg a bölcsőde kapcsán, a bölcsődei dolgozók kapcsán tényszerűen kell elmondjam azt, hogy mind a bölcsődékben dolgozó felsőfokú végzettségűek, mind a középfokú végzettségűek tekintetében megvalósult béremelés. 2016-tól a felsőfokú végzettségű bölcsődei dolgozók a pedagógus-életpálya hatálya alá kerültek, így az ottani pedagógusbér-emelés valósult meg, nagyságrendileg 50 százalékos mértékben, a középfokú végzettségű dolgozóknál pedig 2017-től 11 százalékos béremelés valósult meg.

Varju László képviselő úrnak a felvetéseiről dél előtt már sok szó volt, egy dolgot engedjen meg, képviselő úr. Úgy fogalmazott, hogy a kiváltságosok költségvetése a jövő évi tervezet, „csak a kiváltságosok”, talán ezt a szófordulatot használta. Engedje meg, hogy azt mondjam, hogy akkor bízom abban, hogy elég sokan vannak, mert miniszter úr a reggeli expozéjában mondta, hogy nagyságrendileg 350 ezer kétgyermekes családot érint a családi kedvezmény bővítése. Mint ahogy az adóváltozásokból is reményeink szerint széles társadalmi rétegek fognak pozitívan részesülni.

A nyugdíjakról is sok szó volt, szintén itt baloldali képviselők a nyugdíjasok leszakadását említették a bérekhez képest. Azért ezt relativizálnám, tehát a nyugdíjak a reálértéküket eddig is megőrizték, 2010 óta 10 százalékot meghaladó reálérték-emelkedés volt, és ez nem tartalmazza a nyugdíjprémium összegét, és nem tartalmazza azokat az Erzsébet-utalvány formájában teljesített kifizetéseket, amelyeket akár idén, akár a tavalyi évben láthattunk.

A jövő évi tervezet is azzal számol, hogy a nyugdíjak megőrzik reálértéküket, amennyiben az infláció 2,7 százaléknál nagyobb lesz, akkor természetesen a nyugdíj-kiegészítést a kormányzat ki fogja fizetni, és azzal kalkulálunk, hogy ezen túl nyugdíjprémium kifizetésére is lehetőség nyílik, hiszen számításaink szerint a 3,5 százalékot meghaladhatja a jövő évi gazdasági növekedés.

Rig Lajos képviselő úr felvetései kapcsán, egészségügy: azért azt is el kell mondjam, hogy azon túl, hogy mindnyájan számos területen elképzelhetőnek

tartunk többletforrásokat, azért nézzük meg, hogy mik történtek. Képviselő úr mondta, hogy huszonévet az egészségügyben dolgozott, képviselő úr is tudja azt, hogy 2012-ben indult el egy olyan béremelés az egészségügyi ágazatban, amely mintegy 95 ezer főt érintett, és ami 2013-ban is folytatódott. Ennél a rétegnél már egy érzékelhető béremelést érve el, konkrét mértékekről természetesen további információ adható. Úgynevezett mozgóbér-rendezésre is sor került az ezt követő időszakban, majd 2016-ban az egészségügyi ápolók tekintetében egy átlagos 26,5 százalékos béremelés valósult meg, ezt követően 12 százalék, majd az ezt követő évben 8 százalék, és jövőre ugyanúgy 8 százalékkal számolunk. Tehát azért bérterületen jelentős növekedések valósultak meg.

A háziorvosokat említette, és egy 130 ezer forintos éves kiegészítést. Tényszerűen megint el kell mondjuk, hogy nem egyszeri 130 ezer forintos... (*Rig Lajos: Havi!*), bocsánat, havi 130 ezer forintos kiegészítés valósult meg, hanem négyszer, négy évben volt ilyen lépés. Tehát ez kumuláltan az elmúlt években 520 ezer forintos háziorvosi ellátási növekedést jelentett.

A fogorvosoknál a tavalyi évben, ha emlékeim nem csalnak, egy nagyságrendileg 7 milliárdos pluszforrás biztosítására került sor. Tehát azt gondolom, hogy az egészségügyben érdemi béremelések valósultak meg. Természetesen ismétlem: arról beszélhetünk, hogy még milyen mértékekre lenne szükség, Nyugat-Európa egyes országaiban milyen bérek vannak, de azt gondolom, a felelős kormányzásnak az is a része, hogy a növekedés, a reálgazdasági folyamatok, illetőleg az államháztartási folyamatok tükrében valósulnak meg ezek a béremelések. És ismétlem: 2012-ben, még bőven a túlzottdeficit-eljárás folyamatában döntött a kormány az egészségügyi dolgozók első béremeléséről, amikor az Európai Unió egészét egyébként recesszió jellemezte, és gazdasági visszaesés volt.

Ami pedig a családtámogatásokat illeti, és itt visszakanyarodnék Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony felvetéseire, abban igaza van, hogy a születésszámot két dolog határozza meg, nagyon leegyszerűsítve: a termékenységi ráta, illetve a szülőképes korú nőknek a létszáma.

Mit tudunk tenni? Azt tudjuk tenni, hogy minél több intézkedést hozunk annak érdekében, hogy a szülőképes korú nők, ha gyermeket szeretnének vállalni, családok gyermekeket szeretnének vállalni, akkor ezen gyermekvállalási szándékot anyagi körülményeik javításával segítjük. Ezt tudjuk tenni.

Képviselő asszonynak igaza van abban, természetesen mindnyájan tudjuk, hogy a Ratkó-unokák 40 körül járnak vagy a 40-es éveiket elhagyták. Amit sajnos nem tudunk csinálni, az az, hogy visszamenőlegesen sajnos nem tudjuk megnövelni az 1980-ban született nőknek a számát. Ebben képviselő asszonynak igaza van, de kérem, azért azt ne kérje számon a jelenlegi kormányon, hogy az 1980-as években miért annyi gyermek született. (*Bangóné Borbély Ildikó: Én csak tényeket mondtam!*)

Én azt gondolom, hogy azt lehet számonkérni a kormányon, és azt kell számonkérni mindenkinek a

kormányon, hogy beazonosít-e egy problémát, és arra igyekszik-e reagálni vagy sem. Az állításom az, hogy a kormány rögzítette azt, hogy az egy alapvető gazdasági kérdés is, ha úgy tetszik, költségvetési kérdés is, hogy mennyien születnek, és azt konstatáltuk, hogy sajnos 2010 előtt - ahogy képviselő asszony tudja - a termékenységi ráta folyamatosan csökkent. Én azt állítom, hogy 2011-től, ismétlem: a túlzottdeficit-eljárás időszakában egy olyan, összecszerű hatásában nagyvonalú adókedvezmény-rendszer bevezetéséről döntött a tisztelt Országgyűlés, amely mára több mint 360 milliárd forintot hagy a családoknál, és ami a statisztikák alapján azért mégiscsak hozzájárult ahhoz, hogy a termékenységi ráta javuljon.

(18.40)

Nem kérdés, hogy ez nem elegendő arra, hogy pusztán a reprodukció meglegyen. Az állításom mégis az, hogy ezen az úton megy tovább a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat is, és ezért fogalmaz meg nominálisan mind az adókedvezmények összegét, mind a direkt támogatások összegét tekintve nagyobb támogatásokat.

Az pedig egy filozófiai kérdés közöttünk, hogy melyek a megfelelő eszközök a gyermekvállalás ösztönzése érdekében. A kormány úgy dönt, hogy a gyermekvállalást, a munkavállalást és ezáltal a gazdasági növekedést célszerű összekötni. Éppen ezért döntött amellett, hogy a családi pótlék emelése helyett a munkavállaláshoz kapcsolódó adókedvezményeket növeli, amelyek három gyermek esetén, megjegyzem, teljeskörűen igénybe vehetőek egy olyan családnál, ahol egy minimálbéres és egy garantált bérminimumon dolgozó személy foglalkoztatott. Illetve épp ezért a demográfiai célok és a munkahelyteremtés, a gazdasági növekedés összekapcsolása végett döntött például az otthonteremtési támogatás mellett, amelynek az összege a jövő évi tervezetben szintén növekszik.

Végül azt engedjék meg, hogy a szüneti étkeztetés, illetve a bölcsődei férőhelyek kapcsán megjegyezzem, hogy a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat számol azzal, hogy a bölcsőde ezen kormányzat és Országgyűlés, a Fidesz-KDNP támogatta kormányzat, a Fidesz-KDNP-frakciószövetség által elfogadott törvények szerinti bölcsődeépítési program tovább fusson, hiszen ez a parlamenti többség döntött arról, hogy kötelező legyen bizonyos feltételek esetén bölcsődét építeni. Ehhez a forrásokat európai uniós és hazai tételekből a költségvetés biztosítja, csakúgy, mint a bölcsődék működtetésének forrását, ez értelemszerűen beépült a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatba, mint ahogy a gyermekétkeztetés támogatásának 80 milliárd forint körüli összege is.

Képviselő asszonynak igaza van abban, hogy ez a 80 milliárd forint körüli összeg gyakorlatilag változatlan a 2019-es tervben a 2018-as tervhez képest. Képviselő asszony tudja a választ, hogy miért. Azért, mert sajnos visszamenőlegesen nem tudjuk megnövelni a közoktatásban lévő gyermekek létszámát,

amely sajnálatosan csökken a már említett folyamatok alapján, és ez is oka annak, hogy a családi pótlék nominális összege csökken. Hangsúlyozom, emellett az összes családtámogatás pedig növekszik. Ezért gondolom azt, hogy demográfiai szempontok alapján is támogatható lehet akár ellenzéki képviselők által is a jövő évi költségvetés tervezete. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, állam-titkár úr. Most kétperces felszólalás következik. Nagy Csaba képviselő úr, a Fidesz képviselője jelentkezett két percben. Tessék!

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikónak szeretnék válaszolni a felvetésére. Tudja, kedves képviselő asszony, az a különbség a mostani kormányzat és a 2010 előtt regnáló baloldali kormányzatok között, és itt a saját választókerületemről hadd mondjam, hogy Szigetváron épült 2010 előtt egy tanuszoda PPP-konstrukcióban. 2014-ben, minekutána a város már képtelen volt fizetni a szolgáltatási díjat, a magyar kormány ezt átvállalta. Az a különbség önök és miközöttünk, hogy önök folyamatosan számonkérnek, mi meg folyamatosan cselekszünk.

2014-ben hozta meg a tanuszoda-fejlesztési program vonatkozásában az első döntését a kormányzat, majd rövidesen szakmailag ezt felülvizsgálta, mert az első döntés, ha jól emlékezem - ez már régen volt, de erre jól szoktam emlékezni -, akkor arról szólt, hogy könnyűszerkezetes kupolaszerkezetekkel fogják lefedni a tanuszodákat. Felülvizsgálták, átgondolták, és ez rendes, normális tanuszodákat fog jelenteni; nem uniós pénzekből, nem úgy, hogy a különböző iskolákat, intézményeket összevonták, hogy uniós pénzeket tudjanak rá költeni, hanem nemzeti forrásból.

Folyamatosan, hónapról hónapra, évről évre készülnek el ezek a tanuszodák. Én azt tudom önnek mondani a szentlőrinciek nevében vagy a vajszlóiak nevében, de akár a sásdiak nevében is, hogy mi kívárujuk a sorunkat.

Ebben az évben, illetve ebben a költségvetési törvényben 3 milliárd forint hazai forrás van tanuszoda-építésre, és 3 milliárd forint van olyan építkezésekre, amik tornatermeket, tornacsarnokokat fognak jelenteni az egyes intézményeknek. Ezek az összegek pontosan 3 milliárddal, illetve 3 milliárddal haladják meg az önök által biztosított forrásokat az önök kormányzása idején, ha összehasonlítjuk a költségvetési forrásokat. Önök ilyen tekintetben egy fillért nem adtak az intézmények részére. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. 1 perc 9 másodperc erejéig kétpercest mondhat Bangóné Borbély Ildikó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. A tanuszoda-építés és a tornaterem-

építés azért vált szükségszerűvé, mert felmenő rendszerben bevezették a mindennapos testnevelést. A felülvizsgálat 2014 után nemcsak azért történt meg, mert könnyűszerkezetes tanuszodákat terveztek be, hanem azért, hogy az első körben kiírt pályázatoknál voltak 1-es önkormányzatok és voltak 2-es önkormányzatok. Az 1-es önkormányzatok 50 százalékos támogatást nyertek, a 2-es önkormányzatok meg 100 százalékos támogatást.

Több mint tízszer szólaltam fel a parlamentben, és Lázár János volt az, aki meghallotta először, amikor panaszkodtam, hogy még mondjuk, Sárrétudvarin, a fideszes országgyűlési képviselőnek a településen 100 százalékos támogatás mellett tudtak tornatermet építeni, addig Kabán 50 százalékos támogatás mellett. A felülvizsgálat arról szólt, hogy onnantól fogva - hála a jó égnek, ez az egyik legnagyobb sikerem volt az elmúlt négy évben - a tornaterem-fejlesztés minden településen 100 százalékos támogatás mellett valósult meg. Még egyszer elmondom, azért volt szükség erre, és nekem az a problémám önökkel szemben, hogy míg stadionokra több száz milliárd forintot költünk, addig tornateremre csak 3 milliárd forintot. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most visszatérünk előre bejelentett felszólalásaihoz. Ezek sorában Boldog István képviselő urat, a Fidesz képviselőjét hallgathatjuk először. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr! Tisztelt Országgyűlés! A Költségvetési bizottság tagjaként röviden szeretnék beszélni a tényekről és a számokról az előttünk fekvő költségvetési tervezet kapcsán. A benyújtott törvényjavaslat szerint a jövő évi bevételi főösszeg 19 580 milliárd forint lesz, míg a kiadási oldalon várhatóan 20 578 milliárd forintot fog elérni. A hiány mértéke abszolút értelemben 998 milliárd forint lesz, ami megfelel az Európai Unió által is megkövetelt kritériumoknak. Ahogy az ÁSZ elnöke is ismertette, az ellenőrzött bevételi előirányzatok és a kiadási előirányzatok megalapozottak.

A 2010 utáni időszak másik fontos célkitűzése volt, hogy az államadósság mértékét csökkentjük. Ezen a téren is jól állunk, hiszen a GDP-hez mérten jövőre is csökkenni fog, várhatóan a jövő év végére 70 százalék alá csökken az államadósság mértéke.

Természetesen minden költségvetés rejt magában kockázatot, hiszen nem várt események bármikor bekövetkezhetnek. Megállapítjuk, hogy Magyarország gazdasági kilátásai jók, a növekedés alapjai stabilak, de a válság jelei mutatkoznak a világban. Ilyen kockázatok például a világban elindult kamatemelési periódus vagy az eurózána több tagállamának magas eladósodottsága, többen ugyanis nem tartják be az EU ez irányú kritériumait. További potenciális külső veszélyforrás az Egyesült Államokkal kibontakozóban lévő kereskedelmi háború, ami elsősorban közvetlenül Németországot érinti, de közvetve akár hazánkat is elérheti.

Mindezek kivédésére szolgálnak a különböző tartalékok, amelyeket a kormány a fentebb említett kockázatok kivédésére még meg is emelt. Így a központi költségvetésben a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalék 50 százalékkal lett magasabb, vagyis 165 milliárd forintos előiránnyal szerepel. Az Országvédelmi Alap 60 milliárd forint összegű előirányzata megegyezik a tavalyi évvel. Azt gondolom, hogy ezen tartalékok együttesen szavatolják az ország biztonságos gazdasági növekedését.

Ha már a biztonságról beszélünk, fontos azt is kiemelni, hogy jövőre 85 milliárd forinttal jut több pénz a haderőre és a rendészetre. Ez is azt jelzi, hogy a kormány határozottan fellép a magyarok biztonságáért, tesz a határvédelemért és a közbiztonságért.

Tisztelt Képviselőtársaim! Örömteli, hogy minden pénzügyi szakértő között, legyen az külföldi vagy hazai, egyetértés van abban, hogy jövőre is jelentős gazdasági növekedéssel számolhatunk. Ennek több oka is van. Egyrészt a lakossági fogyasztás növekszik, köszönhetően a 10 százalék körüli béremelésnek és az elindított ágazati bérfeljesztéseknek. A felmérések szerint a vállalati várakozások is évek óta nem tapasztalt optimizmust tükröznek a tervezett hazai eladásokkal kapcsolatban.

(18.50)

A legfontosabb exportpiacok tekintetében szintén javuló tendenciát kalkulálnak a magyarországi vállalatok. Rég elmúltak már azok az idők, amikor a beruházások csak uniós forrásokból valósultak meg. Ma már bővülő hitelezés és az erősödő beruházási kedv is fűti. Termelési oldalról szinte valamennyi ágazatban élénkülés várható a következő évben. A szakértők szerint a legkedvezőbb kilátásokkal az állattenyésztés, a villamosgépgyártás és a járműipar rendelkezik. Úgy vélem, ha a már fentebb említett negatív forgatókönyvek nem valósulnak meg, akkor ez az igen kedvező makrogazdasági környezet megmaradhat a 2019-es esztendőre is.

Az előttünk fekvő költségvetési tervezet továbbra is támogatni fogja a magyar családokat és a vállalkozásokat. Megint várható némi adócsökkentés, ezúttal a szociális hozzájárulási adó mértéke fog csökkenni várhatóan 17,5 százalékra, ezzel is segítve a vállalkozásokat, hogy több forrás álljon rendelkezésre a bérfeljesztés megvalósítására.

Itt kell elmondjam, hogy jó hír a családoknak és a bérből és fizetésből élőknek, hogy a személyi jövedelemadó mértéke nem változik, és továbbra is egykulcsos marad, szemben azzal, amit az ellenzék tegnap az adótörvények alatt is kifejtett, hogy többkulcsos adót szeretnének bevezetni. Sőt, ennek mértéke is elhangzott itt a parlamentben, hiszen az egyik ellenzéki képviselő elmondta, hogy az átlagbért már 24 százalékos adóval sújtánák, ami azt jelenti, hogy a pedagógusoknak, orvosoknak adott béremelés egy részét azonnal el is vennék. Örülök neki, hogy a választók nem nekik szavaztak bizalmat.

Mint ahogy annak is örülök, hogy miután nem nekik szavaztak bizalmat, így a családi adókedvezmény is marad, hiszen ennek is a megnyirbálását, elvételét ígérték a választásokkor. Valószínűsíthetően ezért veszítették el a választást, és ezért vannak nemcsak most itt kevesen a padsorokban, hanem egyébként is kevesen a parlamentben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt évek gazdasági intézkedései, valamint a 2019-es költségvetés is azt vetíti előre, hogy kitartó munkával, fegyelmzett, előremutató nemzeti politikával Magyarország az Európai Unió egyik legélhetőbb, legbiztonságosabb országa lett. Ezek a pozitív hatások megmutatkoznak Jász-Nagykun-Szolnok megyében is. A mezőtúri, törökszentmiklósi és kunszentmártoni térséget ma már nem a munkanélküliség, hanem az egyre jobban megfizetett munkahelyek, a folyamatos fejlődés jellemzi. A nemzetgazdasági stabilitást jelzi, hogy Tiszapüspökiben megépülhetett Kelet-Európa legnagyobb élelmiszeripari üzeme, amely több mint ötszáz embernek nyújt biztos megélhetést. Épül a Tiszazug és Békés megye számára kiemelten fontos tranzitút, az M44-es gyorsforgalmi út, és a Törökszentmiklós térség számára fontos M4-es gyorsforgalmi út. A 2019-es költségvetés 4000 milliárd forintos fejlesztési forrása tartalmazza az M4-es út Abony-Törökszentmiklós közötti leállított szakaszának befejezési forrásait is.

A gyorsforgalmi úthálózat építése mellett jelentős összegeket fordítottunk az elmúlt években a közúthálózat felújítására, de a térség gazdasági erejét tovább infrastrukturális fejlesztésekkel kell növelnünk. A 2019-es költségvetés tárgyalásakor kértem a frakció támogatását, hogy lehetőségeinkhez mérten segítsük elő a kistelepülésekre vezető úthálózat fejlesztését. Választókerületemben például teljes felújításra vár Mesterszállás egyetlen bekötőútja, a Martfű-Kengyel-Tiszatenyő út, a Csépa-Csongrád összekötő út és az Öcsöd-Martfű összekötő útnak a Mezőhék és a Nagykunsági-főcsatorna közötti szakasza. A felújítás kalkulált költsége 2,5 milliárd forint. Ha a javaslatom támogatást kap, több ezer ember biztonságos közlekedését segítjük elő, továbbá bővítjük a gazdasági lehetőségeket is az itt élők számára.

Mindemellett a közmunkaprogram is fontos gazdasági tényező a Körös-Tisza mentén, a munkahelyteremtés mellett létbiztonságot teremt a családoknál, értéket teremt a településeken. A magyar emberek megdolgoztak ezekért a sikerekért. A 2019-es költségvetés ennek az építkező, gazdasági szempontból is erős Magyarországnak a jövőjét biztosítja, ahol kiszámítható és tervezhető az élet, jó gyermeket nevelni és biztonságban élni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, ahogy az elmúlt nyolc évben mindig, úgy a kormány most is egy felelősségteljes, megalapozott költségvetést nyújtott be, ami további adócsökkentést tartalmaz, garantálja a biztos növekedést, támogatja a családokat. Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a költségvetési tervezetet.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kétperces felszólalásra nyílna lehetőség, de erre a lehetőségre most senki nem tart igényt. Így aztán az előre bejelentett felszólalók sorában Witzmann Mihály képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok mindent hallhattunk a mai napon már ebben az elhúzódtó vitában a 2019-es költségvetésről itt az általános vita folyamán. Én a köszönet hangján szeretnék szólni.

Szeretném megköszönni Magyarország Kormányának, hogy a korábbi évek hagyományait folytatva az április 8-ai országgyűlési választások évében is a választásokat követően is módunk és lehetőségünk van arra, hogy már így nyár elején, júniusban egy általános vitában, júliusban pedig ennek a költségvetés-tervezetnek minden bizonnyal az elfogadásában módunk és lehetőségünk kínálkozik arra, hogy segítséget nyújtsunk a magyar gazdasági szektor képviselőinek, a vállalkozásoknak, a családoknak, a háztartásoknak, az önkormányzatoknak, az állami szférának egyaránt azzal, hogy a tervezhetőséget, a kiszámíthatóságot alapozzuk meg. Hiszen van idő a felkészülésre, van idő alkalmazkodni, van idő arra, hogy megismerjék azokat a lehetőségeket, amelyeket ez a költségvetés magában rejt.

Ha két szóval kellene jellemezni ezt a költségvetést, akkor az, ami nekem eszembe jut, a fejlődés és a biztonság szó lenne. Ezt szokta úgy aposztrofálni a kormányzat, hogy a biztonságos növekedés költségvetése. Ma ezt többektől hallhattuk itt. Azt gondolom, jól látható benne, hogy a tervezésekor alapvetően négy fő szempont volt, ami vezérelte a Pénzügyminisztériumot. Az egyik hazánk, Magyarország biztonságának a megőrzése, a másik a gazdasági növekedés fenntartása, a harmadik a családtámogatások további szélesítése, a negyedik nagyon fontos dolog pedig a teljes foglalkoztatottság.

Én most elsősorban az ország biztonságának a fenntartásáról, megőrzéséről szeretnék néhány gondolatot megosztani önökkel. Nyilván egy ország biztonságához szükség van a nemzeti szuverenitás megőrzésére, szükség van arra, hogy a magyar emberek számára biztonságos életkörülményeket tudjunk teremteni, de mégiscsak egy költségvetési vitában vagyunk, ezért elsősorban most a pénzügyi és a gazdasági költségvetési stabilitásra vagy fegyelemre vonatkozóan szeretnék néhány gondolatot megosztani önökkel.

Az jól látható, hogy a 2010-es kormányváltás óta akármelyik makrogazdasági mutatót vizsgáljuk, azt látjuk, hogy jelentős fejlődés, jelentős előrelépés, pozitív változás tapasztalható minden egyes mutató esetében.

Itt említhetnénk akár az államadósság alakulását, a foglalkoztatottságot, az államháztartási hiányt, akár az inflációt, a gazdasági növekedést, az export bővülését, hiszen egy exportorientált ország vagyunk,

vagy akár a kiskereskedelmi forgalmat, amelyet miniszter úr expozéjában hallhattunk, hogy annak a politikának köszönhetően, hogy minél több pénz marad a magyar családoknál, a magyar embereknél, a magyar háztartásoknál, mindig kicsit többet tudnak költeni, és bővíti a kiskereskedelmi forgalom immár ötödik éve, csökkennek az adók és növekednek a bérek. Azt gondolom, ez mindenféleképpen egy jó hír. Azt mondhatjuk, hogy a reálbérek is 63. hónapja nőnek már Magyarországon.

Azt hiszem, hogy különösen fontos ezeket a tendenciákat egy ilyen vitában végignézni, hiszen az előzményekre tudunk építeni, az előzményekre tudunk alapozni, és így tudjuk tervezni a jövőnket is. S ha az előzményeknél tartunk, akkor azt se felejtjük el, itt néhányan már szóltak a vezérszónoki körben arról, hogy 2010-re ez az ország a szocialista-liberális kormányok elhibázott gazdaságpolitikájának köszönhetően gyakorlatilag államcsődközeli helyzetbe jutott. Ezt egyedül azzal a 14,3 milliárdos európai uniós és IMF-es pánikszerű gyorsasággal felvett gigahittel tudták csak megakadályozni, amellyel annak idején a kormányzat nagyon segítségért kiáltott. Ezt azóta a magyar emberek munkájának, teljesítményének és szorgalmának köszönhetően határidő előtt az utolsó eurócentig visszafizette Magyarország, ezáltal megmenekítve a költségvetést a további igen-igen súlyos kamatkiadások elől, és elindult az a kedvező folyamat, amelynek 2013-ban már egy gazdasági fordulat lett az eredménye.

A 2010 előtti államháztartási hiányról szóltam az előbb. Egyetlenegy esztendőben sem sikerült a szocialista-liberális kormányoknak a maastrichti 3 százalékos kritérium alatt tartani az államháztartás hiányát. S még talán arra is emlékszünk, hogy 2006-ban a deficit mértéke, ha jól emlékszem, a közel 10 százalékot is elérte. Persze próbálták az akkori kormányok kozmetikázni ezeket az adatokat, vagy mondhatnánk csúnyábban is, hogy próbálták meghamisítani, de hát arra lehetett számítani, hogy ezt Brüsszelben is észreveszik az ottani pénzügyi-gazdasági szakemberek. Ennek az eredménye lett az a túlzottdeficit-eljárás, ami az előbb itt szóba került, szintén súlyos százmilliárd forintokat okozva mínuszban a magyar költségvetésnek és a magyar embereknek. Azóta ez is eltörlésre került.

(19.00)

Hogyha a foglalkoztatottságot nézzük, arról már sokat beszéltek. Én csak annak az örömteli hírnek szeretnék erőt adni vagy megerősítést adni, hogy gyakorlatilag 28 éve nem volt ilyen magas Magyarországon a foglalkoztatottság, és a folyamat vége nem lehet más, mint az, amit az előbb a fő célok között említettem, hogy elérjük Magyarországon a teljes foglalkoztatottságot. Jó úton vagyunk, hiszen 12 százalékról 3,7-3,8 százalékra csökkent a munkanélküliség Magyarországon, a cél, hogy 3 százalék körüli értékre tudjuk ezt szorítani. Időarányosan mindenféleképpen

tarthatónak tűnik ez a tendencia, hiszen tíz év alatt egymillió új munkahely esetében most nyolc év elteltével 755 ezer új munkahelynél tartunk.

Az államadósságról szoktunk ilyenkor beszélni, és azt gondolom, a makromutatók között ez is nagyon beszédes kell hogy legyen. A GDP arányában érdemes ezt vizsgálni, hiszen a gazdasági növekedés tudja megadni azt a százalékot, amely alapján azt láthatjuk, hogy 2002-ben ez 52 százalékon állt, majd nyolc év szocialista vezetés után ez 83 százalékra emelkedett. Most ismét egy csökkenő tendencia látható, jelen pillanatban 71-72 százalék körüli ez az érték, és 2019-ben a '19-es költségvetés szerint már 70 százalék alá kívánja a kormány ezt szorítani, sőt 2022-re azt a fontos célt lenne jó elérni, hogy ez 60 százalék környékén vagy 60 százalék alatt álljon meg.

Az inflációról pusztán csak egy mondatot. Azt gondolom, arra is emlékszünk, hogy 2010 előtt volt olyan esztendő, amikor 8 százalékos volt Magyarországon a pénz romlása. Most ez gyakorlatilag az utóbbi években olyan 3 százalék körüli mértékű volt, a jövő évi költségvetésben 2,7 százalékra tervezi a kabinet ezt az értéket. A gazdasági növekedés, azt gondolom, a gazdaság fejlődésének egy nagyon fontos mérőszáma. Itt is emlékezhetünk még a 7 százalékos GDP-csökkenésre a Bajnai-kormányok idejéből. Ez az elmúlt években 4 százalék körül tudott folyamatosan teljesíteni, a jövő évre 4,1 százalékos bővüléssel számol a kabinet.

Én úgy vélem, tisztelt képviselőtársaim, hogy az eddigi évek tendenciáit látva kijelenthető, hogy a kormány, illetőleg Magyarország nemcsak 2019-re, hanem a következő évekre is kedvező államháztartási és gazdasági folyamatokkal számolhat, illetve tervezhet. A költségvetésitörvény-javaslatban pedig a következő négy évre vonatkozó részletes államháztartási mérleg adataiból egyértelműen kiolvasható, hogy a tervek szerint 2020-ra a központi költségvetés pluszba fordul, 2021-re pedig az adócsökkentési alap 570 milliárd forinttal emelkedik.

Az államháztartási mérlegből kiolvasható számokból a bevételek oldalán csak kettőt emelnék ki, ez 2018 és 2022 között tervezzi a gazdasági folyamatok alakulását. Az egyik az áfabevételek. A jelenlegi, 2018-as 3800 milliárd forintról 2020-ra már 4600-ra, 2022-re már 5200 milliárd forintra tervezi a növekedést a kormány. Ez négy év alatt körülbelül olyan 30-36 százalékos emelkedésnek, bővülésnek felel meg. A másik pedig az szja-bevételeknél tapasztalható. A jelenlegi 2100 milliárd forintos bevételről 3000 milliárdra van tervezve.

2020-ra a központi költségvetés pénzforgalmi egyenlege pedig plusz 121 milliárd forintos pluszba fordulhat már, most körülbelül olyan ezermilliárdos hiány van a jelenlegi, tehát a jövő évre tervezett költségvetésben, de fontos, azt gondolom, azt kimondani, hiszen Európában nem tudom, hány ország tudja ezt produkálni, Magyarország szerencsére köztük van, azt hiszem, hogy Luxemburg és Németország az, amelynek a működési szinten már nullás, nullszaldós költségvetése van, ezt Magyarország most már, ha jól

emlékszem, tavaly és tavalyelőtt is produkálni tudta. Ez továbbra is adott. A cél az, hogy a teljes költségvetés tekintetében a nullszaldósság előbb-utóbb bekövetkezessen.

Figyelemre méltó a kiadási oldalon a mérlegben az Országvédelmi Alap, amely elsősorban védelmi intézkedéseket, adócsökkentést, fejlesztéseket, hiánycsökkentést szolgálhat. Ebben a tekintetben a jelenleg 60 milliárd forintos összeg 2020-ra már közel a duplájára, 110 milliárd forintra van tervezve, 2022-re pedig 500 milliárd forintra emelkedhet, ami, azt gondolom, szintén pozitív változás.

Az állami vagyont, az állami vagyonnal kapcsolatos kiadásokat jegyeztem még fel magamnak, ami a mérlegből szembetűnő volt, hiszen itt is egy növekvő tendenciáról beszélhetünk. Ez nem más, mint az infrastruktúrális, általában a kormányzati forrásokból megvalósuló infrastruktúrális beruházások, fejlesztések finanszírozási háttérét biztosító összeg. Ez a jelenlegi 320-330 milliárd forintról 2020-ra már körülbelül 600 milliárd forintra, 2021-re 900 milliárdra, 2022-re pedig kerekítve 1000 milliárd forintra növekedhet, ami mindenféleképpen egy komoly biztonságot növelő tényező lehet.

További jó hír, hogy növekednek a tartalékok is a jövő évi költségvetésben, ez szintén a kiszámíthatóságot és a stabilitást kívánja megteremteni, illetőleg erősíteni. Az általános tartalék és a biztonsági tartalék esetében is másfélszeres emelkedésről beszélhetünk, ami nyilvánvalóan tovább növelheti a biztonságot.

Befejezésképpen: azt hiszem, hogy összességében elmondhatjuk, kijelenthetjük, hogy a 2019-es büdzsé képes arra, hogy Magyarország számára pénzügyi és költségvetési stabilitást, biztonságot, kiszámíthatóságot és további gazdasági növekedést is teremtsen. A 2019-es költségvetéshez a stabil gazdaság jelentheti az erős alapot, és - ahogy az előbb mondtam - az állami működés terén nullszaldós büdzsé várható, ami mindenféleképpen pozitív. És beszéljünk a fejlesztésekről is, mert a jövő évi költségvetésben 4000 milliárd forint értékű, kormányzati támogatásból megvalósuló beruházás van betervezve, mindamelllett, hogy többletforrások jutnak szinte minden ágazatra, ezeket nem sorolnám fel, hiszen ezt ma már itt többen megtették.

Azt gondolom, hogy ezeknek az ismereteknek és ezeknek a tényadatoknak a birtokában nyugodt szívvel mondhatunk igent a 2019-es költségvetésre, és arra biztatom, illetve kérem képviselőtársaimat, hogy egy konstruktív vita lefolytatása után ezt tegyék is meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, ezért az előre bejelentett felszólalók sorában Dunai Mónika képviselő asszony, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Államtitkár Urak!

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor arról beszélünk, hogy a 2019-es költségvetés-tervezet középpontjában a biztonságos növekedés áll, az nemcsak a költségvetés fő célkitűzéseire igaz, nemcsak a biztonság megőrzésére, nemcsak a gazdaság növekedésére, nemcsak a családtámogatási rendszer megtartására és szélesítésére, nemcsak a teljes foglalkoztatottság elérésére, hanem az ország különböző tájegységeinek kiegyensúlyozott és dinamikus fejlődésére, fejlesztésére is. Egyformán fontos számunkra a kistéleplések, a nagyvárosok és a főváros fejlesztése, és ugyanilyen fontos a Budapesten belüli egyenlőtlenségek felszámolása is. Véget vetettünk annak a szocialista és egykori szabad demokráta kormányzati, városvezetői szemléletnek, amely szerint a főváros csak a belvárosi és egyes budai kerületeket jelentette.

Kedves Képviselőtársaim! Az elmúlt nyolc esztendő vizsgálva egyértelműen kijelenthetjük, hogy Budapest nagyon sokat fejlődött. Megújultak közterei, kiemelt turisztikai látványosságai, valamint a tudatos és hatékony belvárosi rehabilitációnak köszönhetően a világ legszebb városai között említik fővárosunkat - és méltán. A sikerek mellett azonban van még bőven fejleszteni való, van még bőven tennivaló Budapesten, különösen a pesti külső kerületekben. Ezeknek a településrészeknek, így választókerületemnek, Rákosmentének is örökölt nagy problémája, hogy még mindig vannak olyan utcái, járdái, amelyek nincsenek leaszfaltozva, és a vízelvezetés is csak részben megoldott. Ez a hiányosság nagymértékben érinti a kerületben élők életszínvonalát, befolyásolja mindennapjaikat.

Mi, budapesti kormánypárti képviselők és polgármesterek mindent elkövetünk annak érdekében, hogy ez a régóta fennálló probléma rendszerezett ütemben végre megoldódhasson. Az említett feladat igen nagy forrásokat követel meg, hiszen jelenleg összesen több mint 300 kilométernyi szilárd útburkolatra váró útfelület található a fővárosban, amelynek a legnagyobb része a maga 80 kilométerével választókerületemet, Rákosmentét érinti.

(19.10)

Korábbi módosító javaslataink és kezdeményezéseink eredményeképpen a kormány 2018 márciusában határozatban nyújtott garanciát arra, hogy támogatja a földes utak aszfaltozását, és 2022 végéig az összes útfelület szilárd útburkolattal fog rendelkezni Budapesten is. Ennek a programnak a megvalósulásával a kerületekben élők életminősége, valamint az érintett részek közlekedése jelentős mértékben javulni fog. Nem kell szakadó esőben a sárban gázolni, száraz időben pedig az út porát belelegezni, és nem mellékesen a göröngyös útviszonyok sem fogják borzolni az autósok idegeit.

Fontos megjegyezni, hogy a várható munkálatok során nemcsak az aszfaltozást fogjuk elvégezni, hanem a vízelvezetés kiépítése is kötelezően megoldandó feladat lesz. Így egyszerre két igen költséges fejlesztést fogunk megvalósítani.

Természetesen a kivitelezés csak azokon az utakon indulhat el, ahol az úttervezések elkezdődtek és be is fejeződtek. Az önkormányzatokra vár az a munka, hogy a több mint 250 kilométer hosszúságú, még jogerős engedéllyel nem rendelkező utcákra a terveket elkészítsék.

Nemcsak a kivitelezés, de a tervezés is jelentős időt vesz igénybe, ezért is lett a 2022. év vége meghatározva a program megvalósulásának határidejeként.

Mint a 2019. évi költségvetésből látható, a kormány ismét betartotta ígéretét, és az aszfaltozási, valamint vízelvezetési munkák kivitelezésének első ütemére 10 milliárd forint összeget különít el. A támogatás lehívására pályázati úton lesz lehetősége a fővárosi kerületeknek.

A kormány támogatásának köszönhetően egy 70 éve fennálló probléma oldódhat meg Rákosmentén és a többi külső kerületben a következő négy esztendőben. Budapesti képviselőként fontosnak tartom kiemelni, hogy Magyarország Kormánya meghallja a fővárosiak hangját, és a „Modern városok”, valamint a „Modern falvak” programok mellett Budapest ügyeit is kiemelten kezeli.

2019-ben elkészül Budapest tízéves fejlesztési terve. A 2020 és 2030 közötti időszakra vonatkozó fejlesztések kapcsán eddig soha nem látott méretű közösségi tervezés, társadalmi párbeszéd indul el már idén ősszel. A fejlesztési tervnek érintenie kell egyebek mellett a budapesti közlekedést, az elővárosi vasút hatékonyabb bekapcsolását a főváros közlekedésébe és további P+R parkolók kiépítésének lehetőségét.

A fejlesztési terv mellett hangsúlyosnak tartom, hogy a kormányzat már intézményesített módon is kiemelt figyelmet fordít a fővárosra azzal, hogy külön államtitkárságot állított fel Budapest ügyeinek vitelére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném ismételtelen kiemelni, hogy a jelen költségvetés egy 70 éve fennálló súlyos probléma orvoslását kezdi meg fővárosszerte, aminek egyik legnagyobb haszonélvezői a rákosmentiek és a külső pesti kerületekben élők. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy a költségvetést ezen szempontok mérlegelésével is támogassák majd. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Lukács László György képviselő úr, Jobbik. Tessék!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Legfőbbképp tisztelt Államtitkár Úr! Kihasználva az alkalmat, hogy itt van, és talán tud választ adni rá, illetve más államtitkárok is itt vannak, gyors kérdéseket tennék föl, amiben talán tud segíteni, és akkor nem kommunikálunk el egymás mellett.

Abban a választókerületben, ahonnan én származom és ahol élek, és amit az én lelkem mélyen képvisel - bár a választók nem engem választottak ott meg képviselőnek, és várom, hogy ezt úgyis szóvá fog-

ják önök tenni, de azért mégis a környék sorsát a lelkesen viselem -, szeretném megtudni, hogyan áll a kunmadarasi büntetés-végrehajtási intézet ügye, mert sehol nem találom ezt a fejezetekben. És azért jó lenne a BM-től is valami tippet kapni arra, hogy mi lesz ezzel az 1500 főt foglalkoztató, egyébként az ország egyik legnagyobb büntetés-végrehajtási intézetének szánt intézettel.

Illetve mi van a Sámándobbal? Ugye, így hívják ezt praktikusán, hogy Sámándob, de ez a 2015. évi milánói világkiállítás pavilonja. Erre 1,1 milliárd forintot szántak 2018-ban, és 2019-ben, talán azt olvastam a költségvetés második részletes kötetében, hogy ezt nem tervezik. Tehát 1100 millió forint vagy azért nem megy oda, mert nem lesz semmi a Sámándobból, vagy a maradék hat hónapban ott minden meg fog valósulni, és már nincs szükség erre a forrásra. Ezt nagyon jó lenne tudni.

Illetve egy keresztkérdés. Azon túl, amit Boldog képviselőtársam említett, az M4-es építésével kapcsolatosan: jól értettem, 4 milliárd forint plusz volt? *(Boldog István: 4000 milliárd.)* Jó. Azt szeretném megkérdezni, hogy ez milyen ütemezésben és miként fog megvalósulni, mert nagyon sok bizonytalanság van, illetve melyik szakasza fog ebből megvalósulni. Nagyon egyszerű: el fog-e érni a Nagykovács szívéig, azaz Karcagig, vagy ez továbbra is csak a Fegyvernekig tartó szakaszokat jelentheti? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Boldog István képviselő úr, Fidesz, két percben.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A tegnapi nap folyamán az adótörvények vitáját Z. Kárpát Dániel azzal kezdte, hogy nagyon kevés az idő, ami alatt a vitát lefolytathatják. Hát most láthatjuk, tegnap, ha én utolsó hozzászólóként nem kötök bele a Jobbikba és az MSZP-be, akkor benn marad az idejük. Még 32 percük van a 105-ből, és láthatólag nem nagyon van hozzászólásuk, most kérdésekkel próbálkoznak. Tehát látszik, hogy nem kevés az idejük, hanem olyan kevesen vannak, hogy nem tudják kibeszélni a 105 percet. És olyan jó a költségvetés, hogy nem tudják kritizálni.

Ami a 4-es utat illeti: nyugodjon meg, képviselő úr, el fog érni Karcagig, el is fogja kerülni Karcagot a 4-es út, hiszen most is elkerüli, tehát nem fog átmenni a városon, és el fog odáig érni, államtitkár úr helyett megmondhatom. 4000 milliárd forint van a költségvetésben fejlesztésre, amely tartalmazza ezeket a költségeket is, például az Abony-Törökszentmiklós leállított út befejezését.

De ami sokkal fontosabb ezeknél a dolgoknál - ezeket csak azért mondtam el, hogy a jegyzőkönyv tartalmazza, hogy önök blódlí módon időt követelnek -, az, hogy az én körzetem is - itt az előbb fölmerült a tanuszoda- és tornaterem-építés - nagyon jól gazdagszik, hiszen több milliárd forintot költöttünk és költünk a következő években iskolák, óvodák, böl-

csődök felújítására, építésére. Például Törökszentmiklóson már elkészült a tanuszoda, és reményeim szerint a technikai problémák elhárítása után szeptembertől igénybe vehetik a gyerekek. Öcsödön új tornatermet építünk. Cserkeszőlőn új tornatermet építünk. Tehát látható, hogy segítjük az oktatást, nagyon fontos ez, és én abban bízom, hogy további településeken tudunk még a következő években új és új tornatermetet, illetve tanuszodát is természetesen, hiszen három járás tartozik hozzám, és bizony a tiszazugiak is megérdemelnének egy tanuszodát, és természetesen a mezőtúri járásban élők is megérdemelnének egy tanuszodát. De tudjuk azt, hogy mindent nem lehet egyszerre, ki fogjuk várni a sorunkat, és bízunk benne, hogy a kormány mindet meg fogja építeni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Normál szót kérő felszólalóként Rig Lajos képviselő úr, Jobbik, következik. Parancsoljon!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim és Államtitkár Úr! Először is szeretném államtitkár úrnak megköszönni a válaszát. De lehet, hogy hasonló a gondolkodásunk, csak máshogy közelítjük meg, majd mindjárt kibontom a lényegét.

Viszont, Boldog képviselő úr, azért arra kérem, hogy ha lehet, ne aggódjon a mi időkeretünkért, ki fogjuk használni! És ha abban gondolkodik, hogy most nyomta meg a gombot, a karzatra fel lehetett volna menni, és megnézni a következő felszólalók listáját. Tehát azt gondolom, hogy egy ellenzéki képviselő, sőt egy országgyűlési képviselő nemcsak a kezébe adott papírból olvassa el az őáltala odavetett vagy mások által megfogalmazott gondolatokat, hanem ha reagálni kell bármely kérdésre - legyen akár az ön esetében, emlékszem még, a tavalyi évben átadott egy esetkocsit, ami csak egy mozgó orvosi kocsi volt, de azt se tudta, hogy mit adott át -, ezt is le lehet reflektálni.

De térjünk vissza, és akkor ön se fog már többet ilyenért aggódni, hogy időkeret maradt-e a Jobbiknak vagy nem, én azt gondolom, hogy ki fogjuk beszélni. És ezért van ez a vitanap, és a következő napok is erről fognak szólni.

Egészségügyi béremelés, említette államtitkár úr, hogy 2012-től erőteljes ütemben és nagyságrendben volt az egészségügyi dolgozóknál, köztük a szakdolgozóknál, illetve az orvosoknál, rezidenseknél. Ha igaz ez az állítás, akkor, ha lehet egy kérdést visszadobni, hogy 2012 óta eltelt azért most már hat év, és az egészségügyi dolgozók között az elvándorlás mértéke nem igazán csökkent.

(19.20)

Az egészségügyi pályát elhagyók száma nőtt az elmúlt években, tehát hogyha ok-okozati összefüggést nézünk a kettő között, azt kell hogy mondjam, hogy a

béremelés mértéke nem állította meg az elvándorlást. A béremelésre azért volt szükség, és ebben egyetértünk, mert az előző szocialista kormány nem tette meg azokat a lépéseket, amelyeket meg kellett volna tenni. Tehát most 2018-at írunk, és az elvándorlás mértéke nem csökkent. Ha az okokat keressük, hogy miért mennek el a dolgozók, abban önnek igaza van, hogy nagyon nehéz nekünk versenyezni a nyugat-európai országok bérszínvonalával, viszont ha a költségvetésnek a tudatosságáról és felelősségteljeségéről beszélünk, vannak ott olyan tételek, amelyeknek a csökkentése nem okozna problémát a Magyarországon élő magyar embereknek. Ilyen egyes tétel például, én azt gondolom, és ez nagyon fontos, hogy a Rogán miniszter úr által működtetett Miniszterelnöki Kabinetirodának a költségvetését át lehet csoportosítani, mondjuk, az egészségügyi büdzsébe, és akkor csak egy ötletet mondtam, vagy azokra a tételekre lehetne fordítani, amelyeket egyéni képviselők a saját választókerületükre vagy országos szinten adott ágazat részére szántak volna. Most már az ötödik ilyen költségvetést tárgyaljuk, amikor ekkora összegekkel rendelkezik... és a kommunikációs rész, ha jól emlékszem, ebből csak 30 milliárd, tehát az embereknek a félrevezetésére szánt 30 milliárd, azt például ha az egészségügyre, a szociális szférára szánjuk, már javítottunk Magyarország helyzetén. És nem egy olyan minisztériumról beszélünk, azt gondolom, hogy mindenki sírva fakadna a teremben, ha ez a minisztérium megszűnne. Viszont az a minisztérium, amire szükség lenne, az egészségügyi minisztérium, olyan sajnos nincsen.

Akkor a háziorvosi pluszfinanszírozás. Valóban megkapták. Én nem állítottam, hogy nem kapták meg. 130 ezer forint. De ugye, ez nem egy bér, az orvos, a háziorvos nem bért kap, hanem a praxisa után praxisfinanszírozást kap. Emellé kapta a 130 ezer forintot, és ha - bologat államtitkár úr - van egy 1200 fős praxisa, akkor ki tudja nagyon könnyen számolni, hogy az után mennyi finanszírozást kap. Abból a finanszírozásból kell neki kifizetni a dolgozóját - jobb esetben van neki két asszisztense -, a bérleti díjat, ha nem saját tulajdonú az ingatlan, és az önkormányzat nem tud olyan mértékben hozzájárulni, hogy segítse az orvosát, még azt is abból kell finanszírozni. Plusz van egy olyan vállalkozása, egy kényszervállalkozása, amibe belekényszerítették, hiszen még a vállalkozása után iparüzési adót is kell fizetni. Bár önkormányzat azt is elengedheti, amely önkormányzat ezt meg tudja tenni.

Én azt gondolom, hogy ha az önkormányzat olyan mértékben nem is tud hozzájárulni, hogy elengedje ezeket az adóegységeket, viszont nagyon sok önkormányzat él azzal a lehetőséggel, hogy az adott ingatlanában a felújításokat, esetleg még az eszközbeszerzést is megoldja, amelyet már ebből a praxisfinanszírozásból - mert még egyszer mondom, ez nem bér, ez egy praxisfinanszírozás - kellene neki megvásárolni. És azt nagyon jól tudjuk a mai egészségügyben, hogy egy-egy ilyen egészségügyi eszköz, műszer beszerzése nem olcsó, nem egyszerű.

És ha már az egészségügyiműszer-beszerzéseknél tartunk, azért itt 2013-ban volt egy eszközbeszerzés, amellyel, azt gondolom, és finoman fogalmazok: nem hűtlen, hanem hanyag gazda módjára bánt a tulajdonos. Azaz az Országos Mentőszolgálatnál volt egy közbeszerzés, amikor az úgynevezett ITF-eket, ezeket az intelligens fedélzeti terminálokat vásárolták meg - ez többmilliárdos uniós forrásból történt -, majd több éven keresztül egy raktárhelyiségben párolták, vagy lesózva tartották ezeket, vagy félték az eszközök beszerelésétől. Majd jött egy új főigazgató, aki észrevette, hogy ott vannak ezek a nagyszerű eszközök, csak nem használja senki. De közben elteltek három év, beállították őket a mentéstechnikai eszközök sorába, beindították az eszközöket, megtanították a dolgozókat uniós pénzen, hogy hogy kell ezeket az eszközöket kezelni, majd jött a hidegzuhany: ezek az eszközök nem megfelelően működtek, hátráltatták a mentést. Így én azt gondolom, és az a véleményem, hogy ha a mentést hátráltatják, akkor emberéletet is veszélyeztetnek.

Mentőautó-beszerzés. A szocialista kormány idején - abban is igaza van - nem volt akkora egészségügyi fejlesztés, nem pótolták a leamortizált mentőautókat, és önöknek ott volt a lehetőség pótolni ezeket. B és C típusú mentőautó-beszerzések történtek meg az elmúlt időszakban, és a 2017-es évben azért észrevettük azt, hogy 2016-hoz képest egy év alatt 5 millió forinttal drágult egy mentőautó úgy, hogy a felszerelés nem volt benne, ez csak maga a gépjármű. Egy év alatt hogyan drágulhat ugyanolyan típusú, ugyanolyan márkájú mentőautó? Azt gondolom, hogy ez is egy többmilliárdos tétel, amin el lehet gondolkodni. Itt a források azért megerősítették azt, hogy az a Belügyminisztériumhoz tartozó közbeszerzés volt, és azért elég aggályos az, ha egy magánszemély egy éven belül ugyanolyan kategóriájú, ugyanolyan márkájú autót vesz, 5 millió forintos árkülönbség nincs a kettő között. A mentőgépkocsik között sincsen ilyen.

Látom még, és azért, hogy Boldog képviselő úr boldog legyen, hogy kihasználjuk az időkeretet, vizsdatérnek a választókerületem kérdéseire. Ugye, elmondtam, és azzal zártam az előző felszólalásomat, hogy 70 olyan költségvetési módosítót adtam be, ami ahhoz a 60 település mindennapjaihoz hozzájárul, és az ott élők mindennapi életét megkönnyíti, és felsoroltam párat, de akkor a teljesség igénye nélkül. Örömmel hallottam Dunai képviselő asszony felszólalását, hogy a választókerületében élők mindennapjait szeretné ő is megkönnyíteni az aszfaltozással, csapadékvíz-elvezetéssel, csatornázással. Képzeli, nem ördögtől való: ugyanilyen indítványokat adtam be én is. Párat felsorolnék, hiszen ezek azok a felújítások, beruházások, amelyekből a kis önkormányzatok valamilyen oknál fogva kiestek. Vidékfejlesztési forrásokhoz nem jutottak hozzá, olyan adóerővel rendelkeztek, hogy nem tudták igénybe venni, TOP-os forrást nem nyertek, mert hűbéreskűt nem tettek, a 100 százalékos intenzitású TOP-os forrást meg, ha megnyerték két év után, a közbeszerzésből rájöttek, hogy saját önerőből ezt nem fogják tudni megvalósítani.

Akkor párat mondanék, összességében összeszámoltuk: összesen 18 milliárd. De ha ennek csak körülbelül 20 százalékát támogatják, akkor én azt gondolom, hogy az ott élők már hálások lehetnek, hogy ha már az elmúlt húsz évben nem sikerült végrehajtani azokat a fejlesztéseket, most talán 2019-ben sikerül ez. És mindehhez azért hozzáteszem azt, hogy a kormánypárti képviselő a választások során ugyanezeket a problémákat vetette fel a problématerképen, amelyeket én már jeleztem írásban is a kormány felé.

Itt vannak például ilyenek, hogy megújulhatnak útjaink, ahogy a városban is, Budapesten. Ajka-Tapolca. Ez egy nagyon érdekes útszakasz. Az ott élők már többször elmondták, hiszen Tapolcán megszűnt a kórház, így a betegszállítások zöme az ajkai kórházba menne, 35 kilométer távolságról beszélünk. Egy irtózatosan rossz állapotú útszakaszcsoportról van szó, a közútkezelővel többször egyeztettem, jelenleg forrás nincs ott, csak kormányzati forrásból lehet megvalósítani, a költségvetés elő van készítve, árajánlatuk van, pénz nincs. Erre szeretnénk kérni önöktől.

Belterületi utak rekonstrukciója. Nem kell mondanunk, akármelyik településre, városba elmegyünk, azért mindenhol találunk olyan rossz, leamortizált útszakaszokat, amelyeken nemhogy autózni, biciklizni, de még gyalogolni is életveszélyes.

A kerékpárutak a turizmus, idegenforgalom erősítéséhez, azt gondolom, elengedhetetlenek. Főleg a balatoni turizmushoz, és az is már évek óta vágyálom, és azt gondolom, hogy azért most sikerül Tapolca és Szigliget között ezt megvalósítani egy 500 milliós TOP-os forrásból. De mivel ez egy gerince csatlakozik rá, a Sümeg-Tapolca közti kerékpárút is beleférne.

Iskolák felújítása. Nagyon sok olyan fejlesztés maradt el az elmúlt években, amelyeket se a tankerület, se az önkormányzat nem tudott megvalósítani.

(19.30)

Csapadékelvezetés. Például Tapolcán van a déli városrész, amely a város legmélyebb pontja. Az elmúlt időszakban megfigyelhettük azt, hogy az erőteljes időváltozás, az óriási lezúduló csapadékmennyiség milyen gondot okoz az ott élőknek, elárasztja a pincéjüket. A régi hálózat elavult, néhol már nincs is hálózat, mert annyira tönkrement, de ezeknek a felújítását sem tudták azokból a TOP-os pályázatokból megvalósítani, amelyeket keresztbe húztak vagy még csak felülgészítés alatt sincs.

Hulladékgazdálkodás. Egy érdekes szituáció alakult ki a választókerületben Sümeg önkormányzatánál. 2010 és '14 között az önkormányzat átvállalta a lakosság terheit, átvállalta a szemétszállítási díjat. Majd 2016-ban az önkormányzat azt mondta, hogy nagy terhet ró rá, ami meg is érthető, hiszen óriási összegről beszélünk, ezért megszüntette ezt. Ez 2016. december 31-ével történt meg, de számlázás a cég részéről nem történt, és így közel százmilliós, még egyszer mondom, százmilliós teher zúdulna a sümegi lakosok nyakára 2017. január 1. és 2018. január 1-je

közti időszakra. A sümegi lakosok fizetni szeretnének, de azért a szolgáltatásért, amit ők igénybe vesznek, és nem egy hibáért, amelyet egy állami cég követett el. Egyszer már volt egy konszolidáció, akkor elismerte az állam, hogy hibázott, akkor kifizette, de azt gondolom, hogy így visszamenőleg most odaadni 2018 júniusában a sümegi lakosoknak egy ekkora összeget, hogy fizessenek visszamenőleg 2017. január 1-jéig úgy, hogy nem ők hibáztak, hanem a cég, ez szerintem felelőtlen. Ebben kérem a segítséget, hogy az önkormányzat kaphasson ehhez forrást, hogy ki tudja fizetni. A sümegi lakosok 2018. január 1-jétől a szolgáltatást szeretnék fizetni.

A TOP-os pályázatokkal kapcsolatban még egy fontos, nagyon fontos gondolatot elmondok, és ezzel zárnám azt, hogy miért is a Rogán-minisztériumtól vennénk el ezt az összeget. Ment a plakátkampány, ment a félrevezetés. Kormánypárti képviselők laktanya előtt álltak, konkrétan a tapolcai laktanyaingatlan előtt álltak, és azt mondták, hogy ha nem a jelenlegi kormány nyer, akkor mi oda migránsokat fogunk telepíteni. El kell mondanom önöknek, hogy 2010 és '14 között egy fideszes önkormányzat volt, amikor ezeket a laktanyaingatlanokat elkezdte értékesíteni vállalkozásoknak, és ipartelepét próbált kialakítani. 2014 után az önkormányzat hasonlóan gondolkodott, másfél milliárd összegben jelölt meg oda TOP-os forrást belterületi ingatlanok infrastruktúrájának fejlesztésére, amelyet egy az egyben elkaszáltak. Az, amikor oda kiáll egy kormánypárti képviselő, hogy egy ipari parkba migránsokat teszünk, na, az, azt gondolom, szemenszedett hazugság, és a hazugságokat ne finanszírozzuk. Lehet, hogy ebben mindenki, aki keresztény értékrendet vall, egyetért. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony, a Jobbik képviselője következik. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! *(Boldog István az elnök felé miközben Dunai Mónikára mutat: Írásban előre be van jelentve! - Dunai Mónika: Kétszer!) Bocsánat!*

ELNÖK: Nincs. *(Boldog István: Kétszer!) Nincs. Értem! (Potocskáné Kőrösi Anita felé:)* Egy pillanat! Mindjárt visszaállítjuk az óráját! *(Potocskáné Kőrösi Anita: Jó, köszönöm szépen.)* Tehát nulláról kezdheti a felszólalását.

Értem, amit a képviselő asszony és a képviselő úr mond, de a monitor nekem ezt nem jelzi. *(Dunai Mónika jelentkezik.)* Úgyhogy az adminisztrációnál meg fogjuk nézni. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): *(A képviselő mikrofonja nincs bekapcsolva.)* Tisztelt Elnök Úr! Azt szeretném kérni ügyrendileg, hogy mivel kétszer voltam leadva írásban előre megadott hozzászólóként, ezt

nézzé meg. Kérem tisztelettel, hogy ezt nézzé meg. De egyébként, ha ez valamilyen módon nincs regisztrálva, a biztonság kedvéért egy normál hozzászólást megnyomtam.

ELNÖK: Rendben van, megoldjuk a kérdést. *(Dunai Mónika: Köszönöm szépen.)* Ettől függetlenül most a képviselő asszony következik, és majd a maga rendjében megy, ahogy ezt a képviselő asszony kérte. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai nap hosszú-hosszú órák óta folyik a 2019-es központi költségvetésről a vita, és számos esetben esett a szó az oktatásügyről, az oktatásra szánt költségvetési forrásokról, azok átalakításáról, és arról, hogy a következő évben az oktatásra a kormány mekkora összeget szán.

Most kicsit más megvilágításba helyezném az oktatás kérdését. Teszem ezt azért, mert két gyermekem van, 11. és 9. évfolyamos gimnazista tanulók. Ez azt jelenti, hogy a nagyobbik fiam érintett lesz abban, hogy 2020-tól nem jelentkezhetsz senki felsőoktatási intézménybe, amennyiben nyelvvizsgával nem rendelkezik. Nagyon kevés szó esik arról, hogy ha a nyelvvizsgák előírása miatt ezt a kötelezettséget teljesíteni kell a diákoknak, akkor az vajon miből finanszírozzák, a jelenlegi oktatási rendszer biztosítja-e, hogy a gyermekek, a diákok megtanulják ezeket a nyelveket középfokú, legalább B2 szinten az iskolában. A gimnáziumban és természetesen a szakgimnáziumban is, hiszen ne felejtjük el, hogy többen szakgimnáziumból szeretnének a felsőoktatásban részt venni.

Végeztem egy rövid számítást. Sok szó esett a mai napon a családi pótlékról, a családi adókedvezményről. Ez azt jelenti, hogy egy kétgyermekes szülő 26 600 forint családi pótlékot és jövőre 40 000 forintos családi adókedvezményt vehet igénybe, összesen 66 600 forintot.

Megnézve azt, hogy nyilvánvalóan nem tudják az iskolák biztosítani, hogy olyan mértékű csoportbontásokban tanítsák az idegen nyelvet, hogy minél jobban meg tudják tanulni azt és le tudják tenni az iskolai óraszámkeretek alapján a B2 nyelvvizsgát vagy letegyék az emelt szintű nyelvi érettségét, így magántanárhoz kell járni. Nem ritka, bizony, hogy 4000 forint egy nyelvóra. Kiszámoltam: ebben az esetben, ha 4000 forintos magánnyelvtanórával számolunk, akkor ez a 66 000 forint elfogy, ha ez a gyerekekre fordítódik, gyakorlatilag semmi másra nem lehet ezt az összeget fordítani, hiszen egy héten legalább két órát igénybe kell venni, így két gyermek esetén a 16 órával el is fogy gyakorlatilag ez a családi adókedvezmény és családi pótlék.

Nem tudom, de úgy érzem, hogy ezt csak úgy lehet megvalósítani, ha még nagyobb csoportbontásban történik a nyelvek oktatása. Ez lehetőséget ad azoknak a diákoknak is a továbbtanulásra, akiknek a szülei nem tudják megfinanszírozni, hogy esetleg külföldre küldjék nyelvtanulás céljából vagy magánórára járasák a gyermeket, a diákot.

Tehát ebben nagyon-nagyon súlyos problémát érzek, hiszen 2020 itt kopogtat. Igen, hétfői napon, ha jól emlékszem, volt is ezzel kapcsolatban egy kérdés, és az volt rá a válasz, hogy 2014 óta tudja mindenki, hogy ez a kötelezettség be fog következni, és 2014 óta lehetett volna ezt a nyelvvizsgát megszerezni ezeknek a diákoknak.

Kérdezem én: ha az iskolában, a gimnáziumokban, bár ez még csak hagyján, de a szakgimnáziumokban nem tudják a diákok felvenni ezt a tananyagot, ha nem tudják úgy megtanulni ezeket a nyelveket, hogy letegyék a nyelvvizsgát, akkor ki fognak szorulni a felsőoktatásból?

Emellett még egy nagyon súlyos problémára felhívnom a figyelmet. Vegyük azt, hogy leérettségizik, és mivel nagyon szeretne továbbtanulni, azt mondja, hogy egy évet rászán arra, hogy megtanulja jól a nyelvet. Azt tudjuk, hogy a családi adókedvezmény a családi pótlékkal összefüggésben van. Ebben az esetben tehát, ha valaki nem tanul tovább nappali rendszerben, akkor, bizony, a középiskola után elveszíti a családi pótlékra a jogosultságot, nem fog családi pótlékot kapni, és ezáltal családi adókedvezményre sem lesz jogosult. Tehát ha ő, mondjuk, semmi másra nem költi a családi pótlékot és a családi adókedvezményt, csak a nyelvvizgára, akkor már ez az összeg sem fog rendelkezésre állni ahhoz, hogy a nyelvvizsgáját megserezze.

Azt látom, hogy az oktatásban ezt a kérdést igen-igen át kellene gondolni. Nyilvánvalóan tudjuk azt, hogy aki két tannyelvű gimnáziumba megy, vagy esetleg megadatik neki, hogy az általános iskolában olyan minőségű oktatást kapjon, ami után akár nyelvi előkészítőbe mehet, akkor, igen, ő meg tudja szerezni a nyelvvizsgát. Ezt állítom, mert én is két tannyelvű gimnáziumban végeztem, és én is ott szereztem meg mind a két nyelvvizsga-bizonyítványomat. De azért lássuk be, hogy az országban azért nincs mindenkinek lehetősége arra, hogy két tannyelvű gimnáziumban folytassa a tanulmányait! Ez pedig gátja lesz a továbbiakban annak, hogy a nyelvvizsgájukat megszerezzék azok a diákok, akiknek a szülei a nyelvtanulás anyagi feltételeit nem tudják előteremteni.

(19.40)

Tehát ezt a problémát szerettem volna itt a költségvetési vita során felvetni, mert igen-igen fogja nyomni a családok pénztárcáját, és önök mondták, hogy a családok éve van. Bizom benne, hogy nemcsak 2019-ben, de a további években is az oktatási rendszerben, ha és amennyiben a nyelvvizsga-követelmény fennmarad mint a továbbtanulás egyik eszköze, akkor ebben lépéseket fognak tenni, és a nyelvtanítás olyan lesz a gimnáziumokban és a szakgimnáziumokban is, amivel a továbbtanulás lehetősége biztosított. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Dunai Mónika képviselő asszony fog szót kapni, de sajna, már

abban az értelemben sajna, hogy a kormány szólásra jelentkezett, így aztán először a kormány államtitkárának, Pogácsás államtitkár úrnak adom meg a szót. Csak jelezni akarom, hogy képviselő asszony szót kap, ahogy a kormány képviselője elmondta a véleményét. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon nagyon sok szó esett a költségvetésen keresztül a Belügyminisztériumot érintő kérdésekről. Kormányparti képviselőtársaim többször elmondták, hogy a költségvetés a biztonság költségvetése. Ez valóban így van. A Belügyminisztériumot érintő, a Belügyminisztérium alá tartozó összes ágazatról ez elmondható. Elmondható az önkormányzatokra, mert ugyan ellenzéki képviselőtársaim igyekeztek negatív színben feltüntetni az önkormányzatokat érintő költségvetést, de egyértelműen látható, hogy mint az elmúlt években ez tapasztalható volt, az önkormányzati költségvetés a következő évben is emelkedik, biztosít forrást ahhoz, hogy az önkormányzatok a szükséges és vállalt feladataikat ellássák.

Azért tegyük hozzá azt, hogy a költségvetési támogatásokon túlmenően a gazdasági növekedés, a gazdasági növekedésből eredő bevételek az önkormányzatoknál is megjelennek, hiszen az iparüzési adó igen jelentős mértékben csapódik le az önkormányzatok egy jelentős részénél.

Az a kiegyenlítő mechanizmus, ami a gyenge adóerő-képességgel rendelkező önkormányzatok és az erős adóerő-képességgel rendelkező önkormányzatok között kiegyenlítésként működik, segíti azt, hogy a kisebb teljesítménnyel rendelkező önkormányzatok is a szükséges forrásokhoz hozzájuthassanak. Így lesz ez 2019-ben is.

Az a régi kérés, egyébként jogos kérés, ami az önkormányzati dolgozók, önkormányzati köztisztviselők bérének emelkedését segítheti elő, amelyre egyébként az önkormányzatoknak, a települési önkormányzatoknak már korábban is lehetőségük volt, a következő költségvetési évtől rendelkezésre fog állni. Hiszen a települések, megint csak a bevétel teljesítményüktől függően, pályázhatnak arra, hogy megemeljék a dolgozóik bérét.

Itt egyébként meg kell jegyeznem, hogy rendszeresen keveredik a köztisztviselőkkel és a közszférával, a közalkalmazottakkal kapcsolatos fogalomkör. A közalkalmazottak döntő része az elmúlt években az életpályarendszeren keresztül igen jelentős béremelésben részesült. Mint ahogy az életpályarendszeren keresztül a rendvédelmi dolgozók is jelentős béremelésben részesülnek. Ennek az elindított életpályamoddellnek az utolsó eleme a 2019-es költségvetésben rendelkezésre fog állni.

Természetesen nem azt mondjuk, hogy véget ér Magyarország a béremelések korszaka. Mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy a bérek emelése szükséges az állami szférában is, szükséges az, hogy kövesse a gazdasági folyamatokat is. De amit

vállaltunk, annak ütemezett teljesítése nyomon követhető. Mindenki láthatja, hogy a szükséges forrásokat biztosítottuk, és a munkavállalók ezt megkapták-megkapják. Mint ahogy azt is láthatjuk, hogy a következő évben a rendőrség létszámának megerősítésére, a határvédelem biztosításához szükség létszámkeret-hoz a források a költségvetésben rendelkezésre állnak.

Mint ahogy rendelkezésre áll a részben végül is egy európai uniós kötelezettség miatt kikényszerített börtönprogram elindítására is. Itt a közbeszerzések folyamatban vannak. Az előbb a kunmadarasi börtönnel kapcsolatban képviselő úr kérdést tett fel. A kunmadarasi börtön építése is előkészítés alatt van. A Belügyminisztérium és az önkormányzatok a börtönök helyszínének kiválasztásakor egyeztetést folytattak. Ebben az egyeztetésben a különböző településekkel különböző megállapodások születtek, amelyekben az önkormányzatok is vállaltak feladatokat. Ezeknek az egyeztetése folyik jelen pillanatban a kunmadarasi börtön ügyében. Tehát az előkészítés ott is folyamatban van. Nyilvánvalóan bízunk abban, hogy a megismételt sikeres közbeszerzések után ezek a beruházások elvégzésre kerülnek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most akkor Dunai Mónika képviselő asszony, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2019. évi költségvetés nemcsak a biztonságos növekedés költségvetése, hanem egyben a családok költségvetése is. Második felszólalásomban a családok költségvetéséről kívánok beszélni.

Nemcsak a 2019. évi költségvetésről mondhatjuk el, hogy a családok költségvetése, hanem már az idej, a 2018. évi is az, és az elmúlt éveké is egyre inkább azzá vált. Az a célunk, hogy évről évre a gazdaság teljesítőképességének függvényében egyre többet tudjunk a családoknak juttatni, egyre kevesebb legyen az a kiadás a családokban, amelyekkel a családi háztartásokat kell megterhelni, és egyre több legyen az a juttatás, amit a családok kapnak ahhoz, hogy a gyermekeiket neveljék, és a gyermekek vállalásához pedig mindinkább biztonságban érezhessék magukat.

Amikor az előző kormányok irányították az országot, nem volt ez így. A költségvetés tárgyalásakor egyetlen család sem érezhette magát biztonságban. Senki nem tudhatta akkor még előre, hogy mikor fognak jelentős összegeket kihúzni a zsebéből. Csak néhány példa álljon most itt. Emlékezzünk azokra a szocialista-szabad demokrata időkre, amikor minden magyar nyugdíjastól elvettek egyhavi nyugdíjnyi összeget. Minden, a közsférában foglalkoztatott családtól elvettek egyhavi bért. Bevezették a vizitdíjat, támogatták, hogy Magyarországon tandíjat vezessenek be.

A kisgyermekes családokat azzal sújtották, hogy 3 évről 2 évre csökkentették a gyés folyósításának időtartamát. Eltörölték a szocpolt, elvették a támogatott

lakáshiteleket. Döntéseikkor nem a magyar családok érdekeit tartották szem előtt, hanem Brüsszelt és a külföldi érdekeket próbálták már akkor is kiszolgáltatni.

A Fidesz-KDNP-kormány sok energiát fordít arra, hogy a gyermekes családok megélhetését segítse. A családalapítás támogatása érdekében hozott intézkedései mind ezt a célt szolgálják. Az első házasság kedvezménye, a családi típusú adózási rendszer, a babakötvény, a lombikprogram bővítése, a gyed extra, a diplomagyed, a családi otthontermelési kedvezmény, a jelzáloghitel-tartozás csökkentése gyermekvállalás esetén. A munka és a családi élet összeegyeztetése érdekében bevezettük a „nők 40”-et, jelentős összegekkel támogatjuk a bölcsődei ellátás rendszerét, bevezettük a munkahelyvédelmi akciót.

Az alacsony jövedelmű vagy hátrányos helyzetű családokat támogatjuk ingyenes étkeztetéssel, ingyenes tankönyvellátással és az Erzsébet-programmal.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar kormány 2010 óta a családokat és a munkahelyteremtést támogató adócsökkentő politikát folytat. Ennek eredményeként emelkednek a bérek, nő a foglalkoztatás és dinamikusul bővül a gazdaság. Az elmúlt években a nemzeti kormány példaértékű családtámogatási rendszert épített ki. Csökkentette a munkát és a legfontosabb élelmiszereket terhelő adókat. Jelentősen mérsékelte a háztartások rezsiterheit. Átfogó béremeléseket hajtott végre, és Európában egyedülálló otthontermelési programot indított el.

Ez a Fidesz és a KDNP politikája, ezek legfőbb célkitűzései, és ezt a politikát kívánjuk a jövőben is folytatni.

(19.50)

Már az idej költségvetésben is a GDP-nek csaknem 5 százalékát fordítjuk a családtámogatási rendszerre. Erre, azt gondolom, hogy nemcsak mi, fideszesek és KDNP-sek lehetünk büszké, hanem az egész parlament büszke lehetne rá, hogy nemcsak Európában, de az egész világon egyedülálló módon ilyen nagyarányú összeget fordítunk a családtámogatási rendszerre. Ha hozzátesszük azt, hogy mi 2010-ben milyen gazdasági adottságokkal indultunk neki a kormányzásnak, akkor azt gondolom, hogy ez a lépésről lépésre való, fokozatos fejlesztés még tiszteletreméltóbb hangot érdemelne az ellenzéktől.

Tudjuk, hogy nem vagyunk még az út végén, nagyon jól tudjuk, hogy még több támogatást kell adnunk és fogunk is adni a családoknak. De az is látható, hogy már ez a jelentős összeg is mekkora segítséget tud jelenteni, és az is látható és bizonyítható számokkal, nem csak politikai lózungok szintjén, hogy valóban kiszámolhatóan egyre több jut a családoknak, és nemcsak a kisgyermekes családoknak, hanem a fiataloknak is, és azoknak a családoknak is, ahol idős szülők tartanak el és ahol idős szülő van a családban. Vagyis nemcsak a kisgyermekekre, a fiatal családokra gondolunk a költségvetés megalkotásakor, és a családot sem csak szűken vesszük, hanem kiterjesztve az

egész nagycsaládra, vagyis beleértve a nyugdíjasokat, nagyszülőket, dédszüloket is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2019. évi költségvetésben minden eddiginél több jut a családokra, tovább nő a kétgyermekesek családi adókedvezménye. 2019-ben is az egyik legfontosabb célunk a családok támogatásának elősegítése. Ennek egyik eszköze 2011 óta a családi adórendszer, amely alacsony személyi jövedelemadót és családi adókedvezményt biztosít a családoknak.

2019-ben tovább nő a kétgyermekesek adókedvezménye: kettő gyermek esetén az adókedvezmény a 2015-ös havi húszezer forintos szinthez képest 2019-ben már a duplájára, negyvenezer forintra emelkedik, ennek köszönhetően közel 350 ezer családnál marad több pénz.

A családbarát adó- és járulékkedvezményekre összesen csaknem 400 milliárd forintot fordítunk jövőre, ami több mint 10 százalékkal magasabb az idei összeznél, amelyről az imént mondtam, hogy szintén már egy igencsak megemelt, jelentős összeg volt. Ebből a családi adókedvezményekre 355 milliárd forint jut.

Több pénz jut a családtámogatásokra is. 2019-ben minden eddiginél több pénz, 2004 milliárd forint jut a családok támogatására, amely 75 milliárd forinttal több, mint 2018-ban. Ez az összeg több mint kétszer magasabb - több mint kettőször -, mint amennyit a balliberális kormány 2010-ben fordított a családokra. Nem mondhatjuk, hogy ez az infláció miatt van, hiszen tudjuk, hogy az infláció pedig fokozatosan csökken, az elmúlt években pedig már alig kimutatható.

Az egyéb munkaalapú családtámogatásokra, így a csecsemőgondozási díjra, a gyermekgondozási díjra, a várandósság alatt járó táppénzre jövőre 265 milliárd forintot fordítunk, 14 százalékkal többet, mint idén.

242 milliárd forint jut a családok otthoneremtésének támogatására. 2019-ben minden eddiginél több pénzt fordítunk az otthoneremtés támogatására is. A CSOK 2015-ös bevezetése óta már 75 ezer család otthoneremtését segítette.

Biztosítjuk az ingyenes gyermekétkeztetéshez és az ingyenes tankönyvellátáshoz szükséges forrásokat is a költségvetésben. Ma már félmillió gyermek étkezik ingyen, és több mint egymillió gyermek kap ingyentankönyvet. A kormány a rászoruló gyermekek ingyenes étkeztetését minden iskolai szünetben is biztosítja. Szociális gyermekétkeztetésre a 2019-es költségvetés tervezetében 78,9 milliárd forint, ingyenes tankönyvre pedig 11 milliárd forint jut.

Jó hír az óvodásoknak, illetve az óvodába járó gyermekek szüleinek és a fenntartó önkormányzatoknak és egyházaknak az is, hogy a 2019. évi költségvetésben az óvodák működtetését, támogatását a jelenlegi 81 700 forint/fő/év fajlagos összegegről 97 400 forint/fő/év összegre emeljük. Az intézkedés feladata döntően az óvodák működtetésének támogatása, amely a pedagógiai program szakmai megvalósítását célként önmagában nem tartalmazza, ezért a kapcsolódó tar-

talmi fejlesztések érdekében szintén a jövő évi költségvetésben további 500 millió forint kerül e célra beépítésre. A megfelelő színvonalú óvodai szakmai feladatellátás érdekében a szükséges tárgyi eszközök beszerzésére pedig még további 3 milliárd forintos forrást biztosítunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem visszaélve az önök türelmével, nem szeretném a fennmaradó 93 perc 37 másodpercet kihalasztani, amely még a Fidesz rendelkezésére áll, hagyok bőven időt az államtitkár uraknak is a reagálásra, illetve képviselőtársaimnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A család alapvető és természetes intézményére épül minden más közösség és maga a társadalom egésze. A család jóléte társadalompolitikai kérdés és egyben a nemzet jövőbeni életminőségének is a záloga. A család az a nemzeti és európai közös nevező, amelyet a legnagyobb gondossággal kell megvédenünk. Magyarország és Európa jövője a családokban, a kívánt gyermekek megszületésében rejlik, ezt kell nekünk, képviselőknek minden erőnkkel, minden lehetséges eszközzel támogatnunk, így a 2019. évi költségvetésben is.

Kérem, hogy a család fejezet támogatása kiemelt jelentőségére való tekintettel a költségvetés egészét támogatni szíveskedjen a parlament. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Fekete Péter államtitkár úr, a kormány nevében, az EMMI államtitkára. Parancsoljon!

FEKETE PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek! Képviselő Urak! Az elmúlt időszakban a kulturális ágazatot érintő három kérdés merült föl, kérem, engedjék meg, hogy ezekre reagáljak.

Ungár Péter képviselő úr a színészek béremelése és bérezése témakörben emelt szót, és szívemből beszélt. Nagy boldogság számomra, ha ő is úgy ítéli meg, hogy a színészmesterség, a színészek a kultúránknak az egyik legfőbb hordozói.

Magyarország egészen kivételes színház-működtetési rendszert tart fenn itt Európa közepén: 18 állandó vidéki társulattal rendelkező kőszínházunkat működtetjük önkormányzati tulajdonban és állami központi költségvetési támogatással. Az évek során a színházi szférába folyó pénzösszeg, központi támogatási összeg folyamatosan szinten tartásra került, de kérem, ne felejtjük el, hogy az egészen különleges rendszerünk, a társaságiadó-átengedési rendszerünk segítségével évenként több mint egymilliárd forinttal nő az ebbe a szférába áramló pénznek az összege.

Az, hogy ez milyen felelősséggel kerül felhasználásra, az a színházigazgatóink, a színházi producereink felelőssége is. Van a kulturális tárcának ezzel kapcsolatban tennivalója, hogy a színészeknek és a színházi háttér munkásoknak a fizetése, a bérezése ebből

a pénzből megfelelőre sikeredjen, és minél jobb produkciókat tudjanak a színházainkban előállítani.

Bangóné Borbély Ildikó a tornatermek témakörében említett egy félmondatot, ami megütötte a fülemet. Ha jól értettem a képviselő asszony szavát, akkor arról szerzett tudomást, hogy a környezetében élnek olyan szülők, akik a gyermekeik számára leigazolnak, akár hamisan is leigazolnak sportegyesületben való részvételt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kulturális tárca-nak, a kulturális ágazatnak igen nagy a felelőssége abban, hogy úgy az intézményvezetőket, úgy a közösségi szervezőket, de úgy a szülőket felhívja és megértesse velük, hogy milyen felelősségünk van a kultúrára való nevelés kapcsán, hogy milyen dalt énekel az anya a gyermekének, milyen mondókát mond el neki, meddig ül mellette az ágyban elalváskor, az apa hol tölti a hétvégéjét, elmegy-e a gyerekével az állatkertbe, együtt van-e egy kiránduláson, együtt van-e vele egy képtár megtekintésén, és aláírunk-e egy hamis igazolást a gyerekeknek.

(20.00)

Az én édesanyám iskolaigazgató volt, és soha, semmilyen körülmények között nem azzal fejezte ki a szeretetét és a cinkosságát a gyermeke felé, hogy egy hamis igazolást aláírt volna. Tisztelettel kérem a képviselőket, hogy amennyiben ilyenről tudnak, segítsék a kulturális tárca munkáját, küzdjünk együtt azért, hogy a szülői felelősség, a közösségszervező családi felelősség még erősebb lehessen.

Dr. Lukács László György úr a Sámándobról érdeklődött. A milánói világkiállításnak egy emblematiszuszus installációjáról van szó. Jómagam is többször részt vettem ennek a Sámándobnak a működtetése során Milánóban, ahol magam is tapasztalhattam, hogy az egyik legforgalmasabb, az egyik legközpon-tibb helyen lévő installáció volt a Sámándob. Kulturális életünknek jól mutatta a keresztmetszetét, nemcsak zenés, nemcsak táncos produkciókat láthattak az oda betévedők, de gazdasági, idegenforgalmi és kulturális tárgyalásoknak és szerződéskötéseknek a helyszíneként is szolgált. Az én megítélésem az volt a kintlétem során, hogy jól szolgálja a magyar kultúra ügyét.

Ezeket az installációkat újrahaznosítási terv nélkül, újrahaznosítási szándék nélkül építjük, ennek ellenére ennek a Sámándobnak az újrahaznosítása már korábban is felmerült. Többször, több körben, több város is jelentkezett, hogy szeretné ezt a kulturális célú installációt felépíteni. Én jómagam tudok Szombathelyről, tudok Ceglédről, és a jelenlegi helyzet az, hogy Karcag városa nyerte el azt a jogot, azt a lehetőséget, hogy ezt az installációt, ezt az épületet újraértékelve a városukban mint kulturális színteret felépítsék.

Jelenleg Karcagon van szétszedve. Amit mérlegelni kell a városvezetőknek, hogy ez egy ideiglenesre

tervezett installáció, ahhoz, hogy ez hosszú távon kulturális színtérként működhessen, ahhoz bizonyos átalakításokat kell végezni, és ez a városnak a felelőssége és a tennivalója. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Mosóczi László államtitkár úr, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkára, parancsoljon!

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A közúti közlekedés, illetve a közúti infrastruktúra kérdése tekintetében két megjegyzés hangzott el a tisztelt képviselőktől, ezekre reflektálnék röviden.

Az egyik a mellékutak felújítása. A Magyar Közút Nonprofit Zrt. hazánk területén közel 32 ezer kilométer országos közutat kezel. Ez az autópályáktól a négy-, ötszámjegyű utakig mindent magába foglal.

Egy ötéves üzemeltetési támogatási szerződés keretében évente egyre nagyobb összeget fordítunk a Magyar Közút támogatására, amely ezt az összeget az országos közúthálózat fenntartására fordítja. Idén ez már több mint 80 milliárd forint, 2020-ra pedig az évi 100 milliárd forintot fogja elérni.

Emellett folyik ebben az évben, illetve 2019-es áthúzózással egy 106 milliárdos közútfelújítási program, amely 12 híd felújítását, illetve az ország minden szegletében autópályák, főutak, illetve mellékutak felújítását tartalmazza.

A másik kérdés az M4-es autópálya építésével kapcsolatban hangzott el. A kormánynak a közúti infrastruktúra-fejlesztés tekintetében két fő célkitűzése van. Az egyik, hogy 2022-ig a megyeszékhelyek és a megyei jogú városok legyenek bekötte az országos gyorsforgalmi közúthálózatba, a másik pedig, hogy azok az autópályák, amelyek az országhatárok irányába tartanak, azok érhék el az országhatárt. Itt természetesen mindig van egy olyan kitétel, hogy amennyiben a szomszédos ország fogadókészsége is megvan erre.

Az M4-es a román határ elérését célozza meg egyrészt, másrészt pedig Szolnok bekötését. A román határ elérése autópályán jelenleg Nagylak irányába biztosított, de nyilvánvalóan Románia, illetve Erdély teljesen más szegleteit célozza meg a 4-es. Jelen pillanatban folyik a kivitelezés az M35-ös Debrecen-Berettyóújfalú-autópályának, illetve az M4-es Berettyóújfalú-Nagykerek-i-országhatár szakaszának. Mindkettőt az Európai Unió Bizottsága támogatja, és a támogatási kérelemre már pozitív választ kaptunk. Ez azt jelenti, hogy az M35-ös első szakasza már átadásra került, 2019-20-21 folyamán mind az M35-ös, mind az M4-es érintett szakaszait üzembe helyezzük, tehát 2021-ben a román határ Nagykerék felé elérhető lesz.

Az M4-es ugyanide tart, Nagykerék felé; az Üllő-Abony-szakasz kivitelezése folyamatban van, az ütemezésnek megfelelően halad. Az Abony-Törökszentmiklós-szakasz előkészítése zajlik, ezt a hazai költség-

vetés finanszírozásából fogjuk megvalósítani; és megkezdődött az előkészítése a Fegyvernek-Püspökladány-Berettyóújfalu-szakasznak. Tehát Nagykereki elérése középtávon mindkét irányból lehetséges lesz.

Meg kívánom jegyezni, hogy az európai uniós támogatások mellett a magyar kormány az elkövetkezendő években, illetve beleértve ezt az évet is, közel 1500 milliárd forintot fordít a hazai gyorsforgalmi úthálózat fejlesztésére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Normál szót kérő felszólalóként Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője jön. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, és köszönöm szépen az imént felszólaló államtitkár uraknak, hogy megtiszteltek minket azzal, hogy mind az M4-esnek, mind pedig a milánói világiállítás pavilonjának - amely köznyelven csak Sámándobként ismert - a sorsáról hallhattunk.

Ez talán annyiban érdekes - és akkor rácsatlakoznék a Sámándob-tematikára -, hogy amint imént Fekete Péter egyébként rendkívül jól összefoglalta, hogy mire is szolgált ez, nos, a funkcióváltást követően, hogyha ez Karcagra kerül, akkor sajnos kevesebb látogatóval vagy más funkcióval számolhat, és hogy az talán az egyetlen gond, amit ön is mondott, hogy itt az önkormányzatnak kell megnéznie vagy megoldania, hogy mit tud belőle kihozni.

Az a helyzet államtitkár úr, hogy mifelénk azért a turizmus meglehetősen gyéren mért adottság, illetve nagyon nehezen jönnek arra a turizmusban az országot felfedező, akár külföldiek, akár belföldiek, és önmagában az, hogy ennek egy kulturális funkciója van, az nagyon jó, vagy hogy ennek egy kulturális funkciót szántak, az rendkívül jó lesz, de hogy ezt tartalommal miként lehet megtölteni, az egy másik kérdés.

De a legfontosabb akadálya szerintem az egésznek, hogy ha jól indulok ki ebből, akkor az önkormányzatnak kell valójában a zsebébe nyúlnia vagy valamilyen módon finanszíroznia és tető alá hoznia ezt az épületet, ami ismerve a helyzetet - és akkor itt visszakanyarodhatunk az önkormányzatok helyzetére -, nem biztos, hogy egy sikeres projektnek fog ígérkezni. Itt ugyanis többen érintettük azt, hogy az önkormányzatok milyen forrásokra számíthatnak, és tudjuk, hogy milyen feladatokat látnak el, akár alapfeladatokat vagy ezeket a kötelezően ellátandó feladatokat, amelyre a forrás az előző évi színvonalon biztosított, sőt valahol egyébként emelkedés is volt benne.

Nyilvánvalóan ezeket az önkormányzat el fogja látni, de az önkormányzat minden ezen túli feladatát az én tapasztalataimból és az elmúlt évekből kiindulva már képtelen ellátni, abban az esetben, ha nincs megfelelő iparűzésiadó- vagy más bevétele, és az a helyzet, hogy a keleti országrészben Karcag is egy ilyen hely.

De Boldog képviselő úr is olyan helyről származik és olyan helyen él, ahol az önkormányzatoknak, nem azt mondom, hogy limitált, hanem szinte semmilyen

iparűzésiadó-mozgásterük nincs. A nagyvállalkozások azért a települések java részét elkerülik, nagyon kevés olyan hely van, talán itt a környékünkön Szolnok, Törökszentmiklós, Jászberény, amely érdemben számíthat iparűzésiadó-bevételekre, de például Tiszafüred, Karcag, Kunhegyes, Abádszalók, sorolhatnánk, vagy akár Püspökladány, olyan helyzetben vannak, hogy ők nem számíthatnak erre.

És hogyha nincs ez a láb, nincs ez a forrás, akkor ebből szinte semmit nem lehet megvalósítani. És akkor itt érteztünk el egy másik kérdéshez, amit jó lenne tisztázni: ez ezeknek a TOP-os pályázatoknak a köréje. Az elmúlt időszakban szinte mindegyik önkormányzat, aki TOP-os pályázattal érintett volt, arról számolt be, hogy amit elterveztek és amit kiszámoltak, az arra megérkezett vagy arra rendelkezésre álló forrás lényegében nem lesz elegendő. Tehát ezt valamilyen módon vagy ki kell pótolni, ami hitelfelvétel eredményezhetne, vagy egyébként csökkenteni kell a kivitelezésnek akár a tartalmát, műszaki tartalmát. Úgyhogy az önkormányzatok valamilyen szinten egy harapófogóba kerültek szerintem, és önökkel elentétben én úgy látom, és őszintén megmondom, hogy mindig próbálok beletekinteni az önkormányzatok működésébe, még akkor is, hogyha önök olyan hangulatot teremtettek a választókerületben meg a vidéken, hogy az önök fideszes önkormányzati polgármesterei nem hajlandók velem szóba állni, annak ellenére, hogy 2010-14 között én magam is önkormányzati képviselő voltam, és pontosan tudtam és tudom most is, hogy milyen problémái vannak az önkormányzatiságnak. Ennek ellenére semmiben nem kommunikálnak, de ez engem nem tart vissza attól egyébként, hogy megnézzem a jegyzőkönyveiket, és lássam, hogy mi folyik valójában a település gazdálkodásában és mindennapi életében.

(20.10)

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, oda szeretnék kilyukadni, hogy ezek az önkormányzatok annak ellenére, hogy nem mondják önöknek, szerintem botránnyosan nagy bajban vannak. Nagyon sok önkormányzatnak nagyon kicsi mozgástere van. Valahol pedig az lenne a feladatunk, hogy az önkormányzatnál jelentkező fejlesztési igényeket nemcsak uniós forrásokon keresztül, hanem más forrásoknak a helybeni biztosításával támogathassuk.

Akkor itt visszakanyarodik az egész a Sámándob tematikájához. Mit fog tudni megcsinálni egy olyan önkormányzat, egy karcagi önkormányzat, amely a mínuszos, 100 millió forintos mínuszos költségvetését mindig azzal tömködi be, hogy egyrészt várja a központi költségvetésből a megérkező egyéb forrásokat, amik év végén megérkeznek, és végleg betömik a lyukakat, de a tervezésnél 100 milliós ingatlaneladásként terveznek bele, hogy nullás legyen a költségvetése? Ez semmit nem jelent más, mint hogy nem állnak biztos lábon az önkormányzatok, és mondom, ez például egy karcagi település.

Vagy gondoljanak bele, van például egy olyan település a választókerületben, Abádszalók, ahol az egyik közös gazdasági társaságban, amit egy másik önkormányzattal tulajdonolnak, nem tudnak visszakérni a településtől 15 millió forintot, mert ha azt visszakérik, akkor egy BM-es pályázaton nem tudják megvalósítani, amit elterveztek. 15 millió forintos, és egy önkormányzat életében majdnem hogy filléres problémái vannak egy 4-5 ezer fős településnek.

Szóval, az a helyzet, hogy az önkormányzatoknál valami szerintem nem jól sikerült itt a fene nagy centralizációban. Függetlenül attól, hogy egyébként a Jobbik milyen önkormányzati vonalat képvisel, de szerintem ebben egységes az álláspontunk, én nem vagyok híve ennek a túlzott centralizációnak. Ahogy egyébként bebizonyosodott, hogy az egészségügyben sem teljesen egészséges a centralizáció, ahogy bebizonyosodott, hogy az oktatáspolitikában sem megfelelő sem az intézményi, sem a döntéshozatali centralizáció, jobban kellene bízunk az önkormányzatokban.

Én tudom, hogy nagyon szomorú példák voltak a 2010-et megelőző időszokról, amikor eladósodtak az önkormányzatok, nem volt más lehetőségük. Egy olyan gazdasági helyzetben, egy olyan költségvetési környezetben voltak, és sok esetben szerintem rá is játszottak erre utána már, hogy fel kellett venni azokat a hiteleket, kötvényeket kellett kibocsátani, amelyet utána mindannyian közösen, adófizetők nyögünk vissza és nyögünk ki, és a központi költségvetés terhére lényegében ettől megszabadultunk.

De, tisztelt képviselőtársaim, én azt szeretném mondani, hogy higgyük el, és szerintem bízzanak abban, hogy az önök képviselőtársai, a mi képviselőtársaink vagy a szocialista képviselőtársak vagy a függetlenek az önkormányzatokban pontosan tudják, hogy mit kell csinálni, sőt sok esetben szerintem jobban látják, mint bármelyik országgyűlési képviselő, még akkor is, ha valaki olyan lelkes, és ezt most dicséretnek szántam, mint Boldog István képviselőtársunk, aki egyébként ezeket az önkormányzatokat rendszeresen gondolja, lejárja. Sokan egyébként példát vehetnének ebből.

De még szerintem ő is tudja, hogy ezeknek az önkormányzatoknak lényegesebben nagyobb teret kellene hagyni a gazdálkodásra, és lényegesen több lehetőséget kellene adni.

Még egy praktikus dolgot szeretnék elmondani esetleg, ha államtitkár úr válaszát ebben ki lehet csikarni, vagy az álláspontját. Képviselőtársainkkal arról döntöttünk, hogy megkíséreljük ugyanazt, amit 2014-ben is megkíséreltünk, ami egybeesik a Magyar Ügyvédi Kamara elvárásával és szerintem a jogi képviselők elvárásával. Ez nem más, mint a kirendelt védői díj emelése, illetve mindenkinek, aki a kirendelt védői díj alapján számítja a díjazását a jogi eljárásokban, az ő díjuk emelését tűztük megint zászlóra.

Itt az volt a helyzet, hogy korábban 3000 forintos óradíjjal dolgoztak a kirendelt védők. Ezt a 2014-es ellenzéki javaslatokat megfogadva, természetesen saját javaslatként beépítve a kormány végül is megfogadta, és emelte 5000 forintra.

Eltelt szerintem azóta annyira az idő, bekövetkezett annyi változás, sőt a szakma presztízsét is figyelembe kell venni, hogy mindenképpen indokolt lenne egy ismételt változás. Ennek a költségvetési kihatása egyébként nem egy óriási tétel, tehát nem több tizenmilliárd forintokról beszélünk. Pár milliárd forintra beszélünk, talán 2 milliárdot forintot nem is érné el ennek a módosítása. Nagyon örülnék neki. Akkor az Igazságügyi Minisztérium felé nézek, hogy szerintem ebben függetlenül attól, hogy ellenzékiekről beszélünk vagy nem ellenzékiekről, szerintem a jogi szakmának közös érdeke, hogy beszéljünk arról, hogy miként lehet a kirendelt védői díjakat hozzáigazítani egyébként ahhoz a bérnövekedéshez, ami más területeken is megvolt, és ami egyébként a kirendelt védői díjban nem mutatkozik meg.

De arról is egyébként vitát folytathatnánk vagy beszélhetnénk, hogy a bírák illetményalapját hogyan lehetne módosítani, hiszen én úgy gondolom, arra is igazán szükség lenne. De kezdjük először ezzel, ha erre esetleg választ tudunk kapni, hogy a kormánynak van-e hasonló álláspontja. Az államtitkár úr figyelmébe ajánlom, hogy 2014-ben a Magyar Ügyvédi Kamara egyébként 10 ezer forintra szeretne volna felemelni, amit én egyébként akkor irreálisnak gondoltam, és nem véletlenül 5000 forintot nyújtottunk be, amelyet önök egyébként megfogadtak. Tehát lényegében ez volt az egyik ilyen utolsó rész, amit szerintem volna önnel tisztázni.

Természetesen még fenntartjuk a jogot, hogy a maradék időkeretben bármire reagáljunk, de talán ez egyelőre még kerek, és akkor itt le lehet zárni egy gondolatsort. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. A kormány nevében Pogácsás államtitkár úr, parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Néhány, az önkormányzatokat érintő dologra mindenképpen szeretnék reagálni.

Tehát egyfelől nyilván az egy súlyos kérdés, hogy a különböző adottságú önkormányzatok közötti kiegyenlítés milyen legyen, illetve hogy az a kiegyenlítő rendszer, amit mi működtetünk, jó vagy sem. Én úgy gondolom, hogy a beszámítás módszere egy jó módszer, hiszen nagyon gazdag önkormányzatok az állam által átruházott feladatokra részben vagy egyáltalán nem kapnak állami támogatást, és ezt cserébe a kis bevételű önkormányzatok irányába fordítjuk át.

Nyilván olyan helyzet nagyon soká lesz, amikor az állam képes lesz arra, hogy mindenhol a szükséges fejlesztési forrásokat a saját bevételről függetlenül 100 százalékban kielégítse. De én úgy ítélem meg, hogy mindenképpen sokkal jobb a helyzet, mint akkor, amikor az önkormányzatok eladósodtak, és 1400 fölött van az önkormányzatok száma, amikre azt mondjuk, hogy kompenzációt kaptak, mert nem adósodtak el, de ez az el nem adósodás jórészt azért volt már akkor is, mert még arra sem volt vagyonuk és

arra sem volt lehetőségük, hogy egyáltalán hitelt vegyenek fel. Itt bizony közel 50 milliárd forint jelent meg fejlesztésre, és ma is van belföldi forrás a fejlesztésekre.

Az a kép, miszerint az önkormányzatok rosszabb és rosszabb helyzetbe kerülnének, egyértelműen nem támasztható alá, hiszen egyrészt most már évek óta az önkormányzati szektor évről évre pozitív szaldóval zárja a költségvetési évet, és látjuk azt is, hogy a működési hiányos önkormányzatok, a beérkező pályázatok mind számszerűen, mind megpályázott összeg értékében csökkennek.

Biztos vagyok benne, és itt megismétlem a korábban elmondottakat, hogy ezt nyilván a gazdaság erősödése is hozza, hiszen az önkormányzatok egy jó részénél, és tény az, hogy elsősorban a nagyobb önkormányzatoknál, de az iparúzésiadó-bevételek is megnövekedtek.

Azt gondolom, hogy Karcag nem feltétlenül jó példa a forráshiányos önkormányzatokra, hiszen az elmúlt években Karcag és térsége jelentős fejlesztéseken, ipari vállalkozói fejlesztéseken ment keresztül, amelyek biztosítják azt, hogy évről évre növekvő bevételei legyenek, nem beszélve arról, hogy konkrétan az említett épület felépítéséhez külön kormányzati támogatás is megjelent külön soron Karcag számára. Tehát lesz lehetősége, ha a szükséges műszaki feltételeket biztosítja, hogy ezt az építményt felépítse. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Boldog István képviselő úr, normál szót kérő felszólalóként, Fidesz, parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért kértem szót normál időben, mert a mondandóm második felében kapcsolódni akarok majd Fekete Péter államtitkár úrhoz, először viszont reagálnék Rig Lajos képviselő úr mondandójára.

Örülök neki, hogy végül is sikerült kibeszélniük az időt, miután felszólítottam, és képviselő úr el is ismerte, hogy azért beszélt többet, mert én szóltam. Ez nagyon nagy öröm számomra. Tudja, képviselő úr, az is különbség kettőnk között sok egyéb más mellett, hogy engem harmadszor is megválasztottak, mert még Lukács képviselő úr, a képviselőtársa is elismeri, hogy én sokat teszek a választókért és a választókörzetemért. *(Dr. Lukács László György: Azt tudom, hogy te eljársz mindenhova!)* Az a helyzet, hogy ezt ismerték el a választók.

Tudják azt, hogy az egészségügyért is nagyon sokat tettem, mert az ön által említett mezőtúri mentőállomást, amikor én képviselő lettem, meglátogattam. Na, nem azt, amiben most vannak a mentősök, hanem az elődjét, amit a bolsevik-liberális kormánytól sikeresen megörököltünk. Meg kell mondjam őszintén, hogy méltatlan körülmények voltak, nem mentőknek, hanem bármire méltatlan volt. Nagyon büszke vagyok rá, hogy sikerült elérnem, hogy egy gyönyörű mentőállomást építettünk a mentősöknek,

új autókat kaptak, többek között azt az autót, amit ön mond, aminek én az átadásának nem is vettem részt egyébként, mert akkor éppen a parlamentben voltam, de szerencsére új mentőautókat is kaptunk, tehát elég jól sikerült.

(20.20)

El kell mondjam, hogy ha az egészségügyről beszélünk, hogy nemcsak erre a mentőállomásra lehetek büszke, hanem arra is, hogy a körzetben az orvosi rendelők jó részét megújítottuk, és folytatjuk ezek megújítását. Több milliárd forintot költöttünk az egészségügy fejlesztésére az elmúlt nyolc esztendőben. S ez megy folyamatosan most is, jelenleg is például Csépa község orvosi rendelőjének a felújítása zajlik. De zajlik Öcsöd nagyközség orvosi rendelőjének a felújítása is. S talán három olyan orvosi rendelő marad a kisközségekben, amelyek még nem kerültek felújításra. Bízom benne, hogy ezek is megtörténnek, már csak azért is, mert a saját lakóhelyem, Kétpó község orvosi rendelőjére is ráfér a felújítás.

Ezek után szeretnék Fekete Péter államtitkár úrhoz csatlakozni, aki arról beszélt, hogy a családban fontos dolgokat kellene elvégezni, például mesélni kellene. Államtitkár úrnak is ajánlanám a figyelmébe azt, amit én javasoltam a kormány számára, írásban is eljuttattam még az előző ciklus végén és most is eljuttattam Latorcai államtitkár úrnak, amit én a saját körzetemben meg is csináltam, mert azt gondolom, hogy a magyarságra való nevelést és a magyarság kultúrájának a megtartását gyermekkorban kell elkezdeni. Családban, oktatási-nevelési intézményben.

Én elhatároztam, hogy a választókörzetem minden egyes óvodájába elviszem a magyar népmesét. Én azt javasoltam a magyar kormánynak is, hogy a Kárpát-medence összes magyar óvodájába vigyük el a magyar népmesét könyvben, DVD-n, társasjátékban, kártyajátékban, mindenféleképpen, hogy a gyermekek megismerhessék ezt és továbbadhassák. Én a magyar népmeséből még a nagyszüleimtől kaptam, a nagymamától, ő még mesélt szóban. Én a kisfiamnak könyvből mesélek, de láttam rajzfilmet is. Azt gondolom, hogy a mai gyerekek már a virtuális világban jobban megismerkednek akár társasjátékban, akár filmen, akár számítógépes játékon a magyar népmesékkal. A lényeg az, hogy találkozzanak vele.

Én hiszek abban, hogy ezer esztendő múlva a Kárpát-medence magyar szótól lesz hangos, és ahhoz, hogy ez így legyen, mindent, ami a magyar kultúra hagyomány, a magyar kultúra öröksége, amit örököltünk az őseinktől, azt át kell örökítenünk a gyermekeinkre, az unokáinkra. S azt gondolom, ennek egyik része a magyar népmese. De nemcsak mese egy-egy magyar népmese, hanem bizony egy-egy ilyen mese egy élettanulság, egy életbölcesség, amit az őseink hagytak ránk. Arra biztatom államtitkár urat, hogy éljen a kormány ezzel a lehetőséggel. Én több mint hatvan óvodába vittem el a saját választókörzetemben, illetve a határon túl Kárpátaljára, Erdélybe, s hamarosan

Felvidékre is megyek. Amit az én anyagi lehetőségeim megengednek, azt én megteszem azért, hogy minél több óvodába eljusson, de azt gondolom, az egy szép kormányzati feladat is lehet, hogy minden Kárpát-medencei magyar óvodába elviszi a magyar népességét, hogy a gyermekeink megismerkedhessenek ezzel, azért, hogy amiben én hiszek és amiért dolgozom, hogy ezer esztendő múlva is a Kárpát-medence magyar szótól legyen hangos, és a magyar legyen itt a vezető nemzet. Én ezért dolgozom, és arra kérem államtitkár urat, hogy támogasson ebben a munkában. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Potocskané Kőrösi Anita képviselő asszony, Jobbik, két percben.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sajnálom, hogy Dunai Mónika képviselő asszony már nincs a Házban, mert nagyon örültem neki, amikor a családok évéről beszélt, és azokról a támogatásokról, amiket a kormány biztosít a családoknak. Visszakanyarodnék az előbbi felszólalásomra, amikor azt mondtam, hogy a családi pótlék és a családi adókedvezmény társak egymásnak. Bizony-bizony a mai világban már azt mondhatjuk, hogy a gyermeket nem 18-20, hanem akár 25-26 éves koráig is el kell tartani.

Nagyon fontosnak tartjuk a családi adókedvezményt, amelynek a bevezetése és az iránya nagyon jó volt, és természetesen segít a családoknak, de az már nem elég, hogy a családi pótlékhoz van a családi adókedvezmény igénybevétele kötve, hiszen van, amikor a családi pótlék már nem jár, és így a családok esznek a családi adókedvezményektől. Én erre szerettem volna rávilágítani. Bízom benne, hogy a továbbiakban is a családok az elsők. A Jobbik-frakciónak is a családok a legfontosabbak, hiszen gyermekek nélkül nincs nemzet és nincs magyarság. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szeretett Képviselő! Kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével? *(Nincs jelentkező.)* Nem. Minthogy nem, az általános vitát elnapolom holnap reggel 8-ig, és a mai ülést a holnapi ülésnapra folytatjuk.

Így aztán napirendi pontunk végére értünk, és most **napirend utáni felszólalások** következnek. Ezek sorában Arató Gergő képviselő úr - akit egyébként csak sajátos viszonyunk miatt neveztem így, mert a tisztességes neve Arató Gergely, így aztán nem akartam megbántani a képviselő urat -, a Demokratikus Koalíció képviselője szólhat: „Meddig maradhat a helyén a diákokat bántalmazó igazgató” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először meg akarom nyugtatni Boldog István képviselő urat, hogy mesélésben a kormány eddig is nagyszerűen teljesített, ott

nincs semmi probléma. Én sajnos azonban nem mesélni szeretnék, bár talán ezen a késői órán mindannyian jobban járnánk vele. Egy nagyon is szomorú valós történetről kell e Házban szólnom.

A Budapest XIII. Kerületi Ének-zenei és Testnevelési Általános Iskola igazgatója ez év április 13-án azzal hívta ki a rendőrséget az iskolába, hogy egy 13 éves tanuló bántalmazta őt. A rendőri vizsgálat azonban számos ezzel ellentétes tényről tárt föl, illetve a sajtó beszámolója szerint a diák is teljesen másképp számolt be erről a történetről. Őszerint az igazgató behívatta az irodájába, ahol kettesben maradtak, az igazgató utasította, hogy pakolja ki a táskáját, majd mivel a gyerekek erre nem volt hajlandó, adott neki egy pofont, majd még kettőt, amikor megkérdezte, hogy ezt miért kapta. Szintén a diák szerint a negyediket nem várta meg, hanem kirohant, és eközben meglökte az igazgatót. Ez lett volna a bántalmazás.

Szintén a sajtó hírei szerint az egyik tanár halotta, hogy a gyerek könyörög, hogy ne bántson, igazgató úr. Minderre persze mondhatjuk azt, hogy a diák hazudik. Csakhogy egy másik tanár szerint is a fiú az eset után remegett, zokogott, tiszta víz volt. A sajtó szerint a tanúk azt is elmondták, hogy az igazgató többször is vegzálta ezt a gyermeket, hol a táskáját, hol a zsebét pakoltatta ki.

A tanuló roma. Érthetően megalázóan találja azt, hogy az igazgató folyamatosan arra utal, hogy ő lop. A pedagógusok és a szülők a sajtó hírei szerint további négy esetről tudnak, amikor az igazgató tanulókat bántalmazott, a sértett pedig minden esetben roma diák volt. A jogi helyzet teljesen világos. A köznevelési törvény 46. §-a úgy szól, hogy a gyerek, tanuló személyiségét, emberi méltóságát és jogait tiszteletben kell tartani, és védelmet kell számára biztosítani a fizikai és lelki erőszakkal szemben. A gyermek és a tanuló nem vethető alá testi és lelki fenyegetésnek, kínzásnak, kegyetlen, embertelen, megalázó büntetésnek vagy bánásmódnak. Hasonlóképpen fogalmaz az ENSZ gyermekjogi egyezménye is.

Nyilvánvalóan ebben az intézményben súlyos válság van. Az elmúlt napokban húsz gyerek távozott az intézményből, és további diákok tervezik, hogy eltávoznak onnan. Öt tanár már beadta a felmondását, és további 23-an akarnak elmenni az intézményből a sajtó szerint. A munkáltató, az iskola fenntartója azonban, a Közép-pesti Tankerületi Igazgatóság nem azt választotta, amit mindannyian választanánk ebben a helyzetben, nem vizsgálta ki az ügyet, nem indított eljárást. A tankerületi igazgató arra hivatkozik, hogy hozzá nem érkezett feljelentés. Persze érkeztek bejelentések, csak úgy tűnik, ezek még nem jutottak el az igazgatóhoz, vagy nem volt kedvük foglalkozni velük. Meg hát a hivatal malmai lassan örölnék - közben pedig az iskola tönkremegy, és a gyerek mindenkifelett álló érdeke nem érdekel senkit.

Hogyan lehetett egy ilyen ember iskolaigazgató? Ez az a kérdés, amit föl kell tennünk itt az ország házában. Nos, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, itt bizony nagyon is tetten érhető az önök felelőssége. Az igazgató ugyanis a Fidesz jelöltjeként volt 2010 és

2014 között egy Szabolcs-Szatmár megyei település polgármestere. Négy év alatt azonban elégük lett belőle a település polgárainak, és 2014-ben elzavarták. De hát a jó káderrel kezdeni kellett valamit. Mivel 2016-ra megszerezte a pedagógusdiplomát, 2017-ben már ki is nevezték iskolaigazgatónak.

(20.30)

Kinevezték, annak ellenére, hogy a kerületi önkormányzat képviselő-testülete egyhangúlag tiltakozott ellene, főleg azért, mert nem volt meg a szükséges gyakorlata, és még a fideszes önkormányzati képviselők sem támogatták. Ellenezték a szülők is, a pedagógiai programját pedig a tantestületnek mindössze 13 százaléka fogadta el. Mindez azonban nem számított, a mindenható és mindentudó központ jobban tudta, hogy mire van szükség abban az iskolában, és neki egy évre sem volt szüksége ahhoz, hogy szétzüllessze az intézményt, és tönkregyege - sajtóhírek szerint - jó pár gyerek életét.

Sajnálom, hogy a miniszter úr (*Az elnök csenget.*) most sincs jelen, mint ahogy eddig még sosem volt az ország házában, és hogy most már az államtitkárai is elszelleltek, így a minisztériumtól, félek, nem fogunk választ kapni arra, hogy mit terveznek ebben az ügyben, és vállalják-e a felelősséget. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Ami a költségvetési vitából kimaradt” címmel. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Most már hagyományosan minden költségvetési vita után, amikor lehetőségünk nyílik, egyrészt a korlátolt időkereteknek a túlszárnyalása vagy még jobban kitolása segítségével egy olyan összeggel, egy olyan egyveleggel szoktam készülni - és minden évben megtettem -, amit nem tudunk elmondani itt a plenáris ülésen, és ezek azok a fejlesztések, azok a módosító javaslatok, amelyekre bár az ellenzéki képviselőknek nagyon kevés esélye van, hogy ezek révbe érjenek, de amelyekre a lakosságnak, a választókerületnek vagy összességében az ügyek általánosságát megítélve az egész országnak szüksége van. Így engedje meg, tisztelt államtitkár úr és tisztelt képviselőtársam, hogy ilyen ügyekre felhívjam a figyelmüket, és ilyen fejlesztéseket javasoljak az önök figyelmébe.

Javasoltam módosító javaslatként - és itt a mai napon az M4-es autópályáról már többször beszéltünk -, hogy addig is a fegyvernek halálos, mondhatjuk úgy, hogy horrorkeresztződésnek az ügyét egyszer és mindenkorra rendezzük le. Ez az a keresztződés, amely a mostani 4-es úton belterületi szakaszon halad, illetve azt elhagyva egy rendkívül veszélyes keresztződésként létezik. Gyakorlatilag egy évben

olyan 8-9 nagyon komoly, súlyos sérüléssel és legalább egy-két halálos áldozattal járó baleset történik ott, természetesen hosszú távra kivetítve a statisztikát lehet, hogy ennek más az eloszlása, de ez egy rendkívül veszélyes keresztződés, amelynél valahogy meg kell oldani, hogy a szintbeli keresztződésben a gyalogosok, a biciklisek vagy azok, akik a buszmegállóhoz igyekeznek, biztonságosan átjussanak, vagy azok, akik egyébként személygépjárművel próbálnak átjutni ezen a szakaszon. Ugye, mondani se kell, hogy ez a 4-es útnak egy olyan veszélyes szakaszához tartozik, és annak folytatása, ahol a ceglédberceli tragédia megtörténhet, ahol a 4-es szolnoki átkelőjén egymást érik a különösen súlyos balesetek, tehát egy olyan terület, ami igazán veszélyes. Éppen ezért javasoltuk, hogy a biztonságossá tételét fogadja meg a kormány, és építse be ezt a módosító javaslatot.

De javasoltam a nagyiváni útnak a javítását, hiszen Nagyiván egy tisztos Hortobágy-széli, Jász-Nagykun-Szolnok megyei, alföldi település, és most már lassan zsákfalú, merthogy nem lehet rendesen eljutni oda több irányból, az egyik irányból még csak-csak, de a Hortobágy felől szinte már lehetetlen eljutni a településre, és az ott élők mindennapi közlekedését nehezíti, hogy az út olyan állapotban van, hogy sok esetben a délszláv háborúban jártas haditudósítók is külön utakat láttak a bombázásokat követően.

Szintén javasoltam azt - és ez egy központi téma -, hogy az eladósodott kórházakkal kezdjünk valamit. Én nem láttam a költségvetésben azt a tételt, ami körülbelül 30 milliárd forint, amely szükséges lenne az eladósodott kórházaknak az egyszerű adósságrendezésére; a legjobb az lenne, hogyha megakadályoznánk ennek az újratermelődését, de amíg termelődik, addig meg kell szabadítani őket tőle. Éppen ezért javasoltam egy ilyen előterjesztést.

A másik az egészségügyi civil szervezeteknek a plusz-, többlettámogatása. Itt a költségvetés rendelkezik, azt hiszem, hét civil szervezetről, amely egészségügyi munkát végez, az ő támogatásukról, itt egyenként az ő tevékenységüknek a jobba és többé tétele érdekében egy többletet javasoltam, és két olyan nagyon fontos alapítványt, egyrészt a Mályva-virág Alapítványt, amely nemcsak a méhnyakrákszűréséknél, hanem a méhnyakrák utáni, a betegség utáni felépülésben, gondozásban, életvezetésben és minden másban ad tanácsot, tehát egy nagyon fontos, a hölgyeknek különösen fontos tevékenységet végez, és mindeddig nem részesült ilyen támogatásban, egyébként 20 millió forintos összegről beszélünk.

De ott van a Magyar Hospice Alapítvány is. Emlekszünk rá, hogy a Magyar Hospice Alapítvány volt az, amely év közben nagyon-nagyon nagy bajba került, és menet közben meg kellett segíteni. Fontos lenne, hogy önék is egy kiszámítható és tervezhető, azaz a költségvetésben külön sorként megjelenő támogatásuk legyen.

De javasoltam a karcagi kórház megsegítésére is egy olyan 300 millió forintos fejlesztést, amellyel nemcsak a központi kórházi rész, a Karcagon lévő

rész, hanem - nagyon fontos - a kunhegyesi és egyébként főként az idősebbeknek és a krónikus betegeknek az ápolásával foglalkozó telephelynek a javítása megvalósítható lenne.

És egy nagyon fontos, össztársadalmi ügy: én úgy gondolom, abban az időszakban, amikor a közösségi médiában vannak olyan felületek, amelyek viccesen próbálják a túlzott alkoholfogyasztást jópofa dologként beállítani, akkor különösen veszélyes, hogy Magyarországnak nincs alkoholstratégiája, nem létezik Magyarországon az első, a numero 1, a legveszélyesebb népegészségügyi problémára egy megfelelő stratégia, egy terv. Ezt meg kell csinálni, tisztelt államtitkár úr, erre pénzt kell szánni. Ez egyrészt *(Az elnök csenget.)* az egészségügyi kormányzatnak, másrészt a

Pénzügyminisztériumnak mint a pénzt adó kéznek is a felelőssége.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat és a kormány tagjait is, hogy támogassák ezeket a módosító javaslatokat, mert országosan és helyi szinten is mindegyik nagyon fontos. Köszönöm szépen a türelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm munkájukat, az Országgyűlés holnap reggel 8 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**, mindenkinek jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 20 óra 37 perckor ért véget.)

Arató Gergely s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

Szilágyi György s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)